

ÚZEMNÍ STUDIE ROZVOJE VĚTRNÝCH A FOTOVOLTAICKÝCH ELEKTRÁREN NA ÚZEMÍ PLZEŇSKÉHO KRAJE

PŘÍLOHA Č.2

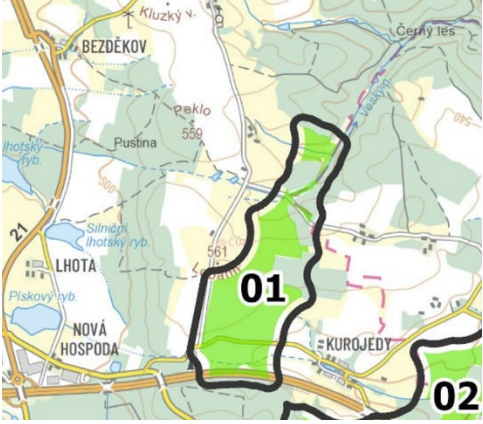
VEDLEJŠÍ KARTY POTENCIÁLNÍCH AKCELERAČNÍCH OBLASTÍ VTE:
ČÁST A) KRAJINNÝ RÁZ

PROSINEC 2025

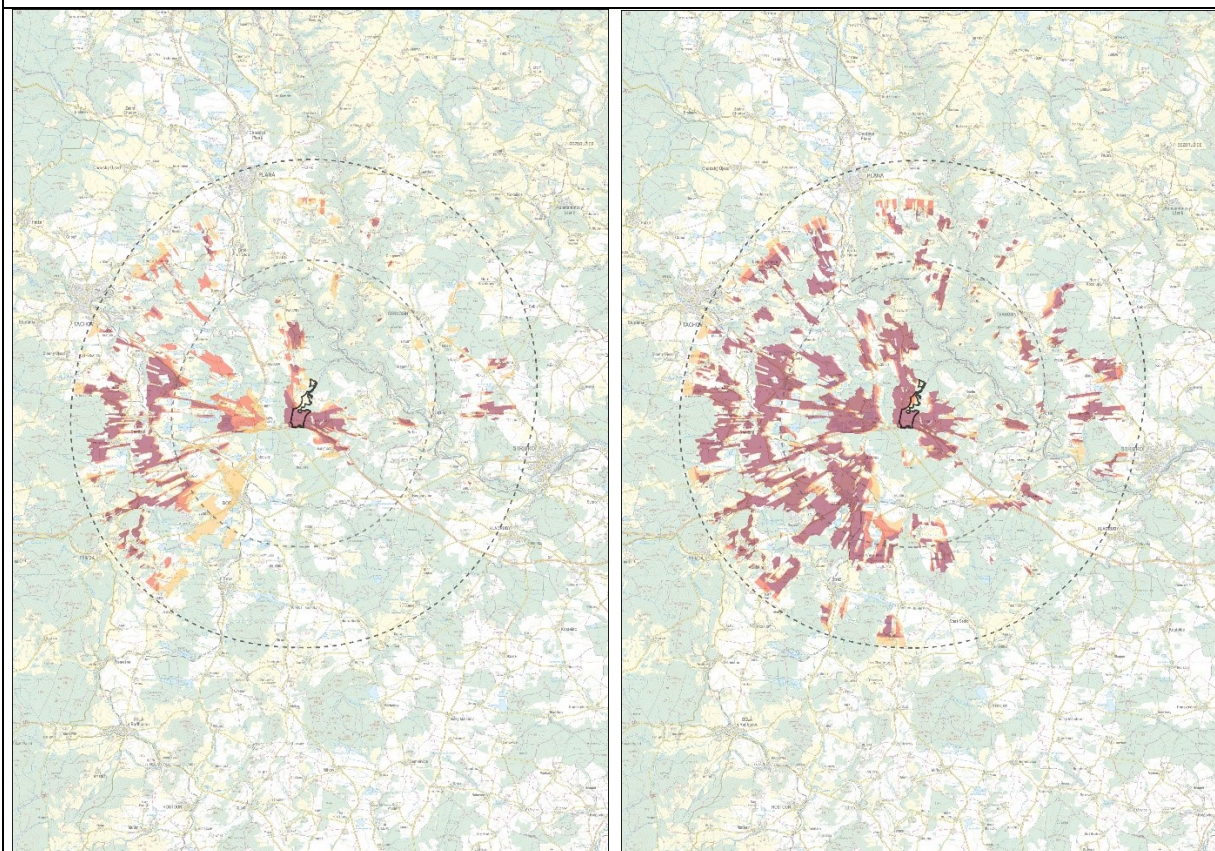

PLZEŇSKÝ KRAJ

ATELIÉR
CIHLÁŘ
SVOBODA

SIMONA
VONDRAČKOVÁ

kód PAO	01_KUROJEDY-ZÁPAD	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Segment otevřené a velkoplošně členěné zemědělské krajiny se táhne od severu od Velké Vsi k jihu k dálnici D5. Má charakter mírně zvlněné náhorní plošiny ohraničené okraji lesních porostů, spadajících na západě na geomorfologickém rozhraní okraje Svojšínské vrchoviny do níže položené rybníční krajiny Borské kotliny a na východě skrývajících hluboce zaříznuté meandrující údolí Mže.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 k m

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělsky využívané krajiny s venkovskými sídly v náhorní poloze okraje Svojšínské vrchoviny při geomorfologickém rozhraní Plzeňska a Českoselska. Lesní celky ohraničují krajinu jak v koridoru zaříznutého údolí Mže, tak i na krajinném předělu – přechodu z vrchoviny do Borské kotliny. Odlišnou krajinou je níže rozložené území Borské kotliny s převahou zemědělské krajiny, lesními celky a množstvím mimolesní zeleně a velkými celky rybníčních krajin.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty meandrujícího toku Mže v lesnatých částech údolí, přírodní hodnoty mokřadních luk a břehových porostů Tisovských rybníků zejména v PR Tisovské rybníky. V okruhu viditelnosti se nacházejí výjimečné typy krajiny – Vlčí hora (704 m n. m.) - „krajiny izolovaných kuželů“ (typ 16) a údolí Mže – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina s dochovanou strukturou osídlení s dochovanými stopami zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami v krajině Borské kotliny a s četnými kostely a zámky ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky – krajina rybníků“ – Tisovské rybníky – soustava rybníků s mokřadními loukami v okolí obce Tisová na Tachovsku založená pány ze Švamberka ve 13. století, Borské rybníky – soustava rybníků u Boru u Tachova v západních Čechách, v povodí Výrovského a Mlýneckého potoka. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Ostrov, Kosov.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterově rozdílné segmenty krajiny okraje Svojšícké vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů s působivým menšími prostory bezleší s plochami polí a luk s harmonickým měřítkem v západní části a plochých historických rybníčních krajiny Lhotských, Tisovských a Borských rybníků v Borské kotlině. Významným rysem prostorové struktury je krajinný segment hluboko zaříznutého koridoru Mže. Charakteristickým rysem této krajiny je její přehlednost pouze v menších úsecích – oddělených prostorech – které mají díky toku Mže protáhlý tvar koridorů. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají dlouhé pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Pověštinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí nejsou možné. Údolí Mže a Kosího potoka můžeme v okolní zvlněné krajině jenom předpokládat podle mohutného lesního masivu, provázející koridor vodotečí.

(ZNAKY) V dalekých pohledech je vidět okraj Českého lesa s dominantou Přimdy (848 m n. m.) směrem jihozápadním a Vlčí hory (704 m n. m.) na severovýchodě. Působivé partie hluboce zaříznutého meandrujícího toku Mže v lesnatém údolí s krajinářsko-estetickými hodnotami nivní a doprovodné vegetace a lokalit mlýnů (Černý, Veský, Německý, Šturanský, Valečkův, Svojšínský).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Rozdílný charakter krajiny okraje Svojšínské vrchoviny vůči Borské brázdě se projevuje i v přítomnosti a viditelnosti přírodních a kulturních dominant. Hluboce rozřezaná Svojšínská vrchovina a jižněji ležící Mezholezská vrchovina představují výrazné a nepřehlédnutelné dominanty, které vynikají i nad mírněji členitou krajinou Podčeskoleska. Okraj Českého lesa je tvořen výraznými lesnatým hřbety, kde v krajinných panoramatech vyniká dominanta Přimdy.

(ZNAKY) Přimda (848 m n. m.) se zříceninou hradu (ikonická scénérie Plzeňského kraje), Vlčí hora (704 m n. m.) – neovulkanická kupa na terénním hřbetu (součást PPa Kosí potok). Historická jádra měst – MPZ Planá u Mariánských lázní, MPZ Bor u Tachova, MPZ Stříbro. Zřícenina hradu Třebel, kostely sv. Václava ve Vysokém Sedlišti, kostel sv. Jakuba Většího v Brodu nad Tichou, kostely a zámky ve venkovských sídlech, které však nemají význam jedinečné krajinné dominanty.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Možnosti vyhlídkových míst ve vrchovinném reliéfu Svojšícké vrchoviny nejsou v lesnatých polohách příliš časté. Výjimkou je dominanta Vlčí hory. Podobě ani otevřená a přístupná

vyhlídková místa na svazích a lesnatých hřbetech České lesa (Přimdský les) nejsou častá. V okruhu viditelnosti se nacházejí dvě rozhledny.

(ZNAKY) Rozhledna Bohušův vrch Planá, rozhledna Vysoká u Tachova (těsně za hranicí okruhu viditelnosti) vyhlídky na Vlčí hoře u Černošína (Vlčí vrch, Goethova vyhlídka, Nad lomem),

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Problematické bude vizuální ovlivnění kulturních historických rybníčních krajin Tisovských a Borských rybníků.

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Svojšické vrchoviny – západního okraje Plzeňska a Borské kotliny – součásti Podčeskoleska – s lesozemědělskou krajinou a rybníčními soustavami. V krajině východní části vynikají krajinné hodnoty hluboce zaříznutých údolí Mže a Kosího potoka, jejich cenné vnitřní údolní partie nebudou vlivem VTE významněji dotčeny. Většinou výšky strojů ovlivňují VTE krajinný segment jak ve sníženině Borské kotliny, tak i v k západu navazujících polohách pahorkatin a vrchovin – úpatí horského masivu Českého lesa. Vizuální vliv však nezpůsobuje degradaci jedinečných hodnot krajiny. Vliv horní části strojů od 120 m je v těchto segmentech krajiny ještě viditelněji a pokrývá velkou část Podčeskoleska a mnohem méně partie členitější krajiny povodí Mže ve Svojšínské, resp. Stříbrské vrchovině. Problémem této AO je ovlivnění historických rybníčních krajin Tisovských a Borských rybníků. Zásahy do jedinečných přírodních scénérií, nacházejících se v jednotlivých dílčích prostorech této krajiny, však nebudou zásadní, protože kvality těchto rybníčních krajin nespočívají v širokých krajinných panoramatech, ve kterých by mohly být vnímány současně s rušivými technickými prvky strojů VTE.

Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především jedinečným výhledům z krajiny na panorama Českého lesa.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

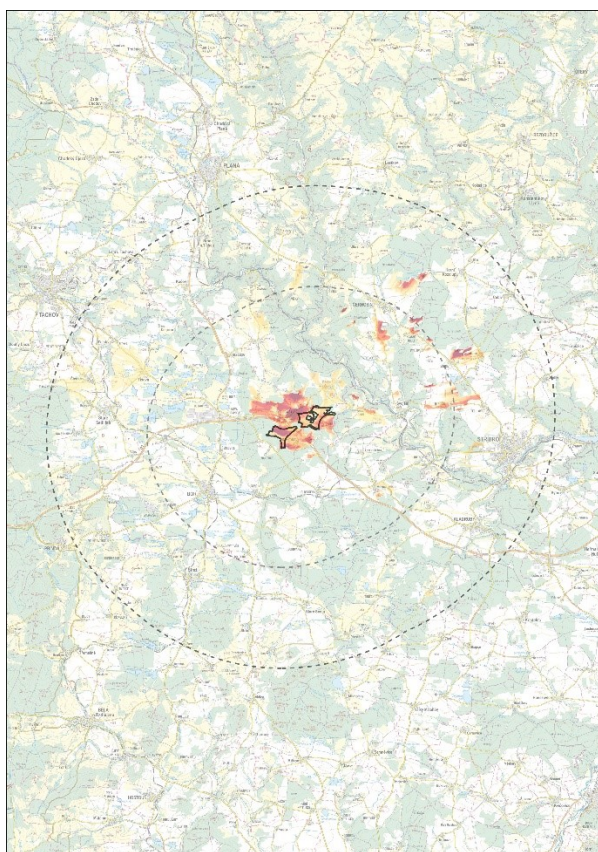
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst historických rybníčních krajiny Tisovských a Borských rybníků, zejména v pohledech ze západu z úpatí Českého lesa, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-2 z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE, zejména v souvislosti s vnímáním historických rybníčních krajin a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Kurojedy (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	02_MÁLKOVICE-OŠELÍN	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Segment otevřené a velkoplošně členěné zemědělské krajiny se táhne od Ošelína, resp. Dolní Plezomi přes dálnici D5 k jihozápadu do prostoru Málkovic. Mírně vlněný terén je členěn menšími lesními celky a lesnatým koridorem toku Šárky – levostranného přítoku Mže, jejíž meandrující koridor ohraničuje krajinu na severovýchodě, zatímco na jihozápadě tvoří ohraničení lesní porost Málkovického lesa s krátkými zahlubujícími se údolími, stékajícími za rozvodím do níže položené krajiny Borské kotliny.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělsky využívané krajiny s venkovskými sídly v náhorní poloze okraje Svojšické vrchoviny při geomorfologickém rozhraní Plzeňska a Českoselska. Lesní celky ohraničují krajinu jak v koridoru zaříznutého údolí Mže, tak i na krajinném předělu – přechodu z vrchoviny do

Borské kotliny. Odlišnou krajinou je níže rozložené území Borské kotliny s převahou zemědělské krajiny, lesními celky a množstvím mimolesní zeleně a velkými celky rybníčních krajin.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty meandrujícího toku Mže v lesnatých částech údolí, přírodní hodnoty mokřadních luk a břehových porostů Tisovských rybníků zejména v PR Tisovské rybníky. V okruhu viditelnosti se nacházejí výjimečné typy krajiny – Vlčí hora (704 m n. m.) - „krajiny izolovaných kuželů“ (typ 16) a údolí Mže – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15)

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina s dochovanou strukturou sdílení s dochovanými stopami zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami v krajině Borské kotliny a s četnými kostely a zámky ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky – krajina rybníků“ – Tisovské rybníky – soustava rybníků s mokřadními loukami v okolí obce Tisová na Tachovsku založená pány ze Švamberka ve 13. století, Borské rybníky – soustava rybníků u Boru u Tachova v západních Čechách, v povodí Výrovského a Mlýneckého potoka. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Ostrov, Kosov.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterově rozdílné segmenty krajiny okraje Svojšícké vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů s působivým menšími prostory bezlesí s plochami polí a luk s harmonickým měřítkem v západní části a plochých historických rybníčních krajin Lhotských, Tisovských a Borských rybníků v Borské kotlině. Významným rysem prostorové struktury je krajinný segment hluboko zaříznutého koridoru Mže. Charakteristickým rysem této krajiny je její přehlednost pouze v menších úsecích – oddělených prostorech – které mají díky toku Mže protáhlý tvar koridorů. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají dlouhé pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Pověštinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí nejsou možné. Údolí Mže a Kosího potoka můžeme v okolní zvlněné krajině jenom předpokládat podle mohutného lesního masivu, provázející koridor vodotečí.

(ZNAKY) V dalekých pohledech je vidět okraj Českého lesa s dominantou Přimdy (848 m n. m.) směrem jihozápadním a Vlčí hory (704 m n. m.) na severovýchodě. Působivé partie hluboce zaříznutého meandrujícího toku Mže v lesnatém údolí s krajinářsko-estetickými hodnotami nivní a doprovodné vegetace a lokalit mlýnů (Černý, Veský, Německý, Šturanský, Valečkův, Svojšínský).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Rozdílný charakter krajiny okraje Svojšínské vrchoviny vůči Borské brázdě se projevuje i v přítomnosti a viditelnosti přírodních a kulturních dominant. Hluboce rozřezaná Svojšínská vrchovina a jižněji ležící Mezholezská vrchovina představují výrazné a nepřehlédnutelné dominanty, které vynikají i nad mírněji členitou krajinou Podčeskoleska. Okraj Českého lesa je tvořen výraznými lesnatým hřbety, kde v krajinných panoramatech vyniká dominanta Přimdy.

(ZNAKY) Přimda (848 m n. m.) se zříceninou hradu (ikonická scenérie Plzeňského kraje), Vlčí hora (704 m n. m.) – neovulkanická kupa na terénním hřbetu (součást PPa Kosí potok). Historická jádra měst – MPZ Planá u Mariánských lázní, MPZ Bor u Tachova, MPZ Stříbro. Zřícenina hradu Třebel, kostely sv. Václava ve Vysokém Sedlišti, kostel sv. Jakuba Většího v Brodu nad Tichou, kostely a zámky ve venkovských sídlech, které však nemají význam jedinečné krajinné dominanty.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Možnosti vyhlídkových míst ve vrchovinném reliéfu Svojsické vrchoviny nejsou v lesnatých polohách příliš časté. Výjimkou je dominanta Vlčí hory. Podobě ani otevřená a přístupná vyhlídková místa na svazích a lesnatých hřbetech České lesa (Přimdský les) nejsou častá. V okruhu viditelnosti se nacházejí dvě rozhledny.

(ZNAKY) Rozhledna Bohušův vrch Planá, rozhledna Vysoká u Tachova (těsně za hranicí okruhu viditelnosti) vyhlídky na Vlčí hoře u Černošína (Vlčí vrch, Goethova vyhlídka, Nad lomem)

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Problematické bude vizuální ovlivnění kulturních historických rybníčních krajin Tisovských a Borských rybníků.

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Svojsické vrchoviny – západního okraje Plzeňska a Borské kotliny – součásti Podčeskoleska – s lesozemědělskou krajinou a rybníčními soustavami. V krajině východní části vynikají krajinné hodnoty hluboce zaříznutých údolí Mže a Kosího potoka, jejich cenné vnitřní údolní partie nebudou vlivem VTE významněji dotčeny. Většinou výšky strojů ovlivňují VTE krajinný segment jak ve sníženině Borské kotliny, tak i v k západu navazujících polohách pahorkatin a vrchovin – úpatí horského masivu Českého lesa. Vizuální vliv však nezpůsobuje degradaci jedinečných hodnot krajiny. Vliv horní části strojů od 120 m je v těchto segmentech krajiny ještě viditelnější a pokrývá velkou část Podčeskoleska a mnohem méně partie členitější krajiny povodí Mže ve Svojsínské, resp. Stříbrské vrchovině. Problémem této AO je ovlivnění historických rybníčních krajin Tisovských a Borských rybníků. Zásahy do jedinečných přírodních scénérií, nacházejících se v jednotlivých dílčích prostorech této krajiny, však nebudou zásadní, protože kvality těchto rybníčních krajin nespočívají v širokých krajinných panoramatech, ve kterých by mohly být vnímány současně s rušivými technickými prvky strojů VTE.

Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především jedinečným výhledům z krajiny na panorama Českého lesa.

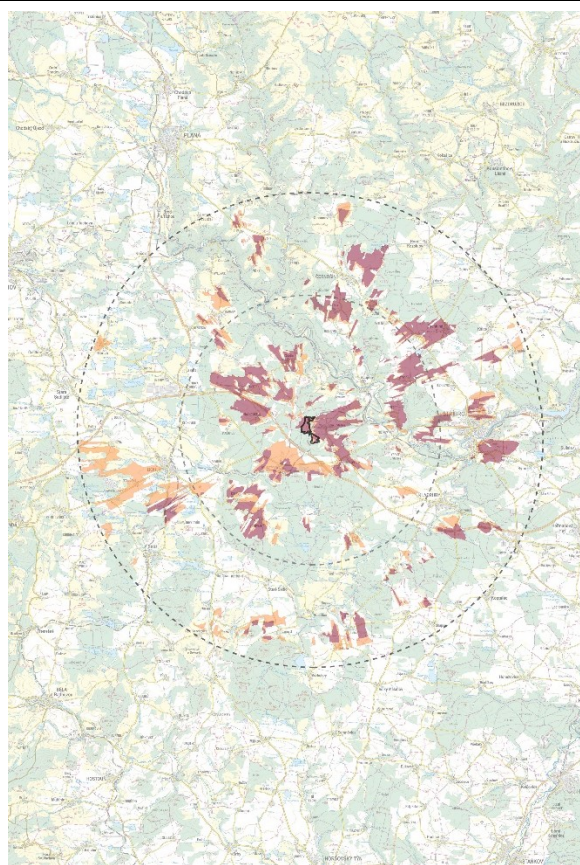
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst historických rybníčních krajiny Tisovských a Borských rybníků, zejména v pohledech ze západu z úpatí Českého lesa, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousedními PAO-1, PAO-3 a PAO-4, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním historických rybníčních krajin a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Kurojedy, Málkovice a Lobzy (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	03_LOM U STŘÍBRA-ZÁPAD	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Drobný segment zemědělské krajiny u Lomu u Stříbra je ohraničen členitými okraji lesních porostů a členěn prvky mimolesní zeleně. Prostor se vyznačuje mírně svažitém terénem, pohledovou uzavřeností a harmonickým měřítkem.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělsky využívané krajiny v náhorní poloze, vzdálenější od geomorfologického rozhraní, a tudíž i od okraje krajinného předělu Svojické vrchoviny od Borské kotliny. Prostor AO je ohraničen okraji lesních porostů a částečně je vizuálně propojen s prostorem venkovského sídla Lom u Stříbra. Lesní celky ohraničují dále krajinu – jak v koridoru zaříznutého údolí Mže, tak i na krajinném předělu – přechodu z vrchoviny do Borské kotliny

(ZNAKY) Přírodní hodnoty meandrujícího toku Mže v lesnatých částech údolí, přírodní hodnoty mokřadních luk a břehových porostů Tisovských rybníků zejména v PR Tisovské rybníky. V okruhu viditelnosti se nacházejí výjimečné typy krajiny – Vlčí hora (704 m n. m.) - „krajiny izolovaných kuželů“ (typ 16) a údolí Mže – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina s dochovanou strukturou osídlení s dochovanými stopami zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami v krajině Borské kotliny a s četnými kostely a zámky ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky – krajina rybníků“ – Borské rybníky – soustava rybníků u Boru u Tachova v západních Čechách, v povodí Výrovského a Mlýneckého potoka. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Kosov.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterově rozdílné segmenty krajiny okraje Svojšícké vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů s působivým menšími prostory bezlesí s plochami polí a luk s harmonickým měřítkem v západní části a plochých historických rybníčních krajiny Lhotských, Tisovských a Borských rybníků v Borské kotlině. Významným rysem prostorové struktury je krajinný segment hluboko zaříznutého koridoru Mže. Charakteristickým rysem této krajiny je její přehlednost pouze v menších úsecích – oddělených prostorech – které mají díky toku Mže protáhlý tvar koridorů. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají dlouhé pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Pověštinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí nejsou možné. Údolí Mže a Kosího potoka můžeme v okolní zvlněné krajině jenom předpokládat podle mohutného lesního masivu, provázející koridor vodotečí.

(ZNAKY) V dalekých pohledech je vidět krajinná dominanta Vlčí hory (704 m n. m.) na severovýchodě. Působivé partie hluboce zaříznutého meandrujícího toku Mže v lesnatém údolí s krajinářsko-estetickými hodnotami nivní a doprovodné vegetace a lokalit mlýnů (Šturanský, Valečkův, Svojšínský, Nový) a partií Máchova údolí.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Rozdílný charakter krajiny okraje Svojšínské vrchoviny vůči Borské brázdě se projevuje i v přítomnosti a viditelnosti přírodních a kulturních dominant. Hluboce rozřezaná Svojšínská vrchovina a jižněji ležící Mezholezská vrchovina představují výrazné a nepřehlédnutelné dominanty, které vynikají i nad mírněji členitou krajinou Podčeskoleska. Okraj Českého lesa je tvořen výraznými lesnatými hřbety, kde v krajinných panoramatech vyniká dominantní Přimdy.

(ZNAKY) Přimda (848 m n. m.) se zříceninou hradu (ikonická scénérie Plzeňského kraje), Vlčí hora (704 m n. m.) – neovulkanická kupa na terénním hřbetu (součást PPa Kosí potok, Racovský vrch (619 m n.m.) a další vrcholy Sedmihoří (součást PPa Sedmihoří). Dominanty historických jader měst MPZ Bor u Tachova, výrazná silueta města Stříbro (MPZ) s dominantou kostela Věch svatých, zřícenina hradu Třebel v údolí Mže, kostely a zámky ve venkovských sídlech, které však nemají význam jedinečné krajinné dominanty.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Možnosti vyhlídkových míst ve vrchovinném reliéfu Svojšické vrchoviny nejsou v lesnatých polohách příliš časté. Výjimkou je dominanta Vlčí hory. Podobě ani otevřená a přístupná vyhlídková místa na svazích a lesnatých hřbetech České lesa (Přimdský les) nejsou častá. V okruhu viditelnosti se nachází jedna rozhledna.

(ZNAKY) Rozhledna Březinka u Bernartic, vyhlídky na Vlčí hoře u Černošína (Vlčí vrch, Goethova vyhlídka, Nad lomem) vyhlídka na Křížovém vrchu u Stříbra.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Problematické může být ovlivnění panoramatu historického jádra MPZ Stříbra v pohledu z východu z Křížového vrchu viditelností větší částí výšky strojů, které se však nebudou promítat do zákrytu s dominantou kostela Všech svatých.
2. Možné vizuální ovlivnění prostředí historické rybníční krajiny Borských rybníků

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajín – vrchovinných lesnatých krajín Svojšické vrchoviny – západního okraje Plzeňska a Borské kotliny – součásti Podčeskoleska – s lesozemědělskou krajinou a rybníčními soustavami. V krajině východní části vynikají krajinné hodnoty hluboce zaříznutých údolí Mže a Kosího potoka, jejich cenné vnitřní údolní partie nebudou vlivem VTE významněji dotčeny. VTE však budou viditelné z četných bezlesých poloh Svojšické vrchoviny, a to i z území PPa Kosí potok. Ve velmi členité krajině se však nebude jednat o výrazně problematický vliv. VTE vzhledem k poloze vzdálenější od okraje Borské kotliny již nebudou výrazněji větší částí VTE zasahovat do rybníční krajiny této sníženiny, přesto horní část strojů a pohyb rotorů ovlivní historickou rybníční krajinu Borských rybníků. Je možné, že VTE ovlivní panorama Stříbra. Do viditelnosti ikonické scenérie kláštera Kladruby se VTE nepromítnou. Zásahy do jedinečných přírodních scenérií, nacházejících se v jednotlivých dílčích prostorech rybníční krajiny, však nebudou zásadní, protože kvality těchto rybníčních krajín nespočívají v širokých krajinných panoramatech, ve kterých by mohly být vnímány současně s rušivými technickými prvky VTE. V panoramatu Stříbra se VTE nebudou promítat do zákrytu s dominantou kostela.

Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především jedinečným výhledům z krajiny na panorama Českého lesa.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

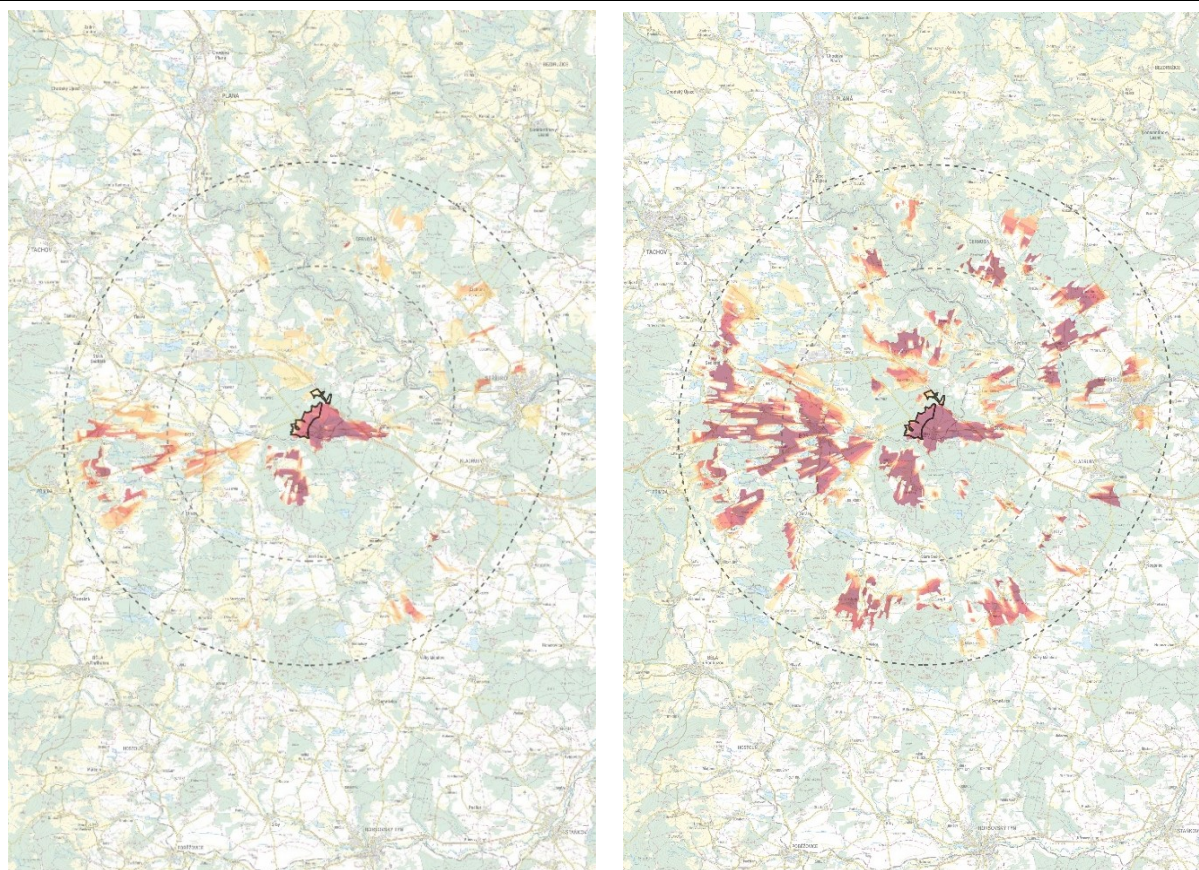
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v panoramatu Stříbra pozorovaného z východu a z jihovýchodu, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v panoramatech krajiny Borských rybníků.
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousedními PAO-2 a PAO-4, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním historické rybníční krajiny Borské rybníky a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Málkovice a Lobzy (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	04_HOLOSTŘEVY-SEVER	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Segment otevřené zemědělské krajiny stoupá mírným svahem od Holostřev k členitému okraji Málkovického lesa. Na jihu je prostor ohraničen lesnatým koridorem Výrovského potoka, rychle se zahlubujícího do svahu krajinného předělu Svojšínské vrchoviny a Borské kotliny. Prostor velkého měřítka je poměrně zřetelně ohraničený lesními okraji a neumožňuje vnímat daleká krajinná panoramata.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělsky využívané krajiny s vesnicí Holostřevy a samotou Hlupenov zachovává historické členění vodotečí, liniemi císařské silnice a vymezením členitými lesními okraji.

Leží v náhorní poloze při geomorfologickém rozhraní, přičemž je prostorově propojen s Borskými rybníky zahloubeným údolím Výrovského potoka, prostorově odřezávající výběžek Benešovické pahorkatiny s jejím jasným ohraničením vůči Borské kotlině lesnatými svahy. Krajinářsky cenné jsou jak nivní polohy sevřeného lesnatého údolí Výrovského potoka, tak i zřetelně vymezené údolí Úhlavky a zejména hluboké údolí meandrujícího toku Mže. Přírodní hodnoty tkví rovněž v krajině Borské kotliny – v rybníčních krajinách Borských rybníků.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty meandrujícího toku Mže v lesnatých částech údolí, přírodní hodnoty zanořených údolí Výrovského potoka a Úhlavky. Přírodní hodnoty mokřadních luk a břehových porostů Borských rybníků Dlouhého rybníka u Stráže a meandrujícího toku Čankovského potoka v PPa Valcha, kde vynikají i partie lesních porostů s převahou borovice lesní s partiemi se skalními výchozy a s partiemi drobných rybníčků nad pravým břehem potoka. V okruhu viditelnosti se nachází výjimečný typ krajiny –údolí Mže – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina s dochovanou strukturou osídlení s dochovanými stopami zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami v krajině Borské kotliny a s četnými kostely a zámky ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) Zajímavé uspořádání segmentu krajiny u Holostřev s dochovaným členěním a s čitelnou historickou strukturou samotného sídla. „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky – krajina rybníků“ – Borské rybníky – soustava rybníků u Boru u Tachova v západních Čechách, v povodí Výrovského a Mlýneckého potoka. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Kosov, Bonětice, Staré Sedlo (těsně za okruhem viditelnosti).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterově rozdílné segmenty krajiny okraje Svojšícké vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů s působivým menšími prostory bezlesí s plochami polí a luk s harmonickým měřítkem v západní části a plochých historické rybníční krajiny Borských rybníků v Borské kotlině. Významným rysem prostorové struktury je krajinný segment hluboko zaříznutého koridoru Mže v lesnatém údolí s krajinářsko-estetickými hodnotami nivní a doprovodné vegetace a partií Máchova údolí na severovýchodě. Zřetelné prostorové ohraničení segmentu zemědělské krajiny lesními okraji a působivé partie zahloubeného a zřetelně ohraničeného koridoru Výrovského potoka s nivními loukami, množstvím mimolesní zeleně a lokalitami Kosovského a Havlova mlýna a Výrovského rybníka. Charakteristickým rysem těchto krajin zahloubených údolí je jejich přehlednost pouze v menších úsecích – oddělených prostorech – které mají protáhlý tvar koridorů. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají dlouhé pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Povětšinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí nejsou možné.

(ZNAKY) Panoramatické výhledy z vyšších poloh prostoru Holostřev na vzdálené horizonty České lesa a zejména na blíže ležící výrazné lesnaté výšiny Sedmihoří na jihu. Krajinářsko-estetické hodnoty přírodě blízkých scénérií rybníční krajiny Borských rybníků, působivé partie nivních luk v jasně ohraničených údolí Výrovského potoka a Mže s lokalitami mlýnů.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Rozdílný charakter krajiny okraje Svojšínské vrchoviny vůči Borské brázdě se projevuje i v přítomnosti a viditelnosti přírodních a kulturních dominant. Hluboce rozřezaná Svojšínská vrchovina a jižněji ležící Mezholezská vrchovina představují výrazné a nepřehlédnutelné dominanty, které vynikají i nad mírněji členitou krajino Podčeskoleska. Okraj Českého lesa je tvořen výraznými lesnatým hřbety, kde v krajinných panoramatech vyniká dominanta Přimdy.

(ZNAKY) Přimda (848 m n. m.) se zříceninou hradu (ikonická scenérie Plzeňského kraje), Vlčí hora (704 m n. m.) – neovulkanická kupa na terénním hřbetu (součást PPa Kosí potok, Racovský vrch (619 m n.m.) a další vrcholy Sedmihoří (součást PPa Sedmihoří). Dominanty historických jader měst MPZ Bor u Tachova, výrazná silueta města Stříbro (MPZ) s dominantou kostela Všech svatých, zřícenina hradu Třebel v údolí Mže, kostely a zámky ve venkovských sídlech, které však nemají význam jedinečné krajinné dominanty.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Možnosti vyhlídkových míst ve vrchovinném reliéfu Svojšické vrchoviny nejsou v lesnatých polohách příliš časté. Výjimkou je dominanta Vlčí hory. Podobě ani otevřená a přístupná vyhlídková místa na svazích a lesnatých hřbetech České lesa (Přimdský les) nejsou častá. V okruhu se nachází jedna rozhledna.

(ZNAKY) Rozhledna Březinka u Bernartic, vyhlídky na Vlčí hoře u Černošína (Vlčí vrch, Goethova vyhlídka, Nad lomem) vyhlídka na Křížovém vrchu u Stříbra.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Problematické může být ovlivnění panoramatu historického jádra MPZ Stříbra v pohledu z východu z Křížového vrchu viditelností větší částí výšky strojů, které se však nebudou promítat do zákrytu s dominantou kostela Všech svatých.
2. Ovlivnění významu kláštera v Kladrubech je vzhledem k poloze kláštera a morfologickým podmínkám málo pravděpodobné.
3. Možné vizuální ovlivnění prostředí historické rybníční krajiny Borských rybníků

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajín – vrchovinných lesnatých krajín Svojšické vrchoviny – západního okraje Plzeňska a Borské kotliny – součástí Podčeskoleska – s lesozemědělskou krajínou a rybníčními soustavami. V krajíně východní části vynikají krajinné hodnoty hluboce zaříznutých údolí Mže a Výrovského potoka (ve vzdálenější poloze i Úhlávky), jejich cenné vnitřní údolní partie nebudou vlivem VTE významněji dotčeny. VTE však budou viditelné z četných bezlesých poloh Svojšické vrchoviny. VTE vzhledem k poloze blízké od okraje Borské kotliny budou výrazněji horní částí strojů s pohybem rotorů vizuálně zasahovat do rybníční krajiny této sníženiny. Je možné, že VTE ovlivní panorama Stříbra. Do viditelnosti ikonické scenérie kláštera Kladruba se VTE nepromítnou. Zásahy do jedinečných přírodních scenérií, nacházejících se v jednotlivých dílčích prostorech rybníční krajiny, však nebudou zásadní, protože kvality těchto rybníčních krajín nespočívají v širokých krajinných panoramatech, ve kterých by mohly být vnímány současně s rušivými technickými prvky strojů VTE. V panoramatu Stříbra se STE nebudou promítat do zákrytu s dominantou kostela.

Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především jedinečným výhledům z krajiny na panorama Českého lesa.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v panoramatu Stříbra pozorovaného z východu a z jihovýchodu, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v panoramatech krajiny Borských rybníků, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousedními PAO-3, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním historické rybníční krajiny Borské rybníky.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

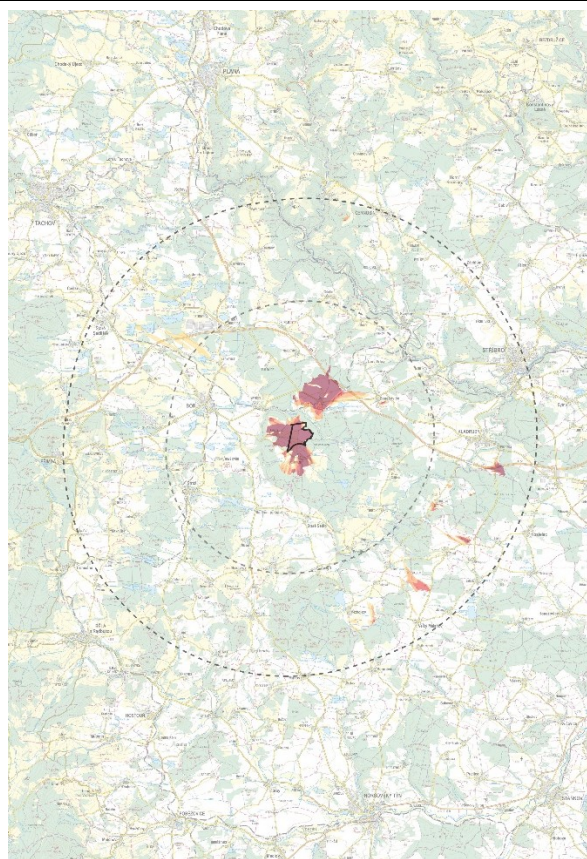
kód PAO	05_BOROVANY-KOSOV
---------	--------------------------

Krajina ZÚR	KR_08 Nepomucká vrchovina
-------------	----------------------------------

Segment pohledově otevřené zemědělské krajiny, která je členěná prvky mimolesní zeleně ve stopách historického členění zemědělských ploch, je na severu výrazně ohraničen členitými okraji lesních porostů, sledujících zahloubené údolí Výrovského potoka, na jihu pak pásem lesních porostů Panského vrchu (525 m n. m.) a Dubiny (543 m n. m.), sklánějících se na krajinném rozhraní Svojsické vrchoviny do Borské kotliny a do ploché rybníční krajiny Borských rybníků.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělské s mírně zvlněným terénem pramenných území drobných přítoků Výrovského potoka a Úhlavky je zřetelně ohraničený členitými lesními okraji. AO je umístěna v nejvyšší poloze segmentu kulturního bezlesí nad pravobřežní hranou údolí Výrovského potoka.

V krajině vyniká mimořádná zeleň, sledující stopy historického členění krajiny. Celý segment leží na jižním okraji Svojské vrchoviny těsně při krajinném rozhraní nad sníženinou Borské kotliny – součástí Tachovské brázdy. To je důležité pro míru vizuálního ovlivnění historické rybníční krajiny. V okruhu viditelnosti se nacházejí i krajiny Svojské vrchoviny s meandrujícím tokem Mže v zahloubeném údolí, Borská rybníční soustava i jedinečné partie lesních porostů PPa Valcha, Dlouhého rybníka a meandrujícího Čankovského potoka

(ZNAKY) Přírodní hodnoty meandrujícího toku Mže v lesnatých částech údolí, přírodní hodnoty zanořených údolí Výrovského potoka a Úhlavky. Přírodní hodnoty mokřadních luk a břehových porostů Dlouhého rybníka u Stráže a meandrujícího toku Čankovského potoka v PPa Valcha, kde vynikají i partie lesních porostů s převahou borovice lesní s partiemi se skalními výchozy a s partiemi drobných rybníčků nad pravým břehem potoka. V okruhu viditelnosti se nachází výjimečný typ krajiny – údolí Mže – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina dochovanou strukturou sdílení s dochovanými stopy zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami v krajině Borské kotliny, s množstvím cenných staveb v jednotlivých sídlech a drobnými dominantami poutních kostelů.

(ZNAKY) „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky – krajina rybníků“ – Borské rybníky – soustava rybníků u Boru u Tachova v západních Čechách, v povodí Výrovského a Mlýneckého potoka. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – VPZ Prostiboř, Bonětice, Staré Sedlo, Tuněchody.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterově rozdílné segmenty krajiny okraje Svojské vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů s působivými menšími prostory bezlesí s plochami polí a luk s harmonickým měřítkem v západní části a plochých historické rybníční krajiny Borských rybníků v Borské kotlině. Významným rysem prostorové struktury je krajinný segment hluboko zaříznutého koridoru Mže v lesnatém údolí s krajinářsko-estetickými hodnotami nivní a doprovodné vegetace a partií Máchova údolí na severovýchodě. Zřetelné prostorové ohraničení segmentu zemědělské krajiny lesními okraji a působivé partie zahloubeného a zřetelně ohraničeného koridoru Výrovského potoka s nivními loukami, množstvím mimořádné zeleně a lokalitami Kosovského a Havlova mlýna a Výrovského rybníka. Charakteristickým rysem těchto krajin zahloubených údolí je jejich přehlednost pouze v menších úsecích – oddělených prostorech – které mají protáhlý tvar koridorů. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají dlouhé pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Pověštinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí nejsou možné. Odlišný charakter krajiny v PPa Valcha s působivými lesními interiéry PPa Valcha a Dlouhým rybníkem na Úhlavce, sevřeným lesními celky Doubravky (494 m n. m.) na severu a Hamerského vrchu (493 m n. m.) na jihu.

(ZNAKY) Prostor Kosova a Borovan je pohledově uzavřen okraji lesních porostů okrajů údolí Výrovského potoka a okrajů terénního předělu vůči Borské kotlině. Pouze ojediněle je možno z vyšších poloh prostoru vnímat panoramata Tachovské brázdy a vzdálených horizontů České lesa. Krajinářsko-estetické hodnoty přírodně blízkých scénérií rybníční krajiny Borských rybníků, působivé partie nivních luk v jasně ohraničených údolích Výrovského potoka a vzdálenější Mže s lokalitami mlýnů a přírodně blízké scénérie meandrujícího toku Čankovského potoka, scénérie Dlouhého rybníka a lesní interiéry PPa Valcha.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Rozdílný charakter krajiny okraje Svojšínské vrchoviny vůči Borské brázdě se projevuje i v přítomnosti a viditelnosti přírodních a kulturních dominant. Hluboce rozřezaná Svojšínská vrchovina a jižněji ležící Mezholezská vrchovina představují výrazné a nepřehlédnutelné dominanty, které vynikají i nad mírněji členitou krajino Podčeskoleska. Okraj Českého lesa je tvořen výraznými lesnatým hřbety, kde v krajinných panoramatech vyniká dominanta Přimdy.

(ZNAKY) Přimda (848 m n. m.) se zříceninou hradu (ikonická scenérie Plzeňského kraje), Vlčí hora (704 m n. m.) – neovulkanická kupa na terénním hřbetu (součást PPa Kosí potok, Racovský vrch (619 m n.m.) a další vrcholy Sedmihoří (součást PPa Sedmihoří). Dominanty historických jader měst MPZ Bor u Tachova, výrazná silueta města Stříbro (MPZ) s dominantou kostela Všech svatých, zřícenina hradu Třebel v údolí Mže, kostely a zámky ve venkovských sídlech, které však nemají význam jedinečné krajinné dominanty.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Možnosti vyhlídkových míst ve vrchovinném reliéfu Svojšické vrchoviny nejsou v lesnatých polohách příliš časté. Výjimkou je dominanta Vlčí hory. Podobě ani otevřená a přístupná vyhlídková místa na svazích a lesnatých hřbetech České lesa (Přimdský les) nejsou častá. V okruhu viditelnosti se nachází jedna rozhledna.

(ZNAKY) Rozhledna Březinka u Bernartic, vyhlídky na Vlčí hoře u Černošína (Vlčí vrch, Goethova vyhlídka, Nad lomem) vyhlídka na Křížovém vrchu u Stříbra.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Možné vizuální ovlivnění prostředí historické rybníční krajiny Borských rybníků
2. Možné ovlivnění nenarušeného prostředí krajiny PPa Valcha.

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Svojšické vrchoviny – západního okraje Plzeňska a Borské kotliny – součástí Podčeskoleska – s lesozemědělskou krajinou a rybníčními soustavami. V krajině východní části vynikají krajinné hodnoty hluboce zaříznutých údolí Mže, Výrovského potoka a Úhlávky, jejich cenné vnitřní údolní partie nebudou vlivem VTE významněji dotčeny. VTE však budou viditelné z četných bezlesých poloh Svojšické vrchoviny. VTE vzhledem k poloze blízké od okraje Borské kotliny budou výrazněji horní částí strojů s pohybem rotorů vizuálně zasahovat do rybníční krajiny této sníženiny. Není pravděpodobné, že by VTE v této poloze ovlivnily panorama Stříbra. Do viditelnosti ikonické scenérie kláštera Kladruby se VTE nepromítnou. Zásahy do jedinečných přírodních scenérií, nacházejících se v jednotlivých dílčích prostorech rybníční krajiny nebo ve vnitřních prostorech PPa Valcha však nebudou zásadní, protože kvality těchto krajin nespočívají v širokých krajinných panoramatech, ve kterých by mohly být vnímány současně s rušivými technickými prvky strojů VTE.

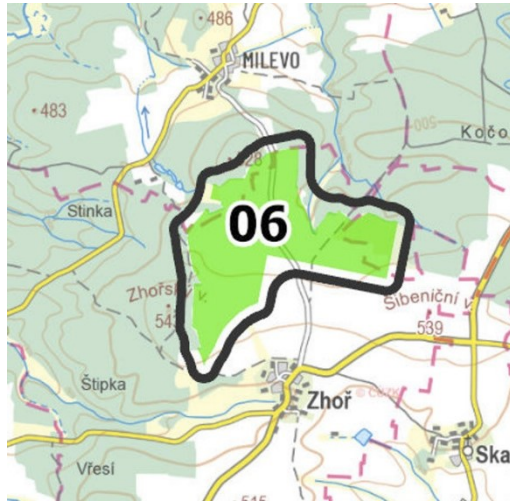
Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především jedinečným výhledům z krajiny na panorama Českého lesa.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

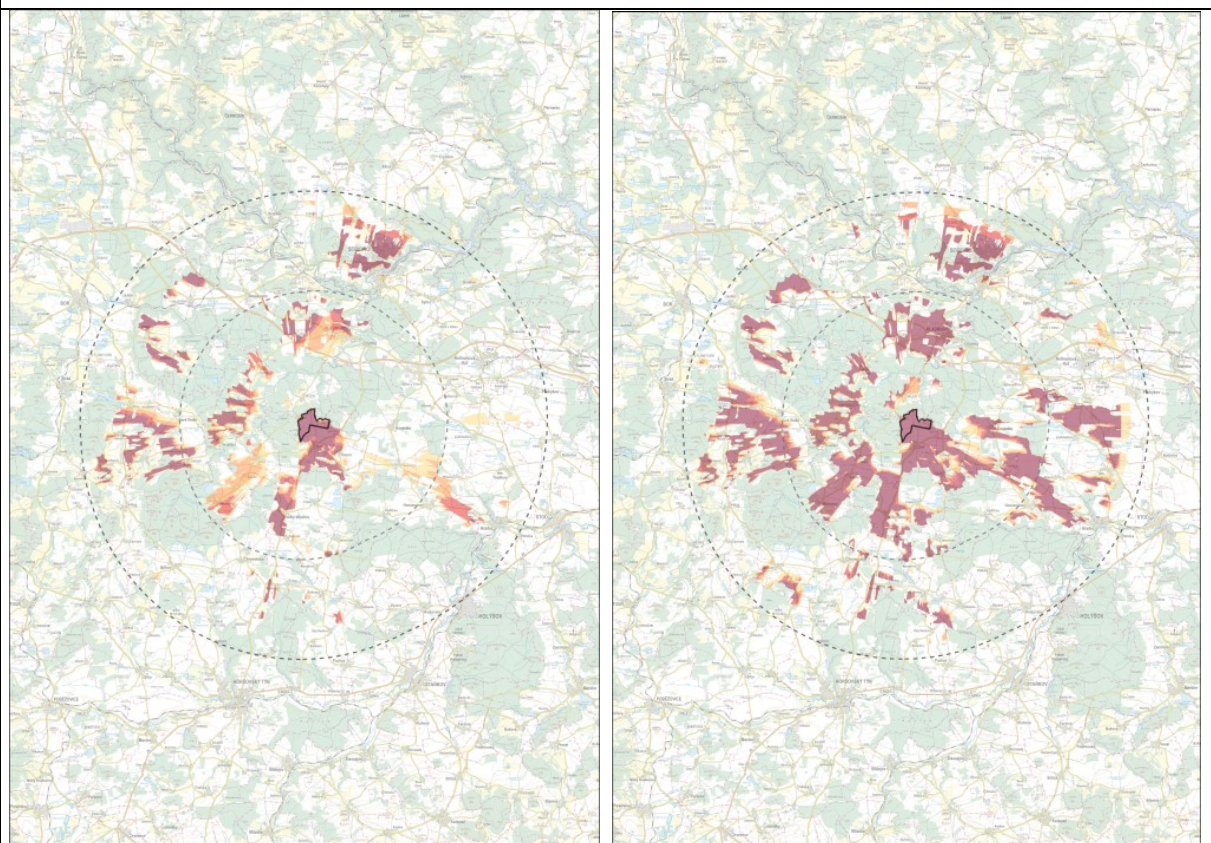
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v panoramatech krajiny Borských rybníků a v krajině PPa Valcha, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousedními PAO-4, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním historické rybníční krajiny Borské rybníky.

ZÁVĚR

Výsledek	ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	6_ZHOŘ-MILEVO	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>K jihu otevřená a ukloněná krajina pohledově exponovaných poloh na rozhraní Staňkovské a Benešovické pahorkatiny severně od sídla Zhoř. Vymezený segment krajiny představuje venkovskou zemědělsky využívanou krajinu otevřených poloh vymezených lesy (zejména v severní části) s drobnými venkovskými sídly jižně od městečka Kladruby s významným historickým komplexem kláštera. Díky otevřené vyvýšené poloze místo poskytuje panoramatické výhledy jižními směry na složené horizonty vrchovin zakončené masivem Českého lesa (jihozápadním směrem) a masivem Šumavy (jižním a jihovýchodním směrem). Jde o pohledově exponovanou polohu. AO leží uvnitř okruhu 6 km od jedinečné kulturní dominanty kláštera v Kladrubech, která je zařazena mezi ikonické scenérie Plzeňského kraje.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

PAO se nachází ve vzdálenosti 5 km od ikonické scenérie kláštera v Kladrubech. Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v okruhu menším než 6 km od jedinečné dominanty benediktinského kláštera v Kladrubech – ikonické scenérie Plzeňského kraje.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v okruhu menším než 6 km od jedinečné dominanty benediktinského kláštera v Kladrubech – ikonické scenérie Plzeňského kraje.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Zásadní (nepřijatelné) ovlivnění krajinného rámce v okolí Kladrub a panoramatu kláštera – národní kulturní památky jedinečné hodnoty – vzdálenost cca 5 km

SHRNUTÍ

AO leží v poloze, která je pohledově exponovaná, nečleněná otevřená krajina velkoplošné struktury nad údolím Úhlavky. Jedná se o nejvyšší místo severního okraje Staňkovské pahorkatiny – Zhořský vrch (538 m n. m.), Šibeniční vrch (539 m n. m.). V severním směru klesá terén do údolí Úslavky směrem ke Kladrubům. Od kraje PAO je klášter vzdálen cca 4,5 km, což je vzdálenost umožňující silnou viditelnost VTE. To by se v případě průmětu do panoramatu kláštera nebo v případě náhodných průhledů na siluetu kláštera projevil likvidačním zásahem do kulturní identity krajiny, ve které leží národní kulturní památka a do vizuální identity ikonické scenérie Plzeňského kraje. Nelze vyloučit zásadní ovlivnění vizuální identity krajinného rámce okolí kláštera v Kladrubech a nelze vyloučit zásah do významného panoramatu ani do náhodných průhledů, a to ani redukcí počtu VTE nebo úpravou polohy VTE v rámci PAO. Vymezení PAO v tomto segmentu krajiny je vyloučené.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Vhodnost	-
Poznámka:			

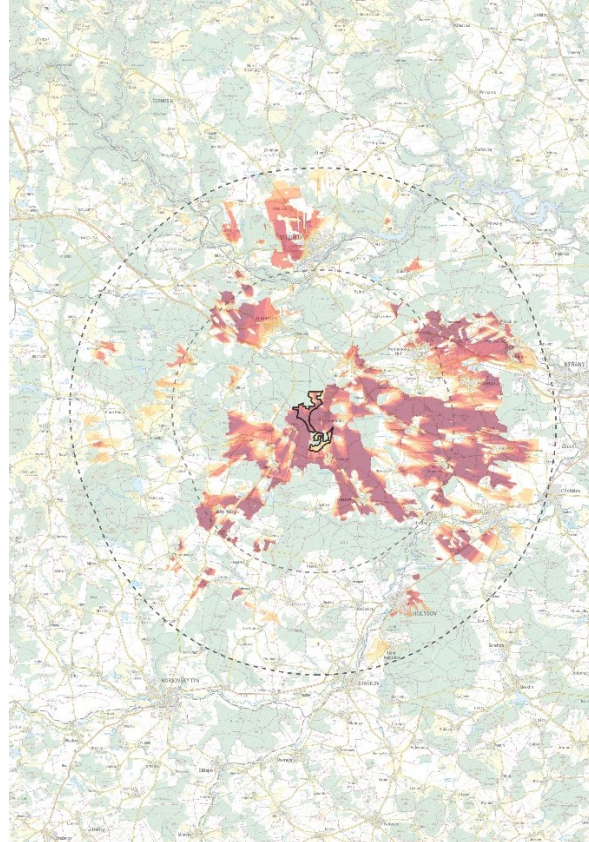
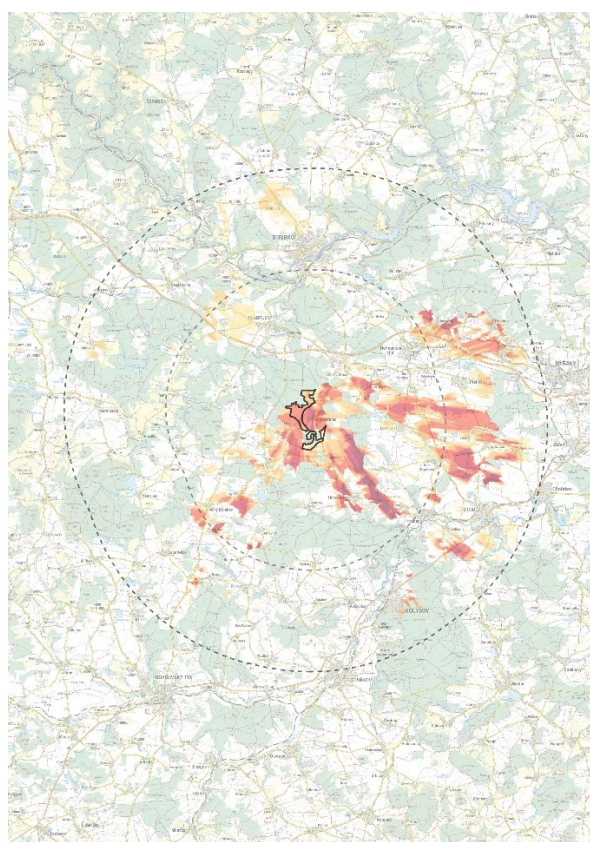
kód PAO	7_KOSTELEC-NEZDRAŽICE
---------	------------------------------

Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina
-------------	------------------------------------

K jihu otevřená a ukloněná krajina pohledově exponovaných poloh na rozhraní Staňkovské a Benešovické pahorkatiny v okolí sídla Kostelec. Krajina se mírně svažuje k východu k okraji Nýřanské kotliny. V tomto směru se dostává do kontaktu s historickou kulturní rybniční krajinou Lochousických rybníků. Vymezený segment krajiny představuje venkovskou zemědělsky využívanou krajinu otevřených poloh vymezených lesy (zejména v severní části) s drobnými venkovskými sídly jižně od městečka Kladruby s významným historickým komplexem kláštera. Díky otevřené vyvýšené poloze místo poskytuje panoramatické výhledy jižními směry na složené horizonty vrchovin zakončené masivem Českého lesa (jihozápadním směrem) a masivem Šumavy (jižním a jihovýchodním směrem). Jde o pohledově exponovanou polohu. AO leží uvnitř okruhu 6 km od jedinečné kulturní dominanty kláštera v Kladrubech, která je zařazena mezi ikonické scenérie Plzeňského kraje.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

PAO se nachází ve vzdálenosti 3 km od ikonické scenérie kláštera v Kladrubech. Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v okruhu menším než 6 km od jedinečné dominanty benediktinského kláštera v Kladrubech – ikonické scenérie Plzeňského kraje.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v okruhu menším než 6 km od jedinečné dominanty benediktinského kláštera v Kladrubech – ikonické scenérie Plzeňského kraje.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné (zásadní) ovlivnění krajinného rámce v okolí Kladrub nebo panoramatu kláštera – národní kulturní památky jedinečné hodnoty – vzdálenost od okraje PAO 3 km

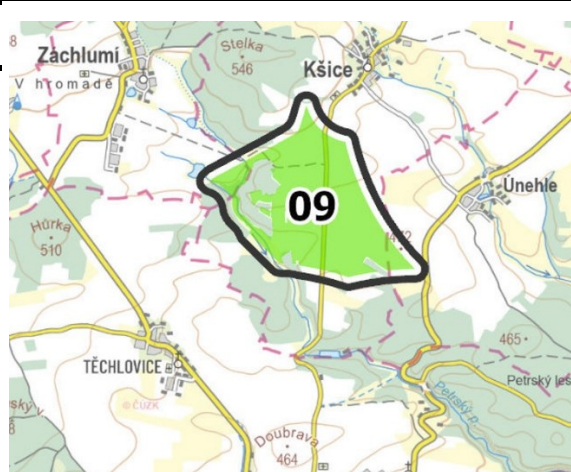
SHRNUTÍ

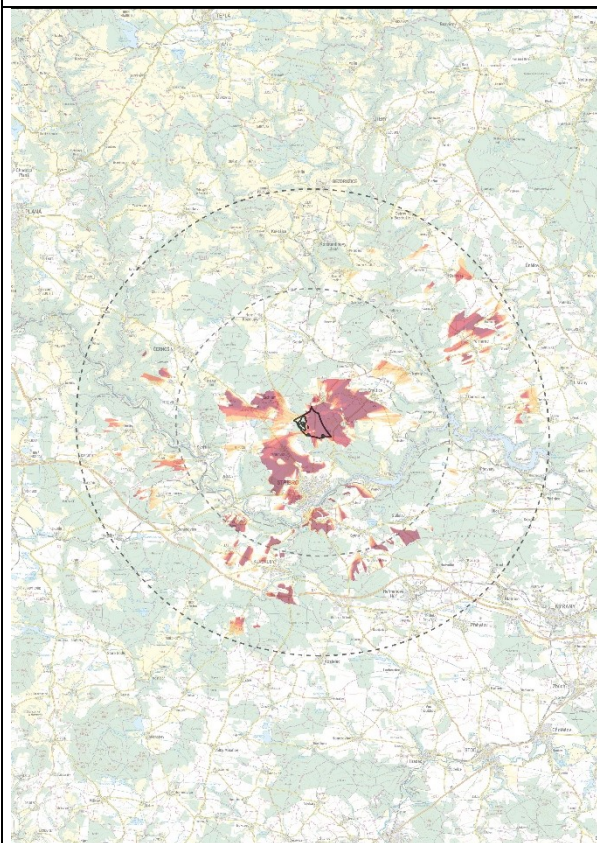
AO leží v poloze, která je pohledově exponovaná, nečleněná otevřená krajina velkoplošné struktury nad údolím Úhlavky. Ve východním směru velmi povlně klesá terén od rozvodí k rybníční soustavě Lochousických rybníků. Od kraje PAO je klášter vzdálen cca 3,2 km, což je vzdálenost umožňující velmi silnou viditelnosti VTE. To by se v případě průmětu do panoramatu kláštera nebo v případě náhodných průhledů na siluetu kláštera projevil likvidačním zásahem do kulturní identity krajiny, ve které leží národní kulturní památka a do vizuální identity ikonické scenérie Plzeňského kraje. Nelze vyloučit zásadní ovlivnění vizuální identity krajinného rámce okolí kláštera v Kladrubech a nelze vyloučit zásah do významného panoramatu ani do náhodných průhledů, a to ani redukcí počtu VTE nebo úpravou polohy VTE v rámci PAO. Vymezení PAO v tomto segmentu krajiny je vyloučené.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Vhodnost	-
Poznámka:			

kód PAO	08_HEŘMANOVA HUŤ-VÝCHOD	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina KR_12 Plzeňská kotlina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	9_STŘÍBRO-KŠICE	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Drobný segment krajiny v plochém terénu mezi sídly Kšice, Únehle, Stříbro, Těchlovice a Záchlumí. Segment je z jihu ohraničen zalesněným údolím Petřského potoka, který se v průběhu zařezává do poměrně hlubokého údolí a vytváří zajímavé krajinné konfigurace (součást PP Petřské údolí). V území protéká nevýrazný Kšický (Únehleský) potok. Jižním směrem jsou dálkové průhledy na vzdálenější horizonty.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

PAO se nachází ve vzdálenosti 3 km od městské památkové zóny Stříbro a 7,5 km od ikonické scenérie Plzeňského kraje – kláštera v Kladrubech. Jedná se významné a jedinečné hodnoty této části kraje. Další výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v území s prokazatelným vlivem na tuto ikonickou scenérii (analýzy viditelnosti potvrzuje viditelnost strojů v 50 m z referenčního jižního pohledu klášter projevující se v zákrytu kláštera).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti umístění VTE v zákrytu jedinečné dominanty benediktinského kláštera v Kladrubech – ikonické scenérie Plzeňského kraje.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné (zásadní) ovlivnění krajinného rámce panoramatu kláštera – národní kulturní památky jedinečné hodnoty – viditelnost strojů od 50 m výšky z referenčních pohledů na klášter, VTE se budou promítat v zákrytu či bezprostřední blízkosti v pohledech z jihu (komunikace II/193)
2. Významné ovlivnění krajinného prostředí městské památkové zóny Stříbro – vzdálenost 3 km

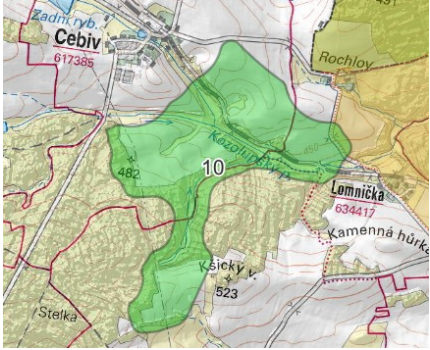
SHRNUTÍ

AO leží v poloze, která je pohledově exponovaná, nečleněná otevřená krajina velkoplošné struktury nad městem Stříbro. Od kraje PAO je městská památková zóna vzdálena cca 3 km, což je vzdálenost umožňující velmi silnou viditelnosti VTE. Z jižních pohledů se nachází významné pohledy na siluetu

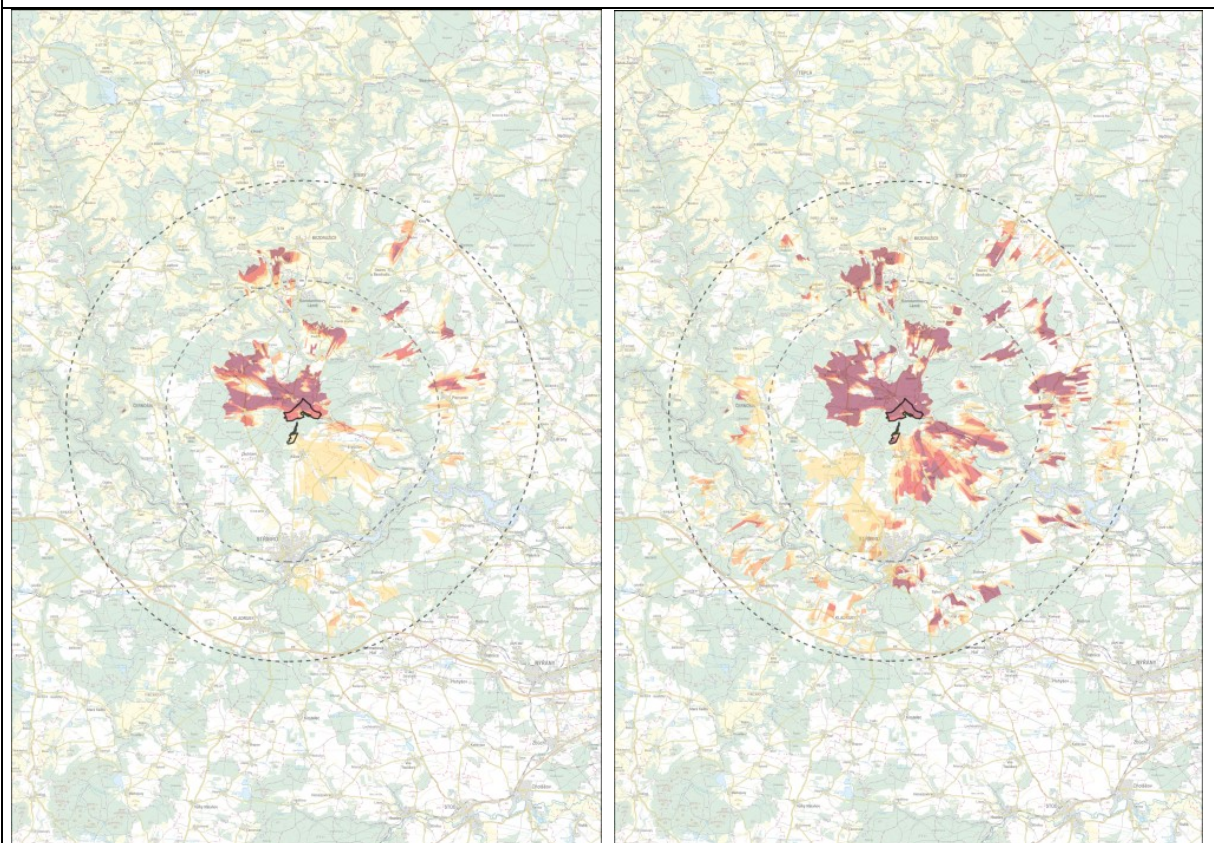
MPZ. Ty by v případě umístění VTE byly silně ovlivněny. Zároveň se ve vzdálenosti cca 7,5 km nachází klášter v Kladrubech, který je ikonickou scénérií Plzeňského kraje. Nejvýznamnější pohledy jsou právě z jižních směrů, ve kterých by se VTE projevovaly pravděpodobně v zákrytu kláštera nebo jeho bezprostředním okolí. Analýza viditelnosti potvrdila viditelnost z referenční komunikace II/193 od výšky 50 m VTE. PAO by způsobila až likvidační zásah do kulturní identity krajiny, ve které leží národní kulturní památka a do vizuální identity ikonické scénérie Plzeňského kraje, a významný vliv na městskou památkovou zónu ve vzdálenosti 3 km. Nelze vyloučit zásadní ovlivnění vizuální identity krajinného rámce okolí kláštera v Kladrubech, a to ani redukcí počtu VTE nebo úpravou polohy VTE v rámci PAO. Vymezení PAO v tomto segmentu krajiny je vyloučené.

ZÁVĚR

Výsledek	Vyloučit	Vhodnost	-
Poznámka:			

kód PAO	10_KŠICE-CEBIV	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Území mezi Cebiví a Lomničkou rozkládající se pod Kšickým vrchem v severní části Stříbrské pahorkatiny. Mírně k jihovýchodu ukloněný náhorní prostor rozložený podél Kozolupského potoka; prostor zahrnuje obě příbřežní části potoka.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území je součástí členité Permarecké pahorkatiny utvářené erozně denudačním povrchem sklánějícím se k JV, charakterizovaným plošinnými zarovnanými povrchy, většinou s mělkými údolími v povodí levých přítoků Mže (hlubší zářezy jen při Úterském potoce) a s ojedinělými výraznými neovulkanickými vrchy (s četnými kryogenními tvary, Hradištský vrch). Krajina v tomto okruhu je středně zalesněna, převažují souvislé lesní komplexy sledující především náhorní polohy a prostory mělkých údolí. V prostorech zemědělské krajiny a otevřených prostorech se místy nachází drobné selské lesíky, místy krajinný obraz doplňuje zeď doprovázející vodoteče a liniové prvky. Podstatné jsou členité okraje lesních porostů. K nejcennějším rysům přírodní charakteristiky patří zářezy navazující údolí Úterského potoka se skalními výchozy, údolí Mže s vodní nádrží Hracholusky a údolí

jejího přítoku Černošínského potoka. Za významné hodnoty přírodní charakteristiky je třeba považovat některé elevace, zejména masiv Hradištského vrchu na severní straně. Na východní straně do prostoru zasahuje území přírodního parku Úterský potok. Okolí Šibeničního vrchu u Stříbra se nachází EVL Stříbro – vojenské cvičiště, v údolí Perského potoka u Stříbra PP Perské údolí.

(ZNAKY) Nepravidelné souvislé lesní komplexy různé velikosti zaujímající náhorní a údolní polohy s členitými okraji, poměrně hluboký zářez údolí Úterského potoka s jeho přítoky, zářez údolí Mže u Stříbra a navazující zatopená část s vodní nádrží Hracholusky, mělká údolí přítoků Mže, cenné nivní partie s typickou vegetací doprovázející významné vodní toky, neovulkanický vrch Hradištský vrch.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Odlesněné partie tvoří intenzifikovaná zemědělská krajina, členěná především vodními toky a komunikacemi, jen místy se dochovaly struktury historického uspořádání krajiny (především v okrajích údolí, agrární terasy a místy meze). Území je součástí starosídelní krajiny, jejíž současná podoba byla vytvořena především v období vrcholného středověku s kolonizačním centrem v klášteře u Kladrub. Sídelní strukturu tvoří venkovská sídla orientovaná k městu Stříbro, převažují především kompaktní vsi, v západním okraji do prostoru zasahuje městečko Černošín. Sídla jsou specifická významným množstvím dochovaných tradičních usedlostí v původním historickém prostorovém uspořádání, řada z nich je památkově hájena, specifická je i četnost venkovských panských sídel, zřícenin hradů, hradišť. Území se vyznačuje poměrně velkou kumulací památek a významných historických objektů dokládajících historický vývoj území. Cennou částí území je také lázeňský prostor Konstantinových lázní s komponovanými prostory (parky, lázeňské procházkové okruhy) a krajinou Hradištského vrchu, pravěké hradiště ve vrcholové partii Hradištského vrchu. Významným centrem území je město Stříbro nacházející na jižním okraji okruhu s hodnotným historickým centrem. V blízkosti PAO se nachází hodnotná kulturní krajina Gutštejska (návrh KPZ).

(ZNAKY) Významný podíl venkovských sídel s převahou dochovaných tradičních usedlostí v historickém prostorovém uspořádání, drobné prostory s dochovanými prvky historického členění krajiny (Okrouhlé Hradiště, Horní Kozolupy, jedinečné památkově chráněné prostory soubor Slovanské hradiště a mohylové pohřebiště u Bezemína – Cebivi, Hradiště – Hradištský kopec (národní kulturní památky), typické dominanty kostelů v řadě sídel s lokálním uplatněním (Okrouhlé Hradiště na pozadí Hradištského vrchu, Slavice, Erpužice, Záchlumí, Kšice aj.), bývalá panská sídla (zámky v Cebivi, ve Slavicích, v Daňkově), starobylá hradiště, zříceniny hradů (hradiště Bezemín, Šipín, Ostrov, Otročín, Okrouhlé hradiště, hrad Gutštejn, Krasíkov, Šontál, tvrz Lhota aj.), segmenty komponované krajiny (lázeňská krajina u Konstantinových lázní), (sakrální kompozice Křížový vrch u Stříbra), specifické prostory bývalých mlýnů na potocích a Mži, četná místa s archeologickými nálezy.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jde o prostor otevřené krajiny náhorních poloh se zarovnanými povrchy vymezené údolními Kosího potoka, Úterského potoka a řeky Mže, tvořený členitou mozaikou lesů a zemědělské krajiny soustředěné do náhorních poloh se zarovnanými povrchy, vymezující ploché, částečně zalesněné horizonty, výrazný dominující neovulkanický vrch uzavírající severní scénu, neovulkanické vrchy (např. Krasíkov). Krajina je členitá především v údolích a na jejich okrajích. Krajinářsky nejvýznamnějšími dominantami jsou především Hradištský vrch, vrch Krasíkov, Křížový vrch u Stříbra. Mezi významné kulturní dominanty kromě typických kostelů je třeba řadit významnější zámky (Cebiv, Slavice, Trpísty), ale také zříceniny hradů Krasíkov a Gutštejn. Za krajinářsky významné cenné krajinné prostory je třeba považovat prostor Konstantinových lázní a navazující prostor Hradištského vrchu a krajinu Údolí Úterského potoka.

(ZNAKY) otevřená krajina náhorní polohy jednoznačně vymezené údolími, členitá mozaika lesů a zemědělské krajiny, krajinářsky cenné prostory údolí přítoků Mže a údolí Mže, částečně zalesněné ploché horizonty (zejména horizont Plaské pahorkatiny), výrazný dominující neovulkanický vrch uzavírající severní krajinnou scénu, specificky utvářené neovulkanické vrchy (např. Krasíkov), členité okraje údolí, drobné měřítko krajiny v údolních částech, četné kulturní dominanty, některé významné a cenné (Hradištský vrch, vrch Krasíkov, Křížový vrch u Stříbra), kulturní dominanty venkovských kostelů, významnější panská sídla (zámky v Cebivi, ve Slavicích, Trpístech), krajinářsky významné dominanty zřícenin hradů (Krasíkov a Gutštejn), cenné partie komponované krajiny (prostor Konstantinových lázní, sakrální kompozice na Křížovém vrchu u Stříbra), archeologické lokality uplatňující se nehmotně ve vnímání obrazu krajiny (hradiště ve vrcholové části Hradištského vrchu, hradiště u Bezemína), hodnotná krajina údolí Úterského potoka drobného měřítko s kumulací přírodních a kulturních hodnot.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Nejvýznamnějšími krajinnými dominantami jsou Milkovické čihadlo a Ovčí vrch s kaplí na severní straně, ale také Krasíkov na rozhraní tohoto okruhu s dominantou kaple a zříceninou hradu. Za významnou krajinnou dominantu je třeba považovat soubor unikátních hodnot soustředěných ve vnitřní krajině Úterského potoka (zřícenina hradu Gutštejn, dominantu kostela s. Barbory v Šipíně, archeologické lokality hradiště Bezemín, mohylová pohřebiště).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V severním sektoru se uplatňuje poměrně cenná krajinná kompozice tří poměrně významných vrchů Krasíkov s dominantou kaple a zříceninou hradu, Milkovské čihadlo, kde bývalo slovanské hradiště a Ovčí vrch s kaplí ve vrcholové části. V tomto sektoru je možné identifikovat cenný malebný obraz Bezdručic s dominantou zámku, obraz Krsů s dominantou kostela na pozadí malebné krajiny Úterského potoka. V západním sektoru mohou být VE v lokalitě patrné z okolí Černošína (s dominantou kostela) na plochem zalesněném horizontu vymezujícím krajinný rámeček sídla, podobně tomu je u Lažan, a dále v Ošelíně a v Nynkově (uplatnění v obrazu údolí Mže), uplatnění z vyhlídky z prostoru Vlčí hory k východu (cca 9,5 km). Na západní straně se významně uplatňuje krajina Kosího potoka. Ve východním sektoru se VE z této lokality projeví u Křelovic na plochem zalesněném horizontu tvořeném okrají území Úterského potoka, podobná situace je patrná z okolí Pernarce, kde se v okraji sídla nachází zanedbaný zámecký areál s hospodářským dvorem. Jižním sektoru se VE uplatní především z vrchu Hůrka nad Stříbrem (ovlivnění obrazu krajinného rámce města, cca 8 km) s vyhlídkou severním směrem, na horizontu se mohou VE zobrazit z krajiny Sytna (cca 9 km), ose J-S z pohledu na horizont vymezující krajinný rámeček kláštera v Kladrubech (cca 12 km). VE z této lokality pravděpodobně ovlivní obraz z vyhlídek v prostoru Úterského potoka (z hradu Gutštejn, ze skalních výchozů u Slovanského hradiště).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné ovlivnění krajinné scenerie a prostoru Konstantinových lázní, ovlivnění harmonické krajiny s kumulací kulturních hodnot přírodního parku Úterského potoka (vnitřní scenerie) a jejího obrazu v krajině (zejména z východních směrů), ovlivnění harmonické kulturní krajiny Gutštejska.
2. Vizuelní ovlivnění významných dominant krajiny Hradištský vrch, Krasíkov a jejich krajinného rámce.
3. Vizuelní ovlivnění obrazu krajinného rámce Stříbra a Kladrub.

4. Částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty (řazení dílčích horizontů).
5. Ovlivnění horizontu a obrazu krajiny patrné z výhledů z Vlčí hory a z prostorů v okolí Černošína

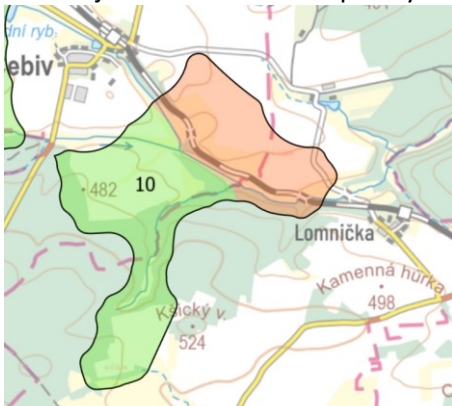
SHRNUTÍ

PAO je vymezena v místě, které se vyznačuje poměrně významnou kumulací kulturních a historických hodnot ve specifickém přírodním rámci. K nejhodnotnějším částem územní náleží prostor přírodního parku Úterského potoka, prostor Konstantinových lázní rámovaný specificky utvářenými prostory Hradištského vrchu. Ve vzdálenějších místech jsou hodnoty soustředěny především do prostorů údolí Mže a Kosího potoka, ke Stříbru s Křížovým vrchem a na okraji řešeného území do prostoru Kladrub. Ačkoli k tomuto území byly pouze ojedinělé komentáře veřejnosti v pocitové mapě, lokalita je z hlediska výstavby VTE je omezená, je potřeba regulovat VTE jednak výškou a jednak počtem.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v jedinečných scenériích v okolí Konstantinových lázní, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech z vnitřní krajiny Úterského potoka, zejména z hradu Gutštejn, návrší Slovanské hradiště, z osady Šipín.
3. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v severním horizontu krajinného rámce kladrubského kláštera a severním horizontu krajinného rámce města Stříbro (resp. jeho historického centra), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezení výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
4. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v obrazu kulturních památek hradiště Hradištský vrch, hradiště Šipín, hradiště Bezemín, klášter v Kladrubech, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezením výšky VTE.
5. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-11, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při klíčových pohledech na jedinečné scenérie.

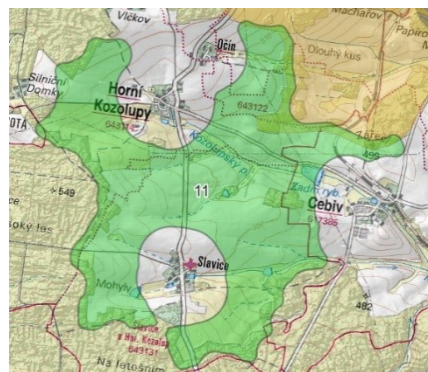
ZÁVĚR

Výsledek	Redukovat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	Vzhledem k ochraně Konstantinových lázní a okolní kulturní krajiny s četnými hodnotami je navržena redukce plochy: 		

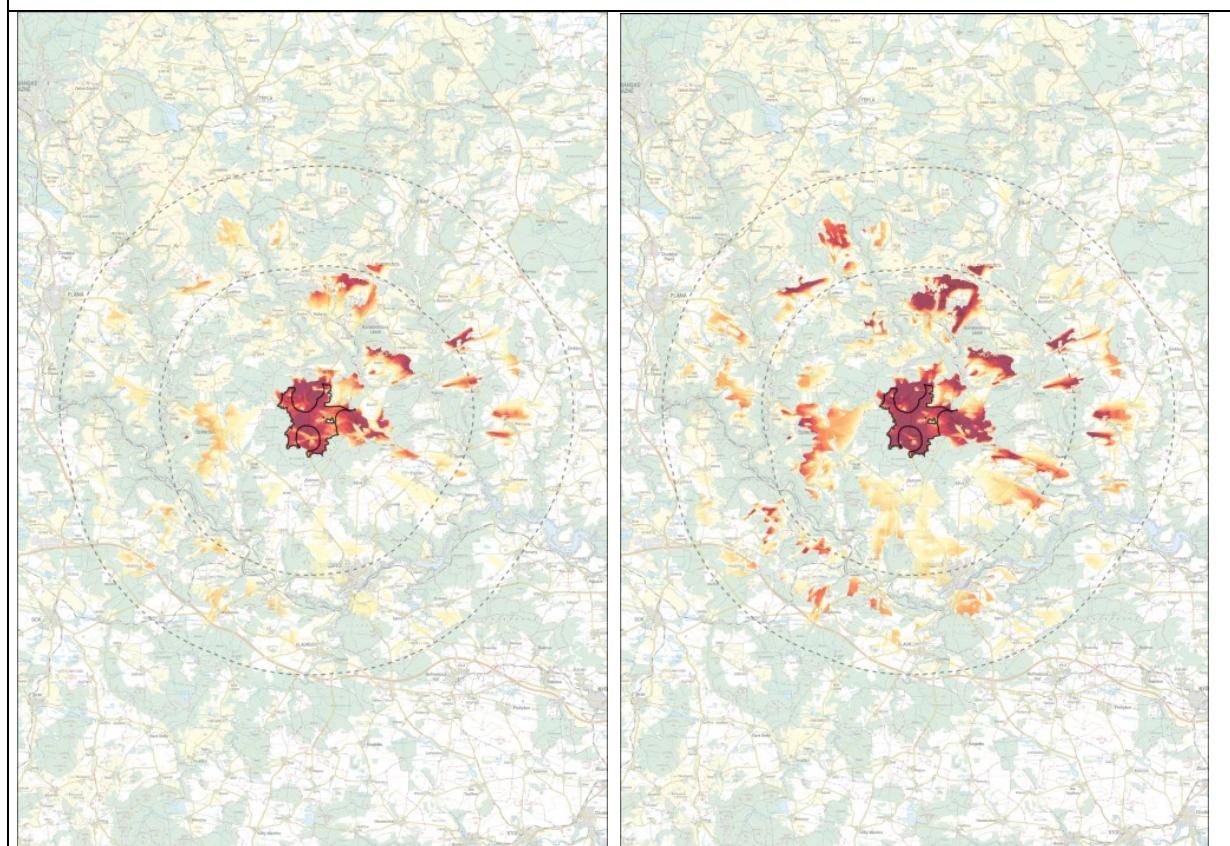
kód PAO	11_ HORNÍ KOZOLUPY-SLAVICE
---------	-----------------------------------

Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina
-------------	------------------------------------

Území mezi Cebiví, Horními Kozolupy a Slaviciemi rozkládající se v odlesněné enklávě v náhorní poloze mezi Očinskou výšinou, Vysokým lesem (na severní straně) Kšickým vrchem a vrchem Stelka (na jižní straně). Prostor se nachází v severní části Stříbrské pahorkatiny v prostoru Pernarecké pahorkatiny. Jde o mírně k jihovýchodu ukloněný náhorní prostor rozložený podél Kozolupského potoka; prostor se soustředí především do pravobřežní části potoka.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území je součástí členité Pernarecké pahorkatiny utvářené erozně denudačním povrchem sklánějícím se k JV, charakterizovaným plošinnými zarovnanými povrchy, většinou s mělkými údolními v povodí levých přítoků Mže (hlubší zářezy jen při Úterském potoce) a s ojedinělými výraznými neovulkanickými vrchy (s četnými kryogenními tvary, Hradišský vrch, Krasíkov, Vlčí hora). Krajina v tomto okruhu je středně zalesněna, převažují souvislé lesní komplexy sledující především náhorní polohy a prostory mělkých údolí. V prostorech zemědělské krajiny a otevřených prostorech se místy nachází drobné selské lesíky, místy krajinný obraz doplňuje zezeň doprovázející vodoteče a linio-

vé prvky. Podstatné jsou členité okraje lesních porostů. K nejcennějším rysům přírodní charakteristiky patří zářezy navazující údolí Úterského potoka se skalními výchozy, údolí Mže a údolí jejího přítoku Kosího potoka. Územím prochází členité údolí Hadovky, které vymezuje prostor Horních Kozolup. Za významné hodnoty přírodní charakteristiky je třeba považovat některé elevace, zejména masiv Hradištského vrchu, kužel Krasíkova na severní straně. Na východní straně do prostoru zasahuje území přírodního parku Úterský potok.

(ZNAKY) Nepravidelné souvislé lesní komplexy různé velikosti zaujímající náhorní a údolní polohy s členitými okraji, poměrně hluboký zářez údolí Úterského potoka s jeho přítoky, zářez údolí Mže u Svojšína a navazující údolí přítoků Mže, údolí Hadovky, cenné nivní partie s typickou vegetací doprovázející významné vodní toky, neovulkanické vrchy Hradištský vrch, vrch Krasíkov u Konstantinových lázní a Vlčí hora u Černošína.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Odlesněné partie tvoří intenzifikovaná zemědělská krajina, členěná především vodními toky a komunikacemi, jen místy se dochovaly struktury historického uspořádání krajiny (především v okrajích údolí, agrární terasy a místy meze zejména u Okrouhlého Hradiště). Území je součástí starosídelní krajiny, jejíž současná podoba byla vytvořena především v období vrcholného středověku s kolonizačním centrem v klášteře u Kladrub. Sídlní strukturu tvoří venkovská sídla orientovaná k městu Stříbro, převažují především kompaktní vsi, v západním okraji se nachází městečko Černošín s typickou dominantou kostela. Sídla jsou specifická významným množstvím dochovaných tradičních usedlostí v původním historickém prostorovém uspořádání, řada z nich je památkově hájena, specifická je i četnost venkovských panských sídel, zřícenin hradů, hradišť. Území se vyznačuje poměrně velkou kumulací památek a významných historických objektů dokládajících historický vývoj území. Cennou částí území je také lázeňský prostor Konstantinových lázní s komponovanými prostory (parky, lázeňské procházkové okruhy) a krajinou Hradištského vrchu, pravěké hradiště ve vrcholové partii Hradištského vrchu.

(ZNAKY) Významný podíl venkovských sídel s převahou dochovaných tradičních usedlostí v historickém prostorovém uspořádání, drobné prostory s dochovanými prvky historického členění krajiny (Okrouhlé Hradiště, Horní Kozolupy), jedinečné památkově chráněné prostory soubor Slovanské hradiště a mohylové pohřebiště u Bezemína – Cebivi, Hradiště – Hradištský kopec (národní kulturní památky), typické dominanty kostelů v řadě sídel s lokálním uplatněním (Okrouhlé Hradiště na pozadí Hradištského vrchu, Slavice, Erpužice, Záchlumí, Kšice, kostel v Černošíně na pozadí Vlčí hory aj.), bývalá panská sídla (zámky v Cebivi, ve Slavicích, v Daňkově), starobylá hradiště, zříceniny hradů (hradiště Bezemín, Šipín, Ostrov, Otročin, Okrouhlé hradiště, hrad Gutštejn, Krasíkov, Šontál, tvrz Lhota aj.), segmenty komponované krajiny (lázeňská krajina u Konstantinových lázní), (sakrální kompozice Křížový vrch u Stříbra), specifické prostory bývalých mlýnů na potocích, Hadovce a Mži, četná místa s archeologickými nálezy (zejména prostory bývalých hradišť).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor je vymezen závěru údolíčka Kozolupského potoka s nápadnou osou k jihovýchodu. Území je vymezeno v prostoru otevřené krajiny náhorních poloh oddělujících údolí přítoků Mže se zarovnanými povrchy vymezené údolními Kosího potoka, Úterského potoka a řeky Mže. Obraz prostoru významně ovlivňuje členitá mozaika lesů a zemědělské krajiny soustředěné do náhorních poloh se zarovnanými povrchy a lesů doprovázejících údolní partie. Krajinu pohledově ohraničují vymežující ploché, částečně zalesněné horizonty Plaské pahorkatiny a Tepelské vrchoviny. V severní části se uplatňuje výrazný dominující neovulkanický Hradištský vrch, který společně s vrchy Milkovické čihadlo, Ovčí, Krasíkov, Milkovské čihadlo uzavírá krajinou scénou ze severní strany. Západní straně

dominuje Vlčí vrch nad Černošínem. Krajina je členitá především v údolích a na jejich okrajích. Krajinářsky nejvýznamnějšími dominantami jsou především Hradištský vrch, vrch Krasíkov, Vlčí vrch u Černošína. Mezi významné kulturní dominanty kromě typických kostelů je třeba řadit významnější zámky (Cebiv, Slavice, Trpísty), ale také zříceniny hradů Krasíkov a Gutštejn. Vrchy Krasíkov a Ovčího doplňují kaple umístěné do vrcholových částí, ve vrcholové části Krasíkova se navíc nachází zřícenina hradu. Za krajinářsky významné cenné krajinné prostory je třeba považovat prostor Konstantinových lázní a navazující prostor Hradištského vrchu a krajinu Údolí Úterského potoka.

(ZNAKY) otevřená krajina náhorní polohy jednoznačně vymezené údolími, členitá mozaika lesů a zemědělské krajiny, krajinářsky cenné prostory údolí přítoků Mže a údolí Mže, částečně zalesněné ploché horizonty (zejména horizont Plaské pahorkatiny), výrazný dominující neovulkanické vrchy uzavírající severní a nápadně se projevující v západní krajinné scéně, specificky utvářené neovulkanické vrchy, členité okraje údolí, drobné měřítko krajiny v údolních částech, četné kulturní dominanty, některé významné a krajinářsky cenné (Hradištský vrch -hradiště, vrch Krasíkov - kaple a zřícenina hradu, Ovčí vrch - kaple), kulturní dominanty venkovských kostelů, kostel v Černošíně, významnější panská sídla (zámky v Cebivi, ve Slavicích, Trpístech), krajinářsky významné dominanty zřícenin hradů (Krasíkov a Gutštejn), cenné partie komponované krajiny (prostor Konstantinových lázní, sakrální kompozice na Křížovém vrchu u Stříbra), archeologické lokality uplatňující se nehmotně ve vnímání obrazu krajiny (hradiště ve vrcholové části Hradištského vrchu, hradiště u Bezemína), hodnotná krajina údolí Úterského potoka drobného měřítko s kumulací přírodních a kulturních hodnot. Za významnou krajinnou dominantu je třeba považovat soubor unikátních hodnot soustředěných ve vnitřní krajině Úterského potoka (zřícenina hradu Gutštejn, dominantna kostela s. Barbory v Šipíně, archeologické lokality hradiště Bezemín, mohylová pohřebiště).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Vzdálenější partie se díky usprádaní krajiny nevyznačují významnými krajinnými dominantami, výjimku tvoří výrazně protáhlé zalesněné hřbety Plaské pahorkatiny na jihovýchodní a jižní straně, které pohledově splývají do jednoduchého lesnatého vymezení horizontu.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Do prostoru lze ze vzdálenějších míst nahlížet z vyvýšených poloh v okolí Bezdržic, z méně přístupného návrší Vinice, dílčími průhledy u Čeňkovic na východní straně. VE v území se mohou uplatnit z cca 11 km v severním horizontu uzavírajícím krajinný rámec kláštera v Kladrubech.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné ovlivnění krajinné scenerie a prostoru Konstantinových lázní s Hradištským vrchem a Krasíkovem.
2. Významné ovlivnění harmonické krajiny s kumulací kulturních hodnot přírodního parku Úterského potoka (vnitřní scenerie) a jejího obrazu v krajině (zejména z východních směrů).
3. Vizuelní ovlivnění významných dominant krajiny Hradištský vrch, Krasíkov a jejich krajinného rámce.
4. Možné ovlivnění obrazu krajinného rámce Stříbra a Kladrub.
5. Částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty (řazení dílčích horizontů).
6. Ovlivnění horizontu a obrazu krajiny patrné z výhledů z Vlčí hory a z prostorů v okolí Černošína.

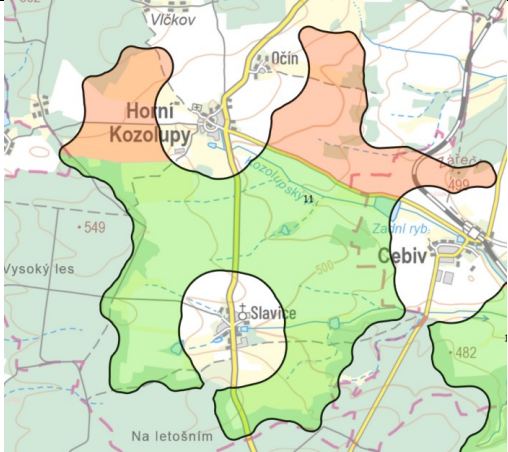
SHRNUTÍ

PAO je vymezena v místě, které se vyznačuje poměrně významnou kumulací kulturních a historických hodnot ve specifickém přírodním rámci. K nejhodnotnějším částem územní náleží prostor přírodního parku Úterského potoka, prostor Konstantinových lázní rámovaný specificky utvářenými prostory Hradištského vrchu, Krasíkova, Ovčích vrchu a Milkovského Čihadla. Ve vzdálenějších místech jsou hodnoty soustředěny především do prostorů údolí Mže a Kosího potoka, ke Stříbru s Křížovým vrchem a na okraji řešeného území do prostoru Kladrub. Ačkoli k tomuto území byly pouze ojedinělé komentáře veřejnosti v pocitové mapě, lokalita je z hlediska výstavby VTE omezená, je potřeba regulovat VTE jednak výškou a jednak počtem.

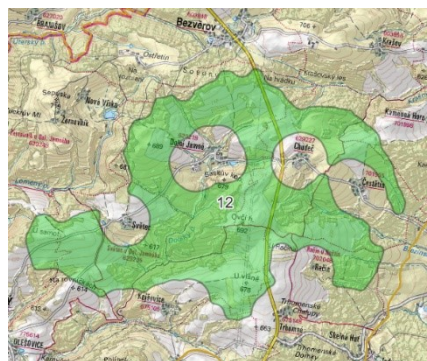
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v jedinečných scenériích v okolí Konstantinových lázní a v obrazu kulturních památek hradiště Hradištský vrch, hradiště Šipín, hradiště Bezemín, klášter v Kladrubech, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech z vnitřní krajiny Úterského potoka, zejména z hradu Gutštejn, návrší Slovanské hradiště, z osady Šipín
3. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v severním horizontu krajinného rámce kladrubského kláštera a severním horizontu krajinného rámce města Stříbro (resp. jeho historického centra), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE, případně omezením výšky VTE.
4. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídla Slavice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
5. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-10, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při klíčových pohledech na jedinečné scenérie.

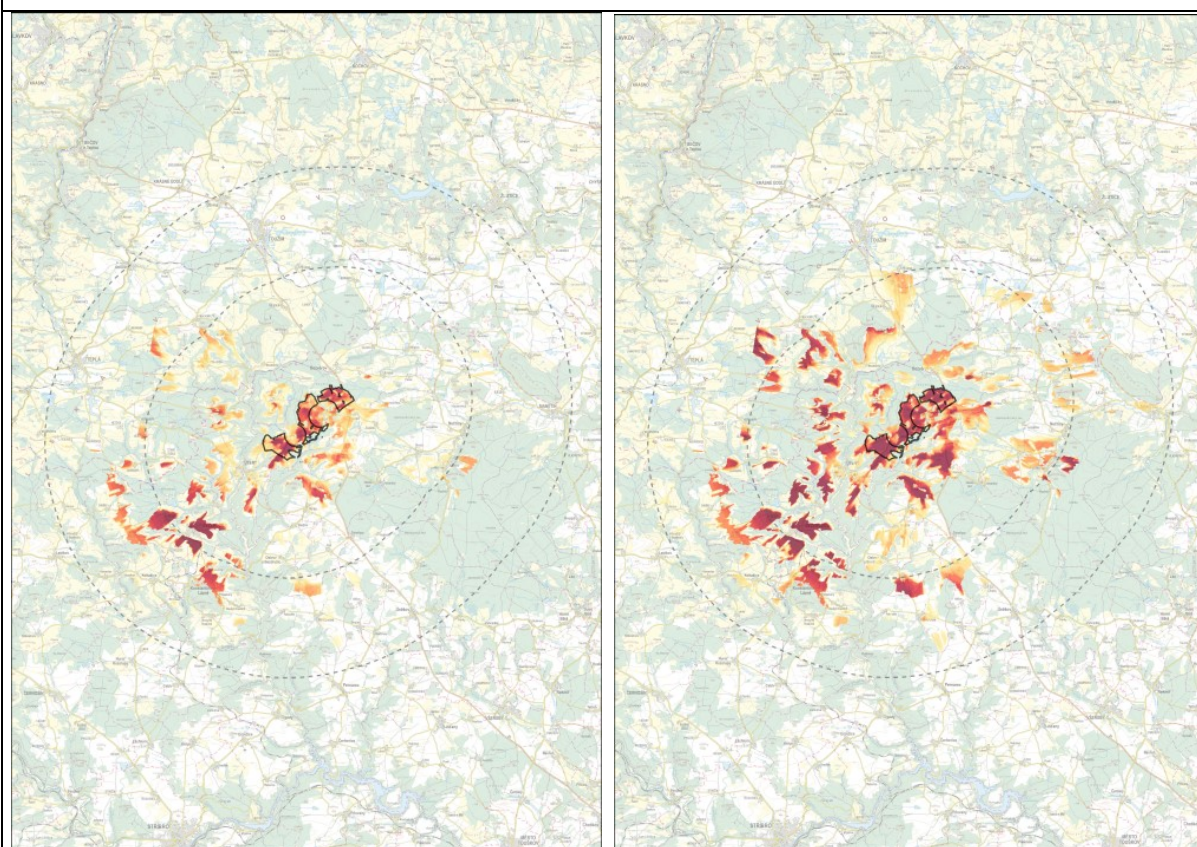
ZÁVĚR

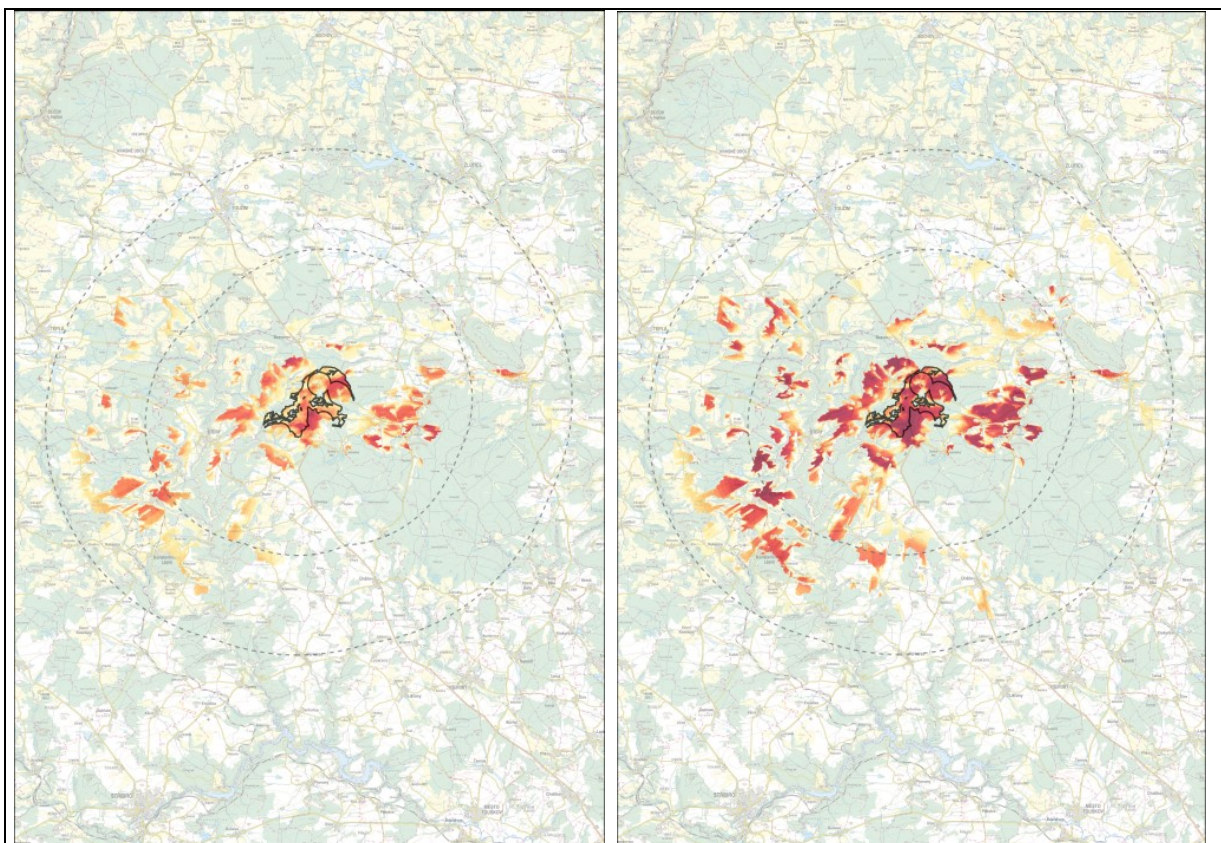
Výsledek	Redukovat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	12_SVĚTEC-ČESTĚTÍN
Krajina ZÚR	KR18_Bezdružická vrchovina
<p>Území je rozloženo v okolí sídel Dolní Jamné, Světec, Chudeč, Čestětín jižně od Bezvěrova. Jedná se o náhorní vrchovinný prostor na jihovýchodním okraji Tepelské vrchoviny na rozhraní Trhomenské vrchoviny a Vidžínské vrchoviny v prostoru závěru údolí Dolského potoka.</p>	

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro severní část (nahore), jižní část (dole)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor je součástí ploché vrchoviny jejíž georeliéf má kernou stavbu, klesající stupňovitě od SZ k JV, s třetihorními zarovnanými povrchy, zlomovými svahy, erozními zářezy vodních toků v povodí Mže sledujících často zlomové linie, s ojedinělými neovulkanickými suký (Polínský vrch, Kozelka, vrchy Branišovský a Třebouňský) a svědeckými vrchy (Sepuska). Jde o poměrně významně zalesněné území lesními komplexy sledujícími zaříznutá údolí, návrší a vyvýšené polohy. Krajinářsky nejvýznamnější prostor soustřeďující přírodní i kulturní hodnoty tvoří horní tok Úterského potoka, včetně prostoru závěru údolí u Nežichova, potok v tomto prostoru vytvořil vnitřní jedinečnou krajinu, cenný je prostor v okolí Nečtin se neovulkanickými vrchy (Kozelka s přírodní rezervací, Nečtiny, Chlumská hora). V prostoru se nachází dva přírodní parky Úterský potok (okrajově) a Manětínská (zalesněný prostor na západní straně území).

(ZNAKY) reliéf závěru údolí Dolského potoka uspořádaný v ose S-J, boční údolí Lomeného s výrazným vrchem Sepuska, lesní komplexy náhorních poloh a údolních zářezů, přírodně i krajinářsky hodnotný členitý prostor údolí Úterského potoka, rozsáhlý lesní komplex Lomské vrchoviny s několika menšími rybníky a prameništi potoků Třemošenského, Černého, Zlatého, Pstružného, Malého, Dubiny, Kačiny a potoků Chladná a Veska, ojedinělé vulkanické vrchy dotvářející charakter krajiny (skalnatý vrch Polínský, vrchy Branišovský a Třebouňský) dominující jižní části území, charakteristické ojedinělé skalní výchozy v údolních prostorech a na návrších, četné cenné prostory nivních partií na dnech údolí, přírodní památka Blažejský rybník.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Charakterem jde o venkovskou krajinou s převahou drobných sídel, ojediněle dochované prvky historického členění krajiny (agrární terasy a meze – zejména v prostoru údolí Úterského potoka). Stabilizovaná řídká venkovská sídelní struktura s převahou malých sídel, s významnějšími centry jsou Úterý, Bezručice a Konstantinovy Lázně s minimálními nároky na zábor volné krajiny. Mimo významnější centra převažují především drobné vsi, které si doposud zachovávají tradiční ráz díky převaze historických zemědělských usedlostí a chalup v původním historickém uspořádání (Světce, Kejšovice, Trhomné, Čestětín, Chudeč, Vidžín aj.). Za specifika a hodnoty je třeba, kromě specifických rysů přírodní povahy (svědecké hory, vrchy, vulkanické vrchy, skalnaté partie uvnitř údolí, skalnatá návrší, údolní zářezy), je třeba považovat hodnotné prostory sídel a soubory s historickými objekty poukazujícími na historický vývoj území (např. prostor Nežichova v poměrně cenné krajinné scénérii s Blažejským rybníkem a zříceninou kostela, prostor Nečtin se starým zámekem s hospodářským dvorem, novým zámekem, zříceninou hradu s komponovanou krajinou, prostor Vidžína se zámekem a dominantou kostela, jedinečný prostor městečka Úterý s typickými dominantami a jedinečně dochovaným centrem chráněným městskou památkovou zónou, prostor Nového Dvora s klášterem – vybudován na místě hospodářského dvora). Jižní částí území prochází, linie prvorepublikového vojenského opevnění. Obraz řady vsí je doplněn dominantami kostelů s lokálním uplatněním (Dolní Jamné, Krsy, Nečtiny, Krašov aj.), četné dominanty zámků v Nečtinách, ve Viždíně, v Bezručicích.

(ZNAKY) venkovská krajina s převahou drobných vsí ojediněle dochované prvky historického členění krajiny (agrární terasy a meze – zejména v prostoru údolí Úterského potoka), stabilizovaná řídká venkovská sídelní struktura s převahou malých sídel, s významnějšími centry jsou Úterý, Bezručice a Konstantinovy Lázně, drobné vsi, které si doposud zachovávají tradiční ráz díky převaze historických zemědělských usedlostí a chalup v původním historickém uspořádání, hodnotné prostory sídel se soubory s historických objektů typicky usazených krajinné scénérii (prostory Nežichova v poměrně cenné krajinné scénérii s Blažejským rybníkem a zříceninou kostela, Nečtin se starým zámekem s hospodářským dvorem, novým zámekem, zříceninou hradu s komponovanou krajinou, Vidžína se zámekem a dominantou kostela, městečka Úterý s typickými dominantami a jedinečně dochovaným centrem chráněným městskou památkovou zónou, Nového Dvora s klášterem), prostory s komponovanou krajinou (Nečtiny, Bezručice, dominanty venkovských kostelů, panských sídel, linie prvorepublikového vojenského opevnění

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně malebná venkovská (středně) lesnatá kulturní krajina se specifickými zaříznutými údolními vodními toků ve vrchovinném prostředí na okraji Tepelské vrchoviny. Jde o harmonicky utvářenou krajinu středního až malého měřítka (zejména harmonicky utvářený prostor údolí Úterského potoka v s těžištěm v městečku Úterý) s významným podílem prvků a složek přírodní povahy. Území dominuje jedinečný prostor údolí Úterského potoka, který vytváří přirozenou skladebnou osu celého území, na západní straně mohutný lesní komplex. Prostor vymezený k výstavbě VE se nachází v poměrně uzavřené krajiny závěru údolí Dolského potoka. Pro území jsou typické výhledy do prostorů navazujících údolí a na okraje lesnatých partií, z vyvýšených míst je možné dohlédnout na vzdálenější místa omezená plochými, výrazně protáhlými horizonty. Obecně se prostor vyznačuje poměrně významnou kumulací kulturních a přírodních hodnot společně vytvářejících celkový obraz i jeho vnímání. Za typické dominanty lze považovat zmíněné neovulkanické vrchy, ale také četné kostely a panská sídla v některých případech v jedinečné drobné krajinné scénérii.

(ZNAKY) charakteristicky utvářená krajina na okraji Tepelské vrchoviny, malebná venkovská (středně) lesnatá kulturní krajina, specifické prostory zaříznutých údolí přítoků Mže ve vrchovinném a pahorkatinném prostředí, harmonicky utvářený prostor malého měřítka Úterského potoka a navazujících

okrajových částí s typickými svědeckými vrchy a neovulkanickými návršími s partiemi vyznačujícími se přírodním charakterem, náhorní polohy částečně otevřené zemědělské krajiny středního až malého měřítka, souvisle zalesněné prostory významně ovlivňující obraz území, přirozená skladebná osa celého území daná Úterským potokem, uzavřená nebo částečně otevřená místa závěrů údolí přítoků Úterského potoka, výhledy do prostorů navazujících údolí a na okraje lesnatých partií, výhledy na vzdálenější místa omezená plochými patrná z vyvýšených míst, výrazně protáhlé horizonty vymezující prostory, významná kumulace kulturních a přírodních hodnot společně vytvářejících celkový obraz krajiny i jeho vnímání. Za typické dominanty lze považovat zmíněné neovulkanické vrchy, ale také četné kostely a panská sídla v některých případech v jedinečné drobné krajinné scénérii.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V této vzdálenosti vzhledem k charakteru krajiny není velké množství dominant, jde především o jedinečný prostor kláštera v Teplé v rybníční krajině, prostor Toužimi s dominantami zámku a kostela v horních partiích Střely s kaskádou rybníků, krajina města Žlutice s v okolí stejnojmenné vodní nádrže a navazujícího údolí s dominantou bývalého kostela Skoky s vrchem Čerták, Doubrava a Lamberk, prostor Štědré se zámkem a kostelem a údolí Roveckého potoka se zříceninou hradu, prostorem tvrziště Semteš, neovulkanický vrch Vladař s vyhlídkou, prostor Manětína se zámkem a navazujícího údolí manětínského potoka a Chlumskou horou a Doubravickým vrchem, na jihovýchodní straně prostor lázeňské krajiny Konstantinových lázní s Hradištským vrchem, vrchy Krasíkov, Ovčí a Milkovské čihadlo s navazujícím prostorem Bezdužic.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Vyhledky v území jsou poměrně specifické, soustředěné do návrší na severní straně prostory v okolí Žlutic z návrší s kostelem sv. Mikuláše, Nad hřbitovem, Hůrka, Stubelka, Homolka, z prostoru u Toužimi z rozhledna Třasák, z prostoru Konstantinových lázní z vyhlídek vrchu Krasíkov, Ovčího vrchu, Hradištského vrchu.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné ovlivnění scénérie Dolského potoka.
2. Významné ovlivnění harmonické krajiny s kumulací kulturních hodnot údolí Úterského potoka (vnitřní scénérie) a jejího obrazu v krajině (zejména ze severovýchodních směrů).
3. Vizuelní ovlivnění řady krajinných horizontů zejména však horizontů vnitřních scénérií údolí Úterského potoka, prostoru Nečtin, uzavírajícím horizontu Konstatinových lázní a Bezdužic.
4. Částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty v krajině v okolí Teplé, Žlutice a Toužimi.

SHRNUTÍ

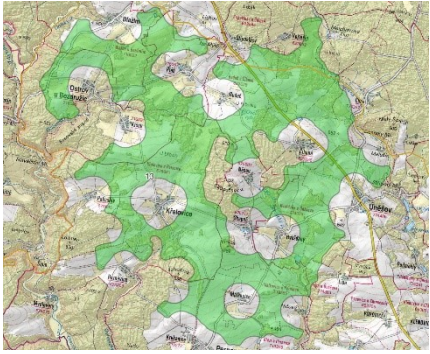
Z hlediska kvality krajinného rázu se jedná o poměrně hodnotný prostor s kumulací přírodních i kulturních a historických hodnot se specificky utvářenou krajinnou scénou. Případné větrné elektrárny, jak naznačuje analýza viditelnosti, se projeví především v ose k JZ, tj. k prostoru Bezdužic a dále Konstantinových lázní. Významné ovlivnění lze očekávat v prostoru Úterského potoka a v bezprostředně navazujících partiích (např. Vidžin, Nežichov). Východním směrem se stavby VTE projeví především v prostoru Nečtin. V pocitové mapě byly k území identifikovány některé hodnoty, zejména údolí Úterského potoka a Dolského potoka.

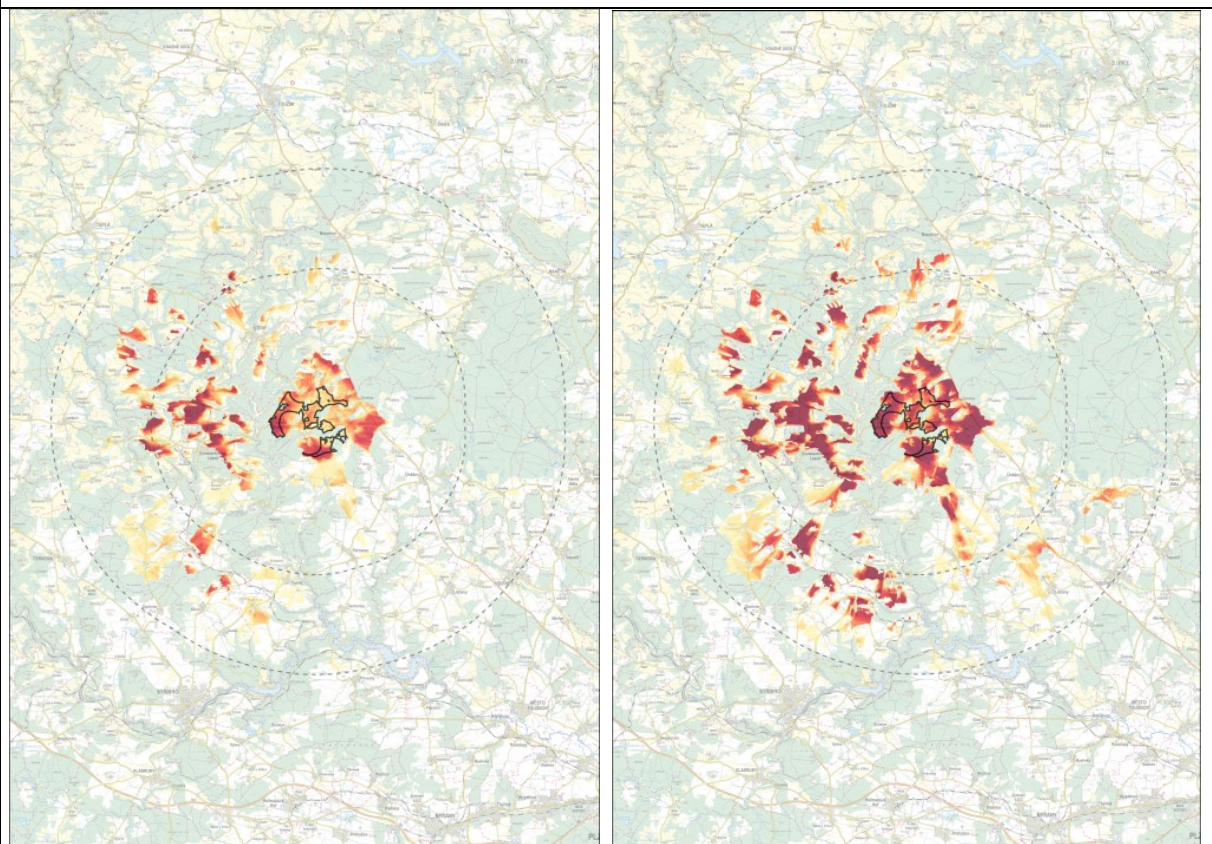
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

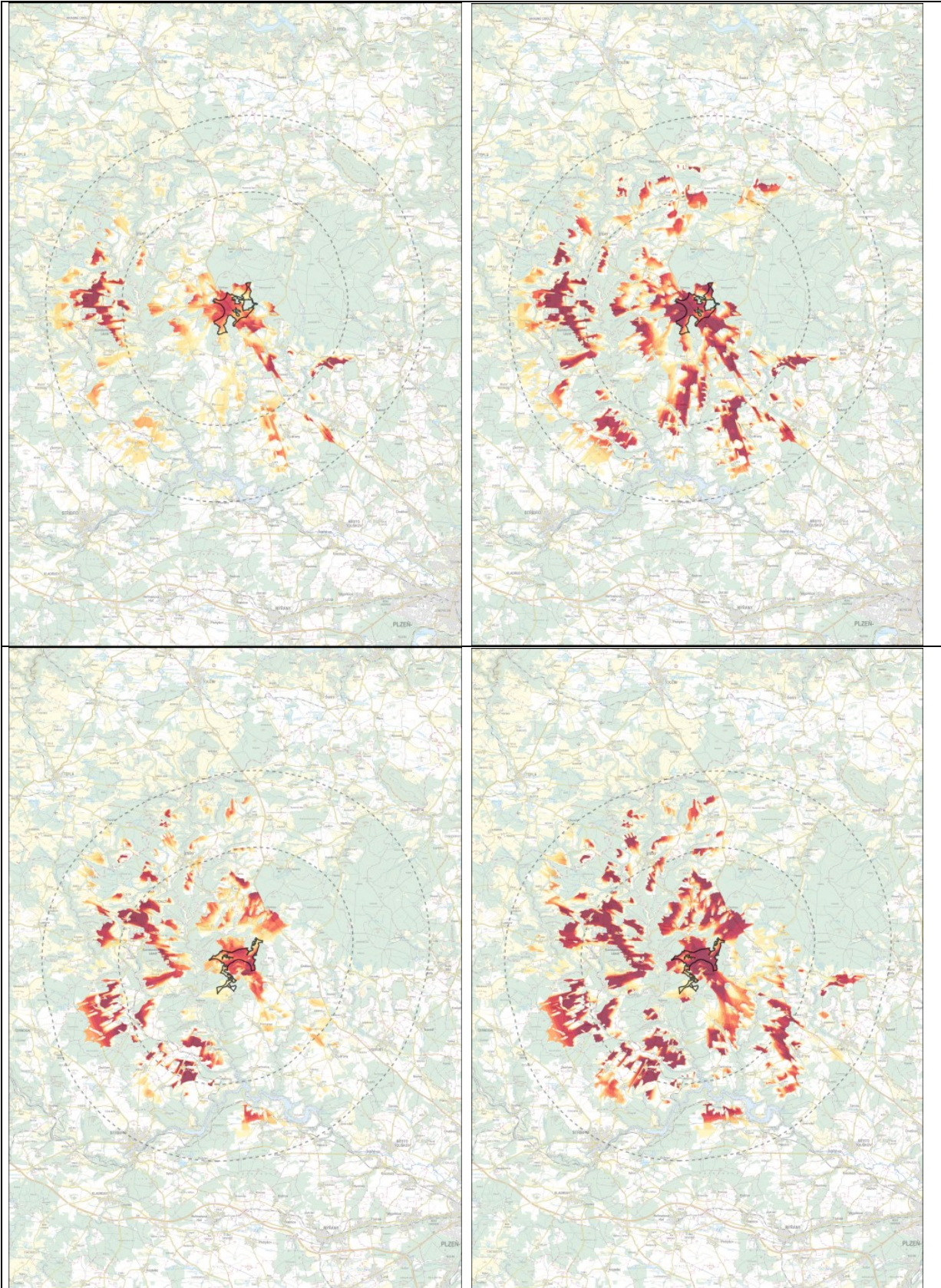
1. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech z vnitřní krajiny Úterského potoka, zejména v prostoru městečka Úterý, v prostoru vsí Nežichov, Vidžín, Křivce, v okolí Konstantinových lázní, Bezdruží, Nečtin a ve východním horizontu krajinného rámce kláštera v Teplé, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a příp. omezení výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumísťovat VTE do vrcholových partií jednotlivých elevací Dolského potoka.
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Dolní Jamné, Chudeč, Čestětín a Světec s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-10, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při klíčových pohledech na jedinečné scenérie.

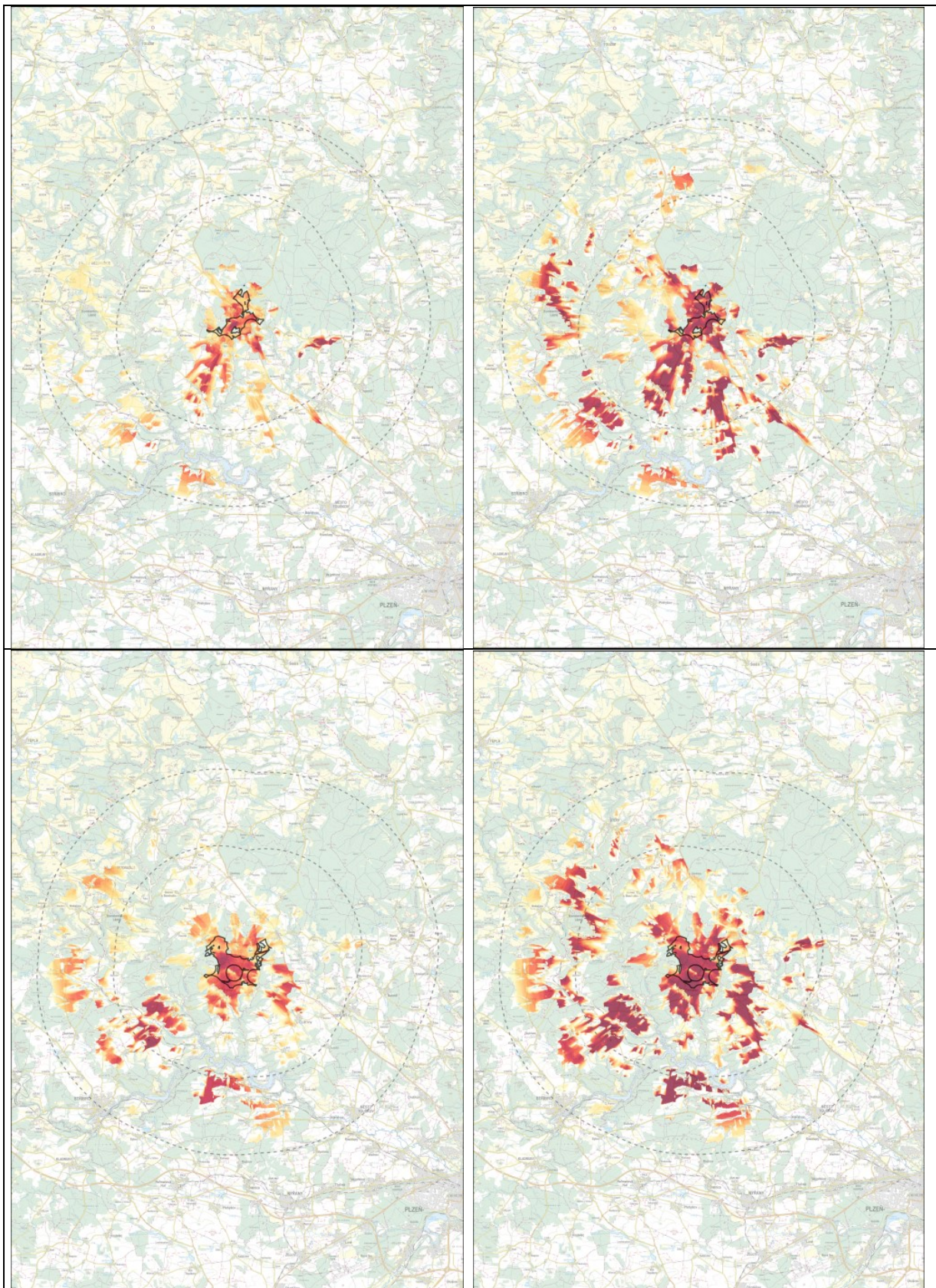
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	13_KŘELOVICE-ÚNĚŠOV	
Krajina ZÚR	KR11_Stříbrská pahorkatina	
<p>Území navrhované oblasti zahrnuje prostor rozložený podél údolí Úterského potoka a zalesněné oblasti zahrnuté do přírodního parku Manětínská v západní části v severním výběžku Stříbrské pahorkatiny. Navrhovaná oblast se rozprostírá mezi Blažimí a Pernarcem v krajině sídel Blažim, Ostrov u Bezdruzic, Pláň, Krsov, Budeč, Křelovice, Číhaná, Úněšov, Nešov, Skupeč, Hvoždany, Málkovice, Ničová a Pernarec.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro jednotlivé části, viz dále na jednotlivých snímcích.</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor je součástí členité pahorkatiny, kterou tvoří erozně denudační povrch nevýrazné kerné stavby při styku s Tepelskou vrchovinou, sklánějící se k JV a charakterizovaný plošnými zarovnanými povrchy převážně posopečného stáří, většinou s mělkými údolími v povodí levých přítoků Mže (hlubší zářezy jen při Úterském potoce) a s ojedinělými výraznými neovulkanickými vrchy (s četnými kryogenními tvary) na třetihorních lávových příkrovech i vypreparovaných podpovrchových tělesech. Území je středně zalesněné, souvislé lesy jsou soustředěny především do prostoru údolí Úterského potoka, který utváří výraznou osu krajiny a ve větších komplexech do jeho levobřežní části. Prostor vymezený pro výstavbu VE je zalesněn spíše menšími lesními porosty, které tvoří místy souvislejší porosty. Okraje zalesněné oblasti Manětínská se území projevují především formou nízkého zalesněného horizontu. Vysokou přírodní hodnotu území tvoří především prostor Úterského potoka místy se skalními výchozy a cennými partiemi potoční nivy, zářezy Žebráckého potoka a Třemošné se Zlatým potokem, neovulkanické vrchy v okrajích Krasíkovské vrchoviny (Krasíkov, Ovčí vrch) a na rozhraní s prostorem Pernarecké pahorkatiny (výrazný neovulkanický vrch Hradištský kopec) na severní straně pak Polínský vrch. Krajinná zeleň se soustřeďuje především k liniovým objektům v krajině a tvoří lemy břehových partií přítoků Úterského potoka a v prostoru vymezené oblasti též břehové partie Žebráckého potoka.

(ZNAKY) převládající zvlněný reliéf členité pahorkatiny rozřezaný přítoky Mže v ose S-J s plochými zarovnanými povrchy sklánějící se k JV, mělké údolní zářezy levých přítoků Mže (hlubší zářezy jen při Úterském potoce, výraznější zářezy Žebráckého potoka, Třemošné), ojedinělé výrazné neovulkanické kopce a vrchy (s četnými kryogenními tvary) významně ovlivňující charakter obrazu krajiny, souvislé, různě velké lesy tvořící nepravidelnou mozaiku krajiny, výrazně zalesněný prostor údolí Úterského potoka, lesní komplexy vymezující východní stranu území, drobné lesíky ve stráních údolíček a na návrších, ucelený prostor údolí Úterského potoka se skalnatými partiemi a výchozy a cennými partiemi potoční nivy, vyznačující se vysokou přírodní hodnotu území, významnější zářezy Žebráckého potoka a Třemošné se Zlatým potokem, výrazněji se uplatňující specificky utvářené neovulkanické vrchy v okrajích Krasíkovské vrchoviny (Krasíkov, Ovčí vrch) a na rozhraní s prostorem Pernarecké pahorkatiny (výrazný neovulkanický vrch Hradištský kopec, na severní straně pak Polínský vrch), krajinná zeleň doprovázející okraje sídel, liniové objekty v krajině (zejména komunikace), břehové porosty lemující potoky, významnější partie potočních niv, přírodní rezervace Hradištský vrch, přírodní parky Úterský potok, Manětín.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor se jednotlivých částech poměrně liší. Náhorní části mimo údolí tvoří mozaika zemědělské krajiny scelených bloků orné střídajících se s lesy a drobnými loukami, prostory hlubších údolních zářezů nejsou zemědělsky využívány, v prostoru údolí Úterského potoka se místy zřetelně dochovaly agrární terasy s fragmenty prvků historického členění krajiny. V polohách mimo údolí Přebývá zemědělský charakter krajiny, vyjma prostoru Konstantinových lázní, kde ve vazbě na lázeňské město byly založeny komponované části krajiny a díky reliéfu Hradištského vrchu má krajina poměrně specifický charakter. Převažují drobná venkovská sídla, významnými centry jsou Konstantinovy lázně Bezručice na severní straně území, na jižní straně pak především Vseruby (mimo bližší perimetr). Sídla se vyznačují převahou tradičních objektů v historickém prostorovém uspořádání. Potenciálně zasažené významné hodnoty kulturní a historické charakteristiky jsou především prostor Konstantinových lázní s navazujícím prostorem Okrouhlého Hradiště a Dlouhého Hradiště a prostor Hradištského vrchu s pozůstatky pravěkého hradiště, krajinný rámeček s horizonty městečka Úterý položeného na dno údolí Úterského potoka, okraje vnitřní scenérie Úterského potoka v prostoru přírodní-

ho parku u Bezenína a nad vsí Mydlovary, dále prostor Trpíst a Erpružic. VE se významně projeví v obrazu krajiny a vsí v lokalitě kde je navrhovaná oblast vymezena, zde je třeba věnovat pozornost zámku a dominantě kostela v Pernarci, prostoru kostela v Březí, obrazu vsí Čihaná, a dominantě kostela v Krsech.

(ZNAKY) venkovská krajina s převahou drobných vsí ojediněle dochované prvky historického členění krajiny (agrární terasy a meze – zejména v prostoru údolí Úterského potoka), stabilizovaná řídká venkovská sídelní struktura s převahou malých sídel, s významnějšími centry jsou Úterý, Bezručice a Konstantinovy Lázně, převaha drobných vsí, které si doposud zachovávají tradiční ráz díky významnému podílu historických zemědělských usedlostí a chalup v původním historickém uspořádání, hodnotné prostory sídel se soubory s historických objektů typicky usazených krajinné scénérii (Vidžín se zámkem a dominantou kostela, městečka Úterý s typickými dominantami a jedinečně dochovaným centrem chráněným městskou památkovou zónou, Nového Dvora s klášterem), dominanty kostelů uplatňujících se v krajinném rámci sídel (Krsy, Erpužice, Kšice, Březí, Pernarec), zámky (Pernarec, Trpísy, Cebiv, Chrančovice), linie prvorepublikového vojenského opevnění.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jde o poměrně otevřenou venkovskou, zemědělskou krajinu vymezenou ze západní strany hlubokým zářezem Úterského potoka, z východní strany okraji souvisle zalesněné krajiny přírodního parku Manětínská, ze severní strany okraji Tepelské vrchoviny a z jihu nenápadnými přechody do prostoru Svojšínské vrchoviny, obraz krajiny významně ovlivněný intenzivně využívanými bloky orné půdy, harmonicky utvářený prostor Úterského potoka s kumulací kulturních a přírodních hodnot. Území dominuje jedinečný prostor údolí Úterského potoka, který vytváří přirozenou skladebnou osu celého území, na západní straně mohutný lesní komplex. Prostor vymezený k výstavbě VE se nachází v poměrně otevřené krajině v náhorní poloze poskytující výhledy do vzdálenějších míst, zejména Tepelské vrchoviny. Výrazná je osová orientace údolí ve směru S-J. Za typické dominanty krajiny lze považovat zmíněné neovulkanické vrchy, ale také četné kostely a panská sídla v některých případech v jedinečně drobné krajinné scénérii (zejména v okolí Úterského potoka a Konstantinových lázní).

(ZNAKY) charakteristicky utvářená krajina náhorní polohy jednoznačně vymezené z východní a západní strany, výrazný lesní komplex Manětín uzavírající krajinný prostor z východní strany, výhledy do prostorů Tepelské vrchoviny, otevřená krajina středního měřítka v náhorních polohách, specifické prostory zařízených údolí přítoků Úterského potoka a Mže, harmonicky utvářený prostor malého měřítka Úterského potoka a navazujících okrajových částí s typickými svědeckými vrchy a neovulkanickými návršími s partiemi vyznačujícími se přírodním charakterem, místy zvýšená kumulace kulturních a přírodních hodnot společně vytvářejících celkový obraz krajiny i jeho vnímání, neovulkanické vrchy vytvářející specifické lokální dominanty krajiny, venkovské kostely a ojediněle významně se uplatňující panská sídla (v některých případech v jedinečně drobné krajinné scénérii).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

V této vzdálenosti vzhledem k charakteru krajiny není velké množství přírodních dominant, jde především o dominantní hřbety Tepelské vrchoviny na okraji Slavkovského lesa, dominanty neovulkanických vrchů v okolí Konstantinových lázní a Bezručic, dominanty vzdálených kostelů ve Všerubech a Bezručicích.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

Vyhlídky v území poskytují především výhledy do okolní krajiny, ovlivněné však mohou být vyhlídky ze západní strany, kdy se VE mohou projevit nehodně v krajinném rámci Úterského potoka. Jde především o ovlivnění krajinné scenérie tohoto údolí. Z této strany jsou do jisté míry ovlivněny horizonty a krajinný rámec Cebivi se zámekem a podobně tomu je u Slavic s dominantou zámku na okraji sídla. Stavby VE se mohou uplatnit v prostoru Všeruby, ale přímý vliv na kostel není prokázán.

SHRNUTÍ

PAO ovlivní především prostor mezi Úterským potokem a zalesněným prostorem přírodního parku Manětín, projeví se v obrazu krajinného rámce Úterského potoka ze západních směrů a pohledově se uplatní na horizontech v okolí Konstantinových lázní, zejména z vyhlídkových míst z neovulkanických vrchů (Hradištský vrch, Krasíkov a Ovčí vrch). Vhodné se jeví prostor redukovat na hranici přírodního parku Úterský potok a přírodního parku Manětín a v severní části, aby bylo dosaženo kumulace do jediného prostoru, omezit výšku a konfiguraci VTE.

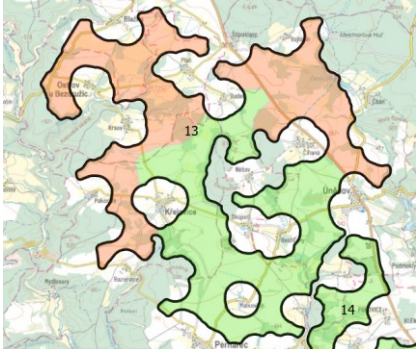
PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné ovlivnění scenérie Úterského potoka, potoků Žebrácký a Třemošná
2. Významné ovlivnění lze očekávat v obrazu horizontů a krajinného rámce prostoru Konstantinových lázní
3. Dílčí projevy vizuálního uplatnění na horizontu se mohou projevit v krajinném rámci některých kulturních dominant západně od Úterského potoka
4. Větrný park v tomto místě se uplatní z jižních směrů na horizontu Plaské Pahorkatiny

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

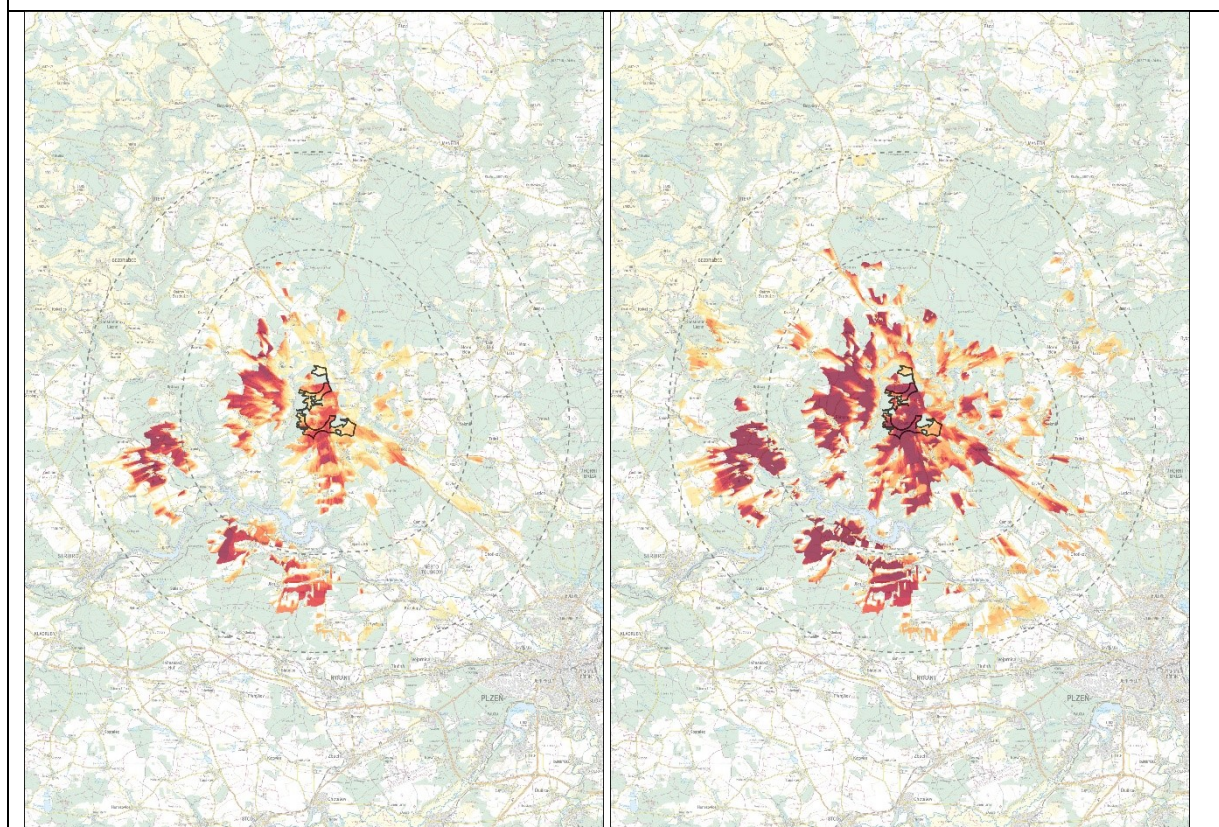
1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území údolí Úterského potoka, zejména v prostoru přírodního parku u Cebivi a Trpístů a v jedinečných scenériích v okolí Konstantinových lázní, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a příp. omezení výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumisťovat VTE na návrší vulkanických kopců a vrchů a do jejich bezprostřední blízkosti.
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; řešit prostorové uspořádání VTE s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Něšov, Křelovice, Budeč, Čihaná, Skupeč, Hvožděny, a Málkoviče s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-12, PAO-14, PAO-15 a PAO-16, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při klíčových pohledech na jedinečné scenérie a s ohledem na zachování zrakové pohody obyvatel sídel Lípa, Březí, Pernarec, Líšťany a Chrátov a osady Ničová (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-13, PAO-14, PAO-15 a PAO-16 není možné.

ZÁVĚR

Výsledek	Redukovat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	14_ ÚNĚŠOV-LÍŠŤANY	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Protáhlý segment vizuálně otevřené zemědělské krajiny na rozvodí Třemošné a Žebráckého potoka v ploše vymezené silnicí I/20 a údolím Žebráckého potoka mezi Úněšovem na severu a Líšťany na jihu, obklopující ves Chrančovice v centrální části, s málo členěnou krajinou velkých lánů orné půdy doplněnou menšími a středními lesy a mírně zvlněným reliéfem umožňujícím dálkové pohledy poměrně plochou krajinou na nízké zalesněné táhlé horizonty. Do plošinného zarovnaného povrchu se zařezávají mělká údolí levých přítoků Mže, která vytvářejí členitější reliéf a váží na sebe přírodě bližší krajinné partie.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Zemědělská krajina s členitě pahorkatinným až ploše vrchovinným reliéfem s plošinným zarovnaným povrchem, většinou s mělkými údolímí v povodí levých přítoků Mže, ploše zvlněným povrchem širokých rozvodních hřbetů a výrazným zaříznutým údolím Mže a jejích přítoků, místy se skalními útvary (Zlatý potok). Středně zalesněné území, s několika většími lesními celky vázanými na údolí, rozsáhlý lesní komplex borových a smrkových lesů s hodnotným bylinným patrem přírodního parku Manětínská na severu a drobnějšími lesíky na rozlehlých blocích orné půdy, s převahou

smrkových a borových monokultur, méně se smíšenými či ojediněle listnatými porosty především dubu a buku. Zemědělské plochy tvoří větší segmenty převážně orné půdy, méně louky, v údolích vodotečí a plochy přirozenější vegetace. V západní části se objevuje krajina s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů s vymezeným přírodním parkem Úterský potok – západ v lesnatém údolí Úterského potoka.

(ZNAKY) Specifický reliéf zaříznutých údolí (Mže s v. n. Hracholusky, Úterský potok), přírodní park Manětínská (souvislý lesní komplex s lokalitami původních druhů dřevin, hodnotné je též bylinné patro), přírodní park Úterský potok – západ (lesnaté údolí Úterského potoka a potoka Hadovka), EVL a PR Hůrky (mozaika reprezentativních a zachovalých typů rašelinišť, slatinišť a mokřadních olšin), EVL a SCHÚ Všeruby – kostel (lokalita netopýra velkého), PP Čerňovice (doubrava na skalnaté stráni nad Mží s výskytem bělozářky liliovité), v. n. Hracholusky, jehličnaté a smíšené lesy, vodoteče (Mže, Žebrácký potok, Úterský potok ad.), nelesní zeleň.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly, památkami a vodní nádrží Chracholusky (1959–1964).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, zámky, tvrze, drobná sakrální architektura, zámek Chrančovice, zříc. zámku Líšťany, zříc. hradu Podmokly, zámek Luhov, zříc. hradu Frumštejn, zámek Čeminy, zámek Újezd n. Mží ad.), archeologické památky (hradiště Vojenský tábor, hradiště Třebobuz, hradiště Staré Lipno, mohylové pohřebiště Hůrka ad.), okrajově krajiny s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Úterský potok, Manětínská, západní část území), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V mezivodních polohách otevřená, vesměs statická málo členěná, relativně výškově málo rozrůzněná krajina většího měřítka, v údolích vodotečí s přítomností harmonického měřítka a vztahů v krajině. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty středních i větších lesů, z nichž některá zalesněná území jsou pro své krajinářsko-estetické hodnoty prohlášena za přírodní parky (Úterský potok – západ, Manětínská). Z otevřených vyvýšených poloh mezivodních hřbetů se otevírají průhledy na táhlé ploché horizonty a lesní okraje, v hlubších údolích je krajina sevřená, menšího měřítka, bez vizuálních vazeb na okolí, s přírodě blízkým charakterem scénérií a dominantní rolí vodního prvku (v. n. Hracholusky, Mže, Úterský potoka).

(ZNAKY) Okrajově harmonická kulturní krajina přírodního parku Úterský potok – západ (lesnaté údolí Úterského potoka a potoka Hadovka s přírodě blízkým charakterem scénérií, harmonií měřítka a vztahů) a přírodního parku Manětínská (souvislý lesní komplex s lokalitami původních druhů dřevin s krajinářsky cennými lesními interiéry), krajina se vzácným typem reliéfu (krajina zaříznutých údolí – Mže a Úterský potok), přírodě blízké partie lesních interiérů, drobné architektonické dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny (vyhlídky z vyvýšených poloh rozvodních hřbetů), harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce, v západní části krajina s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ikonickou scénérii představuje dominanta kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zcela okrajově zasahuje do okruhu 12 km od PAO. V dálkových pohledech se objevují táhlé zalesněné horizonty, specifický reliéf představují zaříznutá údolí (Mže, Úterský potok).

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), menší dominanty vesnických a městských sídel (Město Touškov ad.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území poměrně plochého reliéfu se nenachází významné rozhledny. Je zde řada míst na terénu, zejména v plochých rozvodních polohách, která umožňují dálkové pohledy otevřenou málo výškově rozrůzněnou krajinou na nízké zalesněné táhlé horizonty či lesní okraje nebo hrany zalesněných údolí.

(ZNAKY) Místa regionálního významu nejsou přítomna.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Manětínská a přírodního parku Úterský potok – západ. Ovlivnění krajinářsky a rekreačně významné oblasti vodní nádrže Hracholusky a údolí Mže a Úterského potoka. Jedná se o zalesněná území, většinou zaklesnutá do plochého terénu, ze kterých bude viditelnost PAO omezená a potenciální vliv málo pravděpodobný.
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání hodnotného Města Touškov (MPZ) je vzhledem k poloze a vzdálenosti též nepravděpodobné
3. Narušení dosud relativně zachované zemědělské krajiny, byť silně ovlivněné kolektivizací zemědělství, bez měřítkově excesivních zásahů
2. Plošně poměrně nápadný vizuální vliv v otevřených zemědělských krajinách daný plochou, málo členěnou otevřenou krajinou

SHRNUTÍ

PAO leží v poměrně ploché otevřené krajině velkého měřítko, přes přítomnost lesních porostů a přírodě blízké partie krajiny v údolích vodotečí, nejsou v rozvodních plochách zřetelné krajinářsko-estetické hodnoty, harmonie měřítko či vztahů. Diagramy viditelnosti dokládají, že specifický reliéf zaříznutých údolí a lesní porosty znemožňují viditelnost VTE v prostorově a esteticky atraktivních polohách, zatímco viditelnost v náhorních polohách rozvodí bude poměrně značná a do velkých vzdáleností. Přestože se jedná o krajinu bez výrazného narušení, nejde o jedinečné či výjimečné hodnoty, nýbrž o běžnou krajinu s výrazným vlivem kolektivizace zemědělství. V území bylo zaznamenáno pouze několik komentářů v pocitové mapě, byla hodnocena kladně území s malebným výhledem do krajiny, nejvíce komentářů bylo v okolí sídla Zahrádka.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř přírodních parků Manětínská a Úterský potok – západ, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezení výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.

2. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-13, PAO-15 a PAO-16, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při pohledech z klíčových referenčních míst (uvnitř přírodních parků) a s ohledem na zachování zrakové pohody obyvatel sídel Lípa, Náklov, Líšňany a Chrátov a osady Ničová (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-13, PAO-14, PAO-15 a PAO-16 není možné.

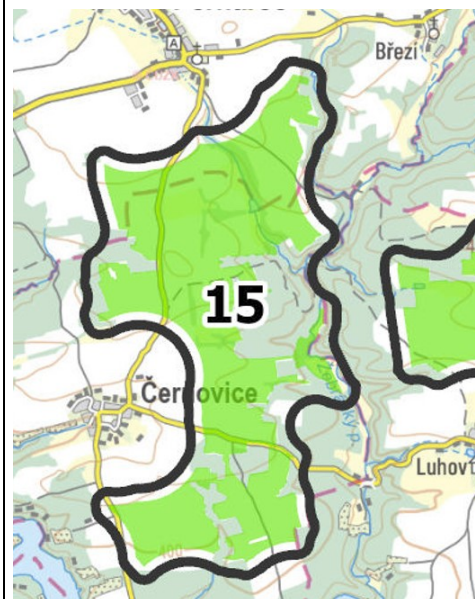
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	Střední
Poznámka:	Omezené využití PAO v kumulaci se PAO-13, PAO-15 a PAO-16		

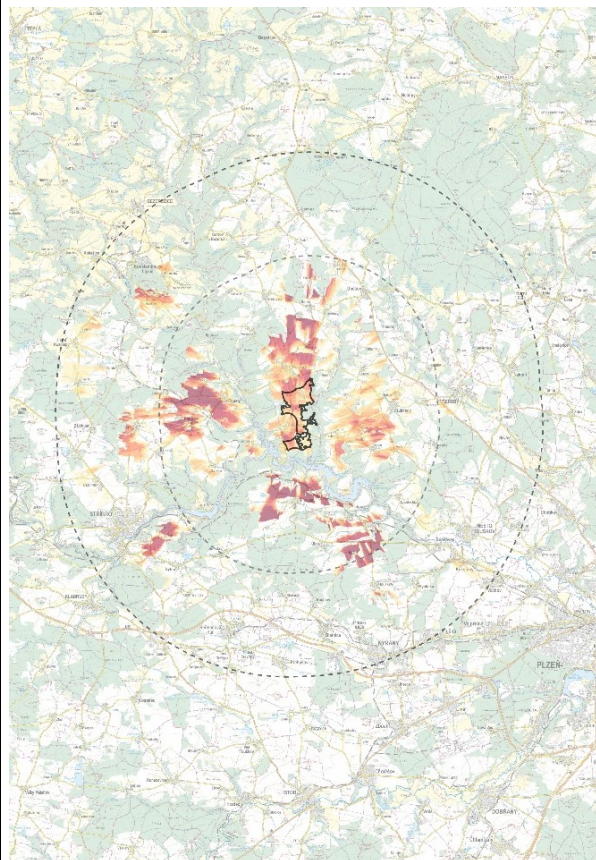
kód PAO	15_PERNAREC-ČERŇOVICE
---------	------------------------------

Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina
-------------	------------------------------------

Segment otevřené a velkoplošně členěné zemědělské krajiny leží na geomorfologickém rozhraní východního okraje Svojšické vrchoviny charakteristické v těchto místech hlubokými zářezy údolí Mže, Úterského potoka a dalších přítoků Mže a Pernarecké pahorkatiny s rozlehlými náhorními plošinými krajinami Bezdrůžicka se stále výraznou lesnatou osou Úterského a Dolského potoka (částečně PPa Úterský potok). Zhruba uprostřed prostoru AO leží venkovské sídlo Čerňovice v mírné sníženině k západu se zahlubujícího drobného přítoku Úterského potoka. Vzniká zde zvlněný prostor, ohraničený okraji lesnatých svahů, spadajících k jihu k hladině vodní nádrže Hracholusky, západu do údolí Úterského potoka a k východu do lesnatého údolí Žebráckého potoka. Svahy vymezující tato výrazné údolí, jsou členěny lesnatými údolími drobných vodotečí. Působivé krajinářské partie se nacházejí především na dnech údolí a v lesnatých svazích, stejně jako v působivých scénériích hladiny vodní nádrže Hracholusky ohraničené strmými lesnatými svahy.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V okruhu 6 km se jedná o segment zemědělsky využívané krajiny s venkovskými sídly v náhorní poloze okraje Svojsické vrchoviny. Severně přechází území PAO do pahorkatinného reliéfu přehlednější Pernarecké pahorkatiny s hlubokými zářezy Úterského, Kšického a Pernareckého potoka. Na jihu je okruh 6 km ohraničen výrazným lesnatým hřbetem Harabaska. V zemědělské krajině se vyskytují nečetné partie přírodního charakteru. Přírodě blízké partie se vyskytují v hlubokých zářezech přítoků Mže.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty v hlubokých údolích přítoků meandrujícího toku Mže v partii Hracholuské vodní nádrže. Přírodní a estetické hodnoty jsou soustředěny na území PPa Úterský potok. V okruhu se nacházejí výjimečný typ krajiny – údolí Mže, Úterského potoka a dalších přítoků – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny s částečně dochovanou historickou krajinou strukturou výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly, památkami a vodní nádrží Hracholusky (1959–1964).

(ZNAKY) Četné archeologické lokality hradišť (Bezemin, Šipín, Pernarec, Třebobuz, Staré Lipno, hradiště Vojenský tábor, Sulislav), řada drobných objektů zámků a kostelů ve venkovských sídlech, projevujícími se jako lokální dominanty (kostel sv. Markéty v Erpužicích, sv. Mikuláše v Pernarci, zámek v Trpistech.. Památkově hodnotný strukturálně výrazný typ historické kulturní krajiny České republiky – „krajina hradišť“ – Bezručsko – krajina členěna údolími Úterského potoka a Hadovky s množstvím archeologických lokalit, zřícenin hradů, s dochovanou strukturou krajiny, osídlení a s drobnými cennými stavbami. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Újezd nade Mží, Kníje.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Výběžek krajiny okraje Svojsické vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů se otevírá k severu do plošší krajiny pahorkatinného. Z vlastního prostoru Čerňovic se neotevírají panoramatické pohledy na rozlišitelné horizonty. Jedinečné pohledy se otevírají do prostoru vodní nádrže Hracholusky a do zaříznutých údolí přítoků Mže s výraznými terénními hranami a ostrohy. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají delší pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Povětšinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí omezené. Údolí Mže a přítoků můžeme v pohledech z okolní zvlněné krajiny jenom předpokládat podle lesních porostů, provázejících koridory vodotečí.

(ZNAKY) Z některých míst v okruhu viditelnosti (např. Vyhlídka U zvoničky) jsou vidět daleká panorama s dominantami Vlčí hory (704 m n. m.) a Přimdy (848 m n. m.) ve směru západním a Hradištní vrch a Krasíkov ve směru severozápadním. Jedinečné partie s krajinářsko-estetickými hodnotami vodní hladiny nádrže Hracholusky ve strmých lesnatých srážech a zejména pak zaříznutých údolí přítoků Mže. Jedinečná lokalita na soutoku Úterského potoka a Hadovky s četnými kulturními hodnotami a jedinečným projevem poutního kostela sv. Barbory na Šipíně.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ikonickou scénérii představuje dominanta kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zcela okrajově zasahuje do okruhu 12 km od PAO. V dálkových pohledech se objevují táhlé zalesněné horizonty, specifický reliéf představují zaříznutá údolí (Mže, Úterský potok).

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), silueta historického jádra města Stříbra (MPZ), poutní místo Šipín, menší dominanty vesnických a městských sídel (Město Touškov ad.)

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území poměrně plochého reliéfu se nenachází významné rozhledny. V krajině se nachází řada míst na terénu, zejména v plochých rozvodních polohách, která umožňují dálkové pohledy otevřenou málo výškově rozrůzněnou krajinou na nízké zalesněné táhlé horizonty či lesní okraje nebo hrany zalesněných údolí.

(ZNAKY) Místa regionálního významu nejsou přítomna.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění krajinářsky a rekreačně významné oblasti vodní nádrže Hracholusky a údolí Mže a Úterského potoka. Jedná se o zalesněná území, většinou zaklesnutá do plochého terénu, ze kterých bude viditelnost AO omezená a potenciální vliv málo pravděpodobný.
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání jedinečné siluety města Stříbra (MPZ) není reálné, ovlivnění hodnotného Města Touškov (MPZ) je vzhledem k poloze a vzdálenosti též nepravděpodobné.

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Svojsické vrchoviny, pahorkatinných velmi členitých reliéfů Pernarecké pahorkatiny. V krajině hrají roli krajiny zaříznutých údolí Mže, Úterského potoka a dalších přítoků Mže, představující krajinářsko-estetické hodnoty, které však nemohou být v hlubokých údolních polohách ovlivněny viditelností strojů VTE. Jejich vizuální vliv nezpůsobuje degradaci jedinečných hodnot krajiny, a to navzdory tomu, že poměrně vysoká poloha AO umožňuje viditelnost větší části strojů v četných segmentech zemědělské krajiny mezivodních zarovnaných poloh pahorkatinného reliéfu. Přestože se jedná o krajinu bez výrazného narušení, nejde o jedinečné či výjimečné hodnoty, nýbrž o běžnou krajinu s výrazným vlivem kolektivizace zemědělství. Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze ojedinělé komentáře veřejnosti. Jsou lokalizovány na pravém břehu Mže a nikoliv v prostoru Čerňovic a okolí. Jsou věnovány především působivým výhledům na vodní nádrž Hracholusky a do klidné okolní krajiny.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-13, PAO-14 a PAO-16, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při pohledech z klíčových referenčních míst a s ohledem na zachování zrakové pohody obyvatel sídla Pernarec (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-13, PAO-14, PAO-15 a PAO-16 není možné.

ZÁVĚR

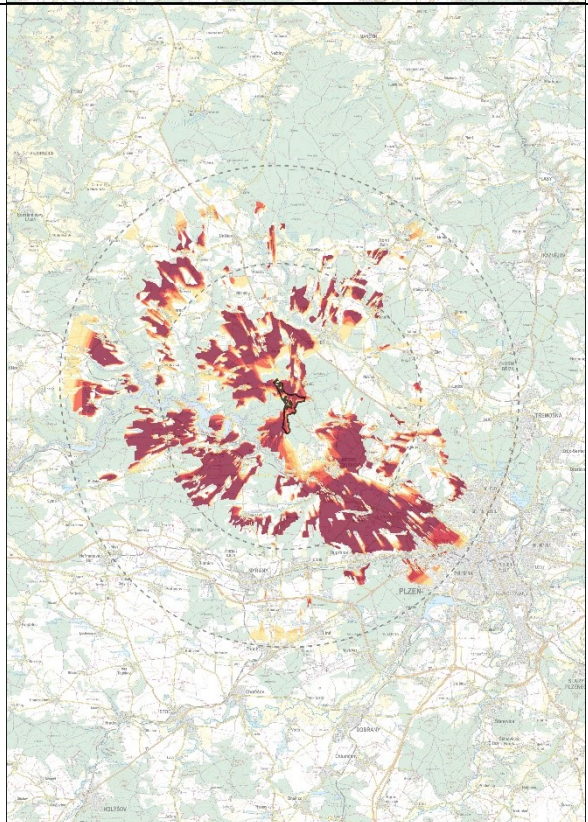
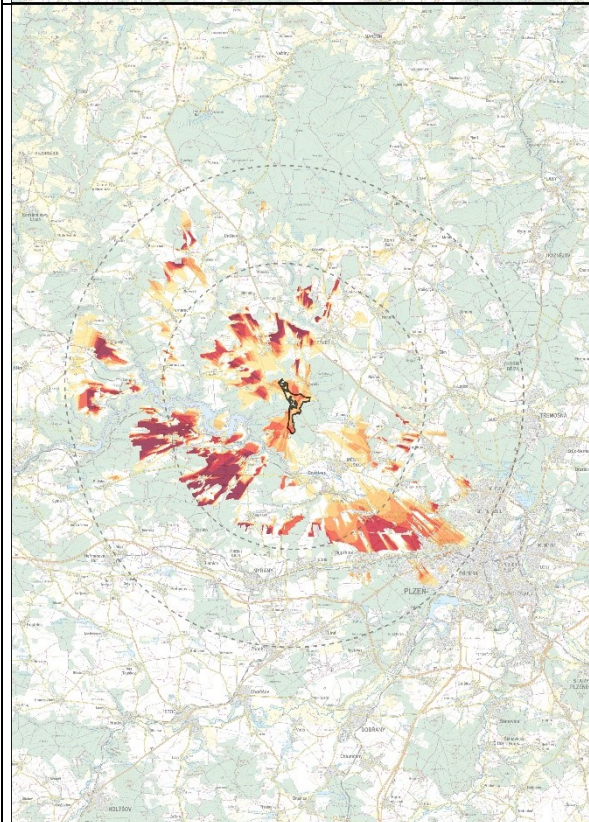
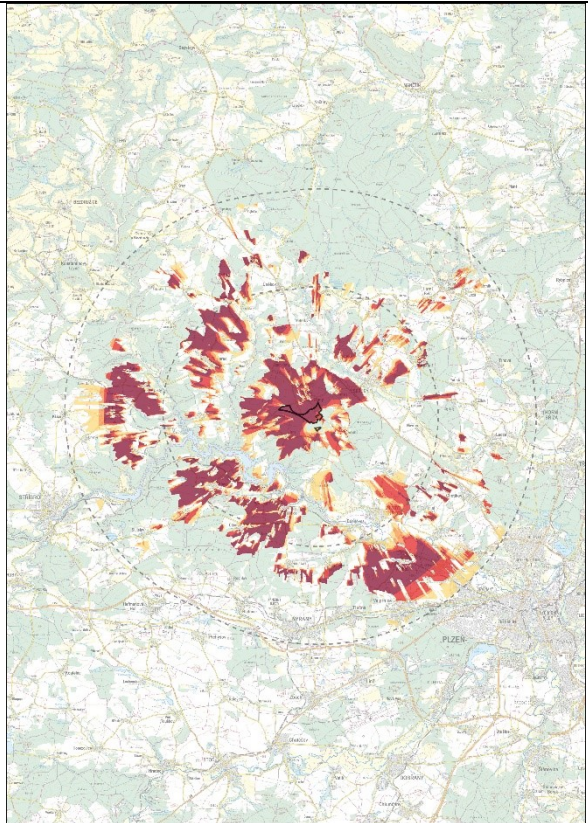
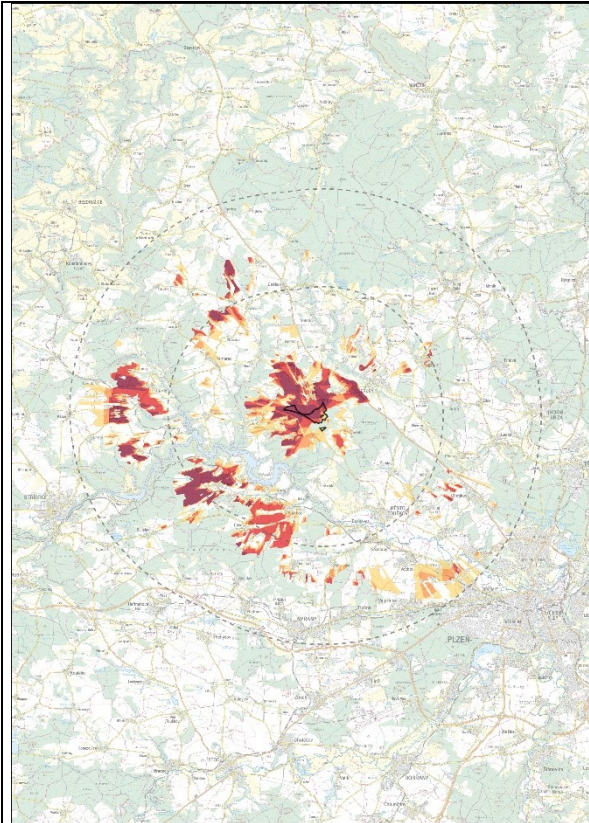
Výsledek	ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:	Omezené využití PAO v kumulaci se PAO-13, PAO-14 a PAO-16		

kód PAO	16_LUHOV-ÚJEZD N. MŽÍ	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	

Protáhlý segment vizuálně otevřené poměrně ploché málo členěné zemědělské krajiny na levém břehu řeky Mže v náhorní rozvodní poloze jejích levostranných přítoků v mělkých nevýrazných údolích jižně od Lístan, mezi Košetice, Újezdem n. Mží, Lipnem, Třebobuzem a Luhovem, na západě vymezený zalesněnými svahy nad levým břehem Žebráckého potoka, na východě a jihovýchodě Čeminskými lesy a zalesněnými plochami sbíhajícími k vodní nádrži Hracholusky, na jihu pásmem malých venkovských sídel a na severu údolím Čeminského potoka s většími sídly Košetice a Lístany. Málo členěná krajina s plochým reliéfem umožňuje dálkové pohledy na vzdálené nízké a táhlé horizonty i na vymezující okraje lesních porostů.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru AO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro západní část západně od Lístan (nahore), střední část jižně od Lístan (uprostřed) a východní část jihovýchodně od Lístan (dole)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Zemědělská krajina s členitě pahorkatinným až ploše vrchovinným reliéfem s ploše zvlněným zarovnaným povrchem v rozvodních oblastech, rozčleněným hlubokým údolím Mže a přítoků s říčními terasami. Středně zalesněné území, s několika většími lesními celky vázanými na údolí a drobnějšími lesíky na rozlehlých blocích orné půdy, s převahou smrkových a borových monokultur, méně se smíšenými či ojediněle listnatými porosty především dubu a buku. Zemědělské plochy tvoří větší segmenty převážně orné půdy, méně louky, v údolích vodotečí a plochy přirozenější vegetace. V západní části se objevuje krajina s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů s okrajově vymezeným přírodním parkem Úterský potok – západ v lesnatém údolí Úterského potoka, na severu zasahuje okraj přírodního parku Manětínská.

(ZNAKY) Specifický reliéf zaříznutých údolí (Mže s v. n. Hracholusky, Úterský potok), okrajově přírodní park Manětínská (souvislý lesní komplex s lokalitami původních druhů dřevin, hodnotné je též bylinné patro), okrajově přírodní park Úterský potok – západ (lesnaté údolí Úterského potoka a potoka Hadovka), EVL a SCHÚ Všeruby – kostel (lokalita netopýra velkého), PP Čerňovice (doubrava na skalnaté stráni nad Mží s výskytem bělozářky liliovité), PP Příšovská homolka (třetihorní sopka), v. n. Hracholusky, jehličnaté a smíšené lesy, vodoteče (Mže, Žebrácký potok, Úterský potok ad.), nelesní zeleň

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly, památkami a vodní nádrží Chracholusky (1959–1964).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, zámky, tvrze, drobná sakrální architektura, zámek Chrančovice, zříc. zámku Líšťany, zříc. hradu Podmokly, zámek Luhov, zříc hradu Frumštejn, zámek Čeminy, zámek Újezd n. Mží ad.), archeologické památky (hradiště Vojenský tábor, hradiště Třebobuz, hradiště Staré Lipno, mohylové pohřebiště Hůrka ad.), okrajově krajiny s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Úterský potok, Manětínská, západní část území), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu, MPZ Město Touškov (cenné je dochování středověké přízemní šířkové zástavby dokládající podobu jádra agrárního městečka, významná barokní a klasicistní zástavba, urbanistická skladba a panorama s dominantou kostela).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V mezivodních polohách otevřená, vesměs statická málo členěná, relativně výškově málo rozrůzněná krajina většího měřítka, v údolích vodotečí s přítomností harmonického měřítka a vztahů v krajině. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty středních i větších lesů, z nichž některá zalesněná území jsou pro své krajinářsko-estetické hodnoty prohlášena za přírodní parky (Úterský potok – západ, Manětínská). Z otevřených vyvýšených poloh mezivodních hřbetů se otevírají průhledy na táhlé ploché horizonty a lesní okraje, v hlubších údolích je krajina sevřená, menšího měřítka, bez vizuálních vazeb na okolí, s přírodě blízkým charakterem scénérií a dominantní rolí vodního prvku (v. n. Hracholusky, Mže, Úterský potok).

(ZNAKY) Okrajově harmonická kulturní krajina přírodního parku Úterský potok – západ (lesnaté údolí Úterského potoka a potoka Hadovka s přírodě blízkým charakterem scénérií, harmonií měřítka a vztahů) a přírodního parku Manětínská (souvislý lesní komplex s lokalitami původních druhů dřevin s krajinářsky cennými lesními interiéry), krajina se vzácným typem reliéfu (krajina zaříznutých údolí –

Mže a Úterský potok), přírodě blízké partie lesních interiérů, drobné architektonické dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny (vyhlídky z vyvýšených poloh rozvodních hřbetů), harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce, v západní části krajina s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů, panorama historického Města Touškov s kostelem.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ikonickou scénérii představuje dominanta kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje do okruhu 12 km od PAO. V dálkových pohledech se objevují táhlé zalesněné horizonty, specifický reliéf představují zaříznutá údolí (Mže, Úterský potok).

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), menší dominanty vesnických a městských sídel (Město Touškov, Stříbro ad.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území poměrně plochého reliéfu se významnější rozhledny nachází až ve značných vzdálenostech. Je zde řada míst na terénu, zejména v plochých rozvodních polohách, která umožňují dálkové pohledy otevřenou málo výškově rozrůzněnou krajinou na nízké zalesněné táhlé horizonty či lesní okraje nebo hrany zalesněných údolí.

(ZNAKY) Rozhledna Heřmanova Huť, vyhlídková věž kostela Všech svatých ve Stříbře, Rozhledna Krkavec, Rozhledna Sylván, všechny ve značné vzdálenosti od PAO (více než 10 km).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Manětínská a přírodního parku Úterský potok – západ. Ovlivnění krajinářsky a rekreačně významné oblasti vodní nádrže Hracholusky a údolí Mže a Úterského potoka. Jedná se o zalesněná území, většinou zaklesnutá do plochého terénu, ze kterých bude viditelnost PAO omezená a potenciální vliv málo pravděpodobný. Přesto se v diagramech viditelnosti objevuje vliv v plochách vizuálně souvisejících s v. n. Hracholusky
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání hodnotného Města Touškov (MPZ) je zejména z východního segmentu PAO poměrně významné
3. Narušení dosud relativně zachované zemědělské krajiny, byť silně ovlivněné kolektivizací zemědělství, bez měřítkově excesivních zásahů
4. Plošně poměrně nápadný vizuální vliv v otevřených zemědělských krajinách daný plochou, málo členěnou otevřenou krajinou
5. Vnímání z okrajových částí města Plzně vč. silně urbanizovaných území

SHRNUTÍ

PAO leží v poměrně ploché otevřené krajině velkého měřítka, přes přítomnost lesních porostů a přírodě blízké partie krajiny v údolích vodotečí, nejsou v rozvodních plochách zřetelné krajinářsko-estetické hodnoty, harmonie měřítka či vztahů. Diagramy viditelnosti dokládají, že zatímco lesní porosty zneumožňují či omezují viditelnost VTE v prostorově a esteticky atraktivních polohách, specifický reliéf zaříznutých údolí je vzhledem k blízkosti PAO od hrany údolí Mže zasažen, byť především mimo přírodní park (jedná se však o území s rekreačním potenciálem, který oceňují i respondenti pocitové mapy – krásná a klidná rekreační oblast). Podobně bude značně ovlivněna západní část obytných území Plzně, ačkoli se jedná již o značnou vzdálenost, i uplatnění historického Města Touškov

s cenným panoramatem. Přestože se jedná o běžnou krajinu s výrazným vlivem kolektivizace zemědělství, vizuální dopad VTE je výrazný a ovlivňuje i cenné krajiny (z pocitové mapy: malebná krajina v údolí řeky Mže). Je nutné prověřit podrobněji vlivy na zmiňované hodnoty, jako problematická se jeví zejména východní část PAO.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř přírodních parků Manětínská a Úterský potok – západ a ze silně urbanizovaných poloh města Plzně, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezení výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumisťovat VTE do referenčních pohledů cenného a památkově chráněného Města Touškov, zejména z východní strany. Prostorové uspořádání omezit tak, aby nedošlo k zákrytu s cennou siluetou historického jádra města s dominantou kostela sv. Jana Křtitele.
3. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-13, PAO-14 a PAO-15, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při pohledech z klíčových referenčních míst a s ohledem na zachování zrakové pohody obyvatel sídel Líštiny, Chrástov a Náklov (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-13, PAO-14, PAO-15 a PAO-16 není možné.

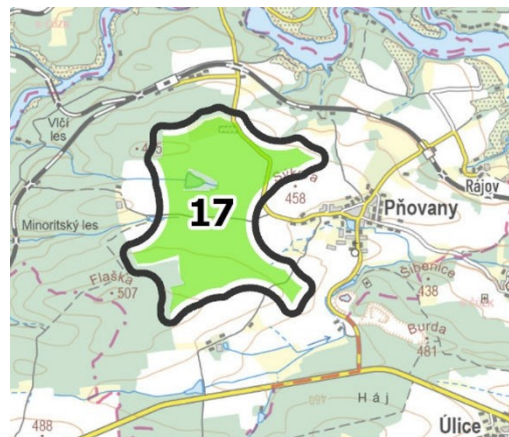
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	Omezené využití PAO v kumulaci se PAO-13, PAO-14 a PAO-15		

kód PAO	17_PŇOVANY-ZÁPAD
---------	-------------------------

Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina
-------------	------------------------------------

Segment otevřené a velkoplošně členěné zemědělské krajiny vyplňuje náhorní polohu s nejvyšším bodem Sýkora (458 m n. m.) ohraničenu ze severu, západu i východu hlubokým údolím meandrujícího toku Mže zatopeným vodní nádrží Hracholusky a z jihu pak velkým lesní celkem hřbetu Harabaska (502 m n. m.). Jedná se o východní cíp Svojšické vrchoviny. Ve středu prostoru leží sídlo Pňovany, umístěné v mírné sníženině k východu se zahlubujícího toku Hracholuského potoka. Vzniká tak zvlněný prostor, ohraničený okraji lesnatých svahů, spadajících nad pravým břehem k hladině vodní nádrže Hracholusky. Tyto svahy jsou členěny lesnatými údolními drobných vodotečí skrývajícími mísy působivé přírodní partie krajiny.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělsky využívané krajiny s venkovskými sídly v náhorní poloze okraje Svojsické vrchoviny. Severně – za koridorem Mže – přechází krajina do pahorkatinného reliéfu přehlednější Pernarecké pahorkatiny s hlubokými zářezy Úterského, Kšického a Pernareckého potoka, na jihu - za výrazným lesnatým hřbetem Harabaska – přechází do rozsáhlé sníženiny Nýřanské kotliny. V zemědělské krajině se vyskytují nečetné partie přírodního charakteru – prvky liniové mimolesní zeleně a břehové partie Nového rybníka. Přírodě blízké partie se vyskytují v hlubokých zářezech přítoků Mže.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty v hlubokých údolích přítoků meandrujícího toku Mže v partii Hracholuské vodní nádrže. V okruhu viditelnosti se nacházejí výjimečný typ krajiny – údolí Mže, Úterského potoka a dalších přítoků – „krajiny zaříznutých údolí“ (typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly, památkami a vodní nádrží Hracholusky (1959–1964).

(ZNAKY) Četné archeologické lokality hradišť (Pernarec, Třebobuz, Staré Lipno, hradiště Vojenský tábor, Sulislav), řada drobných objektů zámků a kostelů ve venkovských sídlech. Památkově hodnotný strukturálně výrazný typ historické kulturní krajiny České republiky – „krajina hradišť“ – Bezdrůžicko – krajina členěna údolními Úterského potoka a Hadovky s množstvím archeologických lokalit, zřícenin hradů, s dochovanou strukturou krajiny, osídlení a s drobnými cennými stavbami. Některá venkovská sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a stavbami lidové architektury – Újezd nade Mží, Kníje.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Výběžek krajiny okraje Svojsické vrchoviny se skladbou otevřené zemědělské krajiny a členitých lesních porostů se otevírá k severu do plošší krajiny pahorkatinného reliéfu a na jihu do sníženiny Nýřanské kotliny. Z vlastního prostoru Pňovan se neotevírají panoramatické pohledy na rozlišitelné horizonty, a to ani z nejvyšších míst prostoru. Jedinečné pohledy se otevírají do prostoru vodní nádrže Hracholusky a do zaříznutých údolí přítoků Mže s výraznými terénními hranami a ostrohy. Z vyšších poloh na okrajích údolí se pouze místy naskýtají delší pohledy, propojující jednotlivé části koridoru a otevírající se do okolních celků krajiny. Povětšinou však jsou hrany údolí souvisle zalesněné a průhledy do údolí omezené. Údolí Mže a přítoků můžeme v pohledech z okolní zvláště krajiny jenom předpokládat podle lesních porostů, provázejících koridory vodotečí.

(ZNAKY) Z některých míst v okruhu viditelnosti (např. Vyhlička u Zvoničku u Černovic) jsou vidět daleká panoramata s dominantami Vlčí hory (704 m n. m.) a Přimdy (848 m n. m.) ve směru západním a Hradištní vrch a Krasíkov ve směru severozápadním. Jedinečné partie s krajinářsko-estetickými hodnotami vodní hladiny nádrže Hracholusky ve strmých lesnatých srázech a zejména pak zaříznutých údolí přítoků Mže.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ikonickou scénérii představuje dominantu kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zcela okrajově zasahuje do okruhu 12 km od AO. V dálkových pohledech se objevují táhlé zalesněné horizonty, specifický reliéf představují zaříznutá údolí (Mže, Úterský potok).

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), silueta historického jádra měs-

ta Stříbro (MPZ), poutní místo Šipín, menší dominanty vesnických a městských sídel (Město Touškov ad.)

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území poměrně plochého reliéfu se nenachází významné rozhledny. Rozhledny Heřmanova Huť je položena v Nýřanské kotlině a viditelnost přes hřbet Harabasky není možná. V krajině se nachází řada míst na terénu, zejména v plochých rozvodních polohách, která umožňují dálkové pohledy otevřenou málo výškově rozrůzněnou krajinou na nízké zalesněné táhlé horizonty či lesní okraje nebo hrany zalesněných údolí.

(ZNAKY) Místa regionálního významu nejsou přítomna.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění krajinářsky a rekreačně významné oblasti vodní nádrže Hracholusky a údolí Mže a Úterského potoka. Jedná se o zalesněná území, většinou zaklesnutá do plochého terénu, ze kterých bude viditelnost PAO omezená a potenciální vliv málo pravděpodobný.
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání jedinečné siluety města Stříbra (MPZ) není reálné, ovlivnění hodnotného Města Touškov (MPZ) je vzhledem k poloze a vzdálenosti též nepravděpodobné.

SHRNUTÍ

PAO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Svojsické vrchoviny, pahorkatinných velmi členitých reliéfů Pernarecké pahorkatiny a Nýřanské kotliny, která je ovšem skryta za lesnatým hřbetem Harabasky. V krajině hrají roli krajiny zaříznutých údolí Mže, Úterského potoka a dalších přítoků Mže, představující krajinářsko-estetické hodnoty, které však nemohou být v hlubokých údolních polohách ovlivněny viditelností strojů VTE. Jejich vizuální vliv nezpůsobuje degradaci jedinečných hodnot krajiny, a to navzdory tomu, že poměrně vysoká poloha PAO umožňuje viditelnost větší části strojů v četných segmentech zemědělské krajiny mezivodních zarovnaných poloh pahorkatinného reliéfu. Přestože se jedná o krajinu bez výrazného narušení, nejde o jedinečné či výjimečné hodnoty, nýbrž o běžnou krajinu s výrazným vlivem kolektivizace zemědělství.

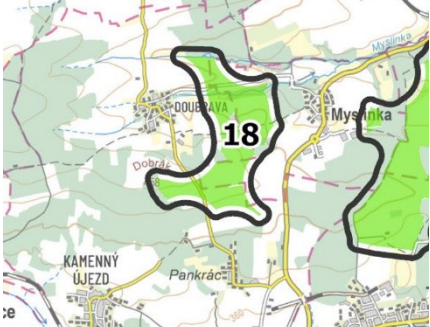
Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze nečetné komentáře veřejnosti. Jsou věnovány především působivým výhledům na vodní nádrž Hracholusky a do klidné okolní krajiny.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

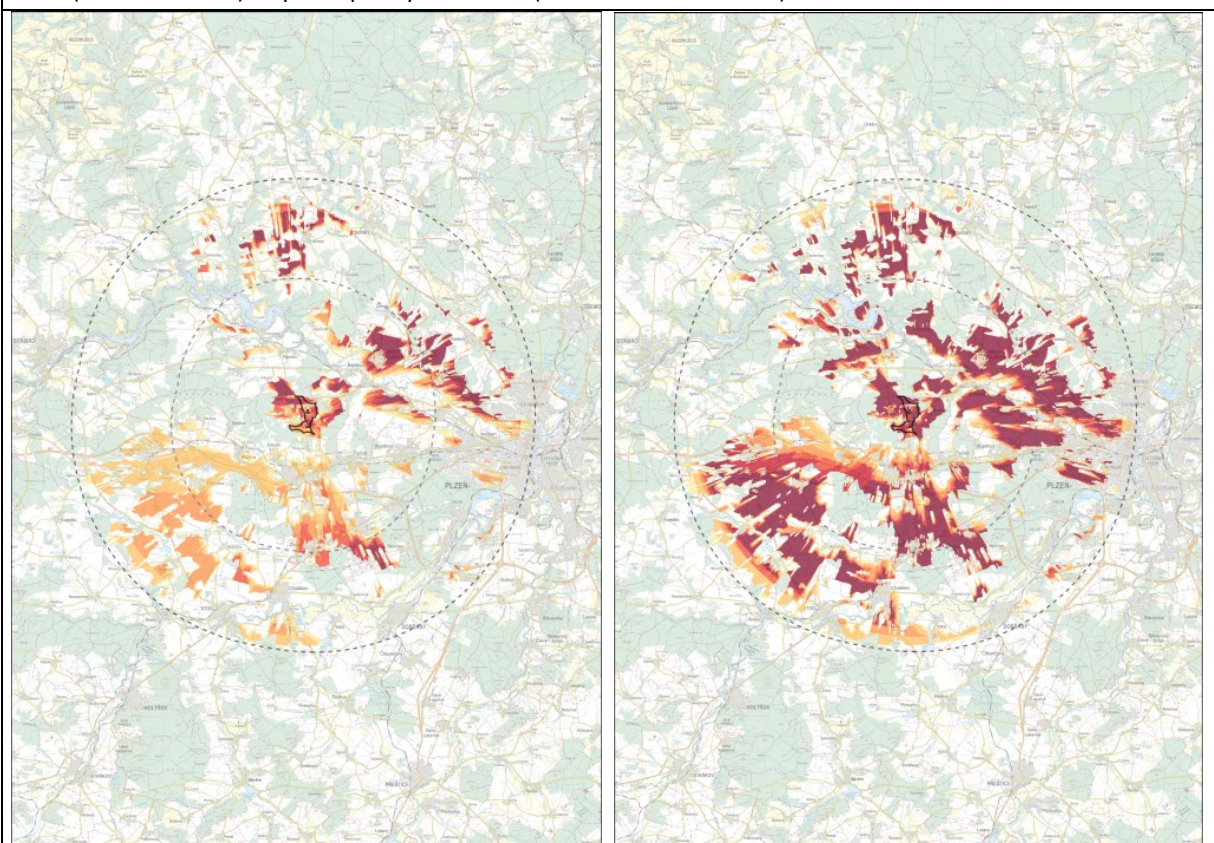
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny z prostorů Přírodního parku Úterský potok, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-15, PAO-14 a PAO-16, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním historických kulturních krajin (Bezdrůžicko).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	18_NÝŘANY-DOUBRAVA	
Krajina ZÚR	KR11_Stříbrská pahorkatina	
<p>Území navrhované oblasti zahrnuje prostor rozložený v závěru údolí Myslinky náhorních polohách v okolí Doubravy severně od Nýřan v západní části Svojsínské vrchoviny. Jde o poměrně exponované místo, jak naznačují následující diagramy.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor zahrnuje několik rozdílných krajin. Obraz severní části tvoří Nýřanská vrchovina, pro níž je typický homogenní erozně denudační povrch, mírně se sklánějícím od Z k V, s relikty mladotřetihorního zarovnaného povrchu v rozvodních oblastech a rozčleněným hlubokými antecedentními údolími Mže a přítoků s říčními terasami, prostor je středně zalesněný jeho obraz tvoří mozaika leso-zemědělské krajiny v ploché vrchovině. Významnou hodnotou území je zářez údolí Mže. Jižní a jihovýchodní část území zasahuje do prostoru Nýřanské kotliny, která se vyznačuje ploše pahorkatinným povrchem sklánějícím se od Z k V, s mírně ukloněnými svahy, relikty plošiných zarovnaných povrchů, erozními kotlinkami, širokými údolími s říčními terasami a četnými montánními antropogenními tvary (haldy, odvaly zaniklých uhelných dolů), je málo zalesněná částí převážně borovými

monokulturami. Přírodní hodnoty jsou v tomto území významně potlačeny, územím prochází dálnice D5. Východní část zasahuje do území Touškovské kotliny, kterou představuje strukturně denudační sníženina, široce rozevřené údolí Mže s výraznou údolní nivou. Hodnotou tohoto území je především řeka Mže, přírodní hodnoty jsou v této části území výrazně potlačeny.

(ZNAKY) prostor na styku vrchoviny a sníženin, lesní porosty zaujímající především vrchovinné vyvýšené polohy a svahy, homogenní reliéf vrchoviny, výrazné, poměrně rozsáhlé sníženiny vytvářející kotliny, hluboké antecedentní údolí Mže v severní části území, drobné potoky členící reliéf vrchoviny, řeka Mže vytvářející širokou nivu v prostoru kotliny, říční terasy poskytující prostor pro osídlení, významné potlačení přírodní hodnoty v jižní a východní části území.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území se liší v jednotlivých uvedených částech i z hlediska přítomnosti znaků kulturní charakteristiky. Zatímco severní a centrální část tvoří drobná sídla převážně položená do závěrů a podél údolí drobných pravostranných přítoků Mže bez výrazných kulturních dominant (venkovská panská sídla a kostely se nachází ve vsích Úlice a Pňovany, krajinářsky významnější kostel se nachází v Sulislavi – mimo okruh 6 km). Odlesněným prostorům dominuje zemědělská krajina scelených bloků orné se znaky intenzifikace zemědělství, členěných komunikacemi, jen místy mezemi, a především drobnými potoky. Rozdílná situace je v prostoru Nýřanské a Touškovské kotliny, kde převládají větší sídla (zemědělské vsi a města sledující výrazné osy. Sídlení struktura je v prostorech obou kotlin hustší. Výrazně se uplatňují rozsáhlé scelené bloky orné s typickými znaky intenzifikace zemědělství členěné komunikacemi a drobnými lesy. Specifické jsou četné montánní antropogenní tvary (haldy, odvaly zaniklých uhelných dolů). Hodnoty jsou soustředěny především do zastavěných prostorů (zámky v Heřmanově Huti, Rochlově) kostely jen málo se uplatňující v obrazu krajiny (Blatnice, Nýřany, Úherce, Vejprnice, Křimici, Kozolupech) nejvýrazněji se uplatňuje dominanta kostela v Města Touškov (s cenným historickým jádrem – MPZ). Zástavba sídel je značně ovlivněna plzeňskou aglomerací (četné přestavby, dostavby).

(ZNAKY) zemědělská krajina s prvky intenzifikace zemědělství středního měřítka mezi lesy ve vrchovině, zemědělská krajina s prvky intenzifikace zemědělství velkého měřítka v prostorech kotlin, převládající hospodářský charakter lesních porostů, odlišnost v obrazu sídelní struktury vrchovin a kotlin, drobná venkovská panská sídla a kostely (Úlice a Pňovany) v prostoru vrchoviny, převaha větších sídel soustředěných podél osy v kotlinách, montánní antropogenní tvary (haldy, odvaly zaniklých uhelných dolů), dílčí hodnoty s lokálním uplatněním soustředěné v sídlech v prostorech kotlin (zámky v Heřmanově Huti, Rochlově), kostely jen málo se uplatňující v obrazu krajiny (Blatnice, Nýřany, Úherce, Vejprnice, Křimici, Kozolupech), poměrně cenný obraz Města Touškov (s cenným historickým jádrem a dominantou kostela – MPZ), výrazné ovlivnění prostoru kotlin plzeňskou aglomerací projevující se v obrazu sídel.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně specificky utvářený prostor na rozhraní Svojšínské vrchoviny a Plzeňské kotliny v prostoru Nýřan a Města Touškov, jehož severní část výrazně ovlivňuje obraz zaříznutého údolí Mže s vodní nádrží Hracholusky. Krajina není jednoznačně vymezena (ani žádná z jejích částí), krajinový rámec je omezen nevýznamnými horizonty (nejvýraznější horizont na severu tvoří Plaská pahorkatina a na východě vrchy vymezující krajinu Plzeňské kotliny. Výrazně se uplatňující přirozená osa krajiny daná řekou Mže, v prostorech kotlin tuto osu významně doplňují osy komunikací (zejména dálnice D5). Prostorově jde o poměrně rozlehlé krajiny, nejvýraznější část je navazující prostor města. Převládají hodnoty s lokálním projevem, zejména zámky a venkovské kostely, v prostorech Touškovské kotliny se uplatňuje v obrazu Města Touškov dominanta kostela.

(ZNAKY) Rozhraní Svojšínské vrchoviny a Plzeňské kotliny v prostoru Nýřan a Města Touškov, poměrně exponovaná poloha nad údolím Mže, výrazná osa daná řekou Mží, místy se uplatňující horizont Plaské pahorkatiny, výhledy na prostor města Plzeň a její typické dominanty krajinného rámce (Radyně, Krkavec), hodnotný obraz Města Touškov, východní části území, prostorová vazba k městu Plzeň zvýrazněná velkými komunikacemi a uspořádáním sídel, nevýrazné dominanty krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

V území se krajinné dominanty dané významnými elevacemi neprojevují, za dominantu krajiny je možné považovat prostor údolí Mže, z kulturních dominant je třeba zmínit především kostel Města Touškov. Dominanty venkovských kostelů a panských sídel se v území projevují jen lokálně. Je třeba však zmínit, že lokalita k umístění VE se nachází v poměrně dominantní poloze údolí Mže, která se otevírá, jak naznačují výše uvedené diagramy, severovýchodním a severním směrem, méně směry jižními, zejména směrem k Nýřanům, kde se VE pravděpodobně uplatní na vymežujícím horizontu daným okrajem vrchoviny. V okruhu do 12 km je třeba zmínit kostel v Sulislavi, zámek v Heřmanově Hutí, kostel v Horních Sekyřanech, poměrně viditelný kostel ve vzdálenějších Erpružicích, malebný (lokálně se projevující) je prostor zříceniny hradu Buben.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

V území se příliš mnoho vyhlídek a vyhlídkových míst nenachází. Ve vrchovinné části je třeba zmínit tzv. Boží vyhlídku u Pňovan, v kotlinách místy dílčí výhledy na prostor města Plzeň. Je třeba však zmínit rozhlednu v Heřmanově Hutí, a vzdálené výhledy z Radyně (20 km) a Krkavce (cca 12 km).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Významné ovlivnění jižního horizontu z prostorů v okolí Úterského potoka.
2. Významné ovlivnění horizontu údolí Mže, prostor Nýřan a Města Touškov.
3. Dílčí ovlivnění lokálních hodnot v celém prostoru

SHRNUTÍ

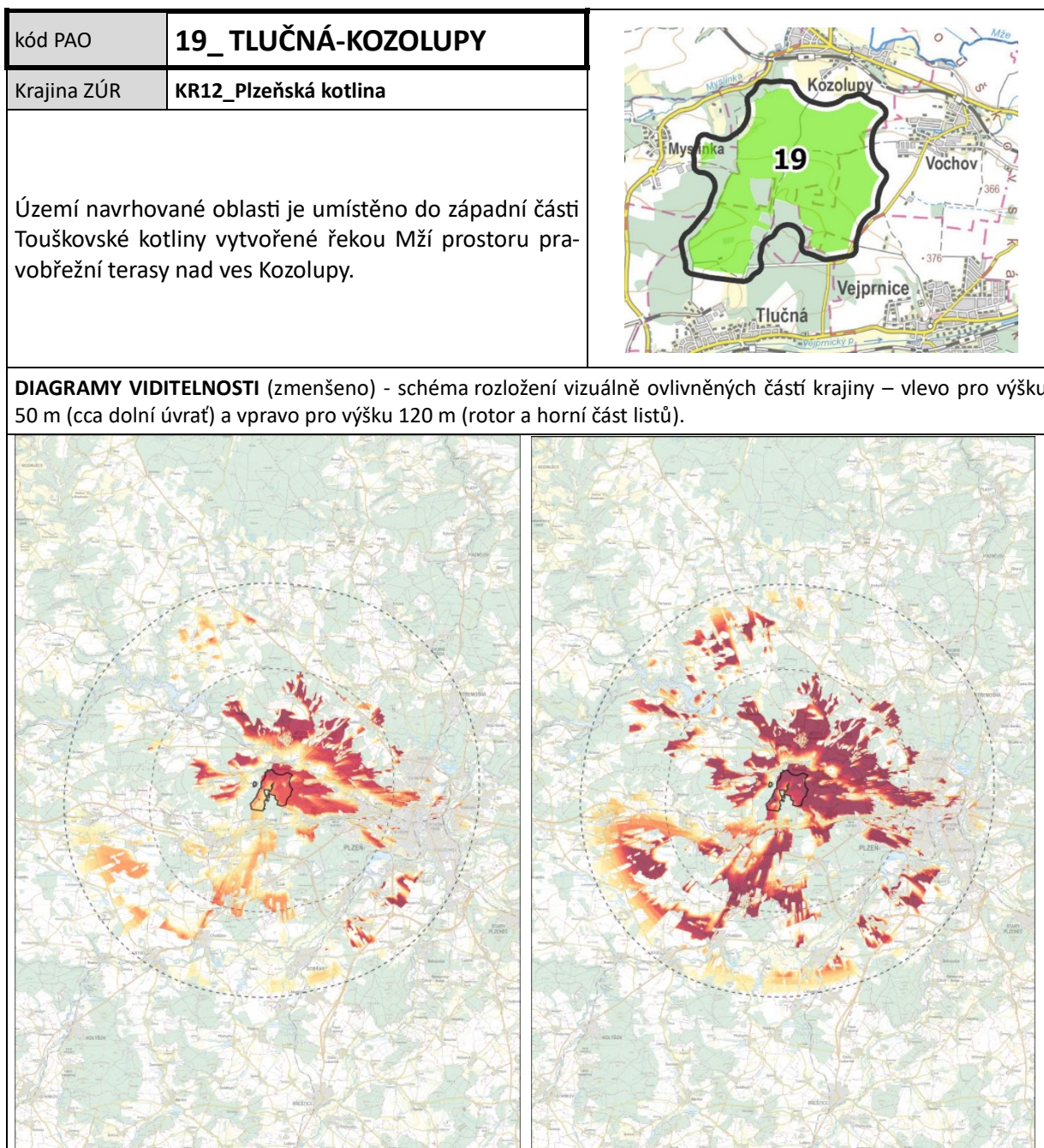
Jde o místo umístěné na rozhraní Stříbrské vrchoviny a Plzeňské kotliny do prostoru návrší nad údolím Mže. Prostor je díky své poloze v poměrně exponovaném místě, odkud se VTE projeví poměrně významně v severních i jižních směrech do větších vzdáleností. Pocitová mapa zaznamenala nízký počet odpovědí v území, drtivá většina se nachází v okolí v.n. Hracholusky. Krajina se vyznačuje především lokálně se projevujícími hodnotami v částech sníženiny je značně přeměněná a ovlivněná plzeňskou aglomerací. I přesto je třeba zvažovat umístění VTE vzhledem k poměrně exponované poloze vůči navazujícím prostorům.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE ze silně urbanizovaných poloh města Plzně a z východních pohledů na město Plzeň, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezením výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-19, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním obrazu krajiny Plzeňska a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Myslinka (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Reliéf strukturně denudační sníženiny představující nejnižší položenou část Plzeňské kotliny v soutokové oblasti plzeňských řek a při údolí dolní Mže, s plošinami na miocenních sedimentech, široce rozevřenými údolními s výraznými nivami a říčními terasami. Na severu a západě vstupují vrchoviny a pahorkatiny (Svojšínská vrchovina, Hornobřizská pahorkatina). Centrální část území je zalesněna jen nepatrně a místy, ojedinělé smrkové, borové a dubové porosty jsou rozptýleny mezi rozlehlými bloky orných půd (jižně od Kozolup se nachází dva menší lesní komplexy zaujímající vyvýšené partie), krajinná zeleň se soustředí především do zahrad v zastavěných územích a okrajů sídel, břehových porostů doprovázejících v úzkém lemu Mže a její přítoky a sporadicky kulturní liniové objekty

(zejm. polní cesty, komunikace). Řeka Mže zde vytvořila poměrně širokou říční nivu, v níž meandruje (až 1,5 km). Na tuto nivu navazují prostory říčních teras, do jejichž okrajů so položena sídla. Prostor nivy je zemědělsky využíván, přírodní hodnota v území je významně potlačena. Pahorkatinné a vrchovinné části jsou tvořeny erozně denudačním povrchem s relikty zarovnaných povrchů, s vyšším procentem zalesnění (místy až středně), v některých případech vyznačující se přírodními hodnotami (údolní zářezy drobných přítoků Mže u Radčic, Malesic, Čemin, na západní straně zářez údolí Mže.

(ZNAKY) Reliéf strukturně denudační sníženiny při široce rozevřeném údolí dolní Mže, řeka Mže meandrující v prostoru široké nivy na dně údolí, rozptýlené lesní porosty vytvářející jen místy ve vyšších polohách drobné komplexy, břehové porosty doprovázející v úzkém lemu řeku a její přítoky, krajinná zeleň doprovázející liniové objekty v krajině, zeleň zahrad a okrajů sídel, prostory vrchovin a pahorkatin vymezující okraje sníženiny s mozaikou lesů a zemědělské krajiny, výrazným zářezem údolí Mže a četnými drobnými zářezy jejích přítoků.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Prostor je poměrně významně ovlivněný západním okrajem plzeňské aglomerace, z východní strany do prostoru zastavěné území města, ostatní části kotliny jsou poměrně hustě osídleny s převahou větších vsí a městeček sledujících po obou březích Mže okraje teras a navazující svažitéjší části. Vliv plzeňské aglomerace se projevuje i v sídlech a jejich uspořádání v severní pahorkatinné části území. Mimo zastavěná území převládá intenzivně využívaná zemědělská krajina vyznačující se místy až absencí zeleně, potlačující přírodní hodnoty území. Za hodnoty území je třeba považovat ojedinělé dochované části historické charakteristiky, především historické centrum Města Touškov, dominanty kostelů uplatňující se v obrazu sídla (Kozolupy, Touškov, Malesice, Chotíkov), prostory zámků s navazující komponovanou krajinou (Malesice, Křimice).

(ZNAKY) rozsáhlé scelené bloky orné půdy s typickými znaky intenzifikace zemědělství, převažující hospodářský charakter lesních porostů, významně se projevující vlivy plzeňské aglomerace v charakteru a obrazu sídel, výrazná osová orientace uspořádání sídel v prostoru údolí Mže, historické centrum Města Touškov s dominantou kostela, dominanty kostelů uplatňující se v obrazu sídla (Kozolupy, Touškov, Malesice, Chotíkov), prostory zámků s navazující komponovanou krajinou (Malesice, Křimice), cenná sídla Radčice a Křimice (vesnické památkové zóny).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně plochá krajina v centrální část tvořená okrajem rozsáhlé kotliny s širokou nivou vytvořenou Mží ze západní a severní strany ohraničena okraji vrchovin a pahorkatin. V prostoru se projevuje výrazná přírodní osa daná řekou Mže (uspořádání sídel podél osy, komunikace).

(ZNAKY) okraje rozsáhlé kotliny s širokým plochým prostorem nivy řeky, zřetelnější vymezení území ze západní a severní strany vrchovinami a pahorkatinami, místy významnější kulturní dominanty kostelů a zámků uplatňujících se především lokálně, výrazně dominující urbanizovaný prostor města.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

Území navazujících částí se nevyznačuje výraznými dominantami vyjadřujícími identitu krajiny. Do jisté míry tak lze vnímat výhledy na Radyni z vyvýšených poloh (16 km), podomně tak lze vnímat zalesněný masiv Krkavce. Z některých částí území je možné dohlédnout na okraje Tepelské vrchoviny u Slavkovského lesa, ve vzdálenosti mimo hodnotící perimetr.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

Vyhlídková místa jsou soustředěna do levobřežní partie území, zejména na okraje pahorkatina a vrchovin (nad Malesicemi a Dobronicemi – malebný výhled na Město Touškov, z návrší nad Městem Toušo – výhled na Krkavec s rozhlednou, rozhled z prostoru vrcholové partie se zříceninou královského hradu Radyně). Nelze opominout výhledy z rozhledny Krkavec a výhledů přes město Plzeň z návrší nad Červeným Hrádkem, kde se případné VE mohou projevit v siluetě historické části města. Na výhodní straně je významnou vyhlídkou rozhledna v Heřmanově Huti.

SHRNUTÍ

Díky své poloze je území poměrně kontaktní s prostorem města Plzeň, což je podstatný vztah, který je třeba respektovat především z vyhlídek z východních směrů, kdy se VE mohou projevit v obrazu cenných částí města. Lokálně mohou být ovlivněny především obraz Města Touškov s dominantou kostela (městská památková zóna), horizont a obraz krajinného rámce Malesic se zámkem a navazující komponovanou krajinou s přírodním závěrem drobného údolí přítoku Mže, podobně prostor Křimic se zámkem. Nelze opomenout možné projevy staveb VTE na zalesněném horizontu plaské Pahorkatiny z rozhledny v Heřmanově Huti.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

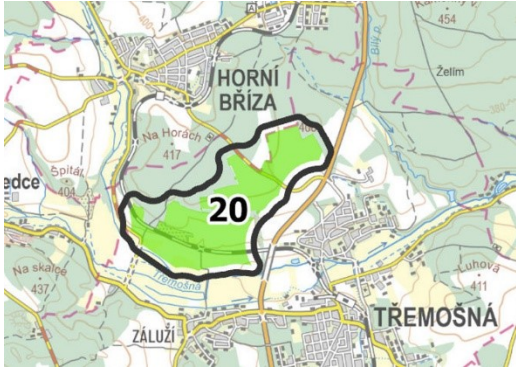
1. Významné ovlivnění scenérie západní části Plzeňské kotliny.
2. Možné projevy VTE v obrazu města Plzeň z východních směrů (Červený Hrádek, Krkavec, Radyně)
3. Vizuelní ovlivnění horizontu Plaské Pahorkatiny.

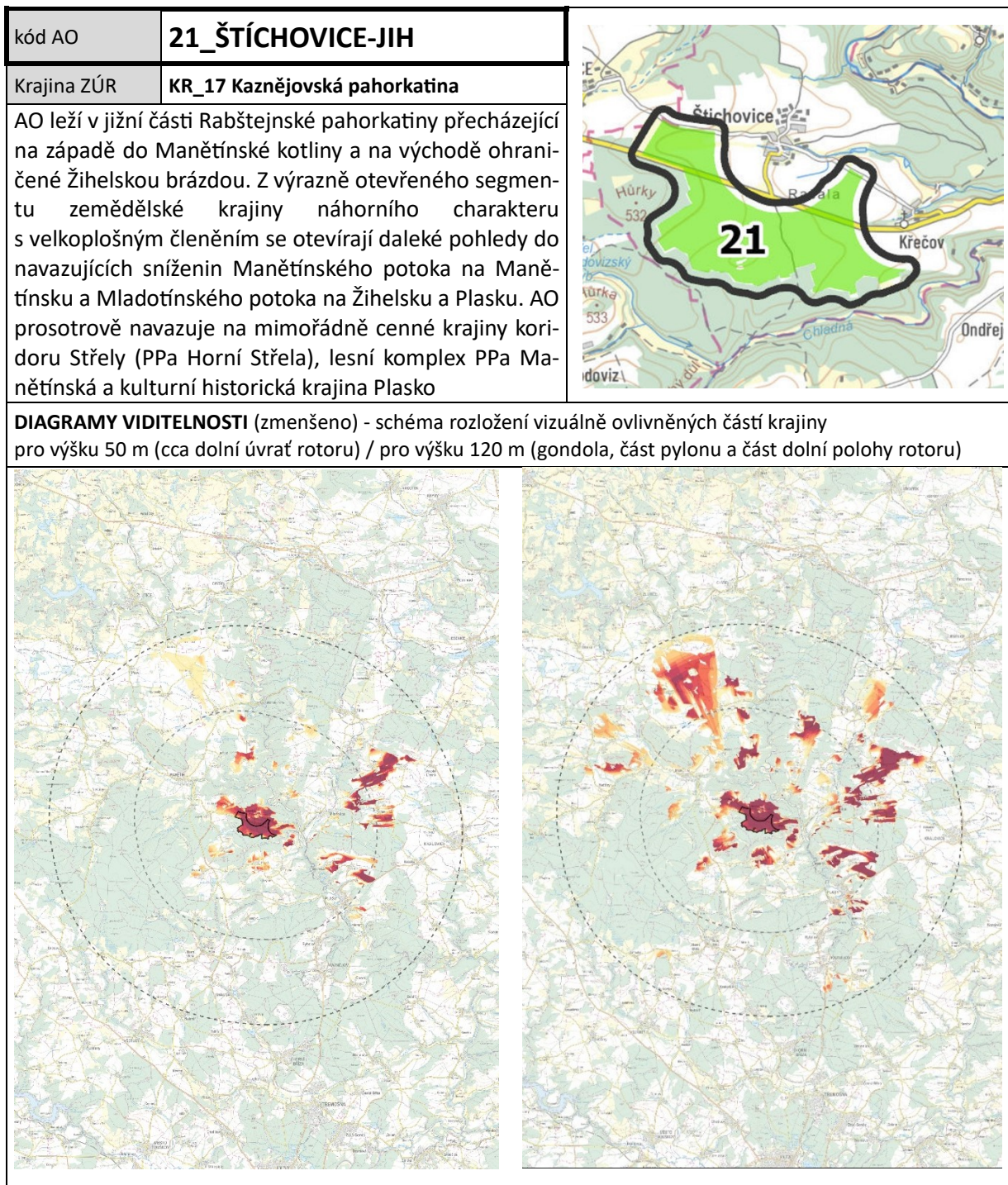
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuelní uplatnění jednotlivých VTE v obrazu města Touškov, cenných partií území v okolí Malesic a prostor zámku a navazujícího prostoru v Křimicích i samotných Křimic, respektovat obraz Radčic, výhledy z Čertovy kazatelny na okraji města, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE a omezením výšky VTE.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuelní uplatnění VTE v obrazu historického centra města Plzně, neumísťovat VTE do významných pohledových os cenných scenérií krajiny Plzeňska z vyhlídek z východních směrů Plzně.
3. Provéřit kumulativní vizuelní vlivy umístění VTE se sousední PAO-18, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním obrazu krajiny Plzeňska a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Myslinka (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	20_TŘEMOŠNÁ-HORNÍ BŘÍZA	
Krajina ZÚR	KR_17 Kaznějovská pahorkatina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Okruh viditelnosti pokrývá část nejenom část Rabštejnské pahorkatiny, ale zasahuje také do odlišných krajín Manětínské kotliny, Lomské vrchoviny a Dolnobělské vrchoviny. Jedinečnými přírodními hodnotami se vyznačuje především koridor Střely s jedinečnými scenériemi a přírodními hodnotami. Cenné partie se nacházejí i v koridolu Manětínského potoka při soutoku se Střelou a v rozsáhlém lesním porostu s vrcholy Lom a Vysoká Mýť. V náhorní poloze Štichovicka se rozkládá málo členěná zemědělská krajina, v návaznosti na lesní porosty sledující Střelu se rozkládají segmenty

historické kultivované zemědělské krajiny Plaska. Většinu území zaujímá krajina Plaské pahorkatiny se střídáním velkých lesních celků Kaznějovska a Manětínska se segmenty zemědělské krajiny a velkého celku kulturní krajiny Plaska. Jižněji se krajina mění a nabývá větší prostorové členitosti.

(ZNAKY)

Krajinná osa Střely v zaříznutém údolí s výraznými meandry a pohledově uzavřenými nivními prostory s jedinečnými scenériemi pozorovatelnými jak z dna údolí, tak i z vyhlídek ve svazích – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ 15) (součást PPa Horní Střela). Výrazná údolí přítoků Střely – Manětínského a Mladotického potoka a Chladné. Lesní komplex Lomu a Vysoké Mýtě s původními druhy dřevin a cenným bylinným patrem (součást PPa Manětínská).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území s významnými lokalitami Manětín, Rabštejn nad Střelou a Plasy, četná venkovská sídla s dochovanou strukturou a s lidovou architekturou – VPZ Radějov, Stvolný, Hluboká, Žebnice u Plas. Západně navazuje na AO území klasifikované jako Plasko – krajina vrchnostenských sídel a dvorů patřící mezi „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny ČR“. Jedná s o krajinu s prostory otevřené zemědělské krajiny členěnými lesy a hlubokým lesnatým údolím Střely zahrnuje nejenom dochovanou strukturu zemědělských ploch a lesů s rozložením vesnic a hospodářských dvorů a kláštera Plasy.

(ZNAKY) Historická kulturní krajina Plasko s hospodářskými dvory Lomany, Býkov, Lednice, Kalec (další dvory mimo vymezené okruhy viditelnosti).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V obrazu krajiny hrají roli kontrasty odlišných charakterů krajin různých geomorfologických jednotek. Rabštejnskou pahorkatinu s jedinečným zaříznutým údolím meandrujícího toku Střely vymezuje ze západu Manětínská kotlina a z východu Žihelská brázda a ze severu i z jihu segmenty vrchovin – na severu Bochovska a Vladařská, na jihu Dolnobělská a Lomská. Vzniká neobyčejně působivý vzhled krajiny, vyznačující se především nenarušenými členitými lesními masivy a zřetelně ohraničenými segmenty zemědělské krajiny.

(ZNAKY) Harmonická krajina sevřených prostorů s nivními loukami zaříznutých údolí Střely a Manětínského potoka s jedinečnými scenériemi PPa Horní Střela, s ikonickou scenérií Rabštejna nad Střelou a s působivými lokalitami dochovaných i zaniklých mlýnů na toku Střely (býv. Nučický, Horův, Železný hamr, Kozičkův, Čoubův, Podhrázský) nebo na Manětínském potoce (Vuršův, Frantův). Jedinečné scenerie dvora Kalec.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V pahorkatinném reliéfu vystupují lesnaté terénní dominanty Velká Mýt (658 m n. m.) a Lom (657 m n. m.), jedinečná silueta stolové hory Kozelka (660 m n.m.) a na severu (mimo hranici Plzeňského kraje) vrch – stolová hora Vladař (693 m n. m.)

(ZNAKY) Zámek Manětín, areál zámku a město Rabštejn nad Střelou patřící mezi ikonické scenerie Plzeňského kraje a kláštera Mariánská Týnice patřícího rovněž mezi ikonické scenerie Plzeňského kraje, areál kláštera Plasy, historická kulturní krajina Plasko s dvory Hubenov, Sechutice a Lednice na Kralovicku.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Vyhlídková místa nacházejí často na hranách zanořeného údolí Střely a umožňují vnímat scenerie Rabštejna a dalších partií meandrujícího toku Střely. Výše umístěná vyhlídková místa (Chlumská hora 651 m n. m., Potvorovský kopec 546 m n. m., Kozelka 660 m n. m.) však umožňují vnímat široká panoramata krajiny.

(ZNAKY) Vyhlídková místa v koridoru Střely, vyhlídka Zbořeniště u Potvorova, vyhlídka na Chlumské hoře nad Manětínem, vyhlídka Na Výhledech u Vladměřic, výhledy ze svahů Kozelky. .

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Možnost ovlivnění pozadí scenérie kláštera Plasy v zanořeném údolí Střely v pohledech ze severu, panoramatu Manětínské kotliny ze severozápadu, scenérií Rabštejna nad Střelou a Mariánské Týnice v pohledech na kulturní dominantu ze severu – ikonické scenérie Plzeňského kraje
2. Možnost ovlivnění nenarušených scenérií přírodních parků a kulturních krajín v pohledech z významných krajinných dominant (Kozelka/Doubravická hora a Vladař).
3. Možnost ovlivnění panoramat kulturní krajiny Plaska – zejména dvora Kalec – v pohledech se severního až severovýchodního sektoru pozorování

SHRNUTÍ

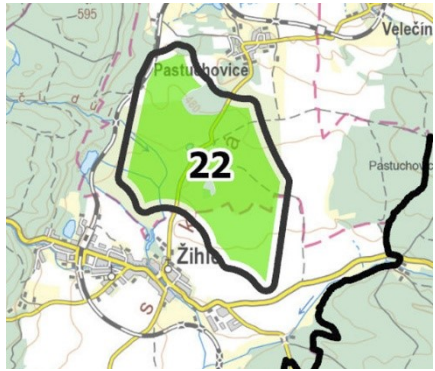
AO leží v krajině, ve kterém se stýkají charaktery pahorkatinného i vrchovinného reliéfu s výraznými rozlehlými sníženinami. Tato krajina je výrazně protknuta hluboce zaříznutými koridory Střely, Manětínského potoka a přítoků. V krajině se vyskytují jedinečné krajinářsko-estetické hodnoty kulturní historické krajiny Plaska, a přírodě blízkých partií přírodních parků Manětínská a Horní Střela, scenérií kulturních dominant a významných staveb v krajině (zámek Manětín, klášter Plasy, město a areál zámku Rabštejn nad Střelou). VTE ovlivní většinou výšky nejenom blízký segment krajiny, ale také otevřenou krajinu s jedinečnou scenérií dvora Kalec. Horní části VTE a pohyb rotorů ovlivní významné výhledy na krajinu Horní Střely, Paska a Manětínska i z Doubravické hory a Vladaře, kde se jedná o široká a dosud nenarušená panoramata krajina přírodních parků a kulturních historických krajín.

Dle „pocitové mapy“ je v prostoru PPa Horní Střela a okolí Manětína soustředěn větší počet komentářů veřejnosti, které v krajině oceňují její nenarušenost a kulturní hodnoty, což potvrzuje výše uvedená expertní zjištění.

Vzhledem k poloze AO vůči jedinečným kulturním hodnotám krajiny včetně dvou ikonických scenérií Plzeňského kraje a vůči přírodním parkům Manětínská a Horní Střela je umístění VTE v této lokalitě krajině problematické.

ZÁVĚR

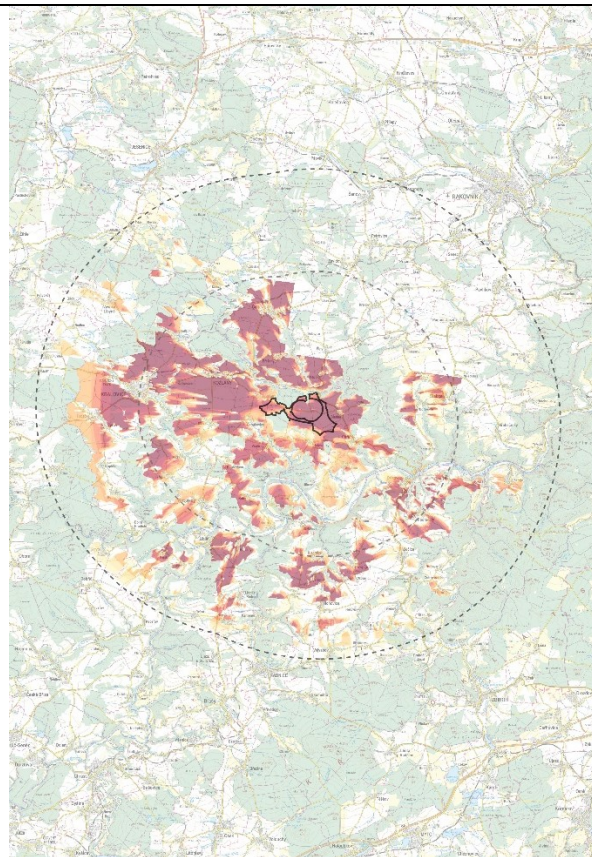
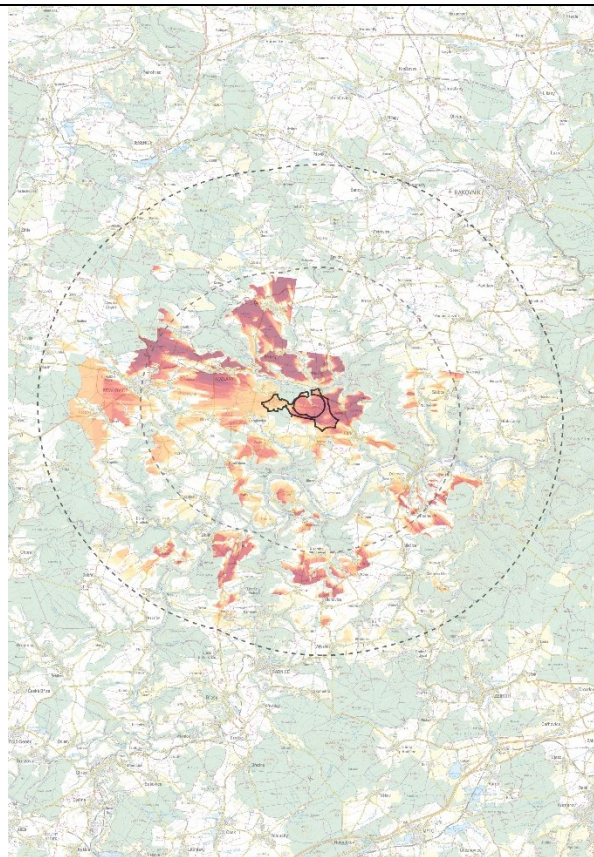
Výsledek	vyloučit	Priorita	-
Poznámka:			

kód PAO	22_ŽIHLE-SEVER	
Krajina ZÚR	KR_19 Rakovnícká pahorkatina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	23_HEDČANY-CHŘIČ
Krajina ZÚR	KR_16 Radnická vrchovina
<p>Vizuálně otevřená mírně zvlněná krajina Královické pahorkatiny se vyznačuje charakterem náhorní polohy s dalekými plochými horizonty. Rozkládá se mezi sídly Hedčany, Holovousy a Slatina a je ohraničena hluboko zaříznutými údolími Berounky na jhu a Javornice na severu a na východě. Jedná se o velkoplošně členěnou zemědělskou krajinu s malým podílem strukturálních prvků mimolesní zeleně.</p>	

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území, ve kterém kontrastují náhorní pahorkatinné segmenty pohledově otevřené a většinou velkoplošně členěné krajiny s výraznými lesnatými hluboce zaříznutými údolími Berounky a Javornice a s rozsáhlými partiemi harmonické krajiny souvislých lesních porostů s partiemi bezleší, s četnými lokalitami přírodních a krajinářsko-estetických hodnot Křivoklátska.

(ZNAKY) Krajinná osa Berounky v v zaříznutém údolí s výraznými meandry a pohledově uzavřenými nivními prostory s jedinečnými scenériemi pozorovatelnými jak z dan údolí, tak i z vyhlídek ve svazích – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ15) (součást PPa Berounka).

Krajinná osa Javornice s četnými působivými scenériemi sevřeného lesnatého prostoru s harmonickým měřítkem v nivě v zaříznutém údolí mezi lokalitou Vožehův mlýn a rybníkem Kazilka – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ15) (součást PPa Jesenicko). Krajinná osa Javornice na území CHKO Křivoklátsko od Uhrovic mlýna k soutoku s přítokem Šípského potoka od Krakovce – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ15).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území členité kulturní krajiny Královicka s četnými hodnotami urbanistické struktury vesnické zástavby (Břežany, Kopidlo, Borek, VPZ Lhota, VPZ Studená, VPZ Hlince, Zvíkovec, Kostelík, Rousínov s památkami lidové architektury a s četnými stopami historického osídlování území a stopami historického členění krajiny (Chříč, Břežany). Západně navazuje na AO území klasifikované jako Plasko – krajina vrchnostenských sídel a dvorů patřící mezi „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny ČR“.

(ZNAKY) Historické mlýny na Berounce a na Javornici i dalších přítocích, zříceniny hradů (Krašov, Krakovec, Angerbach) a lokality hradišť, kostelík sv. Petra a Pavla v nivě Berounky, dochovaná urbanistická struktura sídla Břežany. Historická kulturní krajina Plasko.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V obrazu krajiny vyniká území s krajinářsko-estetickými hodnotami scenérií krajiny harmonického měřítka v zaříznutých údolích Berounky, Javornice a dalších přítoků.

(ZNAKY) Harmonická krajina sevřených prostorů s nivními loukami zaříznutých údolí Berounky, Javornice a Šípského potoka. Estetické hodnoty přírodě blízkých scenérií vodopádů (Krašovské vodopády, Třímanský vodopád, Baborův vodopád) a skalnatých partií údolí (např. POR Třímanské skály). Harmonie scenérií lokálních kulturních dominant a výrazného dynamického krajinného rámce (zřícenina Krašova, kostelík sv. Petra a Pavla (lesních interiérů přírodních parků se skalními útvary, přírodě blízkými scenériemi vnímanými především v MZCHÚ a možnostmi pozorování krajinných panoramat vnímaných z vyhlídek v lesních porostech.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Pahorkatinný reliéf nevytváří výrazné terénní dominanty, zámky a kostely ve venkovských sídlech nepůsobí v mírně členité a zvlněné krajině dominantně a nelze označit za jedinečné krajinné dominanty. Významnou krajinnou dominantou je areál kláštera Mariánská Týnice s kostelem Zvěstování Panny Marie u Královic, který je ikonickou scenérií Plzeňského kraje.

(ZNAKY) Liblín – areál zámku a kostela, pozorovatelný z údolí Berounky, areál kláštera Mariánská Týnice, historická kulturní krajina Plasko s hospodářským dvorem Hubenov.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území, které nemá výrazné terénní dominanty, se nacházejí pouze ojedinělé rozhledny a vyhlídková místa. Ta se nacházejí spíše v koridoru Berounky, Tato místa umožní vnímat záměry v AO v rámci otevřených pahorkatinných krajin přes zanořené koridory Berounky a jejich přítoků.

(ZNAKY) Rozhledna na Senecké hoře u Rakovníka, Cerhovice Rozhledna Biskoupky, Rozhledna Radost u Dobříče na Kaceřovsku. Vyhlídka Na Plazu u Chumu, vyhlídkové místo u Liblína nad pravým břehem Berounky, vyhlídkové místo Břízsko

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Možné ovlivnění pozadí ikonické scenérie Mariánské Týnice velkou většinou výšky strojů v pohledech na kulturní dominantu ze západu
2. Možnost ovlivnění prostředí hospodářského dvora Hubenov (součást historické kulturní krajiny Plaska) v pohledech ze západu ze silnice I/27
3. Možnost ovlivnění jedinečných scenérií zařízených údolí v CHKO Křivoklátsko a v PPa Berounka a PPa Jesenicko, především pravobřežních svahů údolí Berounky

SHRNUTÍ

AO leží v poloze otevřené zemědělské krajině mírně zvlněného pahorkatinného reliéfu, která je výrazně ohraničena hluboce zařízenými koridory Berounky a Javornice a dalších přítoků. Zatímco v náhorní poloze krajiny velkého měřítka se nevyskytují jedinečné hodnoty s výjimkou dominanty mariánské Týnice a dvora Hubenov, koridorové prostory zařízených údolí poskytují jedinečné hodnoty krajinářsko-estetické, harmonického měřítka a harmonických vztahů. Tyto cenné údolní polohy pravděpodobně nebudou VTE ovlivněny, což je však třeba v konkrétních návrzích prověřit.

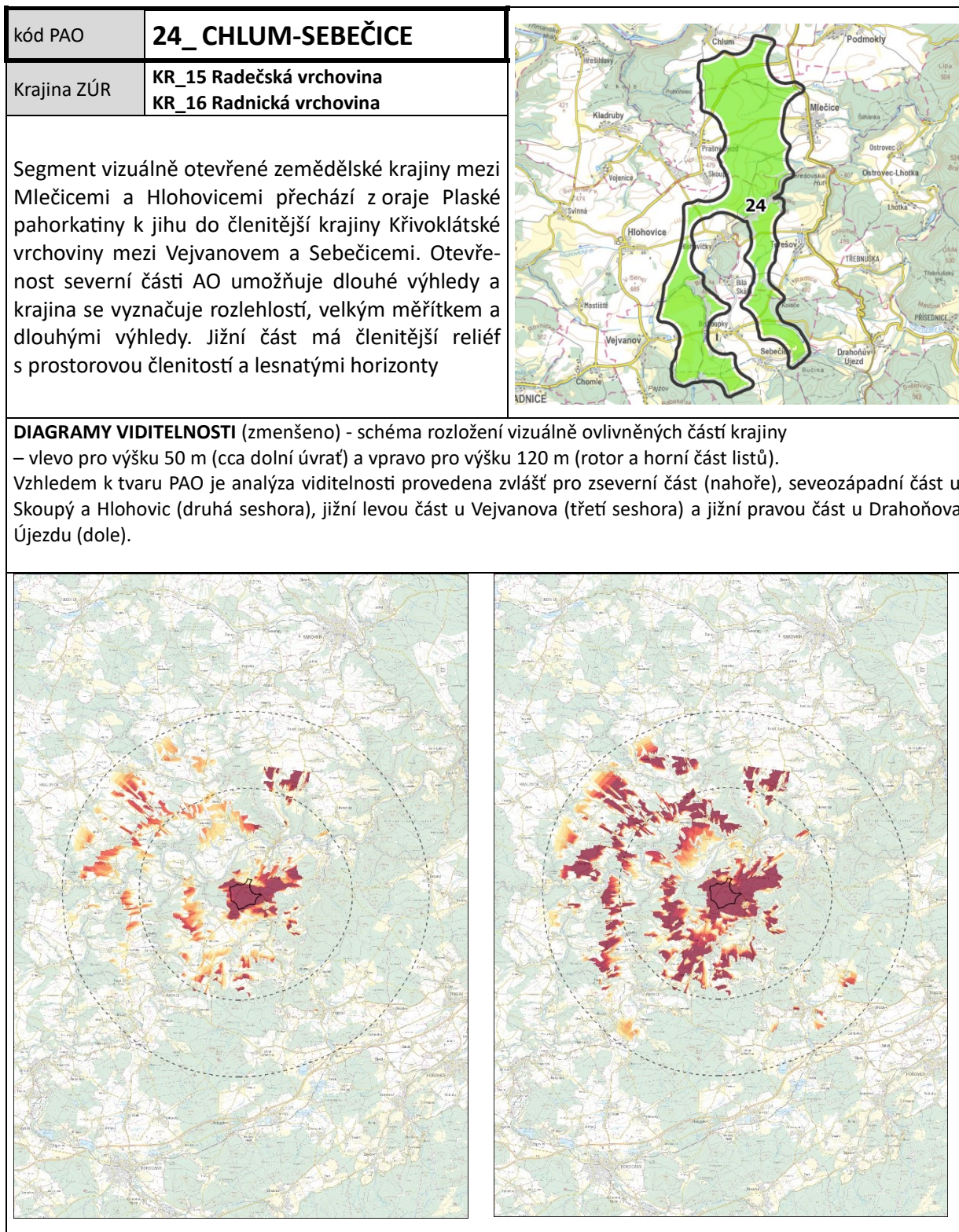
Dle pocitové mapy je v okolí Mariánské Týnice soustředěno velké množství komentářů veřejnosti oceňujících tuto dominantu a charakter barokní krajiny. Další komentáře oceňují kvality údolí Berounky. Navzdory prostorovému kontextu s krajinami CHKO Křivoklátsko, PPa Berounka a PPa Jesenicko je vymezení AO v této lokalitě reálné.

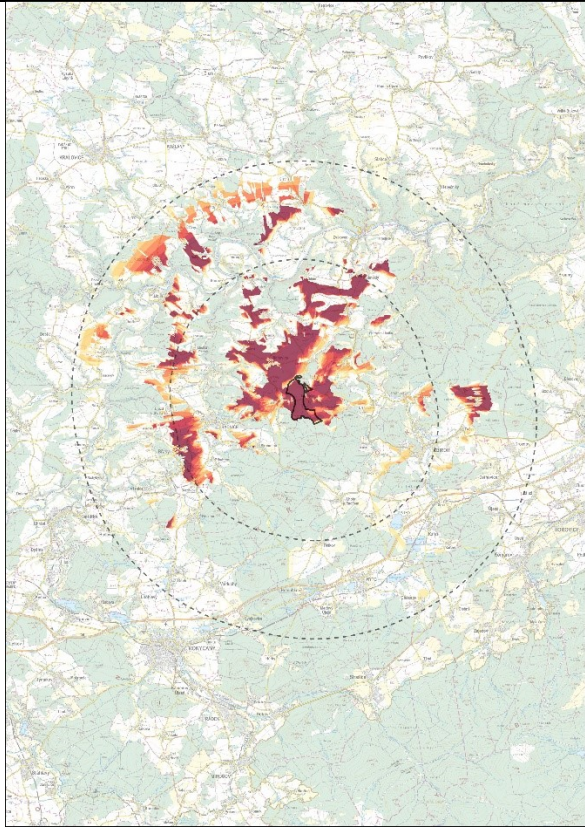
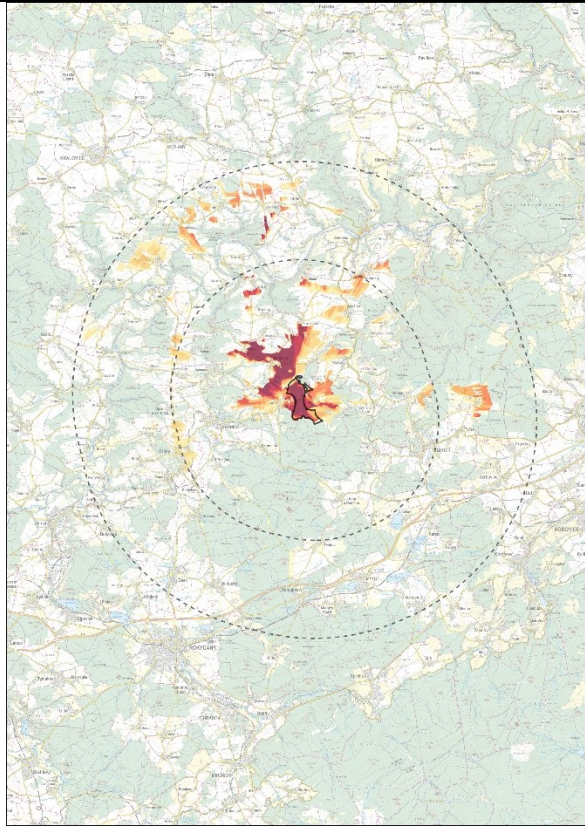
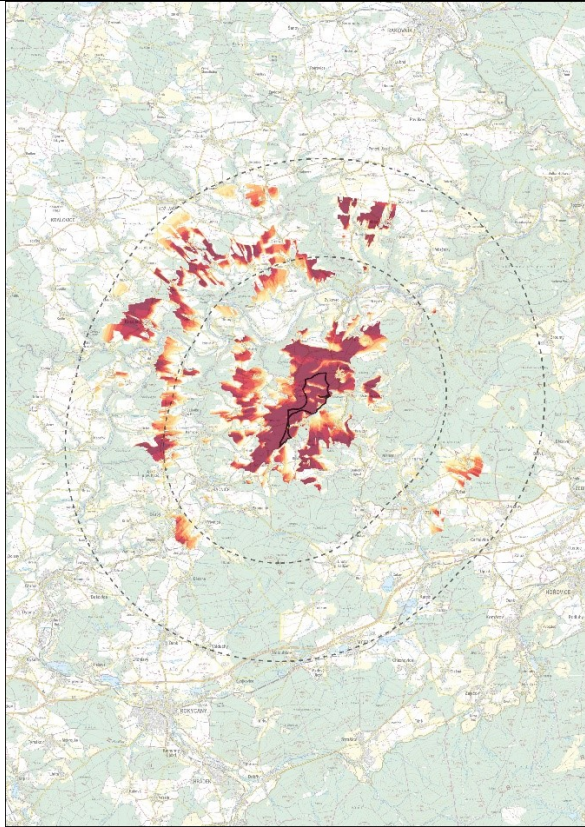
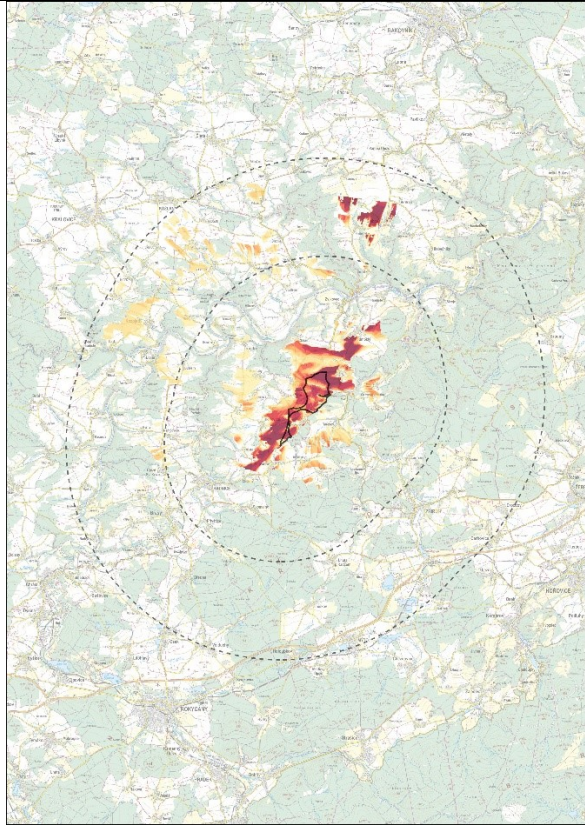
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

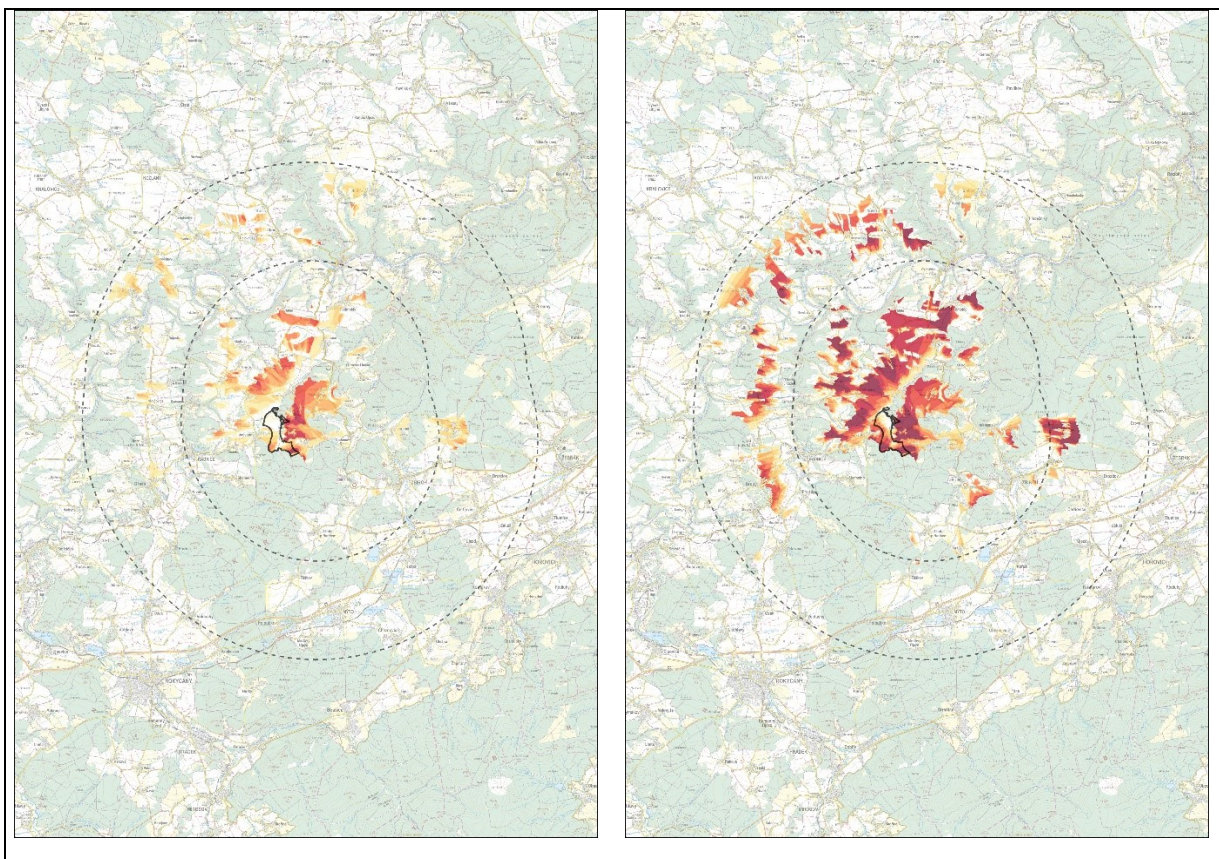
1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v obrazu Mariánské Týnice, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE, případně omezením výšky VTE.
2. Neumisťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenné ikonické scenérie Mariánské Týnice v dalekých výhledech na kulturní dominantu ze západu, zejména při pohledech z frekventovaných vyhlídkových míst.
3. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území zanořených částí údolí a nivních poloh koridorů Berounky a Javornice v CHKO Křivoklátsko a v PPa Berounka a PPa Jesenicko, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území, ve kterém kontrastují náhorní pahorkatinné segmenty pohledově otevřené zemědělské krajiny s výraznými lesnatými a hluboce zaříznutými údolími Berounky, Radnického potoka a Zbizožského potoka s lesním masivy Radečské vrchoviny na jihovýchodě. Velkoplošně členěná krajina AO v severní části a členitější a živější krajina je tak obklopena rozsáhlými partiemi harmonické krajiny přírodních parků PPa Radeč a PPa Berounka a CHKO Křivoklátsko s četnými lokalitami přírodních a krajinářsko-estetických hodnot.

(ZNAKY) Krajinná osa Berounky v v zaříznutém údolí s výraznými meandry a pohledově uzavřenými nivními prostory s jedinečnými scenériemi pozorovatelnými jak z dan údolí, tak i z vyhlídek ve svazích – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ15) (součást PPa Berounka). Krajinná osa Zbizožského potoka s levobřežními přítoky Vejvanovského a Terešovského potoka se skalnatými partiemi (Vejvanovský potoka), se skalními masivy a cenným porosty, vodními přejezdy (údolí Zbizožského potoka) s četnými působivými scenériemi sevřeného lesnatého prostoru s harmonickým měřítkem v nivě v zaříznutém údolí (součást CHKO Křivoklátsko) – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ15). Krajinná osa Radnického potoka na území PPa Berounka – součást výjimečného typu krajiny (Krajiny zaříznutých údolí, typ 15).

Kulturní a historická charakteristika

Území kulturní krajiny východního Radnicka s četnými hodnotami urbanistické struktury vesnické zástavby (VPZ Vejvanov, VPZ Lhota pod Radčem, VPR Ostrovec, VPZ Podmokly, VPZ Jablečno, Drahoňův Újezd, Chlum, Zvíkovec, Kostelík a další). Soustavy mlýnů na Berounce, na Zbizožském potoce a na Radnickém potoce.

(ZNAKY) Historické mlýny na Berounce (Podkrašovský, Lejskův, Kočkův, Čechův), na Zbirožském (Sýkorrův, Kalousův, Němcův, Ostrovecký, Čihákův, Podmokelský, mlýn Slapnice) a Radnickém potoce (Vrbatův, Nový, Čechurův, Piškulův mlýn), zříceniny hradů (Krašov, Radeč) a lokality hradišť, zámek Zbiroh a četné drobné zámky ve venkovských sídlech.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V obrazu krajiny vyniká území s krajinářsko-estetickými hodnotami scenérií krajiny harmonického měřítka v zaříznutých údolích Berounky, Zbirožského potoka a jeho přítoku a Radnického potoka (výjimečné krajiny ČR). Působivé lesní interiéry a přírodě blízké scenérie (zejména v MZCHÚ) na území CHKO Křivoklátsko, PPa Radeč a PPa Berounka.

(ZNAKY) Harmonická krajina sevřených prostorů s nivními loukami zaříznutých údolí Berounky, Zbirožského a Radnického potoka. Estetické hodnoty přírodě blízkých scenérií vodopádů (Radnické vodopády, vodopády u Radnického potoka, Skryjský vodopád, Skryjská jezírka, Radubické vodopády) a skalnatých partií údolí (např. NPR Chlumská stráž, PR Lípa, PR Třímanské skály, PP Kamenec a další). Harmonie scenérií lokálních kulturních dominant a výrazného dynamického krajinného rámce (např. scenérie zříceniny Krašova, zámku Zbiroh) a lesních interiérů přírodních parků a CHKO se skalními útvary, přírodě blízkými scenériemi vnímanými především v MZCHÚ a možnostmi pozorování krajinných panoramat vnímaných z vyhlídek v kulturní krajině.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Terénní dominanta Radeče. Zámky a kostely ve venkovských sídlech nepůsobí v mírně členité a zvlněné krajině dominantně a nelze označit za jedinečné krajinné dominanty. Významnou krajinnou dominantou je areál zámku Zbiroh.

(ZNAKY) Liblín – areál zámku a kostela, pozorovatelný z údolí Berounky, areál zámku Zbiroh, historická kulturní krajina Kařezské rybníky.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území, které nemá výrazné terénní dominanty, se nacházejí pouze ojedinělé rozhledny a vyhlídková místa. Důležitá jsou vyhlídková místa v údolí Berounky s výhledem k jihu směrem k PAO.

(ZNAKY) Rozhledna Na Vrších u Břas, rozhledna Biskoupky, Vyhlídka Na Plazích u Kostelíka, vyhlídkové místo u Liblína nad pravým břehem Berounky, vyhlídka na Berounku u Chříče, vyhlídkové místo Hřebčnický, Kuládova vyhlídka u Vejvanova, vyhlídkové místo U Schodišťové věže u Zbiroha, vyhlídkové místo Čertova skála u Zbiroha.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny okraje CHKO Křivoklátsko, možnost ovlivnění jedinečných scenérií zaříznutých údolí Berounky v PPa Berounka a v CHKO Křivoklátsko.
2. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, největší impakt u pohledů z vyhlídkového místa Kuládova vyhlídka v bezprostřední vzdálenosti, problematické pohledy na panoramata vnímaná z vyhlídek na levém břehu Berounky (průmět do scenérií PPa Berounka a výjimečných krajin zaříznutých údolí).

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze otevřené zemědělské krajiny mírně zvlněného pahorkatinného reliéfu, která je výrazně ohraničena hluboce zaříznutými koridory Berounky, Zbizožského a Radnického potoka a dalších přítoků. Zatímco v náhorní poloze krajiny velkého měřítka se nevyskytují jedinečné hodnoty, koridorové prostory zaříznutých údolí poskytují jedinečné hodnoty krajinářsko-estetické, harmonického měřítka a harmonických vztahů. Tyto cenné údolní polohy nemusí být VTE ovlivněny, což je však třeba v konkrétních návrzích prověřit.

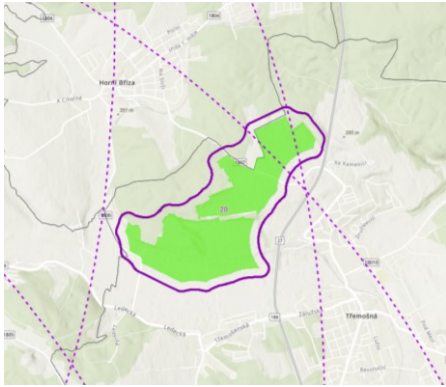
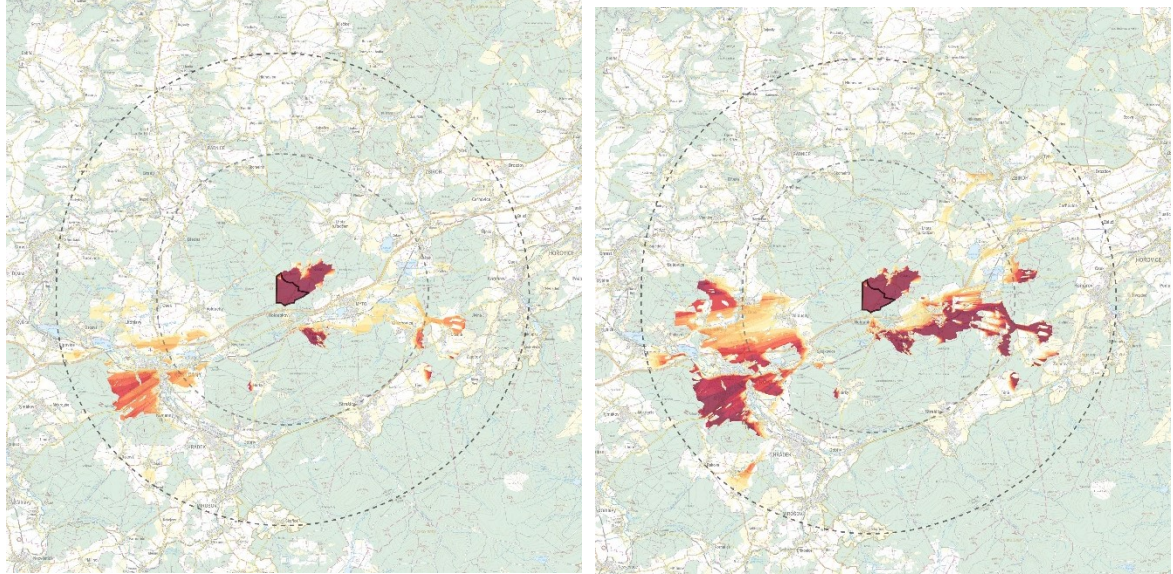
Dle pocitové mapy je v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizováno velké množství komentářů veřejnosti. Největší počet je věnován kvalitám krajiny prostorově související se zámkem Zbiroh a jeho okolní krajinou na okraji CHKO Křivoklátsko, zajímavé je soustředění komentářů v okolí Vejvanova, oceňujících nenarušenost přírodního prostředí a okraj Vejvanovských, resp. Radečských lesů (PPa Radeč). Přítomny jsou také komentáře, oceňující krajinářské hodnoty údolí Berounky v PPa Berounka. Navzdory prostorovému kontextu s krajinami CHKO Křivoklátsko, PPa Berounka a PPa Radeč je vymezení AO v této lokalitě reálné.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území zanořených částí údolí a nivních poloh PPa Berounka a v CHKO Křivoklátsko, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
2. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Prašný Újezd, Skoupý, Hlohovičky, Bílá Skála, Biskoupky a Sebečice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
3. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-23, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při pohledech z klíčových referenčních míst na ikonickou scénérii Mariánská Týnice a krajinné prostředí CHKO Křivoklátsko.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	25_HOLOUBKOV-TĚŠKOV	
Krajina ZÚR	KR15 Radečská vrchovina	
<p>Segment vizuálně otevřené velkoplošně členěné zemědělské krajiny v západním cípu Křivoklátské vrchoviny je obklopen okraji souvislých lesních porostů. Ve východní části prostoru na plochu AO navazuje zástavba obce Těškov s lokalitou Větrák. V málo členěné krajině vynikají aleje a doprovodná vegetace potoka Chýlava. AO je obklopeno souvislými lesními porosty a segmenty cenné chráněné krajiny, přítomny jsou segmenty historické kulturní krajiny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny pro výšku 50 m (cca dolní úvrať rotoru) / pro výšku 120 m (gondola, část pylonu a část dolní polohy rotoru)</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území s rozsáhlými partiemi harmonické krajiny souvislých lesních porostů s partiemi bezlesí, s četnými lokalitami přírodních a krajinářsko-estetických hodnot, s významnou rybníční soustavou.

(ZNAKY) Dominantní a krajinářsky cenný hřbet vrchu Radeč (721 m n.m.), výrazný lesnatý hřbet Konešův vrch (590 m n.m.) – Ostrý vrch (641 m n.m.) ohraničující Strašickou kotlinu, vyjímečná krajina – Radečský hřbet (Krajiny výrazných svahů a skalnatých hřbetů, typ 13), Kařezské rybníky, krajinná osa Volduchovského potoka, krajinná osa Holoubkovského potoka.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území s významným počtem lokalit s pozůstatky hradů a lokalitami hradišť v lesních porostech, s působivým segmentem historické rybníční krajiny a se sídly s dochovanou urbanistickou strukturou

(ZNAKY) Cenná urbanistická struktura sídel Lhota pod Radčem (VPZ), Plískov, medový Újezd, Sklená Huť, Cekov, Kařezské rybníky jako segment historické kulturní krajiny – typu „krajina rybníků“, vý-

znamná místa s kulturním a historickým významem Hradiště Březina, pozůstatky hradu Radeč, Hradiště Žďár, Hradiště Bílá skála.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) V obrazu krajiny vyniká území harmonickými scenériemi lesních interiérů přírodních parků se skalními útvary, přírodě blízkými scenériemi vnímanými především v MZCHÚ a možnostmi pozorování krajinných panoramat vnímaných z vyhlídek v lesních porostech.

(ZNAKY) Harmonická lesní krajina PPa Radeč a PPa Trhoň se skalními útvary, působivé scenérie suťových polí a skalních teras PR Žďár, přírodě blízké scenérie krajiny PP Kařezské rybníky, možnost pozorování krajinných panoramat z vyhlídkových míst Žďár (629 m n.m.), Bílá skála na Bambuli (659 m n.m.), Hradiště Březina u Hradiště (619 m n.m.).

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině se vedle zámku Zbiroh a kostela na Vršíčku u Rokycan nachází řada významných míst, hradišť, zřícenin, vesnických kostelů a dalších staveb, které však nelze označit za jedinečné krajinné dominanty. Nenachází se zde ani tzv. „ikonické scenérie“ Plzeňského kraje

(ZNAKY) Zámek Zbiroh, Kaple Navštívení P. Marie na Vršíčku

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází řada rozhleden a vyhlídkových míst, a to především v otevřených krajinách, obklopující lesnaté vrchovinné segmenty. Tato místa umožní vnímat záměry v AO v rámci lesnatých krajin přírodních parků a vzdálenějších horizontů CHKO Brdy.

(ZNAKY) Rozhledna na Kotli, Čertova skála (566 m n.m.) u Zbirohu, Rozhledna Na Vrchách u Břas, Vyhlídka Na Oulehli u Břas, Vyhlídka Na Floriánu (459 m n.m.) u Radnic, Rozhledna Třenická hora, Cerhovice Rozhledna Biskoupky, Kuládova vyhlídka u Vejvanova

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

2. Možné ovlivnění kulturní dominanty kostela Navštívení P. Marie na Vršíčku (historická kulturní krajina) viditelností horní části strojů (viditelnost VTE od 120 m výše)
3. Vizuelní ovlivnění kulturní dominanty zámku Zbiroh viditelností horní části některých strojů (viditelnost VTE od 120 m výše)
4. Skupina VTE uprostřed lesní krajiny, ve které za koridory vodotečí (Holoubkovský potok, Klábava) na sebe navazují PPa Radeč, PPa Trhoň a CHKO Brdy vytvoří excesivní zásah do nenarušenosti krajinných panoramat technickým výrazem a výškou a měřítkem strojů VTE.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

3. Provéřit míru konfliktnosti skupiny VTE uprostřed lesních porostů v panoramatech vnímaných z rozhledem a vyhlídkových míst
4. Provéřit konfliktnost zákrytu VTE a kulturní dominanty kostela Navštívení P. Marie na Vršíčku v širokém panoramatu od západu ze silnice II/605 (vzdálenost přes 12 km)
5. Provéřit minimalizaci průmětu VTE do panoramatu historického jádra a kostel Panny Marie Sněžné v Rokycanech ze severovýchodních svahů vrchu Čilina (523 m n.m.)
6. Provéřit minimalizaci zákrytu kulturní dominanty zámku Zbiroh v pohledech z východu z okolí Líšné

SHRNUTÍ

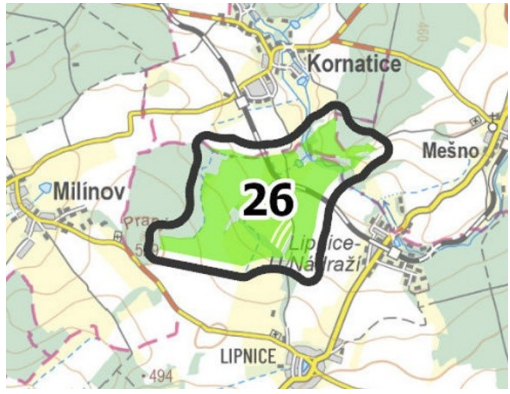
AO leží v poloze, která je výrazně ohraničena lesními porosty a stroje VTE bude možno pozorovat pouze z východní části prostoru Těškova. AO je lesními porosty oddělena od osídlených prostorů sníženin Holoubkovské kotliny, Strašické kotliny, Rokycanské kotliny a Radnické brázdy. Rozsáhlé lesní porosty obklopující AO zásadně omezují viditelnost VTE, jsou však často chráněnými částmi krajiny ovlivnění jejich harmonického charakteru viditelností VTE nelze vyloučit. V okruzích viditelnosti AO se nacházejí cenné a harmonické krajiny okrajů CHKO Křivoklátsko a CHKO Brdy a území přírodních parků vyhlášených z hlediska ochrany přírodních a estetických hodnot PPa Radeč, PPa Trhoň, PPa Kamínky a okraje PPa Berounka s řadou krajinářských hodnot.

Dle „pocitové mapy“ je v okruhu 6 km od AO soustředěn větší počet komentářů veřejnosti, které v krajině PPa Radeč oceňují estetické hodnoty lesních porostů se skalami, nenarušenost prostředí, výhledy na Brdy. Obdobné hodnoty – zejména nenarušené výhledy na Brdy – jsou oceňovány v PPa Trhoň. Malebnost a klid v krajině je zmiňován v prostoru Kařezských rybníků.

Navzdory omezeným sektorům viditelnosti je rozsáhlé ovlivnění chráněných částí krajiny problematické a VTE ovlivní nerušená panoramat Brd. Skupina VTE uprostřed lesní krajiny (koridory vodotečí jsou zanořené) vytvoří excesivní zásah do nenarušenosti krajinných panoramat technickým výrazem a výškou a měřítkem strojů VTE.

ZÁVĚR

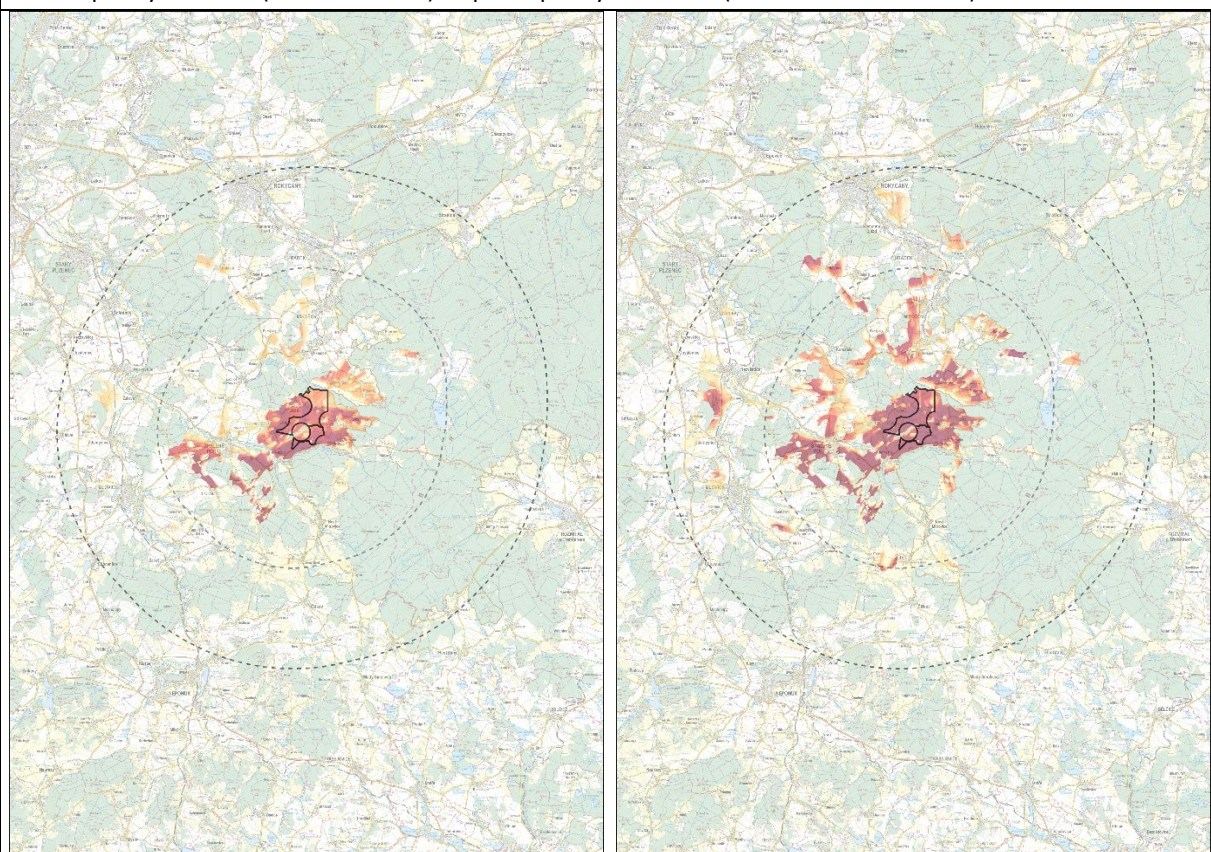
Výsledek	Ponechat / redukovat / vyloučit	Priorita	ANO / NE
Poznámka:			

kód PAO	26_KORNATICE-LIPNICE	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	27_HOŘEHLEDY-VÍSKY	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	

Harmonická krajina Švihovské vrchoviny v těsném kontaktu s CHKO Brdy. Segment zemědělské krajiny v údolí vodního toku Bojovka mezi sídly Lučistě, Záluží, Těnovice, Hořehledy, Borovno, Čičov a Vísky. Segment je prostorově uzavřený lesními masivy Brd a lokálního horizontu Sejcová (560 m n.m.) a U skály (580 m n.m.).

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Přehledná krajina Bukovohorské vrchoviny ohraničená lesními porosty ve zvlněném údolí Bojovky (přítok Bradavy). Území dominuje zemědělský charakter. Území PAO je téměř bezlesé. Lesy jsou hojně zastoupeny v navazujících částech krajiny. Severozápadní část zaujímá drobný hřbet vrchů Sejcová (560 m n.m.) a U skály (580 m n.m.), v jihovýchodní části se rozprostírají hřebeny zalesněných horizontů Brd. V těsné blízkosti PAO se nachází území s jedinečnými přírodními hodnotami (CHKO Brdy, Přírodní park Kamínky, Přírodní park Brdy, EVL Kakejcov, Bradava, Padrťsko, PP Kakejcov, PP Hádky a PP Hořehledy, PP Míšovské buky, PR Zvoníčkovna, PR Kokšín, PR Fajmanovy skály a

Klenky, PR Chynínské buky, biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců, nadregionální biocentrum Kamýky, regionální biokoridor podél Úslavy ad.)

(ZNAKY) Významné krajinné veduty – Svatý Vojtěch (514 m n.m.), Kokšín (684 m n.m.), Na skále (673 m n.m.), lokální krajinné dominanty (zejména v Brdech a u Mirošova), cenné nivní a doprovodné porosty (EVL Kakejcov, EVL Bradava, EVL Padrťsko), Padrťské rybníky, četné zastoupení přírodních rezervací a přírodních památek, přírodní hodnoty přítomných přírodních parků a CHKO Brdy.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké kolonizace s drobnými sídly harmonicky zasazenými v ukloněné krajině. V okruhu se nachází několik kulturních památek (kostelů, zámků, trvzí, venkovských stavení a drobné architektury) a dominanty zejména v severní části v okolí Mirošova. Spálené Poříčí je městskou památkovou zónou, v okruhu se nachází venkovské památkové zóny Lipnice a Mítov.

(ZNAKY) Kulturní krajina s cennou památkovou hodnotou (venkovské památkové zóny, městská památková zóna, historická kulturní krajina). Částečně dochovaná krajinná struktura – plužiny (Louňová – Přešín), historická kulturní krajina rybníků – Padrťské rybníky, četné lokální kulturní dominanty (kostely, zámky), Budhistická stúpa (1. v ČR z roku 2014).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Působivá lokalita na okraji CHKO Brdy, která umožňuje malebné výhledy do okolní krajiny na zalesněné nenarušené vrcholy Brd a okolní zlněný členitý reliéf. Estetické hodnoty jsou koncentrovány v bezprostřední blízkosti PAO, jsou reprezentovány přírodními parky Brdy, Kamínky a Kornatický potok. Krajinářsky atraktivní jsou zejména údolí Bradavy a Mešenského potoka. Bezprostřední okolí PAO vyniká koncentrací jedinečných a významných estetických hodnot, harmonickým měřítkem a vztahy v krajině. Krajina je dosud nenarušena negativně se projevujícími prvky technicistního charakteru.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina CHKO Brdy se zalesněnými horizonty, Přírodní park Kamínky s hamornicky působivými scenériemi lesní krajiny se skalními výchozy, Přírodní park Kornatický potok. Krajinářsky cenné hřbety Brdy (Na skalách, Nad Maráskem), krajinářsky a historicky cenný vrch Kokšín, lokální hřbet U skály – Sejcová, esteticky atraktivní části podél vodních toků a rybníčních soustav.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scenérii představuje dominanta Radyně, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje to okruhu 12 km od PAO. Svěbytnou scenérii představují zalesněné horizonty rozsáhlých hřbetů Brd.

(ZNAKY) Zámek Kozel – národní kulturní památka, významná krajinná veduta Kotel (575 m n.m.) s rozhlednou na Kotli, vrch Žďár (629 m n. m.), Vlčtejn (522 m n. m.) se zříceninou hradu, Buková hora (651 m n. m.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst umožňujících výhledy a zejména průhledy na Brdy a okolní krajinu Švihovské vrchoviny. Mnoho z těchto míst umožní vnímat záměry v PAO s pozadím vzdálenějších horizontů CHKO Brdy či přírodních parků.

(ZNAKY) Rozhledna Šťastná věž, Na Kotli, Věž Hradu Radyně, vyhlídkové místo Nevid, Vyhlídka Mariina skála, U Marásku, Vršky ad.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Nezanedbatelné ovlivnění harmonické krajiny CHKO Brdy, která vyniká nenarušeností zalesněných horizontů, ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Brdy, Kamínky a Kornatického potoka.
2. Významné ovlivnění dosud nenarušené krajiny s výrazným harmonickým měřítkem a vztahy v krajině
3. Vnímání AO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, zejména u pohledů z rozhledny Šťastná věž a Na Kotli.

SHRNUTÍ

PAO leží v území Švihovské pahorkatiny na úpatí Brd s výrazným harmonickým měřítkem a vztahy v krajině. Území je exponované zejména směrem k CHKO Brdy. Jedná se o zvlněnou krajinu s přítomnými jedinečnými krajinářsko-estetickými hodnotami krajiny v těsné blízkosti PAO, přítomným harmonickým měřítkem a vztahy v krajině. VTE ovlivní většinou výšky nejenom blízký segment krajiny, ale také krajinu okolí Mirošova a Hrádku a vzhledem k otevřenému charakteru jihozápadním směrem i krajinu v okolí Spáleného Poříčí s průhledy na táhlé horizonty Českého lesa.

Dle pocitové mapy je v prostoru CHKO Brdy soustředěn větší počet komentářů veřejnosti, které v krajině oceňují její nenarušenost a výhledy do okolní krajiny, což potvrzuje výše uvedená expertní zjištění.

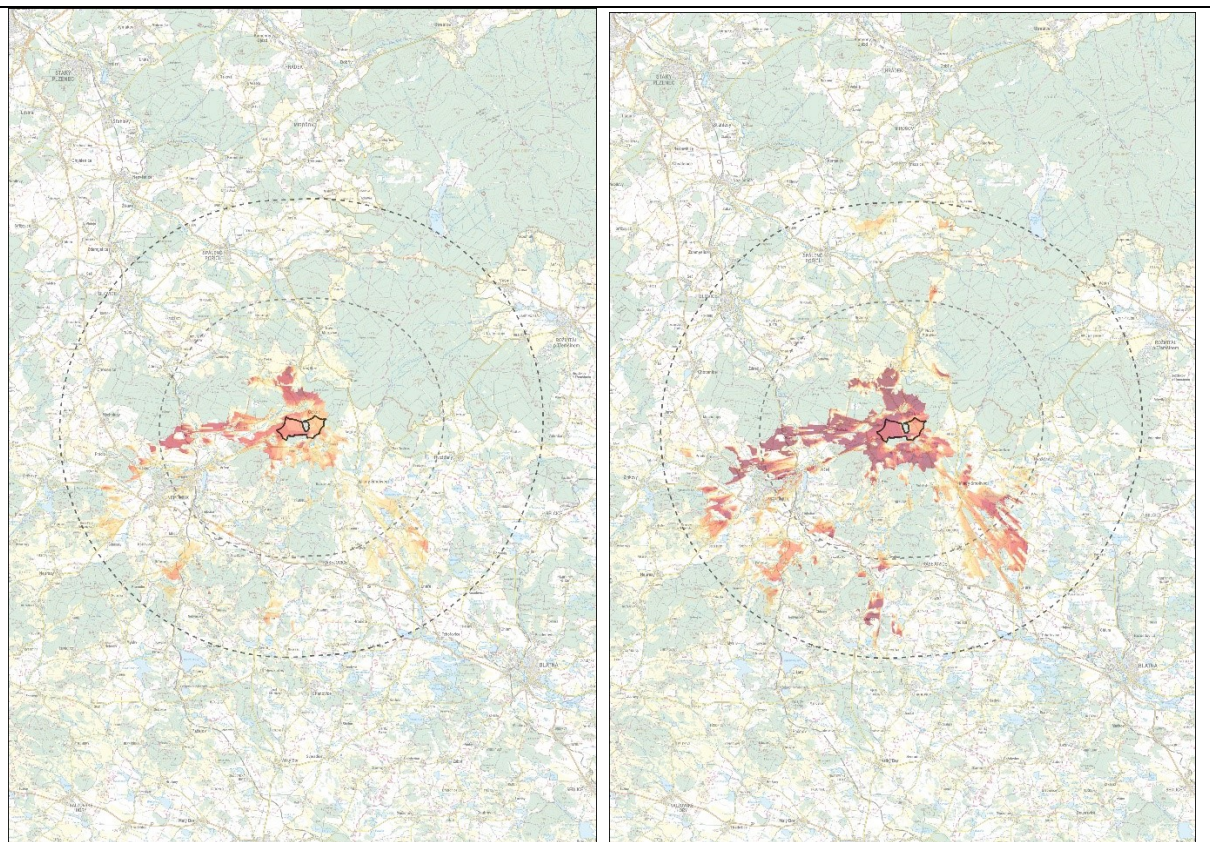
Vzhledem k poloze PAO vůči jedinečným přírodním a estetickým hodnotám krajiny a vůči CHKO Brdy a přírodním parkům Brdy, Kamínky a Kornatický potok je umístění VTE v této lokalitě krajině problematické.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Priorita	-
Poznámka:			

kód PAO	28_ČÍŽKOV-JIH
Krajina ZÚR	KR_08 Nepomucká vrchovina
<p>Menší segment je vymezen v exponované poloze jižně od Čížkova mezi sídly Zahrádka, Čečovice, Měřčín a Dožice. Východně od PAO se nachází stávající VTE Mladý Smolivec. Území dominuje lokální vrch Vusenice (636 m n.m.) a okolní vrchy (Korytník, Háj apod.). PAO je vymezena v bezprostřední blízkosti CHKO Brdy.</p>	
	

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) / pro výšku 120 m (rotor a horní část listů)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

(ZNAKY) Přírodní a estetické hodnoty PPa Pod Štědrým, s dominantou vrchu Štědrý (668 m n.m.) – vzdálenost 2 km. CHKO Brdy s jedinečnými zalesněnými, dosud nenarušenými horizonty – vzdálenost 2 km. Cenná historická kulturní krajina Lnářsko-blatenských rybníků – vzdálenost necelé 2 km. Výčet nebyl proveden kompletní z důvodu konfliktnosti již stanovených.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(ZNAKY) Vrch Třemšín (827 m n.m.) vytvářející spolu s Hřebencem (788 m n.m.) dominantní krajinný hřbet, charakteristický pro CHKO Brdy, se zříceninou hradu a cennými výhledy do krajiny – vzdálenost 7 km. Ikonická scenérie Zelená hora (vzdálenost cca 7 km). Analýza viditelnosti potvrdila možný vliv. Výčet nebyl proveden kompletní z důvodu konfliktnosti již stanovených.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(ZNAKY) Rozhledna Na Skále, včetně vyhlídková místa (např. Třemšín, vyhlídka Antonína Bártý, Štěrbina)

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Zásadní ovlivnění harmonické krajiny dosud nedotčené krajiny CHKO Brdy, přírodního parku PPa Pod Štědrým. Ovlivnění pohledů na ikonické scenérie Brd s jeho přírodními dominantami.
2. Významné ovlivnění historické rybníční krajiny Lnářsko-blatenských rybníků s krajinařsko-estetickými hodnotami.
3. Možné ovlivnění ikonické scenérie Zelené hory u Nepomuku (vzdálenost cca 7 km).

SHRNUTÍ

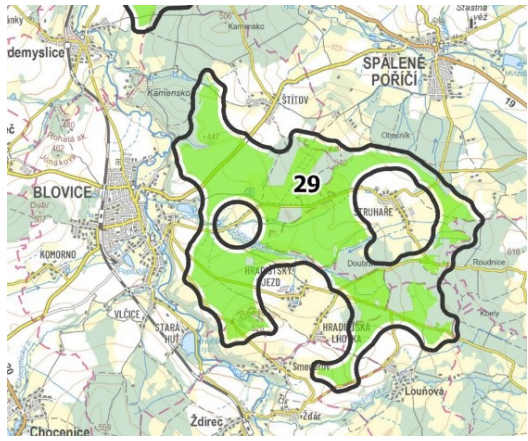
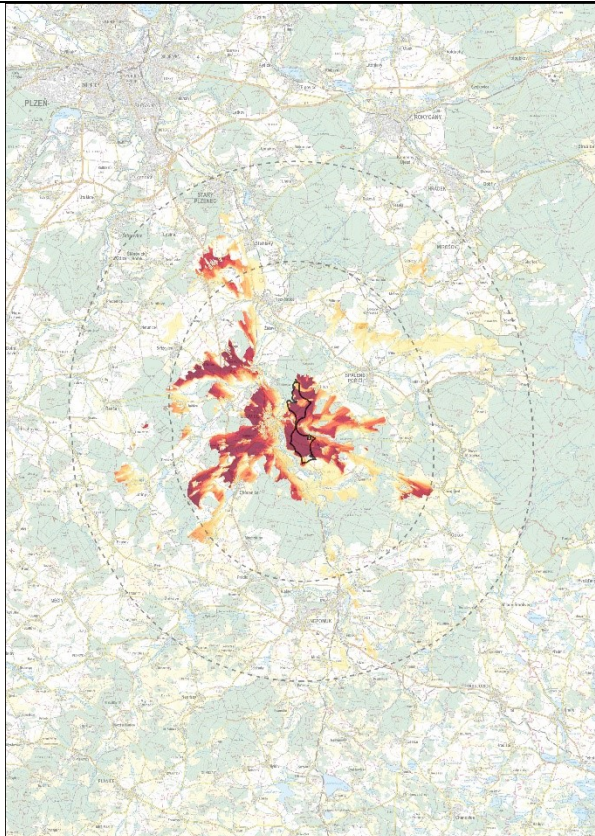
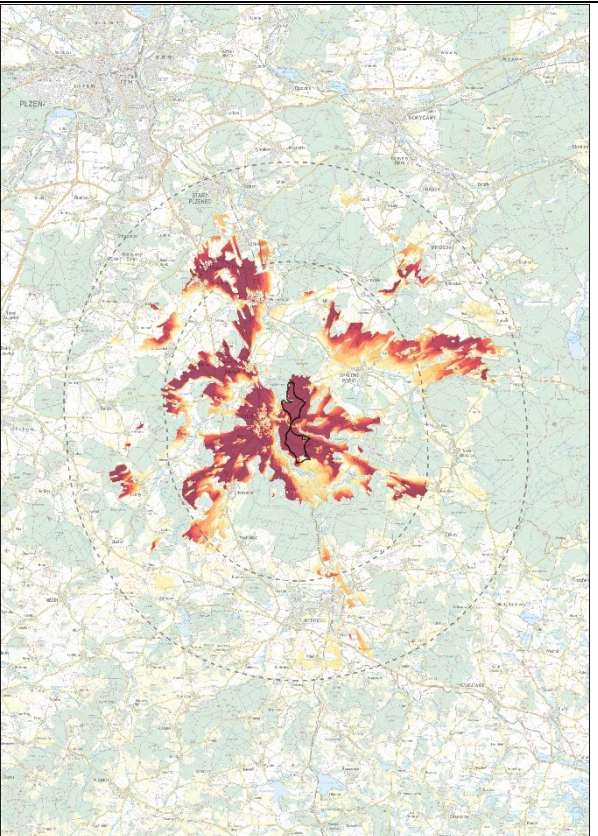
AO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, otevřená směrem k CHKO Brdy, ale i k jihu k přírodnímu parku Pod Štědrým. Jedná se o zvlněnou krajinu s přítomnými jedinečnými krajinařsko-estetickými hodnotami krajiny v těsné blízkosti CHKO a přírodního parku, přítomným harmonickým měřítkem a vztahy v krajině. VTE ovlivní většinou výšky nejenom blízký segment krajiny, ale také krajinu okolí Nepomuku a Lnářsko-blatenských rybníků jako doklad historické rybníční krajiny s přítomnými krajinařsko-estetickými hodnotami.

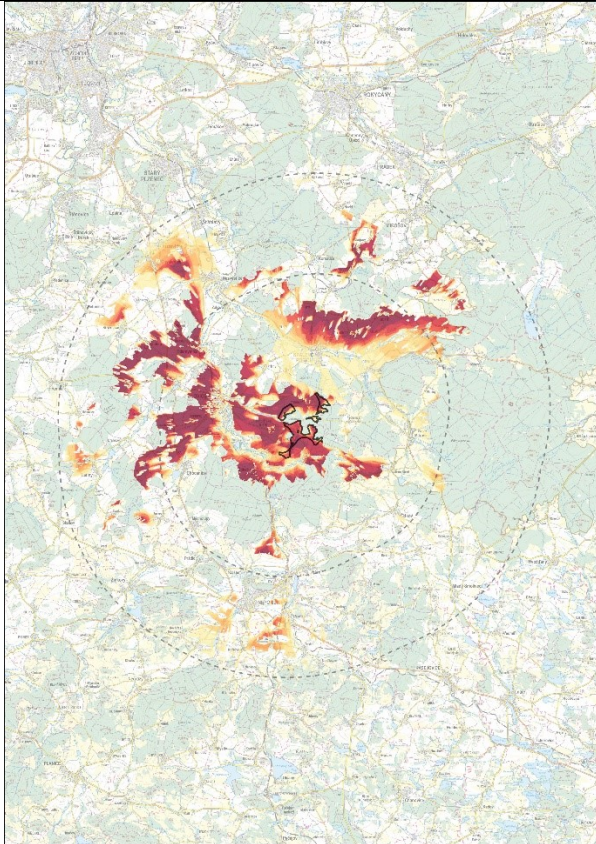
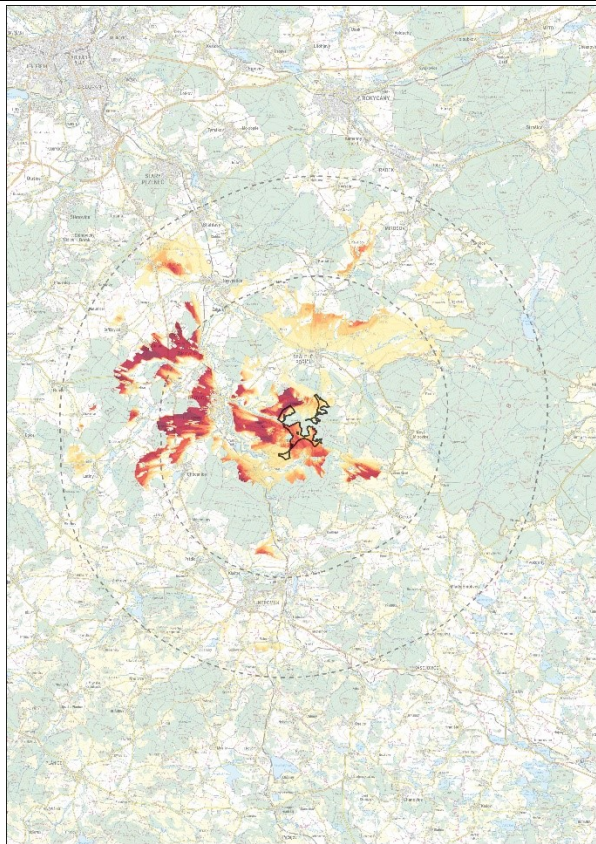
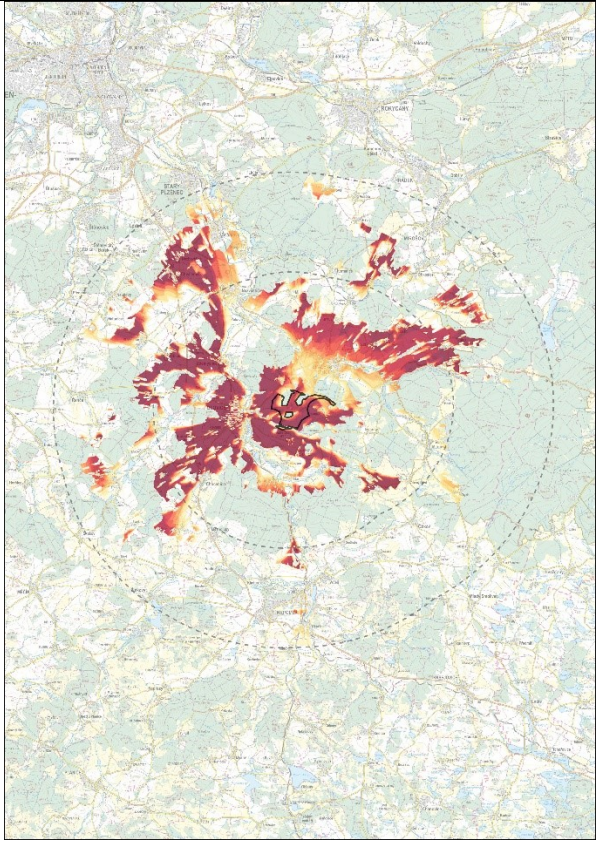
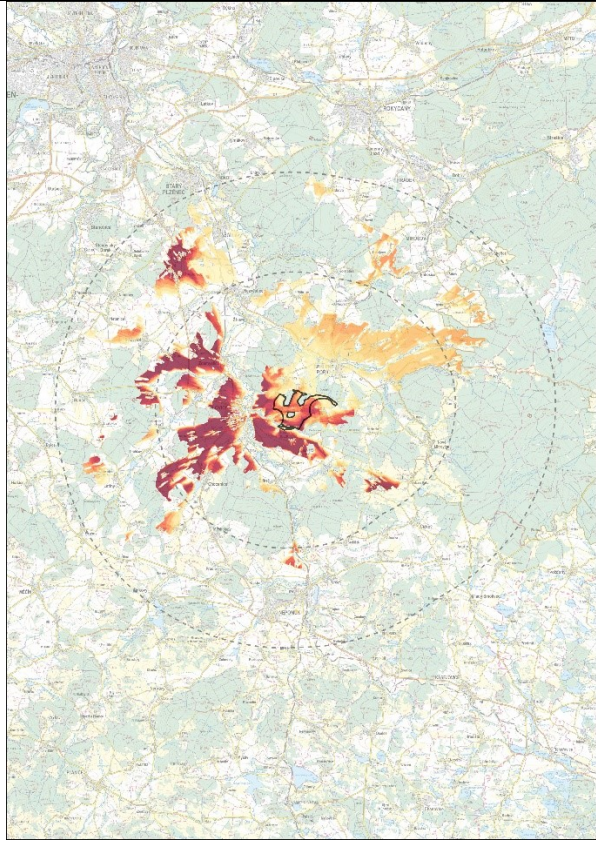
Dle pocitové mapy je v prostoru CHKO Brdy soustředěn větší počet komentářů veřejnosti, které v krajině oceňují její nenarušenost a výhledy do okolní krajiny, což potvrzuje výše uvedená expertní zjištění.

Vzhledem k poloze PAO vůči jedinečným přírodním a estetickým hodnotám krajiny a vůči CHKO Brdy a přírodním parkům Brdy, Kamínky a Kornatický potok je umístění VTE v této lokalitě krajině problematické.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Priorita	-
Poznámka:			

kód PAO	29_BLOVICE-VÝCHOD	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Členitá otevřená krajina Švihovské pahorkatiny mezi sídly Blovice, Spálené Poříčí a Louňová. Vymezený segment krajiny představuje převážně zemědělsky využívanou krajinu s drobnými lesními celky, venkovskými sídly a menšími městy. Díky vyvýšené poloze území jsou panoramatické výhledy na táhlé horizonty Českého lesa a Brd.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru AO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro západní část (nahore), střední část (uprostřed) a jižní část (dole)</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Mírně členitá lesozemědělská krajina blovické části Švihovské pahorkatiny s širším a větveným údolím drobného vodního toku Jiříkovského potoka. V pahorkatinném reliéfu vynikají drobné izolované kužely a vrchy, které tvoří přírodní elevace krajiny (Oběšený, Štědrý, Buková hora, Chlumeck ad. (některé vně PAO, v okruhu 6 km) atd. Lesní pokryv se vyskytuje v podobě drobných lesních celků zejména ve vyšších polohách, převažuje zemědělské využití území. Cennější území s přírodní hodnotou se nacházejí vně PAO (CHKO Brdy, PPa Buková hora-Chýlava, částečně PPa Kornatický potok a PPa Pod Štědrým, EVL V Úličkách, Prameniště Přešínského potoka, Chejlava, Blovice, NPR Chejlava s pralesovitými bučinami, PR Fajmanovy skály a Klenky, PR Chynínské buky, Přírodní památka Bouřidla ad.).

(ZNAKY) Harmonická lesní krajina CHKO Brdy, přírodní hodnoty přírodních parků PPa Buková hora-Chýlava, Dominantní krajinné veduty – Na skále (673 m n.m.), Jezevčí skála (608 m n.m.), Čertovo břemeno, Vlčtejn, Kokšín (686 m n.m.), význačný typ reliéfu – izolovaných kuželů – vrch Štědrý (668 m n.m.), vrch u Podhůří (570 m n.m.), lokální krajinné dominanty (zejména v jižní části okruhu v sídlech v okolí Nepomuku), cenné nivní a doprovodné porosty (Přešínský potok, Bradava), nezanebatelné zastoupení přírodních rezervací a přírodních památek, zastoupení četné mimolesní zeleně (zejména fragmentů historických plužin).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny, území výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými venkovskými sídly a malými městy, přítomnost dochované historické krajinné struktury v okolí Louňové a Přešína s fragmenty plužin, archeologických území (hradišť).

(ZNAKY) Četné kulturní památky (zejména v Blovicích, Vrčeni, Spáleném Poříčí a Chocenic a další kostely, zámky a tvrze ve venkovských sídlech), městská památková zóna Spálené Poříčí, vesnické památkové zóny Zahrádka, Lipnice a Mítov, zastoupení historické kulturní krajiny s fragmenty dochovaných plužin (Lounová – Přešín), četné lokální kulturní dominanty (kostely, zámky, zejména v sídlech v okolí Nepomuku), na okraji okruhu ikonická scénérie Zelené hory se zámkem a kostelem Nanebevzetí Panny Marie, v severní části dálkové výhledy na Radyni (více jak 10 km vzdálená), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu, archeologická území.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená, částečně členitá zvlněná krajina, v drtivé části území většího měřítka, s častými průhledy do okolní krajiny, místy s cennými pohledy na Radyni (zejména v severní části PAO) a na táhlé českoselské horizonty, v nižších polohách jsou pohledy omezené. Okrajově přítomnost harmonického měřítka a vztahů v krajině. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů. Spolu s četnou mimolesní zelení vytváří pohledové bariéry v území. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména vně PAO, v okruhu 6 km, jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku PPa Buková hora-Chýlava a CHKO Brdy se zalesněnými hřbety a horizonty.

(ZNAKY) Harmonická členitá krajina Švihovské pahorkatiny nad údolím Úslavy, harmonická kulturní krajina CHKO Brdy se zalesněnými horizonty, krajinářsko-esteticky atraktivní části - Přírodní park Buková hora-Chýlava, krajinné dominanty izolovaných kuželů, zejména vrch Pod Štědrým (na okraji okruhu 6 km), krajinářsky cenné hřbety Brdy (Kokšín, Pod kamenem, Nad Maráskem), esteticky atraktivní části podél vodních toků (Úslava, Přešínský potok, Bradava), esteticky působivé partie částečně zanik-

lých plužin vázaných na sídla Louňová a Přešín. Místa panoramatického vnímání krajiny, působivé pohledy na izolované kužely, dálkové průhledy na vzdálené horizonty a v severní části PAO (nad Struharem) na Radyni. Harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scénérii představuje dominanta Zelené hory vzdálené cca 7 km od okraje PAO a Radyně vzdálená cca 11 km od okraje PAO. Svěbytnou scénérii představují zalesněné horizonty rozsáhlých hřbetů Brd a krajina izolovaných kup a kuželů (Štědrý, Radyně). Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Ikonické scénérie Zelená hora (cca 7 km) a Radyně (cca 11 km), zámek Kozel (cca 8 km), Zalesněné horizonty Brd, specifický krajinný reliéf izolovaných kuželů (Štědrý, Radyně).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na Plzeňskou pahorkatinu s krajinnými dominantami a Brdy, některé části PAO umožňují dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa.

(ZNAKY) Rozhledna Na Skále, rozhledna Šťastná věž, rozhledna Kožich, věž hradu Radyně, vyhlídková místa např. Vlčtejn, Popluží u Spáleného Poříčí, Smederovská vyhlídka, Vršky, u kopce Dubí (Blovice).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Částečné ovlivnění harmonické krajiny CHKO Brdy a přírodních parků Brdy a Buková hora, částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty (řazení dílčích horizontů) Českého lesa.
2. Omezené vizuální ovlivnění kulturní dominanty Zelená hora a Radyně vzhledem ke vzdálenosti od PAO. Omezené ovlivnění vrchu Vlčtejn.
3. Vnímání AO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, největší impakt u pohledů z rozhledny Na Skále, která je 25 m vysoká a nabízí pohledy na Šumavu, Zelenou horu a Radyni, vyhlídkového místa Vršky, ze které se panoramaticky projevují zalesněné táhlé horizonty Českého lesa, a u vrchu Dubí východně od Blovic, ze které se naskýtá pohled na Blovice s pozadím hřebenu Brd. Vlivy jsou významné. Další vyhlídky už jsou vzdálenější.

SHRNUTÍ

AO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, nečleněná otevřená krajina velkoplošné struktury nad údolím Úslavy. Z území se otevírají pohledy do vzdálených částí Plzeňska. Byť se jedná o zvláště krajinu s lesními porosty, budou stavby VTE viditelné z mnoha míst. V okolí PAO se nachází několik krajinářsky cenných lokalit (CHKO Brdy, Přírodní parky Brdy a Buková hora, izolované kužele a zalesněné vzdálenější horizonty. V území se nachází řada vyhlídkových míst na krajinu s krajinnými dominantami kuželů a kup, Radyni či Zelenou horu, ale i na vzdálené panorama Českého lesa, které mohou být realizací VTE také ovlivněny. Analýza viditelnosti, která byla provedena odděleně ve třech částech PAO, potvrdila, že se může zejména západní a střední část PAO ovlivnit ikonickou scénérii Radyně, naopak východnější část Zelenou horu. Při realizaci VTE uvnitř PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny a s pohledovým uplatněním s cennými částmi krajiny – ikonickými scénériemi Radyně, Zelené hory, horizontů Brd vzdáleného Českého lesa. Vzhledem k cenným partiím v okolí PAO se jedná o přípustnou, nikoli však prioritní PAO, což

dokládá i nízký počet komentářů pocitové mapy v tomto území. Nejvíce komentářů jsou uvedeny u vrchu Vlčtejn se zříceninou hradu a výhledy do cenných partií Plzeňska (PAO neleží v zákrytu s pohledy na cenné části – Radyně, Šumava, Kozel atd.).

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území PPa Buková hora - Chýlava a CHKO Brdy, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE, případně omezením výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných ikonických scenérií Radyně a Zelené hory, zejména při pohledech z rozhledny Na Skále a dalších frekventovaných vyhlídkových míst.
3. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze zámku Hradiště v Blovicích, zámku a náměstí ve Spáleném Poříčí (včetně zahrad zámků a veřejných prostranství) a z vrchu Vlčtejn.
4. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Struhaře, Hradištský Újezd a Hradištská Lhota, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
5. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-31, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE při pohledech z klíčových referenčních míst na ikonickou scenérii Radyně a při pohledech od západu na kostel sv. Jakuba Většího (Prusiny).

ZÁVĚR

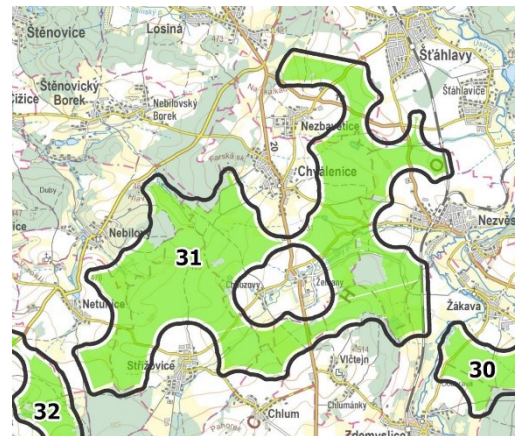
Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:			

kód PAO	30_ZDEMYSLICE-ŽÁKAVA	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

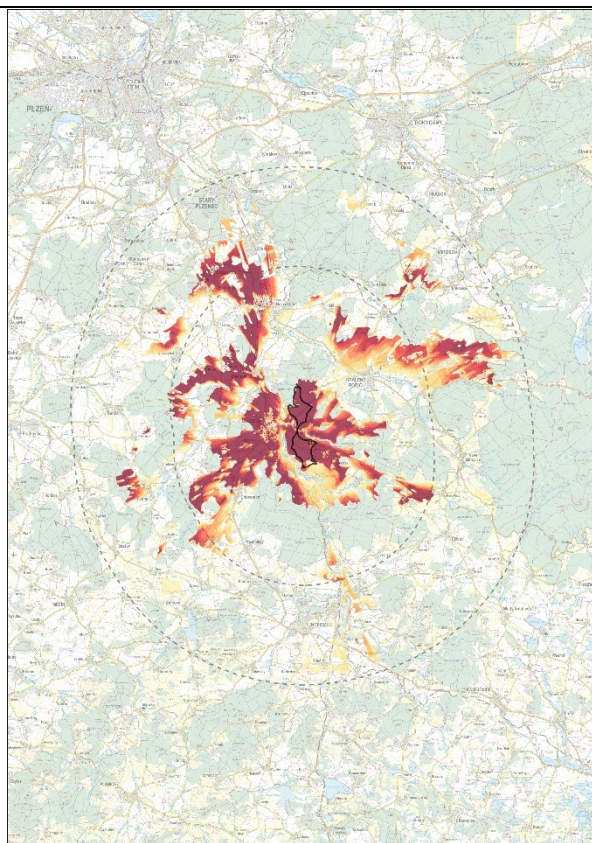
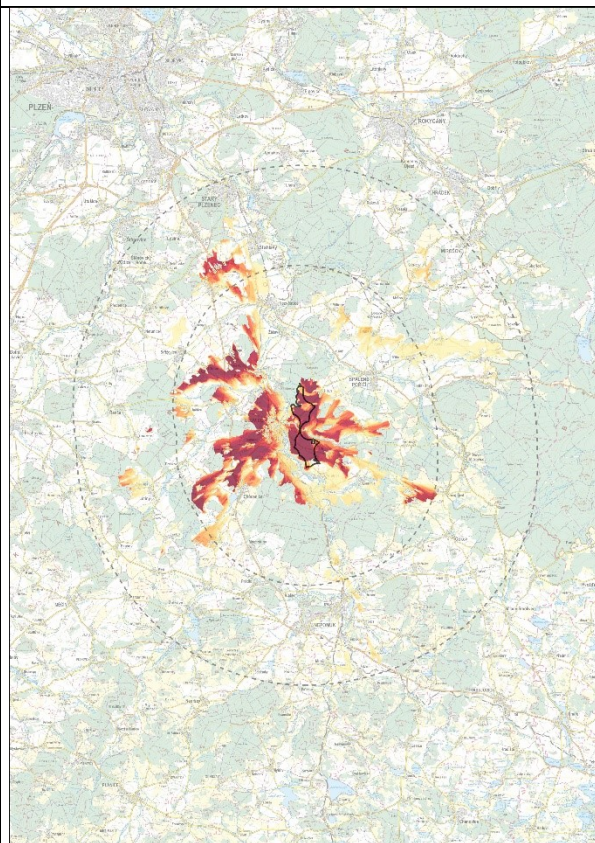
kód PAO	31_NETUNICE-STŘÍŽOVICE
---------	-------------------------------

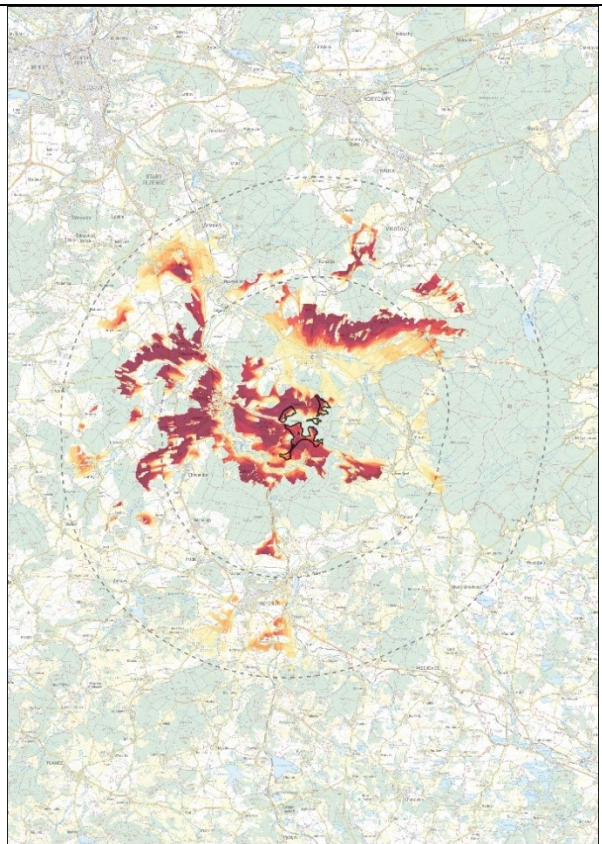
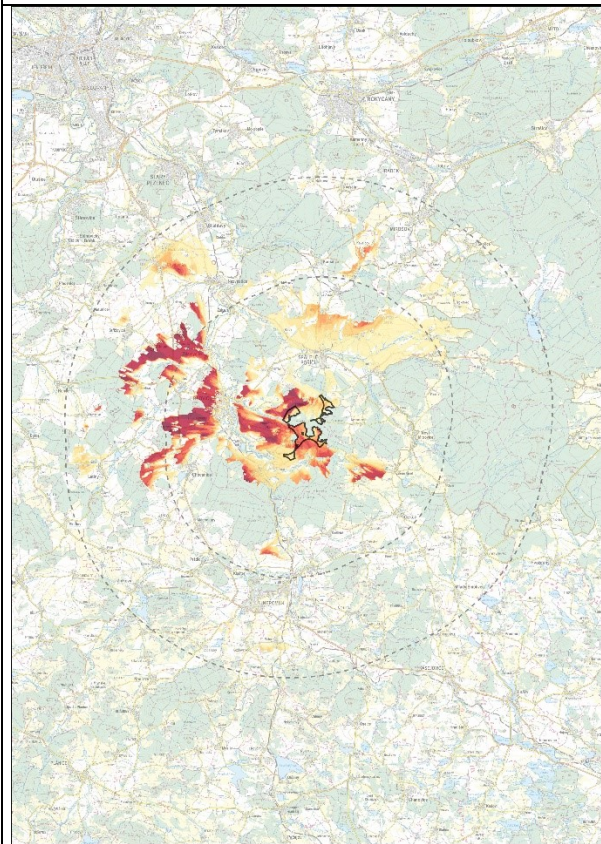
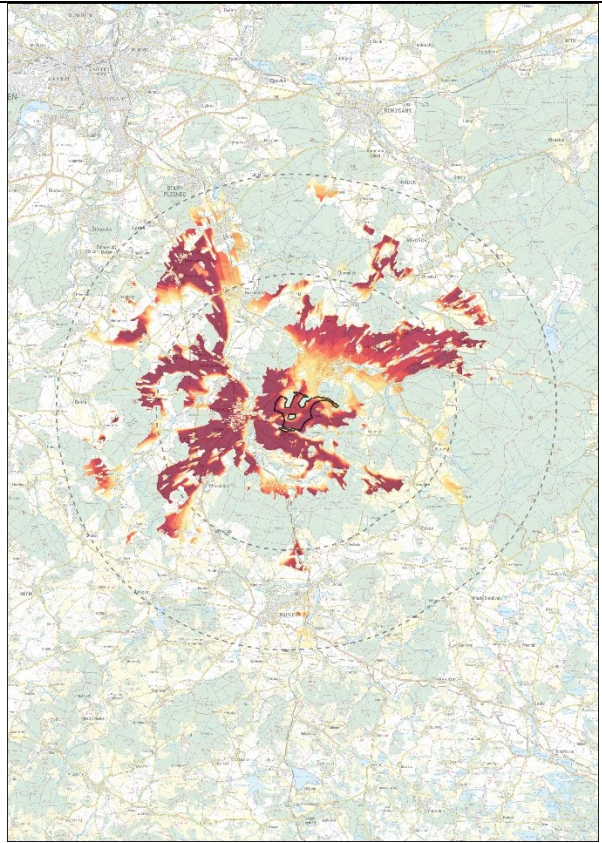
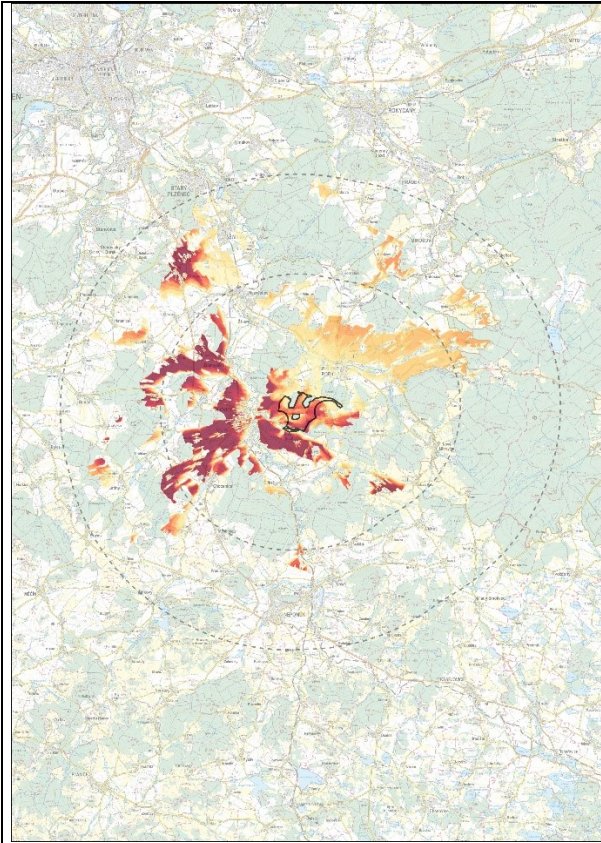
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina
-------------	----------------------------------

Otevřená mírně členitá krajina Blovické pahorkatiny mezi sídly Žákava, Nezvěstice, Štáhlavy, Nezbovčice, Chválenice, Nebílovy, Netunice, Střížkovice, Chlum a Vlčtejn. Krajina představuje převážně zemědělsky využívané území s menším zastoupením drobných lesních celků, s drobnými venkovskými sídly a menšími městy na okrajích PAO. Díky otevřené krajině bez většího množství vizuálních bariér jsou patrné výhledy do okolní krajiny s krajinářsko-estetickými hodnotami.

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro západní část (nahore), střední část (uprostřed) a jižní část (dole)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Mírně členitá lesozemědělská krajina blovické části Švihovské pahorkatiny s mírně zvlněným reliéfem rozkládající se západně od krajinné osy Úslava, v nevýrazném údolí Olešenského potoka. V pahorkatinném reliéfu vynikají četné krajinářsky cenné přírodní dominanty vrchu Vlčtejn (522 m n.m.), Radyně (567 m n.m.), Farská skála (537 m n.m.), Pahorek (549 m n.m.), Knižská skála (565 m n.m.) a další. Území PAO je otevřené, málo členité mimolesní zelení. Okolí v okruhu 6,5 km je již s více četnými a velkými lesními celky, které omezují dálkové pohledy a vytvářejí krajinný rámec PAO. Cennější území s přírodní hodnotou se nacházejí vně PAO, zejména přírodní park Kornatický potok, Kamínky, údolí Bradavy s cennými nivními porosty (EVL Bradava) a některé přírodní rezervace a památky. V území se vyskytují četné drobné skalní výchozy.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty přírodního parku Kornatický potok a Kamínky, Dominantní krajinné veduty – Vlčtejn (522 m n.m.), Radyně (567 m n.m.), Knižská skála (565 m n.m.), Čertovo břemeno (534 m n.m.), Střížov (522 m n.m.), Jelení vrch (522 m n.m.), význačný typ reliéfu – izolovaných kuželů – vrch Radyně, lokální krajinné dominanty, cenné nivní a doprovodné porosty Bradavy, nezanedbatelné zastoupení přírodních rezervací a přírodních památek, přítomnost skalních těles, věží (zejména ve vyšších polohách, ale i ostrovy v zemědělských plochách).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty historické kulturní krajiny. Území výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, velkoplošná struktura zemědělské krajiny, ve které však vynikají významná kulturní místa, zejména vrch Radyně se zříceninou – ikonická scenérie Plzeňska, zřícenina Vlčtejn na buližnickové skále, původně středověká tvrz Řenče, zámky a kostely v sídlech a malých městech a národní kulturní památky zámek Kozel (ojedinělá ukázka venkovského feudálního sídla sklonku 18. stol., jedinečná ukázka čistého klasicistního slohu v Čechách) a Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci, jedno z nejvýznamnějších přemyslovských hradišť, správní a církevní centrum raně středověkého Plzeňska, místo ražení mincí za knížete Jaromíra a krále Václava I. Kulturní hodnoty jsou celkově zastoupeny zejména v severní části okruhu. Lokálně významné kostely a zámky (např. zámek Nebílovy, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách, poutní místo sv. Jakuba Většího, zámek Štáhlavy atd.).

(ZNAKY) Četné kulturní památky (zejména ve Starém Plzenci, Blovicích, Štáhlavech, okraji Plzně a v jednotlivých sídlech – např. Plzeň – Černice, Koterov), vesnická památková rezervace Plzeň – Černice a Plzeň – Koterov, městská památková zóna Spálené Poříčí, vesnické památkové zóny Týmákov a Lipnice, lokální kulturní dominanta Prusínky (kostel sv. Jakuba Většího), v severní a východní části výhledy na zřetelnou krajinnou dominantu Radyně (vzdálenost 2-7 km), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená zvlněná krajina, v drtivé části území většího měřítka, s častými průhledy do okolní krajiny, ve východní části s jedinečnými pohledy na Radyni. V nižších polohách jsou pohledy omezené, místy tvoří vizuální bariéru okolní lesní porosty. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů vně PAO. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména v severní části okruhu, jsou indikovány jednak přítomností přírodních parků PPa Kamínky a Kornatický potok, jednak přítomností krajinných dominant tvořící zapamatovatelné siluety a obraz krajiny (Radyně, zámek Kozel, Vlčtejn a dílčí krajinné dominanty se skalními ochozy). Působivé a esteticky atraktivní je poloha kostela sv. Jakuba Většího, který se tyčí na dominantní poloze a vytváří působivé scenérie.

Ačkoli se jedná o lokální dominantu, jedná se o neopakovatelnou scenérii s výraznými estetickými hodnotami a harmonickými vztahy. V PAO jsou dále místy přítomné estetické hodnoty v údolí Olešenského potoka. Krajina je většího měřítka, vzhledem k poloze PAO ve vyvýšené poloze jsou však patrné harmonické vztahy a možnosti panoramatického vnímání krajiny.

(ZNAKY) Harmonická otevřená krajina Blovicke pahorkatiny v údolí Olešenského potoka, krajinářsko-esteticky atraktivní části - Přírodní park Kornatický potok a Kamínky, krajinné dominanty přírodních izolovaných vrchů, zejména vrch Vlčtejn a Radyně – ikonická jedinečná scenérie, působivé partie se skalními výchozy, působivá scenérie kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách, esteticky atraktivní části podél vodních toků (Olešenský potok, Bradava). Místa panoramatického vnímání krajiny, působivé pohledy na přírodní dominanty a horizonty, dálkové průhledy na vzdálené horizonty a v severní části a východní části PAO (východně od Chválenic a severně od Nezvěstic) cenné pohledy na Radyni. Harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scenérii představuje zástavba Plzně s charakteristickou siluetou kostela sv. Bartoloměje, Přeštice s kostelem Nanebevzetí Panny Marie, částečně ikonická scenérie Zelené hory (více jak 12 km vzdálená). Svěbytnou scenérii představují zalesněné horizonty rozsáhlých hřbetů Brd a krajina izolovaných kup a kuželů. Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Ikonické scenérie Plzně (cca 11 km) a Přeštice (cca 8 km), barokní zámek Dolní Lukavice, zalesněné horizonty Brd, specifický krajinný reliéf izolovaných kuželů (Lužanská hora, Jindřín, Černý les, Borovská hora).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na Plzeňskou pahorkatinu s krajinnými dominantami (izolovaných kuželů a vzdálené horizonty, některé části PAO umožňují dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Rozhledna Kožich, věž hradu Radyně, vyhlídková místa např. Vlčtejn, na Škalkách, Homolka, Švejcary (Štáhlavy), Dubí (u Blovic), u Nebílov.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Částečné ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Kornatický potok a Kamínky, částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty jihovýchodním směrem na vzdálené horizonty Českého lesa a Šumavy.
2. Nezanedbatelné vizuální ovlivnění kulturní dominanty Radyně a vrchu Vlčtejn vzhledem ke vzdálenosti od PAO. Citelné vizuální ovlivnění lokálních dominant – kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách (pohledový zejména od západu, severozápadu a jihozápadu, z východní strany není zřetelný), možné ovlivnění kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, zámku Kozel.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, největší impakt u pohledů z referenčních míst (komunikací, veřejně přístupných cest) nad Nezvěsticemi a Chválenicemi, z vyhlídky Na Škalkách, na Vršku, od zámku Kozel, z Vlčtejna, z Prusin, z Nebílov, z rozhledny Kožich, která je 24 m vysoká a nabízí pohledy na Šumavu, Český les a zejména Radyni. Rozhledna nepatří mezi nejvýznamnější (regionálního významu).

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, nečleněná a otevřená. Jedná se o krajinu Blovické pahorkatiny s velkoplošnou strukturou zemědělského využití, která v sobě skrývá četné přírodní i kulturní hodnoty. Jedinou ikonickou scénérií je Radyně se zříceninou, která se projevuje z širokého okolí, z území PAO v její severní a východní části zcela zřetelně. Z území se otevírají i další pohledy do vzdálených částí Plzeňska. Byť se jedná o zvlněnou krajinu s lesními porosty, budou stavby VTE viditelné z mnoha míst, jak dokládá analýza viditelnosti. V okolí PAO se nachází několik krajinářsky cenných lokalit (Přírodní parky Kornatický potok a Kamínky, izolované kužele a zalesněné vzdálenější horizonty). V území se nachází řada vyhlídkových míst na krajinu s krajinnými dominantami kuželů a kup, ale i na vzdálené panorama Českého lesa a Šumavy, které mohou být realizací VTE také ovlivněny. Analýza viditelnosti, která byla provedena odděleně ve třech částech PAO, potvrdila, že může zejména severní a východní část PAO ovlivnit ikonickou scénérii Radyně.

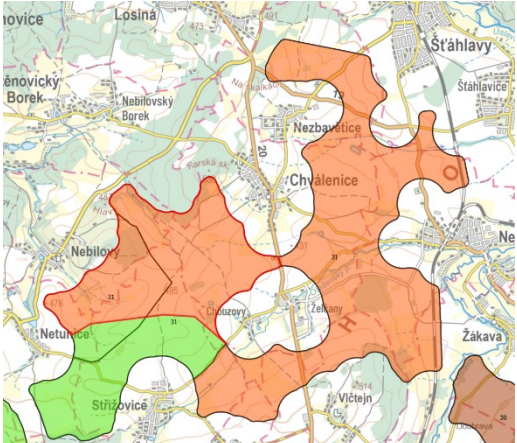
Výsledky pocitové mapy potvrzují zvýšenou hodnotu krajinného rázu, zejména ve východní a severní části je identifikováno značné množství komentářů vyzdvihující hodnotu krajiny, zejména přítomností harmonických vztahů a významných výhledů, největší shoda v pozitivně vnímaných částech krajiny je Vlčtejn, Radyně a kostel sv. Jakuba Většího.

Na základě těchto poznatků a výše uvedené expertízy je navržena redukce plochy PAO v severní části, která je v kritické blízkosti Radyně a východní části z důvodu ochrany vrchu Vlčtejn se zříceninou a území s výhledy na Radyni. Západní část je redukována o polohy, které se promítají do pozadí kostela sv. Jakuba Většího. Při realizaci VTE uvnitř zbylých částí PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny a s pohledovým uplatněním s cennými částmi krajiny – ikonickými scénériemi Radyně, kostelu v Přešticích, v Prusinách a horizontů Brd.

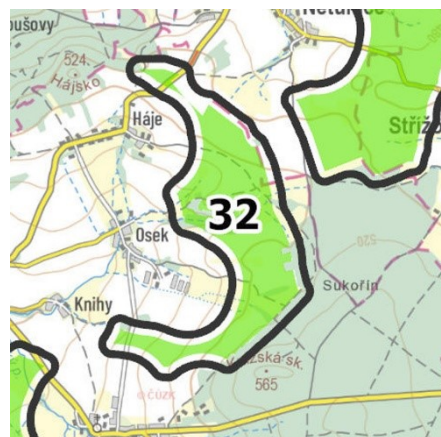
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území Kornatický potok a Kamínky, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných ikonických scénérií Radyně, zejména z rozhledny Kožich a dalších frekventovaných vyhlídkových míst zejména z významných pohledových os (věž katedrály sv. Bartoloměje, rozhledna Kožich, Vlčtejn), na lokální úrovni pak minimalizace vizuálního působení VTE ze zámku Kozel, zámku Nebílovy, zámku a náměstí ve Spáleném Poříčí (zahrady zámků, veřejná prostranství) a z vrchu Vlčtejn.
3. Prostorové uspořádání a VTE řešit s minimálním dopadem na významnou scénérii kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách, a to zejména v pohledech od západu a jihozápadu, neumísťovat VTE do zákrytu kostela a jeho nejbližšího okolí. Pro ochranu dominantní pozice kostela omezit výšku VTE.
4. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-32 a v PAO-34, zejména při pohledech na ikonickou scénérii Radyně a s ohledem na vizuální dopad na dominantu kostela sv. Jakuba Většího.

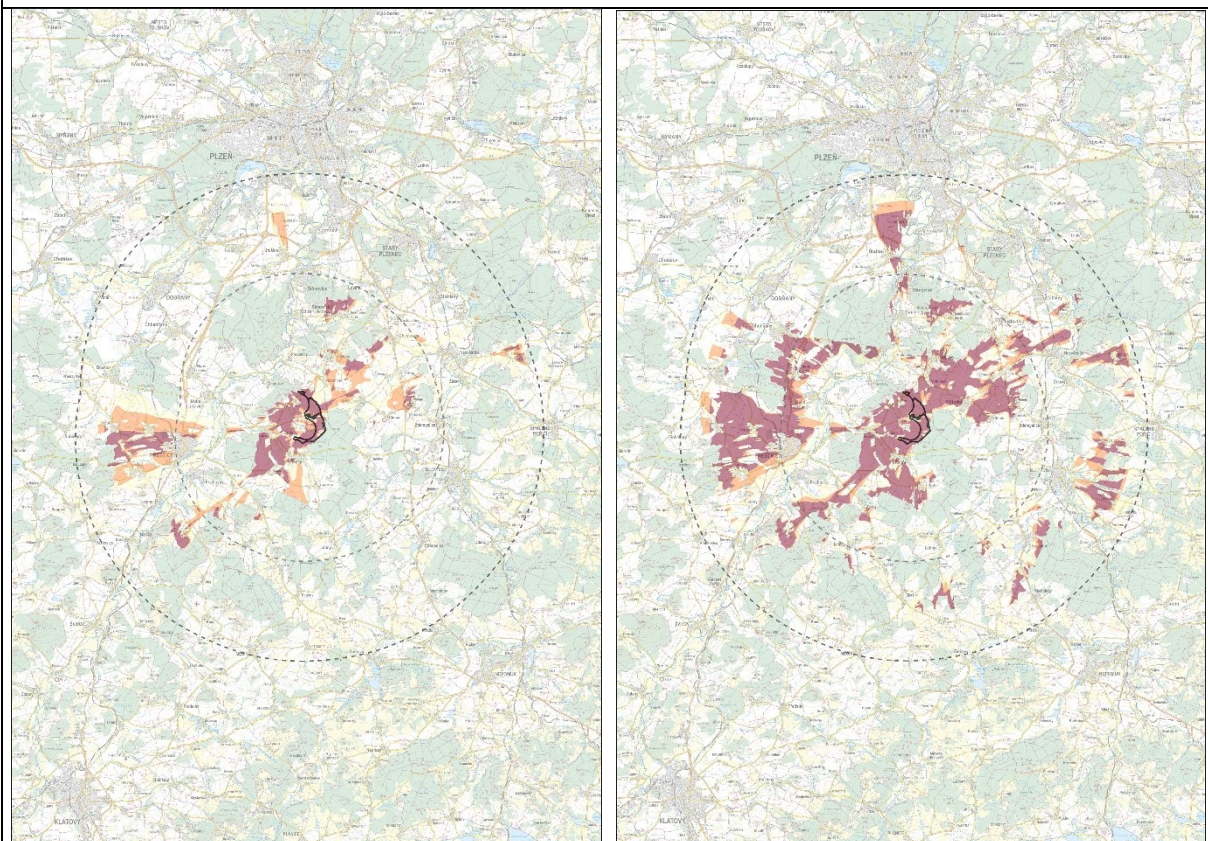
ZÁVĚR

Výsledek	Redukovat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	<p>Vzhledem k uchování významných pohledů na Radyni, ochraně jedinečné scenérie kostel sv. Jakuba Většího (význam potvrzen i pocitovou mapou) a ochraně významu vrchu Vlčtejn redukovat východní segment, segment v okolí Vlčtejna Nebílov, ponechat pouze červeně vyznačenou plochu v jihozápadní části:</p> 		

kód PAO	32_OSEK-HÁJE
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina
<p>Nevelká PAO je vymezena v mírně ukloněné zemědělské krajině Blovické pahorkatiny mezi sídly Řenče, Osek a Háje, na východě je vymezena lesním masivem Knižské skály (565 m n.m.). Jedná se o otevřenou exponovanou polohu prameniště Oseckého potoka. Západním směrem se otevírají pohledy na výrazné elevace Jeleního vrchu (522 m n.m.) a Střížova (522 m n.m.). Krajina představuje převážně zemědělsky využívané území, lesní celky se vyskytují na krajinných elevacích (kupy a kužele). Sídla mají venkovský charakter s úzkou vazbou na krajinu.</p>	

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Mírně členitá lesozemědělská krajina blovické části Švihovské pahorkatiny s mírně zvlněným reliéfem, v pramenné části Oseckého potoka. V pahorkatinném reliéfu vynikají četné krajinářsky cenné izolované kupy a kužele a výrazné elevace (Knižská skála 565 m n.m., Střížov (522 m n.m., Na Homolce – Hájsko, Čertovo břemeno (534 m n.m., Jindřín (535 m n.m.), Nevěrná (571 m

n.m. ad.). Území PAO je otevřené směrem na východ a jihovýchod, je málo členité mimolesní zelení. Okolí v okruhu 6,5 km je již s více četnými a velkými lesními celky, které omezují dálkové pohledy. V území se vyskytují četné drobné skalní výchozy.

(ZNAKY) Dominantní krajinné veduty – Vlčtejn (522 m n.m.), Knižská skála (565 m n.m.), Čertovo břemeno (534 m n.m.), Střížov (522 m n.m.), Jelení vrch (522 m n.m.), Ticholevec (483 m n.m.), Jindřín (535 m n.m.), přítomnost skalních těles, věží (zejména ve vyšších polohách, ale i ostrovy v zemědělských plochách).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty historické kulturní krajiny. Spíše velkoplošná struktura zemědělské krajiny, ve které však vynikají významná kulturní místa, zejména zřícenina Vlčtejn na bulžnickové skále, původně středověká tvrz Řeňče, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách, zámek Nebílovy, tvrz Netunice a další zámky a kostely v sídlech a malých městech. Národní kulturní památkou v okruhu 6,5 km je kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, který je vzdálen přes 6 km od hranice PAO, v území se nachází dále menší množství kulturních památek, zejména v Přešticích, Dolních Lukavicích a jednotlivě ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) Přítomnost národní kulturní památky a ikonické scenérie kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, lokální kulturní dominanta Prusíný (kostel sv. Jakuba Většího), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Částečně uzavřená, jasně vymezená zvlněná krajina, spíše většího měřítka, s jihozápadními a západními průhledy do krajiny s charakteristickými izolovanými kupy, kužely a drobnými hřbety v zemědělské krajině Švihovské pahorkatiny, Merklínské pahorkatiny až do Šumavské soustavy. Místa tvoří vizuální bariéru okolní lesní porosty. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů vně PAO. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména v částech s krajinnou elevací, případně se skalními výchozy a v částech s přítomností krajinných dominant tvořící zapamatovatelné siluety a obraz krajiny (Vlčtejn, Přeštice, Prusíný). Kostel v Přešticích je barokním kostelem s dominantním postavením na hraně údolí Úhlavy, je však orientován zejména do údolí Úhlavy, kde se nachází omezené množství pohledů na kostel a pohledová vazba kostela s PAO je tedy výrazně omezena. Vzhledem k exponované poloze PAO jsou patrné možnosti panoramatického vnímání krajiny.

(ZNAKY) Převážně harmonická krajina Blovicke pahorkatiny, krajinné dominanty přírodních izolovaných vrchů, zejména vrch Vlčtejn a další, estetické hodnoty – zejména části s krajinnou elevací, případně se skalními výchozy a v částech s přítomností krajinných dominant. Kostel v Přešticích se nedostává do cenných pohledových vazeb s PAO. Působivé scenérie představuje kostel sv. Jakuba Většího, který je pohledový zejména ze západu a jihozápadu. Vizuální spolupůsobení s PAO je omezený. V území jsou přítomna místa panoramatického vnímání krajiny, působivé pohledy na přírodní dominanty a horizonty, dálkové průhledy na vzdálené horizonty. Přítomný harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scénérii představuje Radyně se zříceninou, která je vzdálená přes 8 km. Svěbytnou scénérii představuje krajina izolovaných kup a kuželů. Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Význačné scénérie zámku Kozel (cca 10 km), Slovanské hradiště Hůrka ve Starém Plzenci (cca 11 km).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na Švihovskou pahorkatinu s krajinnými dominantami (izolovaných kuželů a vzdálené horizonty), PAO umožňuje dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Rozhledna Kožich (v bezprostřední blízkosti cca 2,5 km), vyhlídková místa, např. Bzí (u Jezevčí skály), Vlčtejn, Prusiny, zámek Kozel, věž hradu Radyně.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty jihovýchodním směrem na vzdálené horizonty Českého lesa a Šumavy.
2. Možné vizuální ovlivnění kulturní dominanty Radyně a vrchu Vlčtejn, kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách. Omezené vizuální ovlivnění kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, možné ovlivnění zámku Kozel.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, zejména od zámku Kozel, z rozhledny Kožich, z Vlčtejna, z Prusin a z Nebílov. Rozhledna nepatří mezi významné rozhledny.

SHRNUTÍ

Malý segment zemědělské krajiny je vymezen na exponovaném svahu v pramenné části Oseckého potoka. Krajina je uzavřená z východní části hřbetem Knižské skály, na západ a jihozápad se otevírají cenné pohledy do krajina Švihovské pahorkatiny a na vzdálenější horizonty. Významnější přírodní a estetické hodnoty jsou přítomné ve větších vzdálenostech, v bezprostředním okolí se nachází zejména vrch Vlčtejn, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích. Ten je krajinnou dominantou území s památkovým významem (národní kulturní památka), jeho hlavní pohledy jsou orientovány do údolí Úhlavy a tedy vizuální vazba kostela s PAO je značně omezená. Více se bude dostávat PAO do vizuálního spolupůsobení s kostelem sv. Jakuba Většího v Prusinách, který je sice lokální dominantou území, ale představuje cenné krajinářsko-estetické hodnoty území. Z území se otevírají i další pohledy do vzdálených částí Plzeňska. Vzhledem k tomu, že se jedná o ukloněnou část území s otevřeným charakterem na západní a jihozápadní stranu, budou stavby VTE viditelně zejména právě z jihozápadu a západu, a to na velké vzdálenosti. Omezeně se pak bude promítat v severní a východní části. Z analýzy viditelnosti je patrné, že rotor a pohyblivá část listů nad ním budou viditelné z širokého okolí Přeštic, Netunic, Nezvěstic a Blovic. V území se nachází řada vyhlídkových míst na krajinu s krajinnými dominantami kuželů a kup, ale i na vzdálené panorama Českého lesa a Šumavy, které mohou být realizací VTE také ovlivněny. Analýza viditelnosti potvrdila, že rotor a horní část pohyblivých částí může být patrná z Radyně a zámku Kozel.

Výsledky pocitové mapy potvrzují zvýšenou hodnotu krajinného rázu, nejvíce pozitivních hodnocení bylo identifikováno u kostela sv. Jakuba Většího, na Radyni a východně od vymezené PAO.

Při realizaci VTE uvnitř PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny a s pohledovým uplatněním s cennými částmi krajiny – ikonickými scenériemi Radyně, kostelu v Přešticích, Prusiny a horizontů Brd.

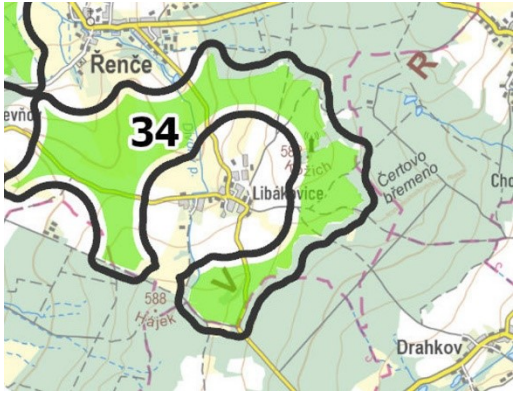
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných ikonických scenérií Radyně, zejména při pohledech z rozhledny Kožich a dalších frekventovaných vyhlídkových míst.
2. Zohlednit krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze zámku Kozel, zámku Nebílovy a z vrchu Vlčtejn.
3. Provéřít vizuální uplatnění jednotlivých VTE a neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných scenérií kostela v Přešticích, zejména při pohledech z komunikace I/27 a dalších frekventovaných vyhlídkových míst.
4. Prostorové uspořádání a VTE řešit s minimálním dopadem na významnou scenérii kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách, a to zejména v pohledech od západu a jihozápadu, neumísťovat VTE do zákrytu kostela a jeho nejbližšího okolí. Pro ochranu dominantní pozice kostela omezit výšku VTE.
5. Provéřít kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-31 a v PAO-34, zejména při pohledech na ikonickou scenérii Radyně a kostel sv. Jakuba Většího, a to i s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Netunic a Řenče (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	33_PŘÍCHOVICE-VÝCHOD
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>	
	

kód PAO	34_ ŘENČE-LIBÁKOVICE	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>PAO je vymezena v mírně ukloněné zemědělské krajině Blovické pahorkatiny mezi sídly Řenče a Libákovice. Území je vymezeno okraji lesních prostorů zalesněných horizontů Čertovo břemeno (534 m n.m.) a Knižská skála (565 m n.m.). Jedná se o exponovanou polohu na svazích údolí Divokého potoka. V údolí se nachází nevelké sídlo Libákovice, v nižších polohách pak sídlo Řenče s gotickou tvrzí. Sídla mají venkovský charakter s úzkou vazbou na krajinu.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněná blovická část Švihovské pahorkatiny s četnými krajinářsky cennými izolovanými kužely, které se táhnou zejména ve směru severovýchod – jihozápad a tvoří často dominantní krajinné veduty (Knižská skála 565 m n.m., Střížov (522 m n.m., Na Homolce – Hájsko, Čertovo břemeno (534 m n.m., Jindřín (535 m n.m.), Nevěrná (571 m n.m.) ad. Území PAO je vizuálně uzavřené ze severovýchodu až po jih, dálkové pohledy na zalesněné horizonty Šumavské soustavy se otevírají v jihozápadní části. Území je zemědělsky využíváné, lesní celky jsou na okraji PAO a v okruhu zejména

ve vyšších polohách, drobná mimolesní zeleň se vyskytuje zejména podél vodotečí. V okruhu jsou časté skalní výchozy.

(ZNAKY) Dominantní krajinné veduty – Vlčtejn (522 m n.m.), Knižská skála (565 m n.m.), Čertovo břemeno (534 m n.m.), Střížov (522 m n.m.), Jelení vrch (522 m n.m.), Ticholevec (483 m n.m.), Jindřín (535 m n.m.), přítomnost skalních těles, věží (zejména ve vyšších polohách, ale i ostrovy v zemědělských plochách).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty historické kulturní krajiny. Spíše velkoplošná struktura zemědělské krajiny, ve které však vynikají významná kulturní místa, zejména kostel v Přešticích (národní kulturní památkou a ikonickou scénérií), zřícenina Vlčtejn na buřňákové skále, původně středověká tvrz Řeňče, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách, zámek Nebílovy, tvrz Netunice a další zámky a kostely v sídlech a malých městech. V území se nachází dále menší množství kulturních památek, zejména v Přešticích, Dolních Lukavicích a jednotlivě ve venkovských sídlech.

(ZNAKY) Přítomnost národní kulturní památky kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, lokální kulturní dominanta Prusíný (kostel sv. Jakuba Většího), zřícenina hradu Vlčtejn, řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Částečně uzavřená, jasně vymezená zvlněná krajina, spíše většího měřítka, s jihozápadními průhledy do krajiny s charakteristickými izolovanými kupy, kužely a drobnými hřbety v zemědělské krajině Švihovské pahorkatiny. Místa tvoří vizuální bariéru okolní lesní porosty. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů vně PAO. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména v částech s krajinnou elevací, případně se skalními výchozy a v částech s přítomností krajinných dominant tvořící zapamatovatelné siluety a obraz krajiny (Vlčtejn, Přeštice, Prusíný). Kostel v Přešticích je barokním kostelem s dominantním postavením na hraně údolí Úhlavy, je však orientován zejména do údolí Úhlavy, kde se nachází omezené množství pohledů na kostel a pohledová vazba kostela s PAO je tedy výrazně omezena. Vzhledem k exponované poloze PAO jsou patrné možnosti panoramatického vnímání krajiny.

(ZNAKY) Převážně harmonická krajina Blovicke pahorkatiny, krajinné dominanty přírodních izolovaných vrchů, zejména vrch Vlčtejn a další, estetické hodnoty – zejména části s krajinnou elevací, případně se skalními výchozy a v částech s přítomností krajinných dominant. Dominantní postavení kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích. Působivé scénérie představuje kostel sv. Jakuba Většího, který je pohledový zejména ze západu a jihozápadu. Vizuální spolupůsobení s PAO je omezený. V území jsou přítomna místa panoramatického vnímání krajiny, působivé pohledy na přírodní dominanty a horizonty, dálkové průhledy na vzdálené horizonty. Přítomný harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scénérii představuje Radyně se zříceninou, která je vzdálená přes 11 km. Svěbytnou scénérii představuje krajina izolovaných kup a kuželů. Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Význačné scenérie zámku Kozel (cca 12 km), Radyně (cca 11 km), zámek Zelená hora u Nepomuku (cca 12 km).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na Švihovskou pahorkatinu s krajinnými dominantami (izolovaných kuželů a vzdálené horizonty), PAO umožňuje dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa a Šumavy. Rozhledna Kožich se nachází přímo ve vymezené PAO. Její význam zanikne.

(ZNAKY) Rozhledna Kožich (přímo v PAO), vyhlídková místa, např. Bzí (u Jezevčí skály), Vlčtejn, Prusiny, zámek Kozel, věž hradu Radyně.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Částečné ovlivnění průhledů na dálkové zalesněné horizonty jihovýchodním směrem na vzdálené horizonty Českého lesa a Šumavy, ovlivnění široké krajiny západně a severozápadně od PAO (Dobřany, Přeštice).
2. Možné vizuální ovlivnění kulturní dominanty Radyně a vrchu Vlčtejn, kostela sv. Jakuba Většího v Prusinách. Možné vizuální ovlivnění kostela Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích a ovlivnění zámku Kozel. Ovlivnění Zelené hory je málo pravděpodobné.
3. Vnímání AO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, zejména od zámku Kozel, z Vlčtejna, z Prusín a z Nebílov.
4. Zánik rozhledny Kožich. Kulturní hodnota rozhledny není významná. Ačkoli nabízí senzační výhledy do okolní krajiny, nejedná se o rozhlednu regionálního významu.

SHRNUTÍ

Malý segment zemědělské krajiny je vymezen na exponovaném svahu ve svazích údolí Divokého potoka. Krajina je uzavřena z východní a jižní části hřbetem Knižské skály a Čertova břemene, na západ a jihozápad se otevírají cenné pohledy do krajina Švihovské pahorkatiny a na vzdálenější horizonty. Významnější přírodní a estetické hodnoty jsou přítomné ve větších vzdálenostech, v bezprostředním okolí se nachází zejména vrch Vlčtejn, kostel sv. Jakuba Většího v Prusinách a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích. Ten je krajinnou dominantou území s památkovým významem (národní kulturní památka), jeho hlavní pohledy jsou orientovány do údolí Úhlavy a tedy vizuální vazba kostela s PAO je značně omezená, pohledy z východu, kdy se VTE mohou dostat do zákrytu pohledu na kostel, je eliminován lesním masivem Četova břemene. Z území se otevírají i další pohledy do vzdálených částí Plzeňska. Vzhledem k tomu, že se jedná o ukloněnou část území s otevřeným charakterem na západní a jihozápadní stranu, budou stavby VTE viditelně zejména právě z jihozápadu a západu, a to na velké vzdálenosti. Omezeně se pak bude promítat v jižní a východní části. Z analýzy viditelnosti je patrné, že rotor a pohyblivá část listů nad ním budou viditelné z širokého okolí Přeštic, Dobřan, Netunic, Nezvěstic a Blovic. Analýza viditelnosti také potvrdila, že rotor a horní část pohyblivých částí může být pouze omezeně patrná z Radyně a zámku Kozel. Realizací VTE dojde k zániku rozhledny Kožich.

Výsledky pocitové mapy potvrzují zvýšenou hodnotu krajinného rázu, nejvíce pozitivních hodnocení bylo identifikováno u kostela sv. Jakuba Většího, na Radyni a východně od vymezené PAO. Je nutné tyto hodnoty ochránit. Při realizaci VTE uvnitř PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny a s pohledovým uplatněním s cennými částmi krajiny – ikonickými scenériemi Radyně, Vlčtejnu, kostelu v Přešticích, kostelu v Prusinách a zámku Kozel.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

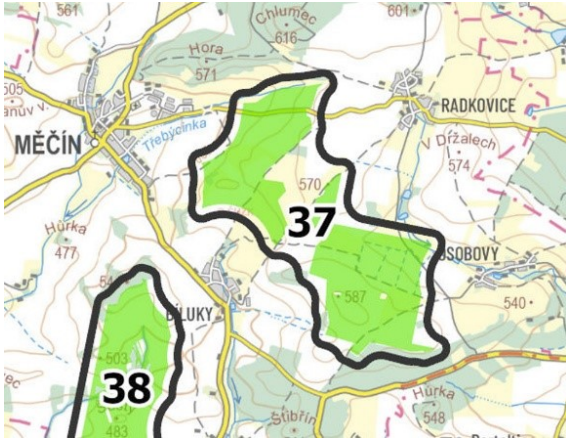
1. Zohlednit krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze zámku Nebílovy, kostela sv. Jakuba Většího, kostela v Přešticích a z vrchu Vlčtejn.
2. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídla Libákovice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-31 a v PAO-32, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s ochranou vizuálního vnímání kostela sv. Jakuba Většího, z kostela v Přešticích a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Řenče (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

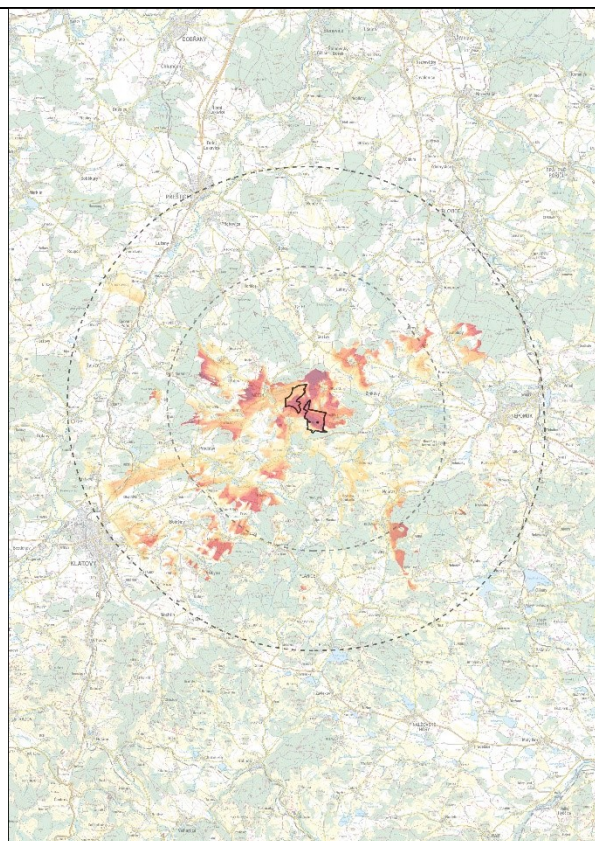
Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

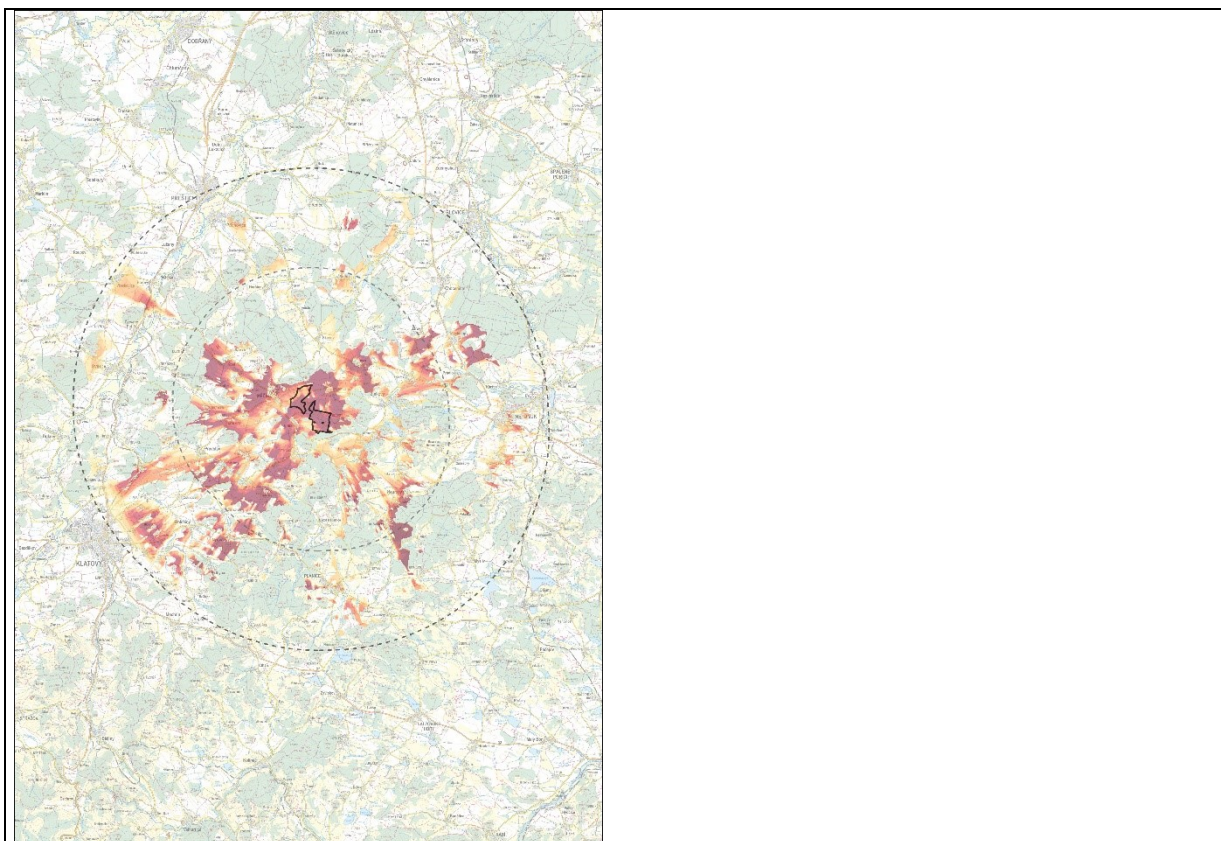
kód PAO	35_HORŠICE-TÝNIŠTĚ	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál.</p>		

kód PAO	36_ŽINKOVY-SEVER	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	37_MĚČÍN-OSOBOVY	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Drobný segment PAO členité zvlněné krajiny Radyňské pahorkatiny s charakteristickými lokálními vrchy v jinak zemědělské krajině. Lesní celky se vyskytují zejména na vrších, ve vyšších polohách a lokálně v místech se skalními výchozy. Ty jsou v krajině poměrně hojně zastoupeny. PAO je vymezen mezi venkovskými sídly Bíluky, Osobovovy a Radkovicemi, východně od Měčina. Krajinný rámeček segmentu ohraničují zalesněné vrchy Chlumec, Hora, Ledvina, Hůrka, Štibřín, Osenice a Horův lesík. Sídla mají venkovský charakter s úzkou vazbou na krajinu.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněná Bukovohorská pahorkatina na okraji Švihovské pahorkatiny s četnými lokálními vrchy dominujícími jinak zemědělské krajině (Chlumec 616 m n.m., Ledvina 588 m n.m., Hůrka 547 m n.m., Štibřín 544 m n.m., Osenice 505 m n.m., Hůrka 477 m n.m., ve větší vzdálenosti nejvýznamnější Ptín 576 m n.m. ad.). Území PAO je vzhledem k terénní modelaci spíše uzavřené, dálkové pohledy na zalesněné horizonty Českého lesa se otevírají v severní části. Území je zemědělsky využívané, lesní celky jsou zejména na okraji PAO a ve vyšších polohách (na terénním depresích). V území se nacházejí drobné vodní toky a rybníky. V území je velké zastoupení chráněných území (přírodní parky, přírodní památky, EVL).

(ZNAKY) Přírodní park Plánecký hřeben, Přírodní park Kakov - Plánecký hřeben, Dominantní krajinné veduty – Ptín (576 m n.m.), Oborovo hradiště (549 m n.m.), Poudřim (552 m n.m.), cenná nivní společenstva (EVL Zlatý potok), rašelinné a podmáčené louky s výskytem chráněných a ohrožených druhů rostlin (např. PP Vojovická draha).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny, spíše velkoplošná struktura zemědělské krajiny, ve které však vynikají venkovská sídla s lokálními dominantami. V okruhu se nachází rybníční historické krajinné struktury, významná kulturní místa (Žinkovy, Potštejn), četné kulturní památky a lokální urbanisticky cenná místa.

(ZNAKY) Lokální kulturní dominanty kostel sv. Mikuláše v Měčíně, kostel sv. Václava a zámek v sídle Žinkovy, kostel sv. Martina v Neurazech, zřícenina hradu Potštejn, historická kulturní krajiny rybníků

(Žinkovsko, Měcholupské rybníky), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně harmonická zvlněná krajina na okraji Plzeňské pahorkatiny přecházející na jihu do Středočeské pahorkatiny (již Česko-moravská subprovincie), krajina je středního měřítka, vzhledem k morfologii nabízí spíše blízké pohledy, dálkové pohledy jsou patrné ze severní exponované části s možnostmi pohledu až k hřebenům Českého lesa. Vzhledem k členitosti je krajina nepřehledná, vizuální bariéru tvoří často lokální horizonty a hřebety, místy je tvořena okolními lesními porosty. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména v jižní a východní části (přírodní parky Plánický hřeben a okrajově Kakov - Plánický hřeben, na východním okraji tvoří esteticky atraktivní část sídlo Žinkovy s kostelem, zámek, poměrně dochovanou zástavbou harmonicky zasaženou v dramatickém terénu a zřícenina hradu Potštejn). Esteticky atraktivní je krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin v Kopaninách (V kopaninách 674 m n.m. – Na Balkáně 649 m n.m.). Osobitou je Osobovská skála s výhledem na Zelenou horu. Sídla jsou harmonicky vázaná na zeleň.

(ZNAKY) Převážně harmonická krajina Radyňské pahorkatiny, uzavřená krajina s lokálními krajinnými dominantami, významné krajinné dominanty Ptín (576 m n.m.), Oborovo hradiště (549 m n.m.), Poudřim (552 m n.m.), vzdálenější horizont Na Balkáně – součást přírodního parku Plánický hřeben, estetické hodnoty přírodních parků, harmonické vztahy sídel a krajinného rámce, dálkové průhledy na vzdálené horizonty, Osobovská skála s výhledem na Zelenou horu, působivá scenérie Žinkovy se zástavbou u rozlehlého rybníka, s kostelem, zámek a horizontem Poudřim v pozadí, hradiště Osobovská skála.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Zapamatovatelné scenérie představují hrad Švihov, zámek Červené Poříčí, na okraji okruhu kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích a Zelená hora. Svěbytnou scenérii představuje krajina izolovaných kup a kuželů. Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Přítomnost národní kulturní památky hrad Švihov, zámek Červené Poříčí, na okraji okruhu kostel Nanebevzetí Panny Marie v Přešticích, ikonická scenérie Zelená hora u Nepomuku.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na závěr Švihovské pahorkatiny, Radyňské pahorkatiny a okolních scenérií, většina těchto scenérií neovlivňuje vymezená PAO. Nejbližší rozhlednou je rozhledna Kožich (cca 11 km) a Černá věž v Klatovech (cca 12 km vzdálená), ze které se nabízí pohled 360° do krajiny, pravděpodobně z ní budou VTE vidět. PAO umožňuje dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa.

(ZNAKY) Rozhledna Kožich (11 km), Černá věž v Klatovech (12 km), vyhlídkové místo V Korunách, Žitín, v okolí Měčina), z těchto míst jsou významné pohledy na krajinu, PAO neleží v ose těchto jedinečných pohledů.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Možné ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Plánický hřeben a okrajově Kakov - Plánický hřeben

2. Možné lokální vizuální ovlivnění zámku Žinkovy, kostelu Měčín, Osobovské skály, dominantních krajinných vedut Ptín, Obrovo hradiště
3. Ovlivnění národních kulturních památek hradu Švihov, kostela v Přešticích a zámku Červené Poříčí je málo pravděpodobné vzhledem k morfologickým poměrům
4. Omezené ovlivnění Zelené hory – VTE se budou pravděpodobně projevovat z vrchních pater zámku, vzdálenost je přes 10 km

SHRNUTÍ

PAO představuje menší segment krajiny mezi venkovskými sídly ve zvláště zemědělské krajině s lokálními vrchy a hřbety tvořícími vizuální bariéry. Krajina je středního měřítka, částečně uzavřená, s dálkovými pohledy v severní části PAO. V blízkém okolí se nachází několik krajinných hodnot, zejména přírodní park Plánický hřeben a malebná krajina sídla Žinkovy s kostelem, zámkem, rybníkem a Oborovým hradištěm a zříceninou Potštejn. Většina významnějších kulturních a estetických hodnot je přítomna v okruhu 12 km. Analýzou viditelnosti bylo prokázáno, že významné památky (národní) nebudou stavbou VTE ovlivněny, na okraji 12 km okruhu se nachází okraje města Klatovy, z okrajů Klatov budou případné VTE patrné, jedná se však o velkou vzdálenost, které se bude pravděpodobně projevovat pouze v pozadí horizontů. Z území se otevírají i další pohledy do vzdálených částí Plzeňska, až k horizontům Českého lesa, tyto pohledy se vyskytují pouze v severním cípu PAO.

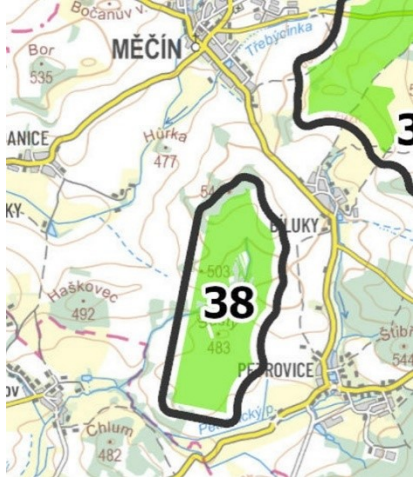
Dle pocitové mapy jsou v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizovány pouze ojedinělé komentáře veřejnosti. Hodnoty jsou identifikovány zejména v okolí Žinkovy, která je hodnocena jako turisticky atraktivní, a v přírodním parku Plánický hřeben. Při realizaci VTE uvnitř PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

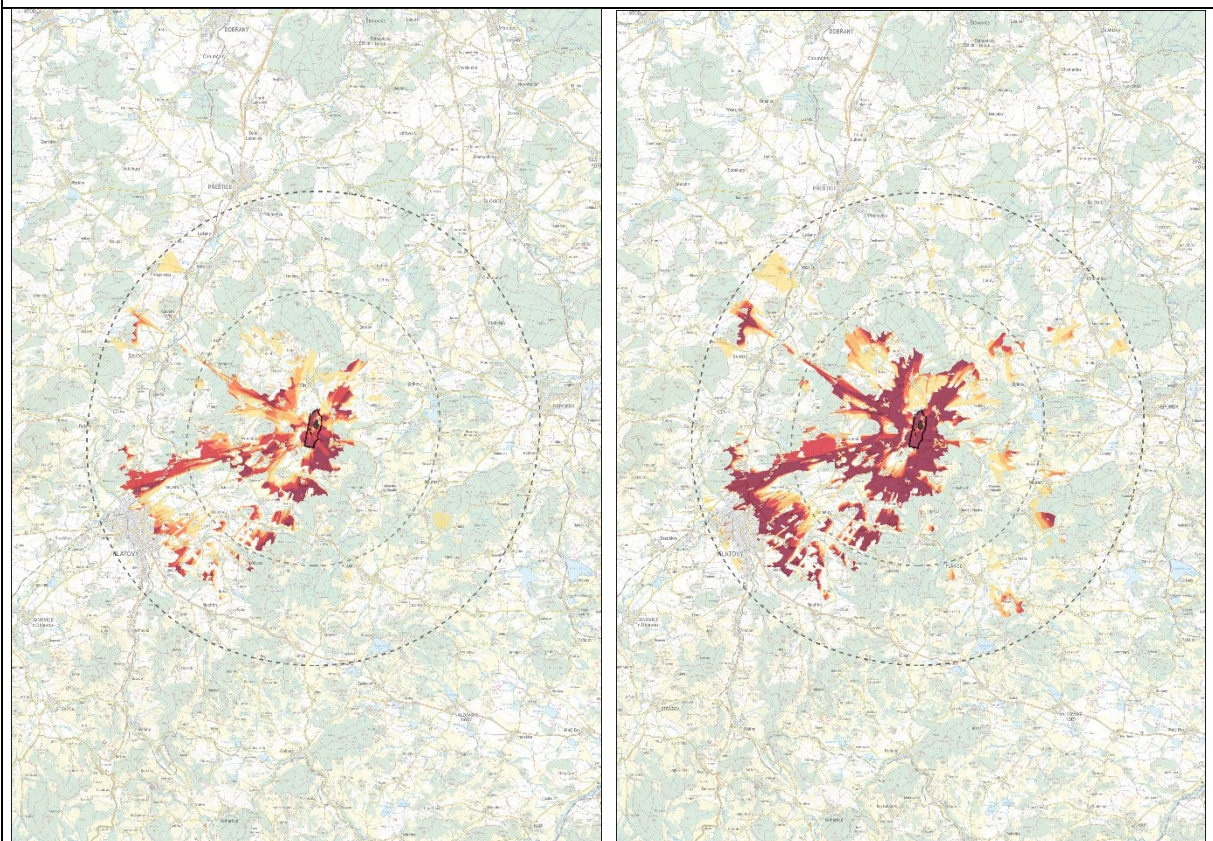
1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území PPa Plánický hřeben, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE, případně omezením výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze zámku Žinkovy, Černé věže v Klatovech a Zelené hory, případně redukovat výšku VTE.
3. Prověřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-38, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním krajiny a při pohledech z Černé věže, a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Bíluky a Petrovice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°)

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:	Omezené využití PAO v kumulaci se PAO-38 (ochrana sídla Bíluky)		

kód PAO	38_Bíluky-Petrovice	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Drobný segment PAO členité zvlněné krajiny Radyňské pahorkatiny s charakteristickými lokálními vrchy v jinak zemědělské krajině východně od sídly Petrovice a Bílky v blízkosti Měčina. Lesní celky se vyskytují zejména v době drobných lesních ploch, ve vzdálenějších polohách v kompaktnějších formách na horizontech. Krajinný rámeček segmentu ohraničují zalesněné vrchy Chlumec, Hora, Ledvina, Hůrka, Štibřín, Osenice a Horův lesík. Sídla mají venkovský charakter s úzkou vazbou na krajinu.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněná Bukovohorská pahorkatina na okraji Švihovské pahorkatiny s četnými lokálními vrchy dominujícími jinak zemědělské krajině (Chlumec 616 m n.m., Ledvina 588 m n.m., Hůrka 547 m n.m., Štibřín 544 m n.m., Osenice 505 m n.m., Hůrka 477 m n.m., ve větší vzdálenosti nejvýznamnější Ptín 576 m n.m. ad.). Území PAO je tvořeno údolím drobného přítoku Petrovického potoka, vodní tok má nepatrně zaříznuté údolí s četnou doprovodnou zelení. Území je zemědělsky

využívané, lesní celky jsou zejména na okraji PAO a ve vyšších polohách (na terénním depresích). V se nachází přírodní park Plánický hřeben, EVL Zlatý potok a Třebýcinka u Bezděkova a některé přírodní památky.

(ZNAKY) Přírodní hodnoty Přírodního parku Plánický hřeben, Dominantní krajinné veduty – Ptín (576 m n.m.), Kostřáb (690 m n.m.), cenná nivní společenstva (EVL Zlatý potok), četné rybníky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny, středně velká zemědělská krajina, ve které však vynikají venkovská sídla s harmonickou vazbou na krajinu. V okruhu se nachází rybníční historické krajinné struktury, významná kulturní místa (zámek Obytce, kostel sv. Jakuba Většího v Předslavi a další lokální dominanty), četné kulturní památky a lokální urbanisticky cenná místa.

(ZNAKY) Lokální kulturní dominanty kostel sv. Mikuláše v Měčíně, zámek Obytce, kostel sv. Jakuba Většího v Předslavi ad., kulturní hodnoty památkové zóny Ostřetice, historická kulturní krajiny rybníků (Žinkovsko, Měcholupské rybníky), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně harmonická zvlněná krajina na okraji Plzeňské pahorkatiny přecházející na jihu do Středočeské pahorkatiny (již Česko-moravská subprovincie). Krajina je středního měřítka, vzhledem k morfologii nabízí blízké pohledy, které vykazují místy estetické hodnoty vzhledem k charakteru morfologie terénu. Dálkové pohledy jsou omezené. Vzhledem k členitosti je krajina nepřehledná, vizuální bariéru tvoří často lokální horizonty a hřbety, místy je tvořena okolními lesními porosty. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou zejména v jižní části (přírodní parky Plánický hřeben, izolované přírodní krajinné dominanty, náhodné průhledy na vzdálenější horizonty). Esteticky atraktivní je severní závěr krajiny výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Kostřáb 690 m n.m.). Osobitou částí krajiny je Osobovská skála s výhledem na Zelenou horu. Sídla jsou harmonicky vázaná na zeleň. Celkově krajina nepředstavuje zapamatovatelnou scenérii, harmonické měřítko a vztahy jsou přítomné omezeně.

(ZNAKY) Převážně harmonická krajina Radyňské pahorkatiny, uzavřená krajina s lokálními krajinnými dominantami, významné krajinné dominanty Ptín (576 m n.m.), Kostřáb (690 m n.m.). Esteticky atraktivní části přírodního parku Plánický hřeben, harmonické vztahy sídel a krajinného rámce, dálkové průhledy na vzdálené horizonty, Osobovská skála s hradištěm s výhledem na Zelenou horu.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Zapamatovatelné scenérie nabízí hrad Švihov, zámek Červené Poříčí a na okraji okruhu Zelená hora, veduta městské památkové zóny Klatovy. Svěbytnou scenérii představuje krajina izolovaných kup a kuželů. Krajina s lokálními vrchy umožňuje vnímání krajiny s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Přítomnost národní kulturní památky hrad Švihov, zámek Červené Poříčí, svěbytné scenérie Zelené hory, na lokální úrovni Žinkovy s kostelem, zámek a rybníkem.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na závěr Švihovské pahorkatiny, Radyňské pahorkatiny a okolních scenérií, většina těchto scenérií neo-

vlivňuje vymezená PAO. Nejbližší rozhlednou je rozhledna Kožich (cca 11 km) a Černá věž v Klatovech (cca 12 km vzdálená), ze které se nabízí pohled 360° do krajiny, pravděpodobně z ní budou VTE vidět. PAO umožňuje dálkové pohledy na několik desítek km vzdálených horizonty Českého lesa.

(ZNAKY) Rozhledna Kožich (11 km), Černá věž v Klatovech (12 km), vyhlídková místa, např. Ptín, Malinecká skála, v okolí Měčina a Žinkovy, z těchto míst jsou významné pohledy na krajinu, PAO převážně neleží v ose těchto jedinečných pohledů.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Možné ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Plánický hřeben
2. Možné lokální vizuální ovlivnění zámku Žinkovy, kostelu Měčín, Osobovské skály, dominantních krajinných vedut (např. Ptín)
3. Ovlivnění národních kulturních památek hradu Švihov, kostela v Přešticích a zámku Červené Poříčí je málo pravděpodobné vzhledem k morfologickým poměrům
4. Omezené ovlivnění Zelené hory – VTE se budou pravděpodobně projevat z vrchních pater zámku, vzdálenost je přes 12 km

SHRNUTÍ

PAO představuje malý segment krajiny mezi venkovskými sídly ve zvláště zemědělské krajině s lokálními vrchy a hřbety tvořícími vizuální bariéry. Krajina je částečně uzavřená, s omezenými výhledy do okolní krajiny. V blízkém okolí se nachází několik krajinných hodnot, zejména přírodní park Plánický hřeben, Ptín a malebná krajina sídla Žinkovy s kostelem, zámkem, rybníkem a Oborovým hradištěm a zříceninou Potštejn (vně okruhu). Analýzou viditelnosti bylo prokázáno, že významné památky (národní) nebudou stavbou VTE ovlivněny, na okraji 12 km okruhu se nachází okraje města Klatovy, kde pravděpodobně budou VTE patrné, jedná se však o velkou vzdálenost, které se nebude projevat dominantně.

Výsledky pocitové mapy potvrzují stanovené hodnoty, zejména v okolí Žinkovy, která je hodnocena jako turisticky atraktivní, a části v přírodním parku Plánický hřeben, komentářů celkově bylo v území identifikováno minimálně.

Při realizaci VTE uvnitř AO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny.

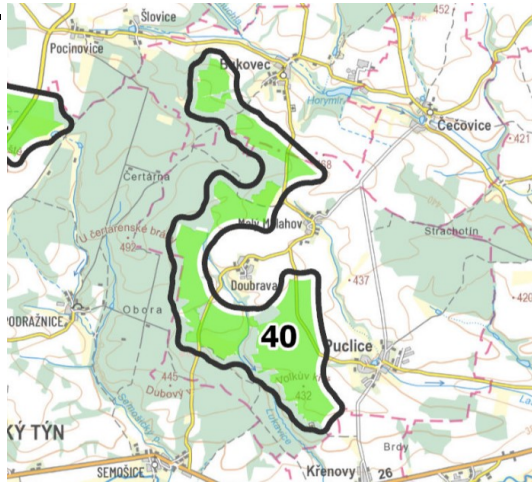
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území PPa Plánický hřeben, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE, případně omezením výšky VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze zámku Žinkovy, Černé věže v Klatovech a Zelené hory, případně redukovat výšku VTE.
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-37, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním krajiny a při pohledech z Černé věže, a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Bíluky a Petrovice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°)

ZÁVĚR

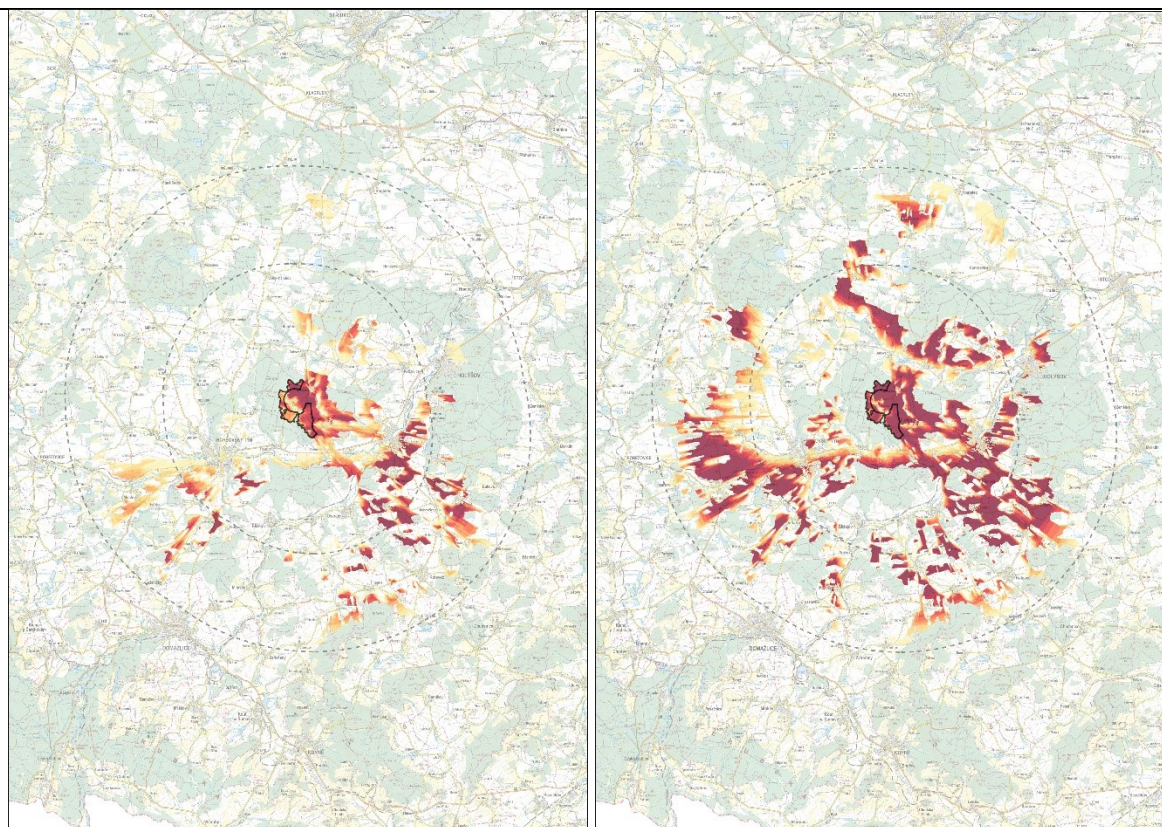
Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:	Omezené využití PAO v kumulaci se PAO-37 (ochrana sídla Bíluky)		

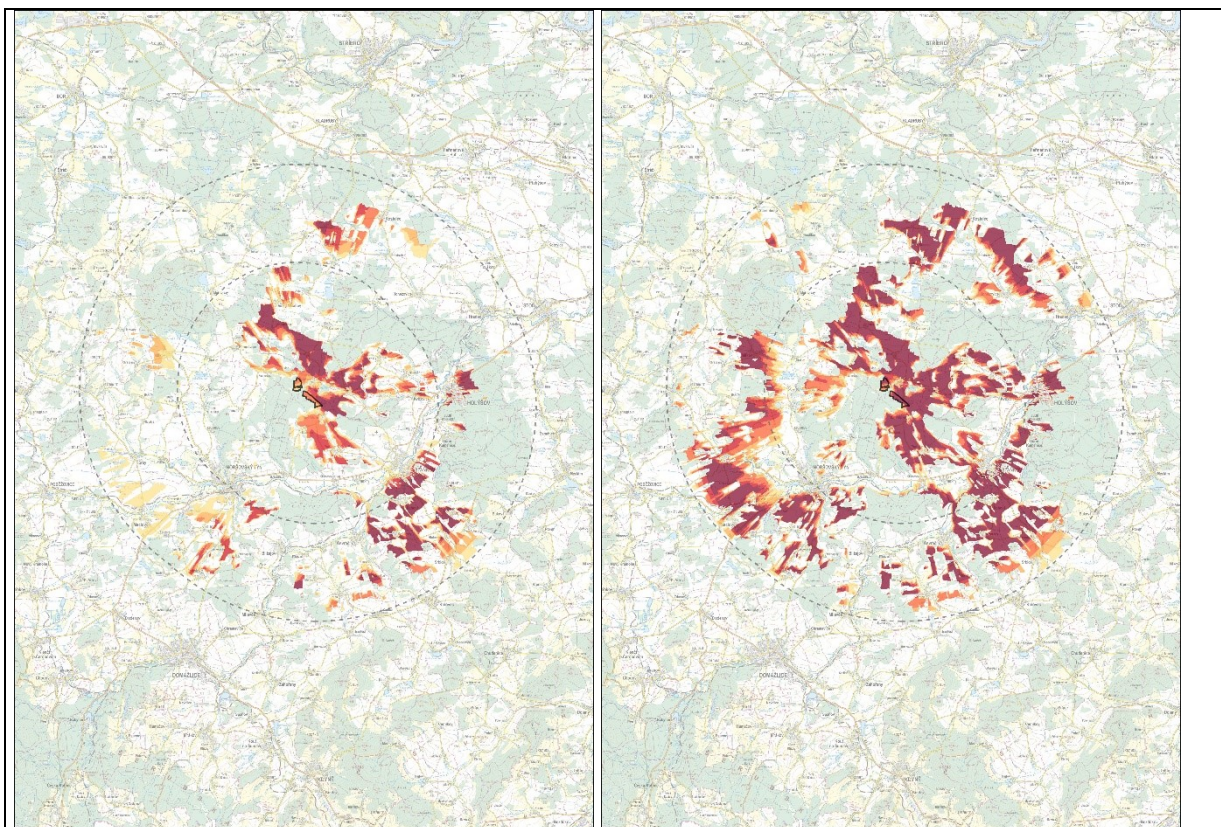
kód PAO	39_KBEL-VÝCHOD	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	40_BUKOVEC-PUCLICE	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	

Protáhlý, severojižně orientovaný segment vizuálně otevřené zemědělské krajiny v povodí potoků Lukavice a Chuchla mezi Bukovcem, Doubravou, Malým Malahovem a Puclicí a východním okrajem lesního masivu Čertárna / Obora při rozvodí Lukavice, Semošického potoka a Chuchly, s málo členěnou krajinou velkých lánů orné půdy a mírně zvlněným reliéfem umožňujícím dílem dálkové pohledy na vzdálené horizonty, dílem omezujícím prostor plochými rozvodními hřbety a lesním okrajem plochého hřbetu Dubový vrch (446 m n. m.) – U Čertárenské brány (491 m n. m.).

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).
Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro severní část (nahore) a jižní část (dole)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně harmonická krajina s členitě pahorkatinným reliéfem s ploše zvlněným povrchem širokých rozvodních hřbetů, relikty sníženého zarovnaného povrchu a široce rozevřenými údolímí v povodí středního toku Radbuzy. Málo až středně zalesněné území, s několika většími lesními celky, s převahou smrkových a borových monokultur, méně se smíšenými či ojediněle listnatými porosty především dubu a buku. Zemědělské plochy tvoří větší segmenty převážně orné půdy, louky a plochy přirozenější vegetace jsou méně časté, vázané zejména na údolí vodotečí. Na severozápadě do okruhu 6 km zasahuje přírodní park Sedmihoří se specifickým vzácným typem reliéfu izolovaných kuželů.

(ZNAKY) Dominantní a svébytný reliéf izolovaných kuželů v přírodním parku Sedmihoří (terénní deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů, z nichž nejvyšší jsou Rarovský vrch 619 m n. m. a Chlum 609 m n. m.), EVL Pocinovice (bývalý kamenolom severně od obce Pocinovice – lokalita čolka velkého).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídlí a malými městy, památkami, částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky (u Jivjan).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, zámky, tvrze, drobná sakrální architektura, památky v Horšovském Týně ad.), okrajově krajiny s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Sedmihoří, okolí Jivjan), NKP Kostel sv. Mikuláše v Čečovicích, NKP Zámek Horšovský Týn, zámecký

park, MPR Horšovský Týn (takřka nedotčený urbanistický soubor s množstvím památek), Ochranné pásmo MPR Horšovský Týn, řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená, vesměs statická málo členěná krajina většího měřítka, okrajově s přítomností harmonického měřítka a vztahů v krajině. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů. Z otevřených vyvýšených poloh mezivodních hřbetů se otevírají průhledy na táhlé zalesněné horizonty Českého lesa, Švihovské vrchoviny či na vrcholy Sedmihoří, z nižších poloh jsou výhledy omezeny plochými hřbety zemědělské půdy, některé prostory jsou vymezeny lesními okraji. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku Sedmihoří či krajinami s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Sedmihoří, okolí Jivjan).

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina přírodního parku Sedmihoří (převážně zalesněné území terénní deprese obklopené věncem jedenácti vrcholů, Racovský vrch 619 m n. m., Chlum 609 m n. m.), krajina se vzácným typem reliéfu (krajina izolovaných kuželů), přírodě blízké partie lesních interiérů, drobné architektonické dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scénérii představuje dominanta kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje to okruhu 12 km od PAO. Svěbytnou scénérii představují zalesněné horizonty Sedmihoří, deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů, z nichž nejvyšší jsou Racovský vrch (619 m n. m.) a Chlum (609 m n. m.). Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin se nachází u Úlíkova – rozsáhlý asymetrický hřbet směru jihozápad – severovýchod, součást Korábské vrchoviny (Úlíkovská hora 708 m n. m. – Kněžská hůrka 649 m n. m. – Velká skála 650 m n. m.).

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – NKP, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), specifický reliéf izolovaných kuželů přírodního parku Sedmihoří (Racovský vrch 619 m n. m.), výrazné hřbety Úlíkovské hory (708 m n. m.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na pásmo Šumavy a Českého lesa, masiv Korábu či Sedmihoří. Některá z těchto míst umožní vnímat záměry v PAO s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Rozhledna Březinka, rozhledna Šibeniční vrch, vyhlídková věž Chrastavice, Gloriet u Horšovského Týna, Puclice, Kvíčovice, Semněvice, Černá ad.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Sedmihoří. Ovlivnění pohledů na ikonické scénérie izolovaných vrcholů Sedmihoří, pásma Českého lesa, Švihovské vrchoviny a Šumavy s jejich dominantami.
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání mimořádně hodnotného města Horšov-

ský Týn (MPR) se zámek (NKP), je vzhledem k poloze v údolí Radbuzy nepříliš pravděpodobné, či NKP kostel sv. Mikuláše v Čečovicích, který ovšem vzhledem k poloze v údolí Chuchly nevytváří výraznější krajinnou dominantu.

3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, nejbližší je vyhlídková věž Puclice. Nejedná se však o významné vyhlídkové místo. Další vyhlídky už jsou vzdálenější. PAO se bude objevovat na pohledech z vyhlídkových míst před scenériemi táhlých horizontů pásma Šumavy a Českého lesa, přičemž míra vlivu záleží na vzdálenosti a konkrétní poloze.

SHRNUTÍ

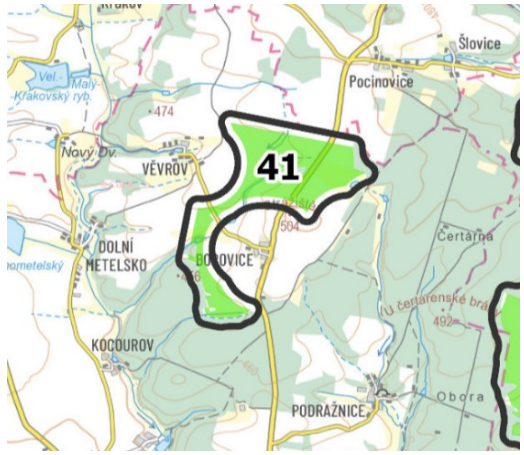
PAO leží v poloze při východní okraji lesního masivu Čertárna / Obora při rozvodí Lukavice, Semošického potoka a Chuchly, která je poměrně exponovaná. Z bližších pohledů bude vnímaná především z nečleněné otevřené krajiny velkoplošné struktury východně od PAO. Byť se jedná o zvlněnou krajinu s lesními porosty, budou stavby VTE viditelné z mnoha míst. Na jiných místech bude jejich vnímání omezeno lesem, zástavbou či terémem. Možné konflikty mohou vzniknout s hodnotami přírodního parku Sedmihoří, byť je již vzdálenější a vzhledem ke svému charakteru (reliéf a zalesnění) neposkytuje mnoho referenčních míst, odkud by byla PAO zřetelně vnímatelná. VTE umístěné v PAO se mohou promítat do působivých scenérií dálkových průhledů otevřenou mírně zvlněnou krajinou plochých hřbetů a širokých údolí na vzdálené horizonty pásma Šumavy, Švihovské vrchoviny, Českého lesa a právě Sedmihoří. Při případném umístění konkrétních VTE je nutné prověřit potenciální vliv na ne-dalekou NKP kostel sv. Mikuláše v Čečovicích a MPR a NKP Horšovský Týn. I přesto, že se jedná o poměrně velkoplošnou krajinu s intenzivním zemědělstvím, zachovává dosud tradiční charakter a nepochybné hodnoty tkvící v malých zemědělských sídlech harmonicky zasazených do mělkých údolí. Dle pocitové mapy se nacházejí hodnoty zejména v PPa Sedmihoří.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

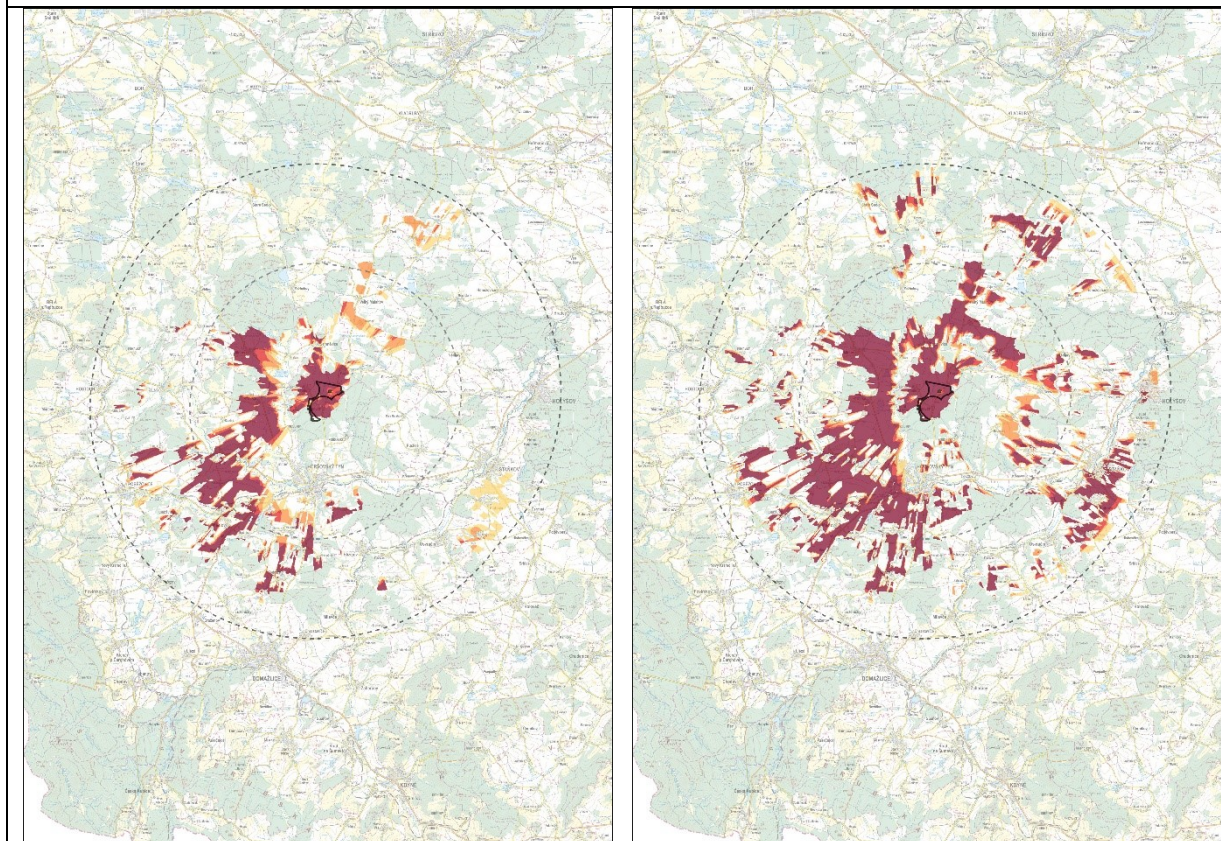
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodního parku Sedmihoří, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE v obrazu nevelké kulturní dominanty kostela sv. Mikuláše v Čečovicích a cenného města Horšovský Týn, a to z omezených referenčních míst vnímání krajiny v okolí města vč. zámku (NKP) a parku (vnímání VTE z prostoru zámeckého parku a vyhlídky Gloriet), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídla Doubravy, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-41, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v krajině v cenných pohledech.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nížká
Poznámka:			

kód PAO	41_VĚVROV-BOROVICE	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Nevelký segment vizuálně otevřené poměrně ploché málo členěné zemědělské krajiny v povodí Křakovského potoka mezi Borovicí, Věvrovem a Pocinovicemi tvoří část mělkého údolí bezejmenného levostranného přítoku Křakovského potoka a navazující mírné svahy stoupající až ke Strážišti (504 m n. m.). Málo členěná krajina s mírně zvlňeným reliéfem umožňuje z vyšších poloh dálkové pohledy na vzdálené horizonty podhůří Českého lesa, dílem však vizuální vztahy s okolím omezují ploché hřbety na rozvodích vodotečí a lesní okraje.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně harmonická krajina s ploše až členitě pahorkatinným reliéfem s poměrně plochým měkce zvlňeným povrchem širokých rozvodních hřbetů, relikty sníženého zarovnaného povrchu a mělkými široce rozevřenými údolními v povodí středního toku Radbuzy. Relativně výškově málo rozrůzněná krajina je málo až středně zalesněná, s několika většími kulturními lesními celky, s převahou smrkových a borových monokultur, méně se smíšenými či listnatými porosty především dubu a buku. Zemědělské plochy tvoří větší segmenty převážně orné půdy, louky a plochy přirozenější vegetace jsou méně časté, vázané zejména na údolí vodotečí. Na severozápadě do okruhu 6

km zasahuje více zalesněné Sedmihoří se specifickým vzácným typem reliéfu izolovaných kuželů na vnějším půlkruhovém hřbetu obepínajícím Mezholezskou kotlinu.

(ZNAKY) Dominantní a svébytný reliéf izolovaných kuželů v přírodním parku Sedmihoří (terénní deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů, z nichž nejvyšší jsou Racovský vrch 619 m n. m. a Chlum 609 m n. m.), EVL Pocinovice (bývalý kamenolom severně od obce Pocinovice – lokalita čolka velkého), EVL Radbuza (biotop mihule potoční, poměrně široká údolní niva s meandrujícím vodním tokem v bezlesé krajině).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny okrajově se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a malými městy, památkami, částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky (u Jivjan).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, zámky, tvrze, drobná sakrální architektura, památky v Horšovském Týně ad.), okrajově krajiny s historickou strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Sedmihoří, okolí Jivjan), NKP Kostel sv. Mikuláše v Čečovicích, NKP Zámek Horšovský Týn, zámecký park, MPR Horšovský Týn (takřka nedotčený urbanistický soubor s množstvím památek), řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená, vesměs statická málo členěná, relativně výškově málo rozrůzněná krajina většího měřítka, okrajově s přítomností harmonického měřítka a vztahů v krajině. Větší plochy orné půdy doplňují segmenty lesů. Z otevřených vyvýšených poloh mezivodních hřbetů se otevírají průhledy na táhlé zalesněné horizonty pásma Českého lesa či na vrcholy Sedmihoří, z nižších poloh jsou výhledy omezeny plochými hřbety zemědělské půdy, některé prostory jsou vymezeny lesními okraji. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku Sedmihoří či krajinami s hist. strukturou vytvářející harmonii měřítka a vztahů (Sedmihoří, okolí Jivjan).

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina přírodního parku Sedmihoří (převážně zalesněné území terénní deprese obklopené věncem jedenácti vrcholů, Racovský vrch 619 m n. m., Chlum 609 m n. m.), krajina se vzácným typem reliéfu (krajina izolovaných kuželů), přírodě blízké partie lesních interiérů, drobné architektonické dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, harmonický vztah zástavby některých menších vesnic a krajinného rámce.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ikonickou scénérii představuje dominanta kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje to okruhu 12 km od AO. Svébytnou scénérii představují zalesněné horizonty Sedmihoří, deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů, z nichž nejvyšší jsou Racovský vrch (619 m n. m.) a Chlum (609 m n. m.). V dálkových pohledech se objevují táhlé horizonty pásma Šumavy a Českého lesa.

(ZNAKY) Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km), specifický reliéf izolovaných kuželů přírodního parku Sedmihoří (Racovský vrch 619 m n. m.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst, ze kterých se otevírají pohledy na pásmo Šumavy a Českého lesa, masiv Korábu či Sedmihoří. Některá z těchto míst umožní vnímat záměry v AO s pozadím vzdálenějších horizontů.

(ZNAKY) Rozhledna Březinka, rozhledna Šibeniční vrch, Gloriet u Horšovského Týna, Puclice, Kvíčovice, Semněvice ad.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Sedmihoří. Ovlivnění pohledů na ikonické scenerie izolovaných vrcholů Sedmihoří, pásma Českého lesa, Švihovské vrchoviny a Šumavy s jejich dominantami
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty benediktinského kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti. Ovlivnění vnímání mimořádně hodnotného města Horšovský Týn (MPR) se zámek (NKP), je vzhledem k poloze v údolí Radbuzy nepříliš pravděpodobné, či NKP kostel sv. Mikuláše v Čechovicích, který ovšem vzhledem k poloze v údolí Chuchly nevytváří výraznější krajinnou dominantu.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden (vč. společného vnímání s pásmem Šumavy a Českého lesa ad. v dálkových pohledech). Nejbližší je vyhlídková věž Gloriet v zámeckém parku v Horšovském Týně. Z ní je možné přehlédnout přilehlý park a okolí města. Významný vliv nelze předpokládat.

SHRNUTÍ

PAO leží v otevřené ploše zemědělské krajiny západně od lesního masivu Čertárna / Obora při rozvodí Lukavice, Semošického potoka a Chuchly a severně a severovýchodně od lesního celku Kocourovský les, která je poměrně exponovaná. Z bližších pohledů bude vnímaná především v nečleněné otevřené krajině velkoplošné struktury obklopené lesy. Z větších vzdáleností se budou objety VTE objevovat v krajině především nad lesními horizonty. Byť se jedná o zvlněnou krajinu s lesními porosty, budou stavby VTE viditelné z mnoha míst. Jinde bude jejich vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. Možné konflikty mohou vzniknout s hodnotami přírodního parku Sedmihoří, byť vzhledem ke svému charakteru (reliéf a zalesnění) neposkytuje mnoho referenčních míst, odkud by byla PAO zřetelně vnímatelná. VTE se mohou promítat do působivých scénérií dálkových průhledů otevřenou mírně zvlněnou krajinou plochých hřbetů a širokých údolí na vzdálené horizonty pásma Šumavy, Švihovské vrchoviny, Českého lesa a právě Sedmihoří. Při případném umístění VTE je nutné prověřit potenciální vliv na nedalekou MPR a NKP Horšovský Týn. I přesto, že se jedná o poměrně velkoplošnou krajinu s intenzivním zemědělstvím, zachovává dosud tradiční charakter a nepochybně hodnoty tkvící v malých zemědělských sídlech harmonicky zasazených do mělkých údolí. Proto se jedná o přípustnou, nikoli však prioritní PAO.

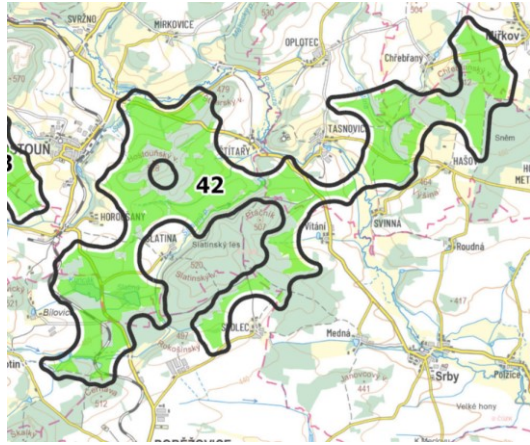
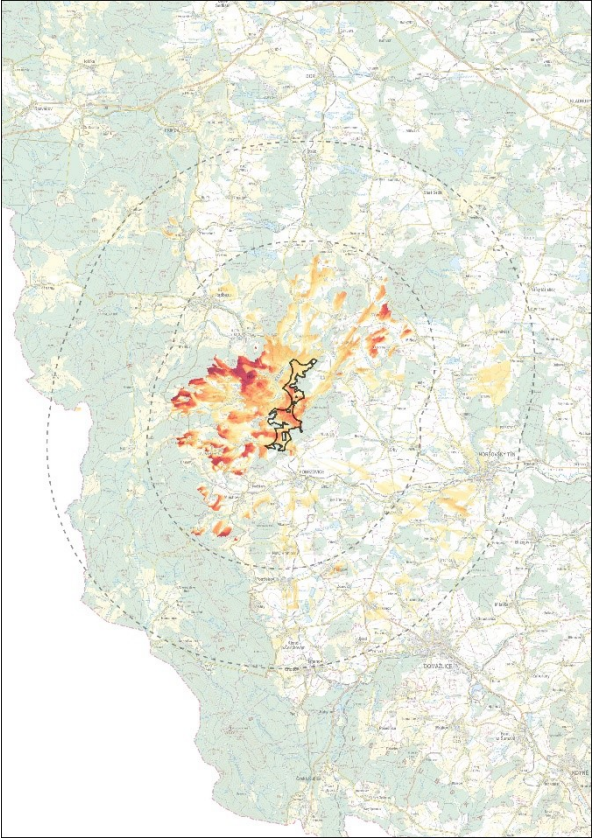
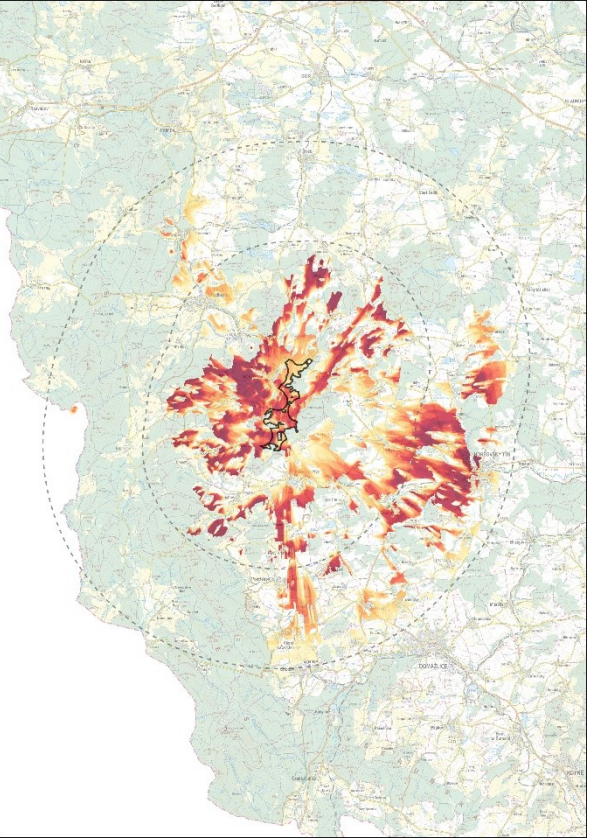
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

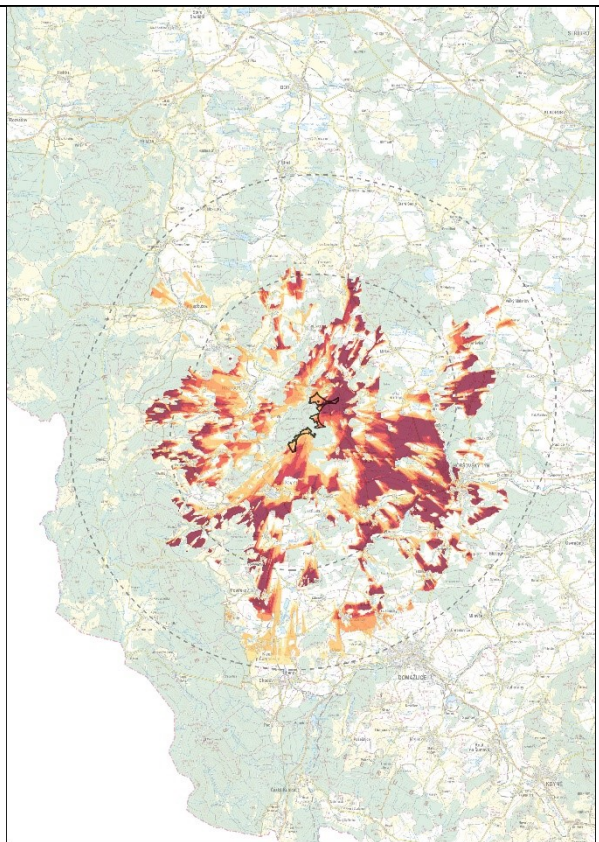
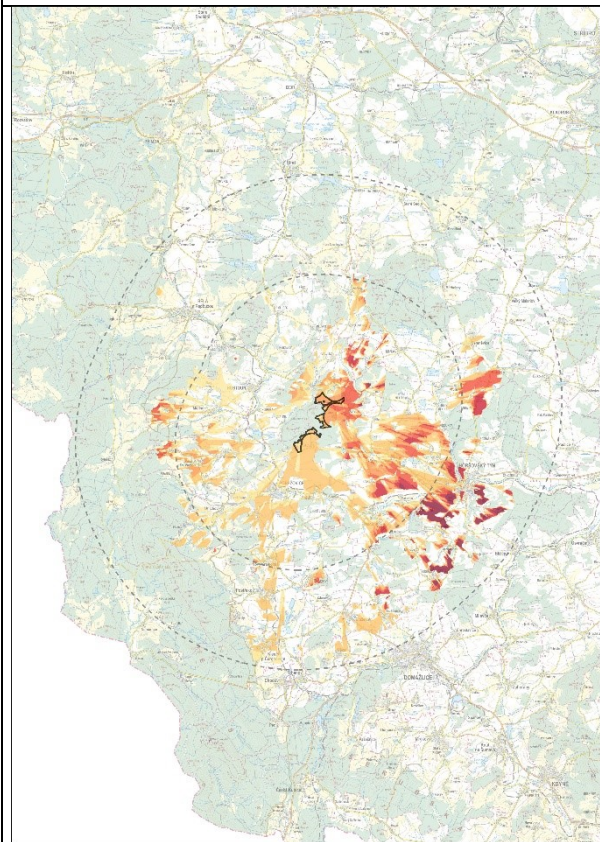
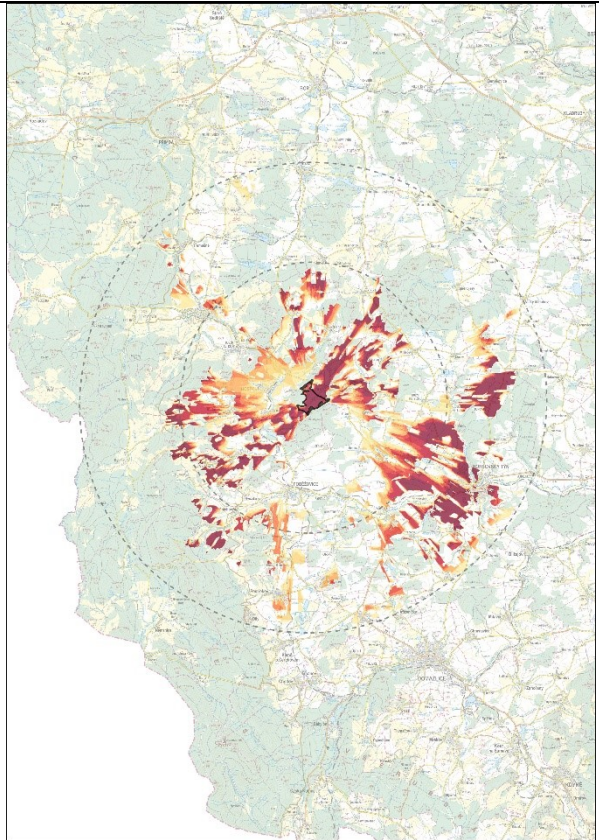
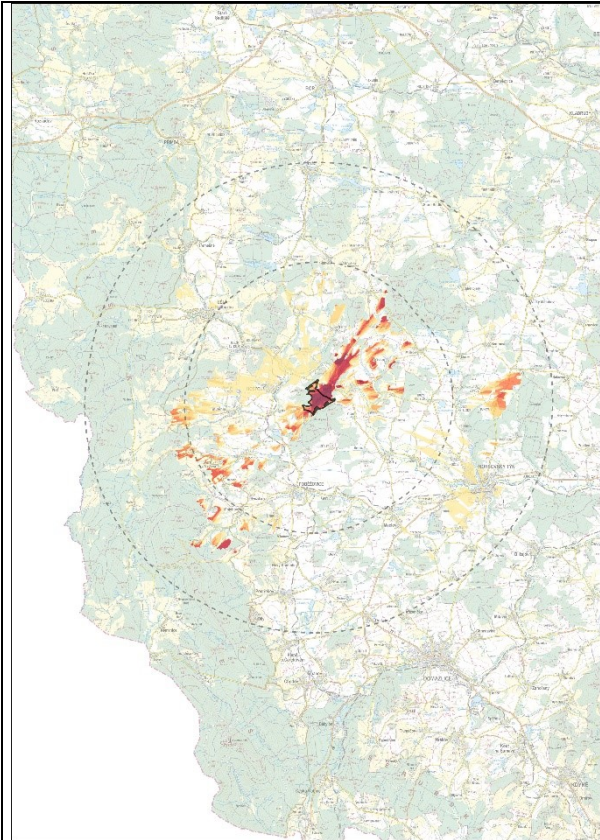
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodního parku Sedmihoří, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných scénérií cenného města Horšovský Týn, a to z omezených (vzhledem k poloze v údolí) referenčních míst vnímání krajiny v okolí města vč. zámku (NKP) a parku (potenciální vnímání VTE z prostoru zám. parku a vyhlídky Gloriet), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.

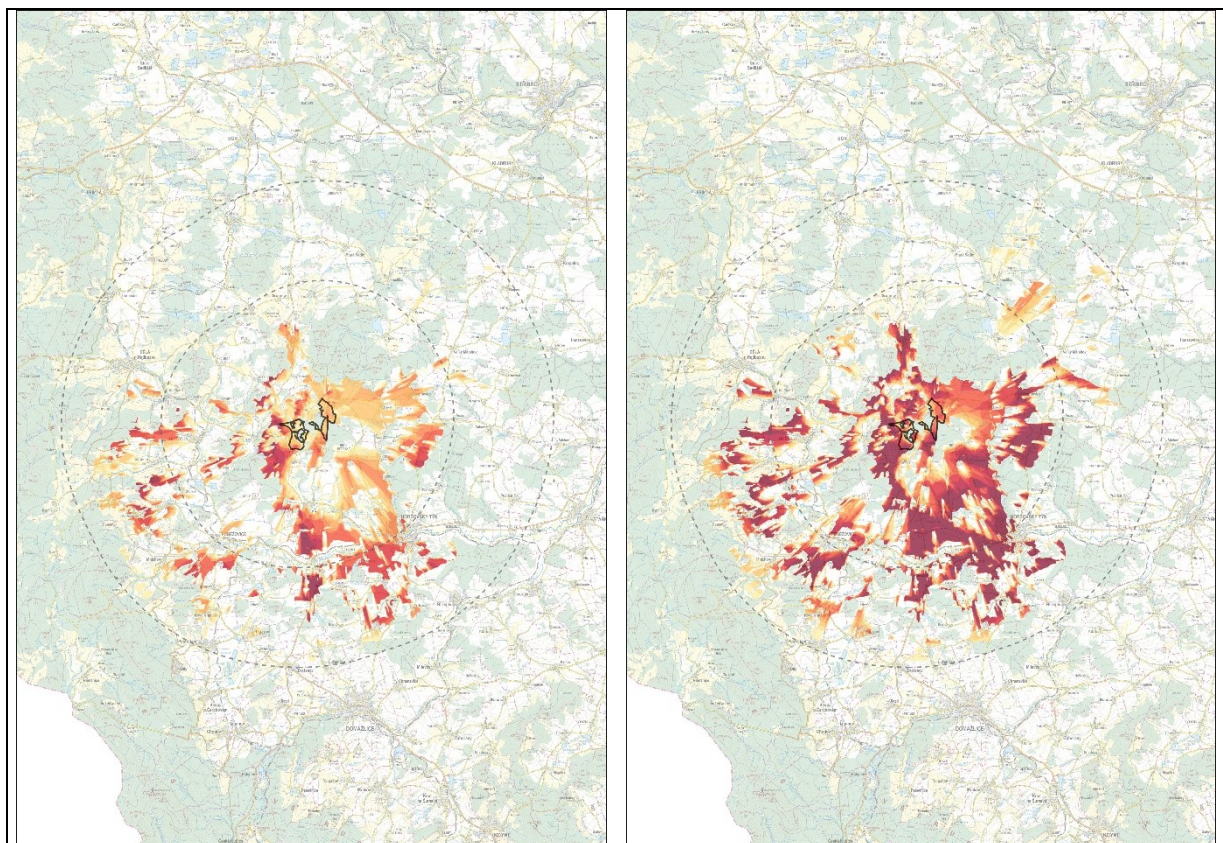
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídla Borovice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-40, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE z referenčních pohledů.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	42_ HOSTOUŇ-MÍŘKOV	
Krajina ZÚR	KR_03 Chodská pahorkatina	
<p>Jedná se o poměrně velký segment členité pahorkatiny s údolími Radbuzy, Slatinného potoka a Slatiny a táhlými hřbety ve směru jihozápad-severovýchod (Slatinský vrch 520 m n. m. – Ptáčník 507 m n. m., Hostouňský vrch 528 m n. m. – Štítarský vrch 479 m n. m.) mezi Poběžovicemi, Hostouní, Tasnovicemi, Mířkovem, Svinnou a Sedlecem. Zatímco vrcholy jsou zalesněné, údolí pokrývají pole, nivy louky. Údolí jsou vymezená lesními okraji a svahy, vyšší polohy otevřené zemědělské krajiny umožňují dálkové pohledy na vzdálené horizonty Českého lesa a Šumavy.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro 4 segmenty - pro západní část (nahore), západní část jihozápadně od Štítar (druhé seshora), část jihovýchodně od Štítar (třetí seshora) a východní segment východně od Tasnovic (dole).</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Poměrně harmonická krajina podhůří Českého lesa s postupným přechodem z pahorkatinného reliéfu relativně výškově málo rozrůzněné krajiny s poměrně plochým měkce zvlněným povrchem širokých rozvodních hřbetů v povodí Radbuzy, relikty sníženého zarovnaného povrchu a mělkými široce rozevřenými údolními k výrazným zalesněným hřbetům pásma Českého lesa (zejména masiv Velkého Zvonu a Haltravský hřbet). Na severu vyniká zalesněné Sedmihoří se specifickým vzácným typem reliéfu izolovaných kuželů na vnějším půlkruhovém hřbetu obepínajícím Mezholeskou kotlinu. Středně zalesněné území s porosty rozptýlenými do menších komplexů uprostřed orných půd přechází na západě do větších lesních celků. Území s pěknými břehovými porosty a nivními loukami kolem Radbuzy (EVL) a většími lesy na západě vykazuje četné přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty (přírodní park Český les – Domažlice, CHKO Český les). Zemědělské plochy tvoří větší segmenty převážně orné půdy, louky a plochy přirozenější vegetace jsou častější na západě, vázané zejména na údolí vodotečí a vyšší polohy Českého lesa.

(ZNAKY) Dominantní a svěbytný reliéf izolovaných kuželů v přírodním parku Sedmihoří (terénní deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů, z nichž nejvyšší jsou Racovský vrch 619 m n. m. a Chlum 609 m n. m.), krajina vysokých hřebenů a vysoko položených plošin (masiv Velkého Zvonu a Haltravský hřbet), EVL Pocinovice (bývalý kamenolom severně od obce Pocinovice – lokalita čolka velkého), EVL Darmyšl – pískovna (lokalita čolka velkého), EVL Radbuza (biotop mihule potoční, poměrně široká údolní niva s meandrujícím vodním tokem v bezlesé krajině), EVL a PR Drahotínský les, PP Racovské rybníčky (luční rašelinné a bažinné biotopy), PP Mutěňínský lom (opuštěný lom), PP Hvoždanská louka (luční společenstva), jehličnaté, smíšené, méně listnaté lesy, rybníky, CHKO Český les, přírodní park Český les – Domažlice, přírodní park Valcha.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a malými městy, památkami, částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky, lokálně s fragmenty původního členění plužiny.

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná sakrální architektura, domy v Bělé, v Horšovském Týně a v Poběžovicích, zámek v Újezdě sv. Kříže, zřícenina kostela sv. Mikuláše ve Stiboři ad.), NKP Hrad a zámek Poběžovice, NKP klášter augustiniánů v Pivoni, historicky cenné sídlo MPZ Poběžovice, raně středověké hradiště Tasnovice, NKP Zámek Horšovský Týn, zámecký park, MPR Horšovský Týn (takřka nedotčený urbanistický soubor s množstvím památek), Ochranné pásmo MPR Horšovský Týn, řada menších sídel s částečně dochovanou urbanistickou strukturou a tradiční vazbou na zemědělskou krajinu.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená, vesměs statická málo členěná, relativně výškově málo rozrůzněná krajina většího měřítká se směrem k západu zvedá a nabývá výraznější hornatinný reliéf Českého lesa. Údolí jsou vymezená lesními okraji a svahy, vyšší polohy otevřené zemědělské krajiny umožňují dálkové pohledy na vzdálené horizonty okolní členitě pahorkatinné a vrchovinné krajiny se zalesněnými svahy a vrcholy, členitými horizonty, přírodními a přírodě blízkými krajinnými segmenty a znaky harmonie měřítká a vztahů v krajině. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku Český les – Domažlice, přírodního parku Valcha, přírodního parku Sedmihoří a CHKO Český les.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina přírodních parků Český les – Domažlice, Valcha a Sedmihoří, přírodě blízká harmonická krajina CHKO Český les, výrazné vzdálené horizonty Českého lesa vč. dominantních výrazných hřbetů a terénních dominant (Velký Zvon 862 m n. m., Malý Zvon 847 m n. m., Železný vrch 790 m n. m., Velká skála 793 m n. m. ad.; Haltravský hřbet: Lysá 870 m n. m. – Starý Herštejn 875 m n. m. – Velká skála 852 m n. m. – Škarmanka 888 m n. m. – Haltrava – 883 m n. m.), dominanty Sedmihoří (terénní deprese obklopená věncem jedenácti vrcholů, Racovský vrch 619 m n. m., Chlum 609 m n. m.), přírodě blízké partie lučních niv a doprovodných porostů vodotečí a rybníků, zejména údolí přirozeně tekoucí horní Radbuzy, přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V krajině nachází řada významných míst. Ikonickou scénérii představuje dominanta Přimdy, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje to okruhu 12 km od AO. Další mimořádnou scénérii Plzeňského kraje představuje dominantu kláštera Kladruby, jejíž viditelnost do okruhu 6 km zasahuje to okruhu 12 km od AO. Svěbytnou scénérii představují zalesněné horizonty rozsáhlých plochých hřbetů pásma Českého lesa, které nejsou výrazně členěné, ale vytváří svěbytnou masivní bariéru s vystupujícími výraznějšími vrcholy. Svěbytný reliéf tvoří Sedmihoří, deprese obklopená z jižní, západní a severní strany věncem jedenácti vrcholů.

(ZNAKY) Přimda – národní kulturní památka, reliéf izolovaného kuželu a ikonické místo Plzeňského kraje (viditelnost do okruhu 6 km), Kladruby (ikonické místo Plzeňského kraje) – národní kulturní památka, stavebně mimořádně významná památka evropského významu (viditelnost do okruhu 6 km),

specifický reliéf izolovaných kuželů přírodního parku Sedmihoří (Racovský vrch 619 m n. m.), krajina vysokých hřebenů a vysoko položených plošin (masiv Velkého Zvonu a Haltravský hřbet).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V území se nachází několik rozhleden a vyhlídkových míst umožňujících výhledy především na Český les, případně Sedmihoří (Semněvice). Některá z těchto míst umožní vnímat záměry v PAO s pozadím vzdálenějších horizontů CHKO Český les či PPa Český les – Domažlice či Sedmihoří.

(ZNAKY) Rozhledna Starý Herštejn, Šibeniční vrch v Horšovském Týně, Březinka u Stráže, vyhlídková věž Semněvice či Bělá nad Radbuzou, vyhlídková místa např. Sádek, Díly, Tři Schody, Tasnovice, pod Velkým Zvonem, Postřekov, Luženičky, Bezvěrovský vrch, Pučlice, Mutěnin ad.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Český les – Domažlice a Sedmihoří ev. Valcha, harmonické krajiny CHKO Český les. Ovlivnění pohledů na ikonické scenérie Českého lesa s jeho dominantami a na svébytný reliéf Sedmihoří.
2. Potenciální ovlivnění kulturní dominanty Přimdy a kláštera Kladruby je málo pravděpodobné vzhledem ke vzdálenosti.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, největší impakt u pohledů z vyhlídkového místa Semněvice a rozhledny Březinka. Další vyhlídky už jsou vzdálenější. PAO se bude objevovat na pohledech z vyhlídkových míst na vrcholech a svazích Českého lesa (Starý Herštejn) směrem do vnitrozemí. Jde však již o větší vzdálenost a nejedná se o ikonické scenérie.

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, nečleněná otevřená krajina velkoplošné struktury umožňuje dálkové pohledy na vzdálené horizonty Českého lesa a Šumavy, na druhé straně je z mnoha míst okolní krajiny viditelná, jinde však je její vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám vymezen přírodní park Český les – Domažlice, na který navazuje území CHKO Český les s výrazným reliéfem dlouhých zalesněných hřbetů a plochých vrcholů, a přírodní park Sedmihoří se specifickým reliéfem izolovaných kuželů. V území se nachází řada oficiálních i neoficiálních vyhlídkových míst na panorama Českého lesa, které mohou být realizací VTE také ovlivněny, byť známější a navštěvovanější rozhledny jsou ve značné vzdálenosti od PAO. Při realizaci VTE uvnitř PAO je především nutné prověřit možnosti vnímání jednotlivých strojů z referenčních míst vnímání krajiny přírodních parků a CHKO. Dle pocitové mapy je pozitivně hodnocena harmonická krajina s výhledy na Český les, nejvíce komentářů se nachází v okolí Bělé nad Radbuzou.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

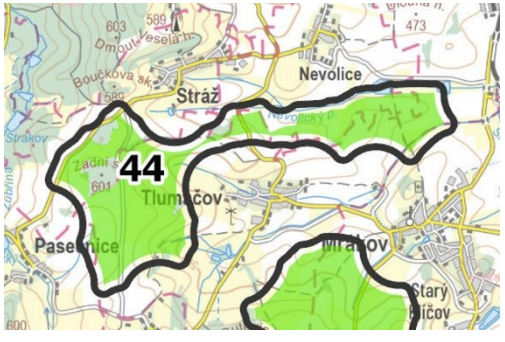
1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků Český les-Domažlice a Sedmihoří a CHKO Český les ev. i přírodního parku Valcha, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech na a z historického města Pobežovice (MPZ), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.

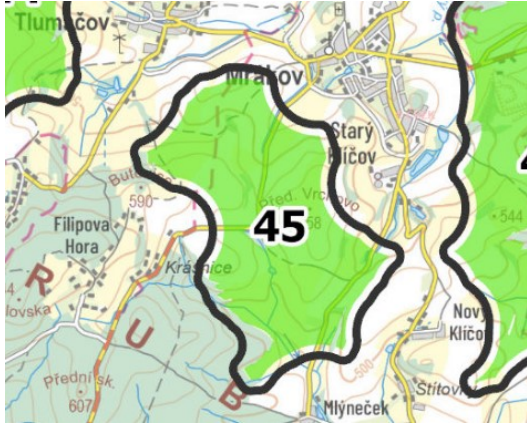
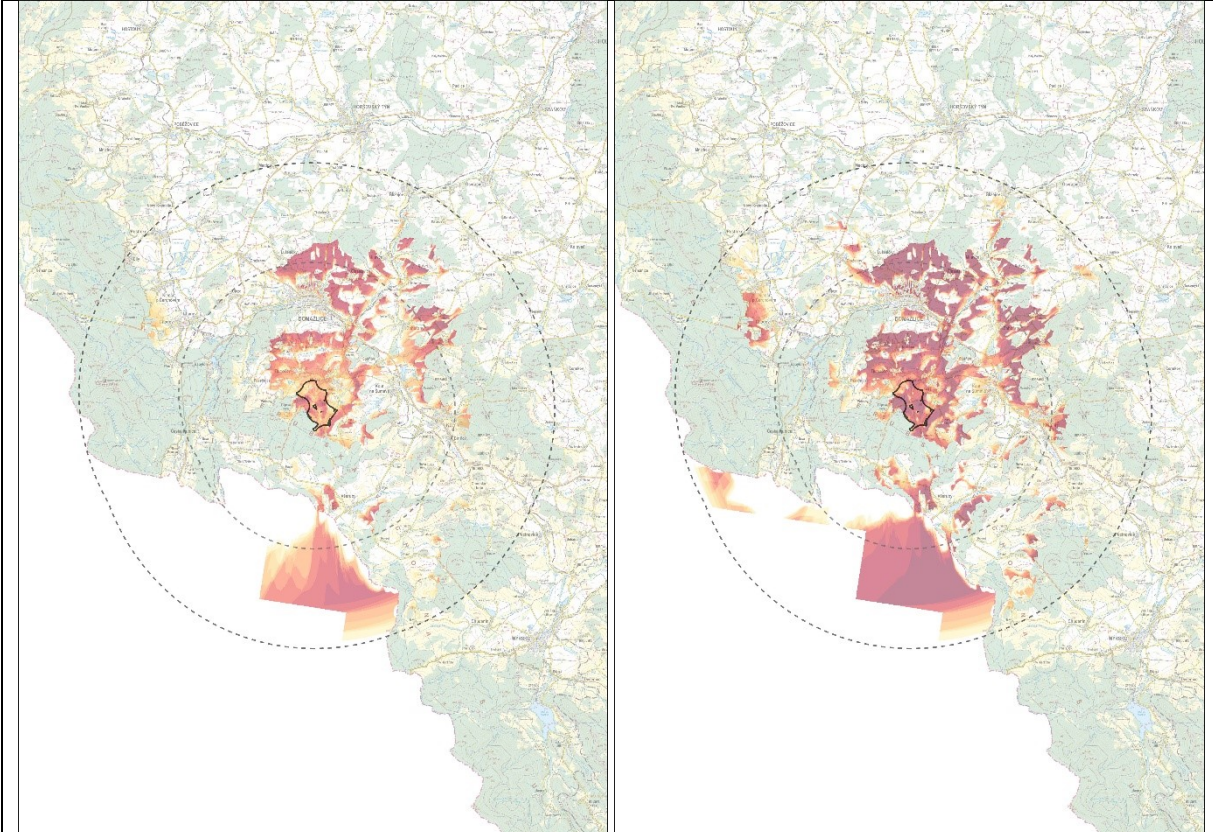
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Slatina a Tasnovice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-41, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE z referenčních pohledů.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	43_HOSTOUŇ-VÝCHOD	
Krajina ZÚR	KR_03 - Chodská pahorkatina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	44_DOMALICE-JIH	
Krajina ZÚR	KR_03 - Chodská pahorkatina KR_04 – Všerubská vrchovina	
Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál		

kód PAO	45_MRÁKOV-JIHOZÁPAD	
Krajina ZÚR	KR_04 Všerubská vrchovina	
<p>Segment vizuálně otevřené zemědělské krajiny jižně od Domažlic mezi Mrákovem, Mlýnečkem a Filipovou Horou s převahou luk, pastvin a polí s povodí Rybníčního potoka při hlavním evropském rozvodí představuje otevřenou zvlněnou krajinu náhorní polohy s vrcholy přes 550 m n. m. (Přední Vrchovo). Na jihozápadě je PAO vymezena okrajem lesního masivu obklopujícího Filipovu Horu. Otevřené málo členěné vyvýšené polohy umožňují působivé dálkové výhledy na horizonty Českého lesa a Všerubské vrchoviny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Harmonická krajina s členitě pahorkatinným, ploše vrchovinným, členitě vrchovinným i ploše hornatinným reliéfem v blízkosti hlavního evropského rozvodí a rozvodí Radbuzy a Úhlavy patří k podhůří Českého lesa. Nachází se v ní Všerubský průsmyk mezi Českým lesem a Šumavou, od Kdyně k němu vede Kdyňská brázda. Od nich terén stoupá až k vrcholům Korábské vrchoviny u Kdyně a Haltravské hornatiny v nejvyšších partiích pásma Českého lesa. V zemědělské krajině poměrně velkého měřítka se vyskytuje relativně rovnoměrné zastoupení polí a luk, v údolích plochy s přirozenější vegetací, ve vyšších polohách pak rozsáhlé celky zejména jehličnatých lesů. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány přírodním parkem Český les – Domažlice, přírodním

parkem Zelenov, navrženým přírodním parkem Všerubská vrchovina, navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd, blízkostí CHKO Český les a několika zvláště chráněnými územími.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m. ad.; Haltravská hornatina: masiv Čerchova 1042 m n. m., vrchy v podhůří), skalní útvary: PP Sokolova vyhlídka (morfologicky výrazný výchoz českého křemenného valu), PP Salka (pozůstatky těžby), PP Mlýneček (skalní výchoz), řeky a potoky (Zubřina), hlavní evropské rozvodí (Dunaj / Labe), rozvodí Radbuzy a Úhlavy, CHKO Český les, PP Český les – Domažlice, PP Zelenov, PP Všerubská vrchovina a navrhovaný PP Branžovský hvozd, rybníky (Smolovský, Babylonské rybníky), střední i rozsáhlé jehličnaté či smíšené lesy, louky a pastviny.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně až pozdně středověké sídelní krajiny, v nejvyšších polohách novověké sídelní krajiny, se segmenty harmonické kulturní krajiny s historickými vesnickými sídly, malými městy a Domažlicemi jako centrem Chodska, památkami, částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky, lokálně s fragmenty původního členění plužiny, ovlivněné poválečným odsunem a socialistickou kolektivizací, s místy historických událostí (bojiště u Domažlic, J. Š. Baar) a chodskou tradicí (chodské vesnice).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná sakrální architektura, hradiště; hrad, věž, kostely a domy v Domažlicích, zámek Trhanov, Klenčí, poutní místo Vavříneček nad Domažlicemi ad.), historická sídla MPR Domažlice (historické jádro s dochovanými pozdně gotickými a renesančními domy s podloubím), Ochranné pásmo MPR Domažlice, VPZ Trhanov (ulicovitá obec s dochovanou řadou tradičních stavení vzniklých na sklonku 18. století a v průběhu 19. století), VPZ Klenčí pod Čerchovem (zóna s dochovanými klasicistními domy, které byly výrazněji upravovány na sklonku 19. století a novodobě), VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století), VPZ Stráž (chodská obec s řadou tradičních usedlostí).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřené málo členěné vyvýšené polohy zvlněné krajiny umožňují působivé dálkové výhledy na horizonty pásma Českého lesa, Všerubské a Švihovské vrchoviny vč. dominant Korábské vrchoviny, zalesněné svahy s členitými horizonty, přírodními a přírodě blízkými krajinnými segmenty a znaky harmonie měřítka a vztahů v krajině. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozd a blízkostí CHKO Český les.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina přírodního parku Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozd (navrhovaný), přírodě blízká harmonická krajina CHKO Český les, výrazné vzdálené horizonty pásma Českého lesa a Šumavy vč. dominantních výrazných hřbetů a terénních dominant (masiv Čerchova), výrazný reliéf Korábské vrchoviny a masivu Jezvince (krajina izolovaných vrcholů), přírodě blízké partie lučních niv a doprovodných porostů vodotečí a rybníků, kulturní dominanty kostelů, zámky, zříceniny, rozhledny, místa panoramatického vnímání krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V okrajových partiích zvlněné krajiny se objevují výrazné masivy pásma Šumavy a Českého lesa i zřetelné dominanty Všerubské a Švihovské vrchoviny. Na nejvyšších vrcholech jsou

umístěny rozhledny, důležité jsou i kulturní dominanty krajiny vč. výrazných dominant MPR Domažlice (vyhlídková věž, poutní místo Vavříneček nad Domažlicemi, sv. Anna na Tannaberku ad.).

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin vázaných na masiv Čerchova (Čerchov 1042 m n. m.), Krajina izolovaných kuželů v masivu Jezvince (Jezvivec 739 m n. m., Lišák 710 m n. m., Orlovická hora 723 m n. m., Havranice 666 m n. m.), krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Korábské vrchoviny (Koráb 775 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmberek 665 m n. m. ad.), kulturní dominanty (Chodský hrad s vyhlídkovou věží, rozhledna Rýzmberek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově ad.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické pohledy na krajinu českoleského podhůří, na pásmo Šumavy a Českého lesa, na vrcholy Všerubské vrchoviny či masiv Korábu u Kdyně.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), Domažlická věž, rozhledna Rýzmberek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově ad., vyhlídkové věže Tlumačov, Chrastavice, Nová Ves u Kdyně ad. AO bude viditelná i z významných a navštěvovaných rozhleden, kdy se v některých případech bude projevovat s pozadím mohutné hradby pásma Českého lesa (Rýzmberek), či naopak bude vnímaná z vrcholů Českého lesa s pozadím zvlněné krajiny Všerubské a Švihovské vrchoviny (Kurzova věž).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a PP Branžovský hvozd (navrhovaný), ovlivnění harmonické krajiny CHKO Český les není vzhledem ke vzdálenosti pravděpodobné, byť se VTE mohou objevit v dálkových pohledech z vyvýšených míst CHKO. Ovlivnění pohledů na ikonické scenérie pásma Českého lesa s jeho dominantami, Šumavy, dominanty Korábské vrchoviny
2. Potenciální ovlivnění panoramatu historického města MPR Domažlice (omezená viditelnost vzhledem k údolní poloze města) vč. poutního místa Vavříneček nad Domažlicemi
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Domažlická věž, rozhledna Rýzmberek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově). Vzhledem k větší vzdálenosti nepůjde o zásadní změnu vnímání rázu krajiny
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítká ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na mohutný masiv Českého lesa a Všerubské vrchoviny.

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, otevřená zvlněná krajina v náhorních polohách rozvodních hřbetů na jednu stranu umožňují působivé dálkové výhledy na horizonty Českého lesa a Všerubské vrchoviny, na druhou stranu způsobuje viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terémem. V blízkosti PAO jsou vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám vymezeny přírodní parky Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozd (návrh), na západě navazuje území CHKO Český les s výrazným reliéfem dlouhých zalesněných hřbetů a plochých vrcholů. V území se nachází řada vyhlídkových míst na panorama Českého lesa, které mohou být realizací VTE

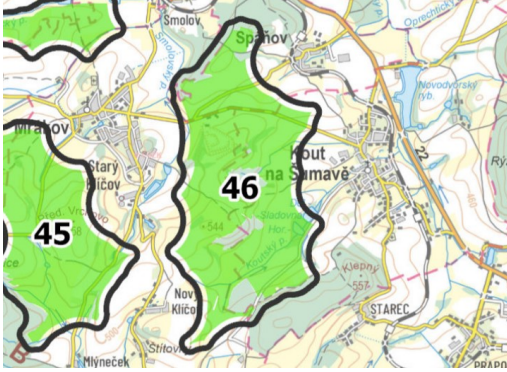
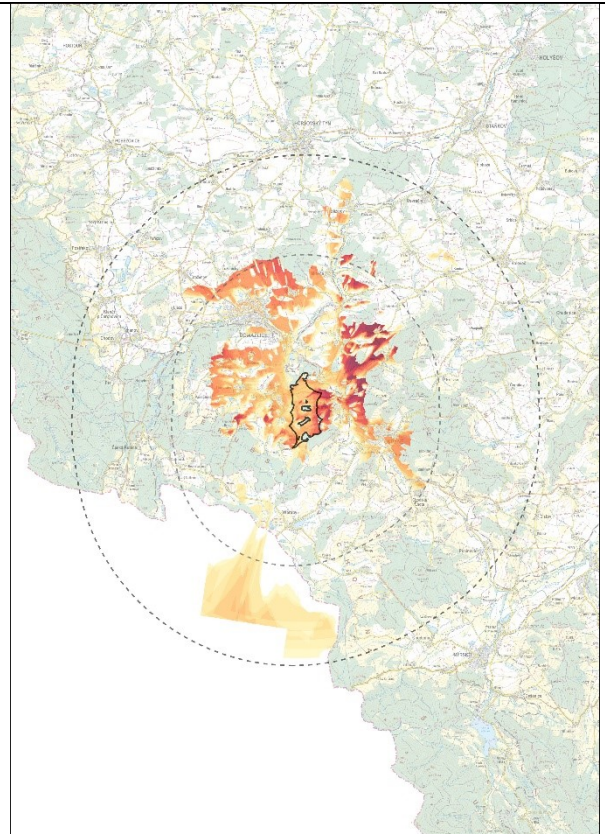
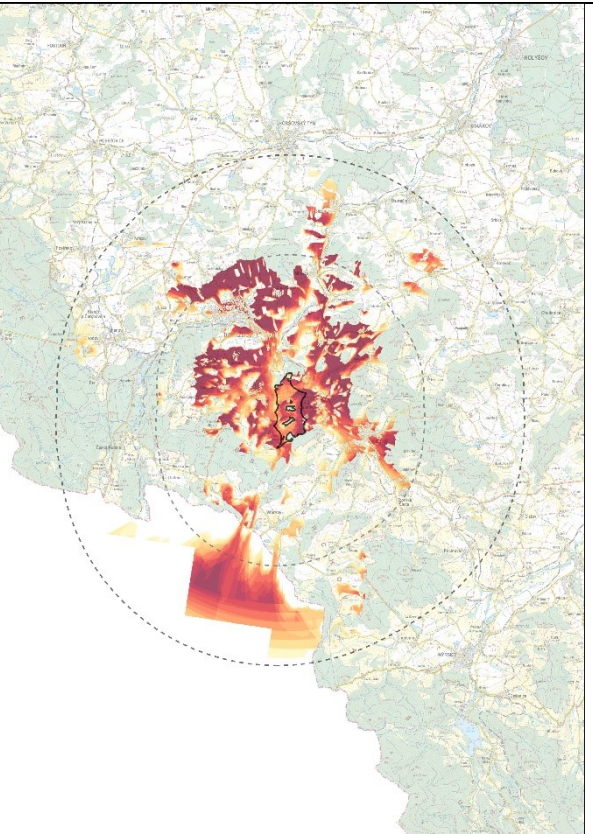
také ovlivněny. Pocitová mapa neobsahuje žádné komentáře v blízkosti PAO, nejbližší jsou lokalizovány do CHKO.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků a CHKO Český les, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech na panorama Domažlic a působení z tradičního poutního místa Vavříneček nad Domažlicemi, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-46, zejména s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Mrákov, Starý a Nový Klíčov (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	46_MRÁKOV-KOUT NA ŠUMAVĚ	
Krajina ZÚR	KR_03 Chodská pahorkatina KR_04 Všerubská vrchovina	
<p>Segment zvlněné vizuálně otevřené zemědělské krajiny mezi Koutem na Šumavě, Mrákovem, Špáňovem, Novým Klíčovem a zalesněným vrchem Koutského lesa (Klepny 556 m n. m.) v povodí Koutského a Smolovského potoka pokrývají pole, louky a pastviny s nelesní zelení. Otevřené náhorní polohy umožňují výhledy na dominanty výrazných vrchů severně a východně od Kdyně (Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m., Slupný 601 m n. m., Koráb 776 m n. m.) i na vzdálené horizonty Českého lesa a Všerubské vrchoviny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Harmonická krajina s členitě pahorkatinným, ploše vrchovinným, členitě vrchovinným i ploše hornatinným reliéfem v blízkosti hlavního evropského rozvodí a rozvodí Radbuzy a Úhlavy patří k podhůří Českého lesa. Nachází se v ní Všerubský průsmyk mezi Českým lesem a Šumavou, od Kdyně k němu vede Kdyňská brázda. Od nich terén stoupá až k vrcholům Korábské vrchoviny u Kdyně a Haltravské hornatiny v nejvyšších partiích pásma Českého lesa. V zemědělské krajině poměrně velkého měřítka se vyskytuje relativně rovnoměrné zastoupení polí a luk, v údolích plochy s přirozenější vegetací, ve vyšších polohách pak rozsáhlé celky zejména jehličnatých lesů. Přírodní a

krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány přírodním parkem Český les – Domažlice, přírodním parkem Zelenov, navrženým přírodním parkem Všerubská vrchovina, navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd, blízkostí CHKO Český les a několika zvláště chráněnými územími.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m. ad.; Haltravská hornatina: masiv Čerchova 1042 m n. m., vrchy v podhůří), skalní útvary: PP Sokolova vyhlídka (morfologicky výrazný výchoz českého křemenného valu), PP Salka (pozůstatky těžby), PP Mlýneček (skalní výchoz), PP Německá hora (opuštěný lom), PP Hora (smíšený porost); řeky a potoky (Zubřina), hlavní evropské rozvodí (Dunaj / Labe), rozvodí Radbuzy a Úhlavy, CHKO Český les, PP Český les – Domažlice, PP Zelenov, PP Všerubská vrchovina a navrhovaný PP Branžovský hvozd, rybníky (Smolovský, Babylonské rybníky), střední i rozsáhlé jehličnaté či smíšené lesy, louky a pastviny.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně až pozdně středověké sídelní krajiny, v nejvyšších polohách novověké sídelní krajiny, se segmenty harmonické kulturní krajiny s historickými vesnickými sídly, malými městy a Domažlicemi jako centrem Chodska, památkami, částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky, lokálně s fragmenty původního členění plužiny, ovlivněné poválečným odsunem a socialistickou kolektivizací, s místy historických událostí (bojiště u Domažlic, J. Š. Baar) a chodskou tradicí (chodské vesnice).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná sakrální architektura, hradiště; hrad, věž, kostely a domy v Domažlicích, zámek Trhanov, Klenci, poutní místo Vavřineček nad Domažlicemi ad.), historická sídla MPR Domažlice (historické jádro s dochovanými pozdně gotickými a renesančními domy s podloubím), Ochramné pásmo MPR Domažlice, VPZ Trhanov (ulicovitá obec s dochovanou řadou tradičních stavení vzniklých na sklonku 18. století a v průběhu 19. století), VPZ Klenci pod Čerchovem (zóna s dochovanými klasicistními domy, které byly výrazněji upravovány na sklonku 19. století a novodobě), VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století), VPZ Stráž (chodská obec s řadou tradičních usedlostí), okrajově KPZ Chudenicko.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřené málo členěné vyvýšené polohy zvlněné krajiny umožňují působivé dálkové výhledy na horizonty pásma Českého lesa, Všerubské a Švihovské vrchoviny vč. dominant Korábské vrchoviny, zalesněné svahy s členitými horizonty, přírodními a přírodě blízkými krajinnými segmenty a znaky harmonie měřítka a vztahů v krajině. Lokality se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami jsou mj. indikovány přítomností přírodního parku Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozd a blízkostí CHKO Český les.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina přírodního parku Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozd (navrhovaný), přírodě blízká harmonická krajina CHKO Český les, výrazné vzdálené horizonty pásma Českého lesa a Šumavy vč. dominantních výrazných hřbetů a terénních dominant (masiv Čerchova), výrazný reliéf Korábské vrchoviny a masivu Jezvince (krajina izolovaných vrcholů), přírodě blízké partie lučních niv a doprovodných porostů vodotečí a rybníků, kulturní dominanty kostelů, zámků, zříceniny, rozhledny, místa panoramatického vnímání krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V okrajových partiích zvlněné krajiny se objevují výrazné masivy pásma Šumavy a Českého lesa i zřetelné dominanty Všerubské a Švihovské vrchoviny. Na nejvyšších vrcholech jsou umístěny rozhledny, důležité jsou i kulturní dominanty krajiny vč. výrazných dominant MPR Domažlice (vyhlídková věž, poutní místo Vavřineček nad Domažlicemi, sv. Anna na Tannaberku ad.).

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin vázaných na masiv Čerchova (Čerchov 1042 m n. m.), krajina izolovaných kuželů v masivu Jezvince (Jezvivec 739 m n. m., Lišák 710 m n. m., Orlovická hora 723 m n. m., Havranice 666 m n. m.), krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Korábské vrchoviny (Koráb 775 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m. ad.), kulturní dominanty (Chodský hrad s vyhlídkovou věží, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově ad.).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické pohledy na krajinu českoleského podhůří, na pásmo Šumavy a Českého lesa, na vrcholy Všerubské vrchoviny či masiv Korábu u Kdyně.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), Domažlická věž, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově ad., vyhlídkové věže Tlumačov, Chrastavice, Nová Ves u Kdyně ad. AO bude viditelná i z významných a navštěvovaných rozhleden, kdy se v některých případech bude projevovat s pozadím mohutné hradby pásma Českého lesa (Rýzmbek), či naopak bude vnímaná z vrcholů Českého lesa s pozadím zvlněné krajiny Všerubské a Švihovské vrchoviny (Kurzova věž).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a PP Branžovský hvozď (navrhovaný), ovlivnění harmonické krajiny CHKO Český les není vzhledem ke vzdálenosti pravděpodobné, byť se VTE mohou objevit v dálkových pohledech z vyvýšených míst CHKO. Ovlivnění pohledů na ikonické scenérie pásma Českého lesa s jeho dominantami, Šumavy, dominanty Korábské vrchoviny
2. Potenciální ovlivnění panoramatu historického města MPR Domažlice (omezená viditelnost vzhledem k údolní poloze města) vč. poutního místa Vavřineček nad Domažlicemi
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Domažlická věž, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Koráb, Kurzova věž na Čerchově). Vzhledem k větší vzdálenosti nepůjde o zásadní změnu vnímání rázu krajiny
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítká ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na mohutný masiv Českého lesa a Všerubské vrchoviny.

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, otevřená zvlněná krajina v náhorních polohách rozvodných hřbetů na jednu stranu umožňují působivé dálkové výhledy na horizonty Českého lesa a Všerubské vrchoviny, na druhou stranu způsobuje viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem.

V blízkosti PAO jsou vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám vymezeny přírodní parky Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozď (návrh), na západě navazuje území CHKO Český les s výrazným reliéfem dlouhých zalesněných hřbetů a plochých vrcholů. V území se nachází řada vyhlídkových míst na panorama Českého lesa, které mohou být realizací VTE také ovlivněny. Pocitová mapa neobsahuje žádné komentáře v blízkosti PAO, nejbližší jsou lokalizovány do CHKO.

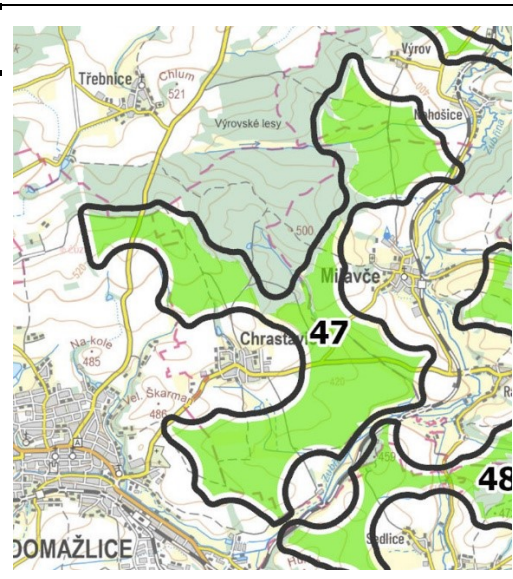
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

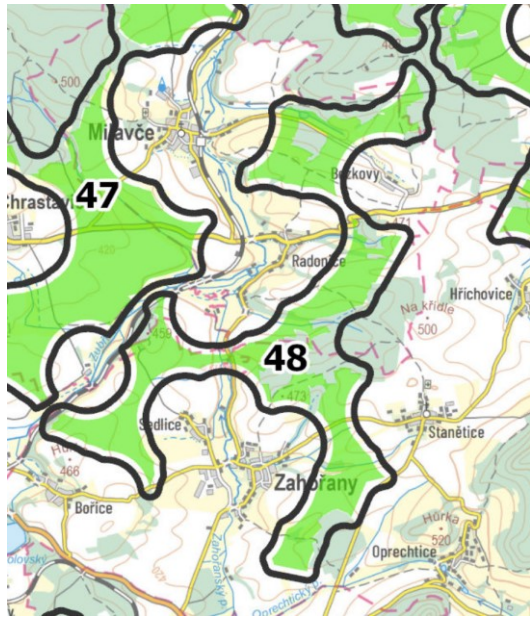
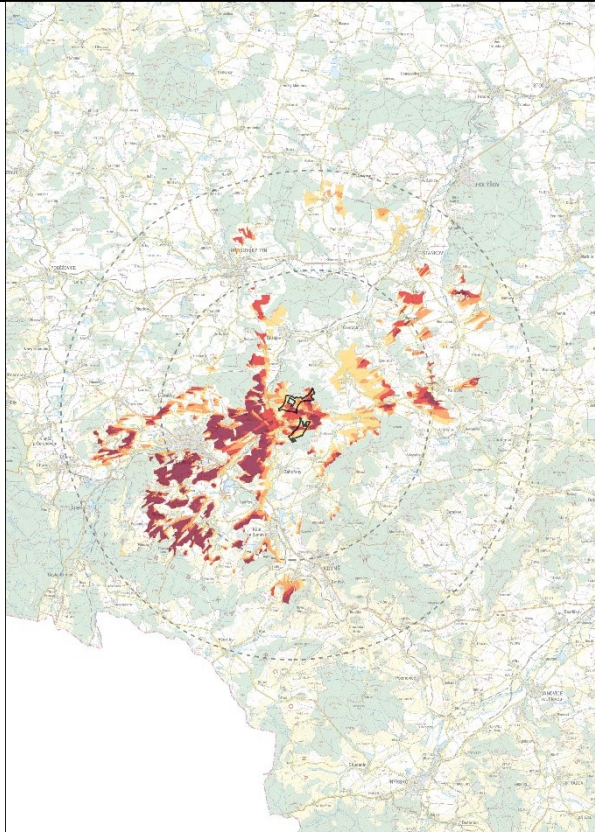
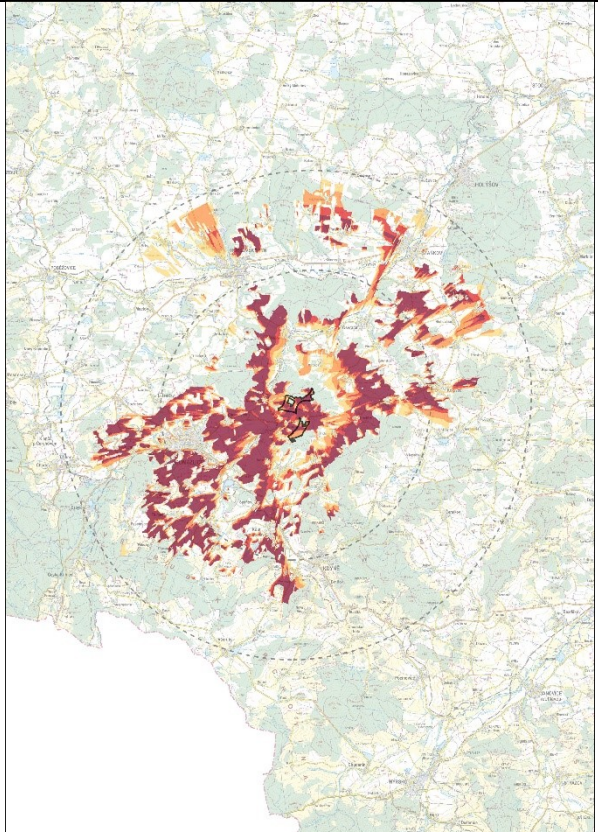
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků a CHKO Český les, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Na lokální úrovni prověřit minimalizaci průmětu VTE do panoramatu Domažlic a působení z tradičního poutního místa Vavříneček nad Domažlicemi a do turisticky a historicky významného místa u gloriety severně od silnice Kout n. Š. – Mrákov.
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-45, zejména s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Mrákov, Starý a Nový Klíčov (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

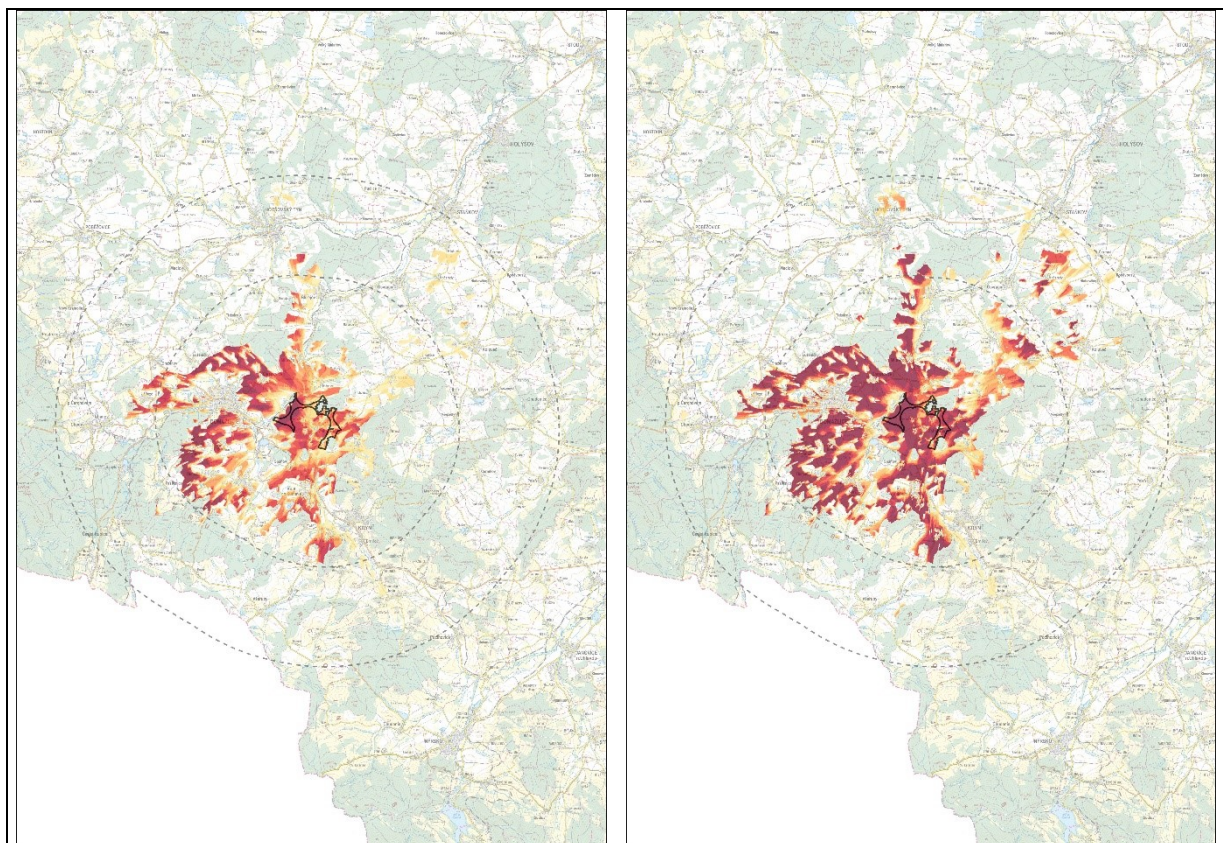
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	47_DOMAŽLICE-VÝCHOD
Krajina ZÚR	KR_03 Chodská pahorkatina
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>	

kód PAO	48_MILAVČE-ZAHOŘANY	
Krajina ZÚR	KR_03 Chodská pahorkatina	
<p>Poměrně velký členitý segment zemědělské krajiny východně od Domažlic a severozápadně od Kdyně v povodí Zubřiny je vymezen v členité krajině mezi Zahořany, Oprechticemi, Staněticemi, Božkovy, Milavčí, Radonicemi, Bořicemi a Sedlicí. Jeho nepravidelný tvar je dán lesními plochami a zástavbou okolních obcí a osad. Mírně zvlněnou krajinu pokrývají poměrně rozsáhlé plochy polí a luk. Mírné svahy klesají do široce rozevřených údolí. V nižších polohách vznikají prostorově uzavřené segmenty vymezené plochými horizonty či okraji lesních porostů, z vyšších náhorních poloh, zejména v jižní části AO, s e se otevírají výhledy na terénní dominanty zalesněných vrchů v okolí Kdyně (Rýzmberek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m., Koráb 776 m n. m.) i na vzdálené horizonty Všerubské vrchoviny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro severní část východně a severně od Radonic (nahore) a jižní část v okolí Zahořan (dole)</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Harmonickou zvlněnou krajinou s členitě pahorkatinným až členitě vrchovinným reliéfem v povodí Zubřiny, v blízkosti hlavního evropského rozvodí a rozvodí Radbuzy a Úhlavy, prochází Kdyňská brázda, na kterou navazují svahy pahorkatiny s širokými táhlými rozvodními hřbety, zbytky holoroviny a široce rozevřenými údolími. Na ně navazují výraznější hřbety a vrcholy Korábské a Babylonské vrchoviny, z vyšších náhorních poloh se otevírají výhledy na pásmo Českého lesa a Šumavy. V zemědělské krajině poměrně velkého měřítka se vyskytují relativně velké plochy orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství, v údolích louky a plochy přírodnější vegetace, rybníky, svahy a hřbety pokrývají převážně jehličnaté, místy smíšené lesy. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním Branžovským Hvozdem, v širším pohledu přírodními parky Zelenov a Český les – Domažlice.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: tři rozsáhlé hřbety – Úlikovský, Suchohorský a Doubravský s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmberek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), navrhovaný PP Branžovský hvozď, PP Český les – Domažlice, PP Zelenov, EVL Netřeb (suťový les), PP Hora (smíšený porost), rybníky (Smolovský, Novodvorský), vodní toky a údolní nivy, střední i rozsáhlé jehličnaté či smíšené lesy, louky a pastviny.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území na pomezí vrcholně a pozdně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a městy s částečně dochovanou urbanistickou struktu-

rou, památkami, s částečně dochovanou krajinnou strukturou, historickými rybníky (Novodvorský, Smolovský), lokálně s fragmenty původního členění plužiny.

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, měšťanské domy, kostely, Chodský hrad s vyhlídkovou věží a další objekty v Domažlicích, venkovské usedlosti v Kanicích, zámek a tvrz Kout na Šumavě, zámek Kanice, zřícenina hradu Rýzmbek, zřícenina hradu Nový Herštejn, zřícenina hradu Netřeb ad.), archeologických lokalit (Milavečské mohyly, hradiště Blížejov ad.), a cenných sídel, MPR Domažlice (historické jádro s dochovanými pozdně gotickými a renesančními domy s podloubím), ochranné pásmo městské památkové rezervace Domažlice, VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století.).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená málo členěná krajina většího měřítka, jejíž osu tvoří niva Zubřiny a Zahořanského potoka, není výrazně výškově rozrůzněná, má spíše klidný, statický charakter plochých hřbetů a široce rozevřených údolí. V nižších polohách vznikají prostorově uzavřené segmenty vymezené plochými horizonty či okraji lesních porostů, z vyšších náhorních poloh se otevírají panoramatické výhledy na terénní dominanty zalesněných vrchů Úlikovského hřbetu Korábské vrchoviny v okolí Kdyň (Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m., Koráb 776 m n. m.) i na vzdálené horizonty pásma Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami okraje přírodních parků Český les – Domažlice a Zelenov a navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Úlikovského, Suchohorského a části Korábského hřbetu (Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), přírodě blízké partie lučních niv a doprovodných porostů vodotečí (Zubřina, Zahořanský potok), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, absence excesivních staveb a souborů, charakter venkovské zemědělské krajiny bez výrazného narušení.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského a Suchohorského, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scenériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců Všerubské vrchoviny a pásma Českého lesa (masiv Čerchova) a Šumavy (masiv Jezvince).

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin vázaných na masiv Čerchova (Čerchov 1042 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Korábské vrchoviny (Úlikovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), Krajina izolovaných kuželů v masivu Jezvince (Jezvinec 739 m n. m., Lišák 710 m n. m., Orlovická hora 723 m n. m., Havranice 666 m n. m.), kulturní dominanty v sídlech (Domažlická věž) i v krajině (Netřeb, Bolfánek, Rýzmbek, Nový Herštejn).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické výhledy na dominanty Korábské vrchoviny i na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeň, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, vyhlídková věž Puclice, rozhledna Volfánek, rozhledna Koráb, rozhledna Rýzmberk, rozhledna Šibeniční vrch, vyhlídkový Gloriet v Horšovském Týně, vyhlídková věž Tlumačov, vyhlídková věž Chrastavice, Domažlická věž, Kurzova věž na Čerchově, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličková vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.)

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodních parků Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a PP Branžovský hvozď (navrhovaný), ovlivnění harmonické krajiny CHKO Český les není vzhledem ke vzdálenosti pravděpodobné, byť se VTE mohou objevit v dálkových pohledech z vyvýšených míst CHKO. Ovlivnění pohledů na ikonické scenérie pásma Českého lesa s jeho dominantami, Šumavy, dominanty Korábské vrchoviny.
2. Potenciální ovlivnění panoramatu historického města MPR Domažlice (omezená viditelnost vzhledem k údolní poloze města) vč. poutního místa Vavřineček nad Domažlicemi.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Domažlická věž, rozhledna Rýzmberk, rozhledna Koráb, Bolfánek).
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítka ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozdu a působivé pásmo Korábské vrchoviny.

SHRNUTÍ

PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, mírně zvlněnou krajinu pokrývají poměrně rozsáhlé plochy polí a luk, zatímco v nižších polohách širokých údolích vznikají prostorově uzavřené segmenty vymezené plochými horizonty či okraji lesních porostů, z vyšších náhorních poloh, zejména v jižní části PAO, se se otevírají výhledy na terénní dominanty zalesněných vrchů v okolí Kdyně i na vzdálené horizonty Všerubské vrchoviny, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. V blízkosti PAO jsou vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám vymezeny přírodní parky Český les – Domažlice, Zelenov, Všerubská vrchovina a Branžovský hvozď (návrh), nedaleko se nachází cenné historické město Domažlice a nad ním tradiční poutní místo Vavřineček. V území se nachází řada vyhlídkových míst na pásmo Českého lesa, které mohou být realizační VTE také ovlivněny. Zejména vzhledem k zachovanému charakteru venkovské krajiny bez excesivních staveb a blízkosti přírodních parků se jedná o PAO s doporučeným omezením počtu stromů a v dalších fázích po detailnějším prověření případně redukcí plochy PAO v severním segmentu, kde náhorní polohy umožňují výraznější vizuální dopad i do cenné krajiny přírodních parků. Picitová mapa obsahuje minimální množství komentářů v širších okolí PAO.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

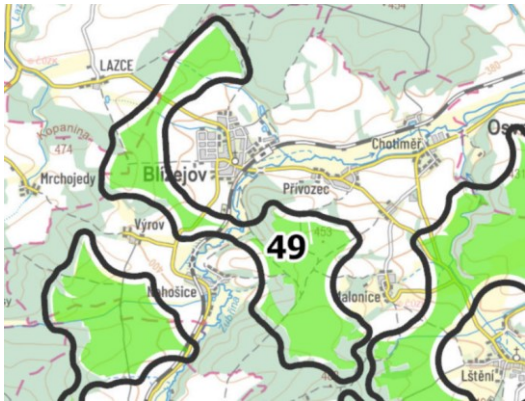
1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků, zejména z území navrhovaného přírodního

parku Branžovský hvozd, a v panoramatu Domažlic a působení z tradičního poutního místa Vavříneček nad Domažlicemi, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.

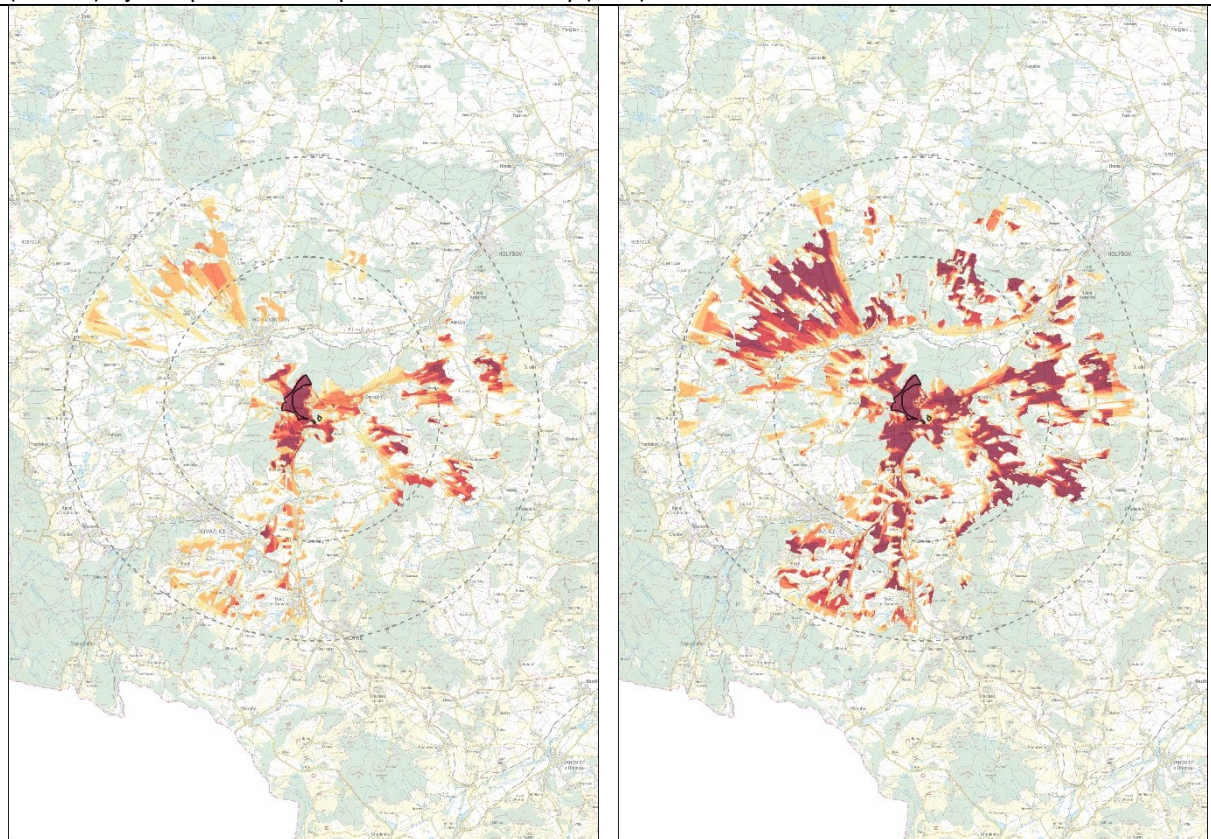
2. Omezit využití severní části PAO s ohledem na větší vizuální dopady do cenných partií krajiny.
3. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Sedlice, Zahořany, Radonice, Božkovy a Milavče, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
4. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-49 a PAO-50, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Hříchovice a Stanětice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

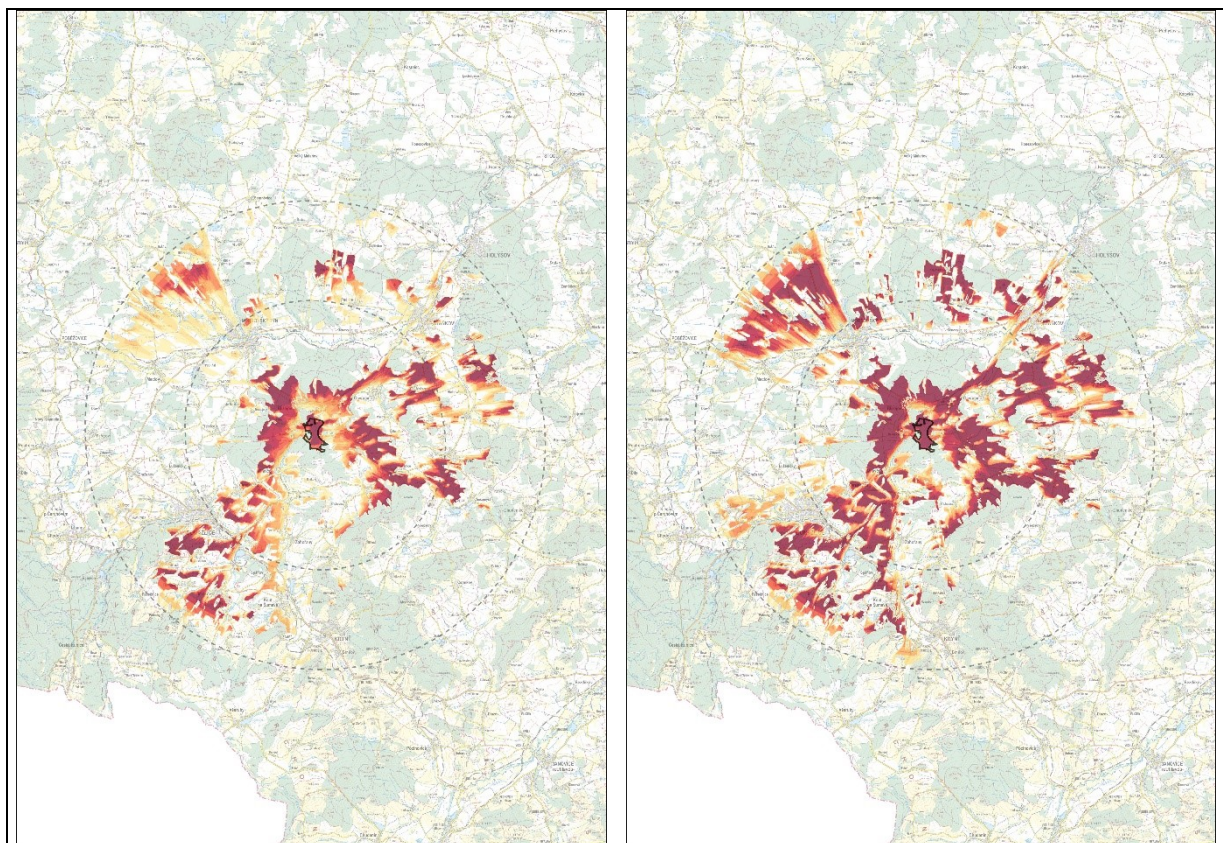
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

kód PAO	49_ BLÍŽEJOV-MALONICE	
Krajina ZÚR	KR_03 Chodská pahorkatina KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Podlouhlý segment zemědělské krajiny mezi Malonicemi, Nahošicemi, Výrovem a Blížejovem tvoří dvě části oddělené údolím Zubřiny. Z otevřených ploch východních svahů nad Blížejovem se otevírají dálkové pohledy na vrcholy Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty Všerubské vrchoviny. Jihovýchodní část je členitější, bohatší na nelesní zeleň, omezená plochým rozvodím Zubřiny a Hradištského potoka (Vrch nad Jandovskem 453 m n. m.).</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro severovýchodní část na levém břehu Zubřiny (nahore) a jihozápadní část na pravém břehu Zubřiny (dole)

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o harmonickou zvlněnou krajinu ploché až členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, zbytky holoroviny, široce rozevřenými plochými údolími v povodí středního toku Radbuzy. Na západě je krajina plošší, údolí jsou mělká a široká, na jihovýchodě se objevuje výraznější a členitější reliéf Korábské vrchoviny. Z otevřených ploch rozvodních hřbetů se otevírají dálkové pohledy na vrcholy Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa. V zemědělské krajině poměrně velkého měřítká se vyskytují relativně velké plochy málo členěné orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství, v údolích podél vodotečí jsou louky a plochy přírodnější vegetace, lesy jsou převážně jehličnaté monokultury. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina, zejména Úlikovský hřbet, Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlikovská hora 710 m n. m. ad.), navrhovaný PP Branžovský hvozd, EVL Netřeb (suťový les), menší vodní toky a úzké údolní nivy, střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, méně louky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území na pomezí vrcholně a pozdně (Úlikovský hřbet) středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a městy s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění plužiny.

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, měšťanské domy, Chodský hrad s vyhlídkovou věží a další objekty v Domažlicích, venkovské usedlosti v Kanicích, zámek Horšovský Týn, zámek Kanice, zřícenina hradu Netřeb ad.), archeologických lokalit (Milavečské mohyly, hradiště Blížejov ad.), a cenných sídel, MPR Domažlice (historické jádro s dochovanými pozdně gotickými a renesančními domy s podloubím), ochranné pásmo městské památkové rezervace Domažlice, VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století.), MPR Horšovský Týn (historické jádro se zachovanými gotickými a renesančními domy), ochranné pásmo městské památkové rezervace Horšovský Týn.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená málo členěná krajina většího měřítka, jejíž osu tvoří niva Zubřiny, není výrazně výškově rozrůzněná, má spíše klidný, statický charakter dlouhých plochých hřbetů a široce rozevřených údolí. Objevují se i členitější území, bohatší na nelesní zeleň s menšími plochami lesů. V nižších polohách vznikají rozsáhlé prostorově uzavřenější segmenty vymezené plochými horizonty či okraji lesních porostů, z vyšších náhorních poloh svahů a hřbetů se otevírají dálkové pohledy na vrcholy Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty pásma Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozď, krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Úlikovského hřbetu (Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlikovská hora 710 m n. m. ad.), přírodě blízké partie luční nivy a doprovodných porostů výrazné krajinné osy Zubřiny, přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, absence excesivních staveb a souborů, charakter venkovské zemědělské krajiny bez výrazného narušení.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského a Suchohorského, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scenériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlikovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), kulturní dominanty v sídlech (Domažlická věž) i v krajině (Netřeb, Bolfánek, Rýzmbek, Nový Herštejn).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické výhledy na dominanty Korábské vrchoviny i na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeň, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, vyhlídková věž Puclice, rozhledna Volfánek, rozhledna Koráb, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Šibeniční vrch, vyhlídkový Gloriet v Horšovském

Týně, vyhlídková věž Tlumačov, vyhlídková věž Chrastavice, Domažlická věž, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličková vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozd (navrhovaný), ovlivnění pohledů na ikonické scenérie pásma Českého lesa s jeho dominantami, Šumavy, dominanty Korábské vrchoviny
2. Potenciální ovlivnění panoramatu historického města MPR Domažlice (omezená viditelnost vzhledem k údolí poloze města) vč. poutního místa Vavřineček nad Domažlicemi, MPR Horšovský Týn či VPZ Kanice
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Domažlická věž, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Koráb, Šibeniční vrch u Horšovského Týna).
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítka ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozd a působivé pásmo Korábské vrchoviny.

SHRNUTÍ

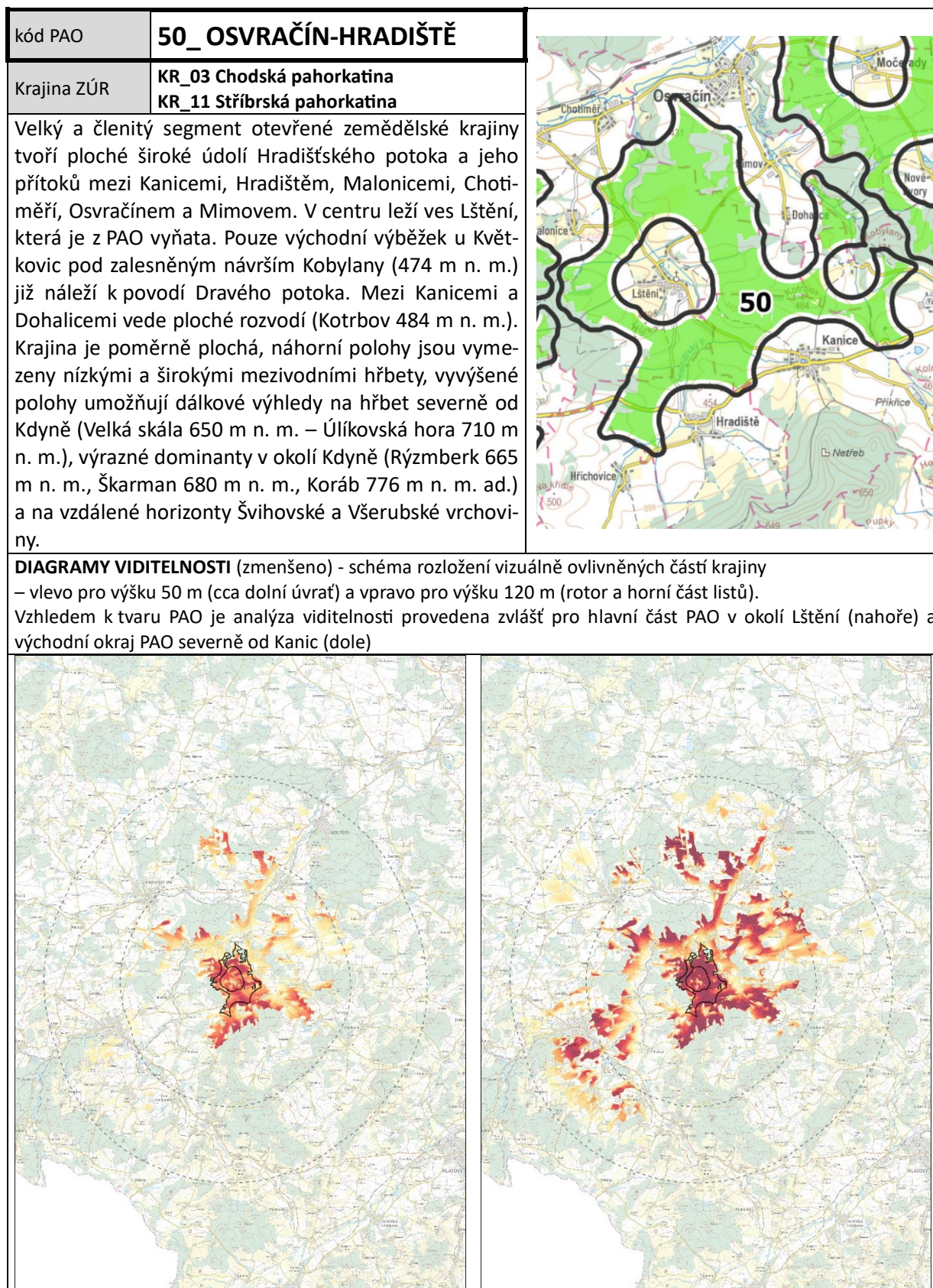
PAO leží v poloze, která je poměrně exponovaná, výškově málo rozrůzněná. Mírně zvlněnou krajinu pokrývají poměrně rozsáhlé plochy polí a luk, z vyšších náhorních poloh svahů a hřbetů se otevírají dálkové pohledy na vrcholy Švihovské vrchoviny i na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty pásma Českého lesa a Šumavy, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. V blízkosti AO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozd, nedaleko se nachází cenná historická města Horšovský Týn (MPR) Domažlice (MPR) a nad nimi tradiční poutní místo Vavřineček. V území se nachází řada vyhlídkových míst. Pocitová mapa obsahuje minimální množství komentářů s identifikovanými hodnotami.

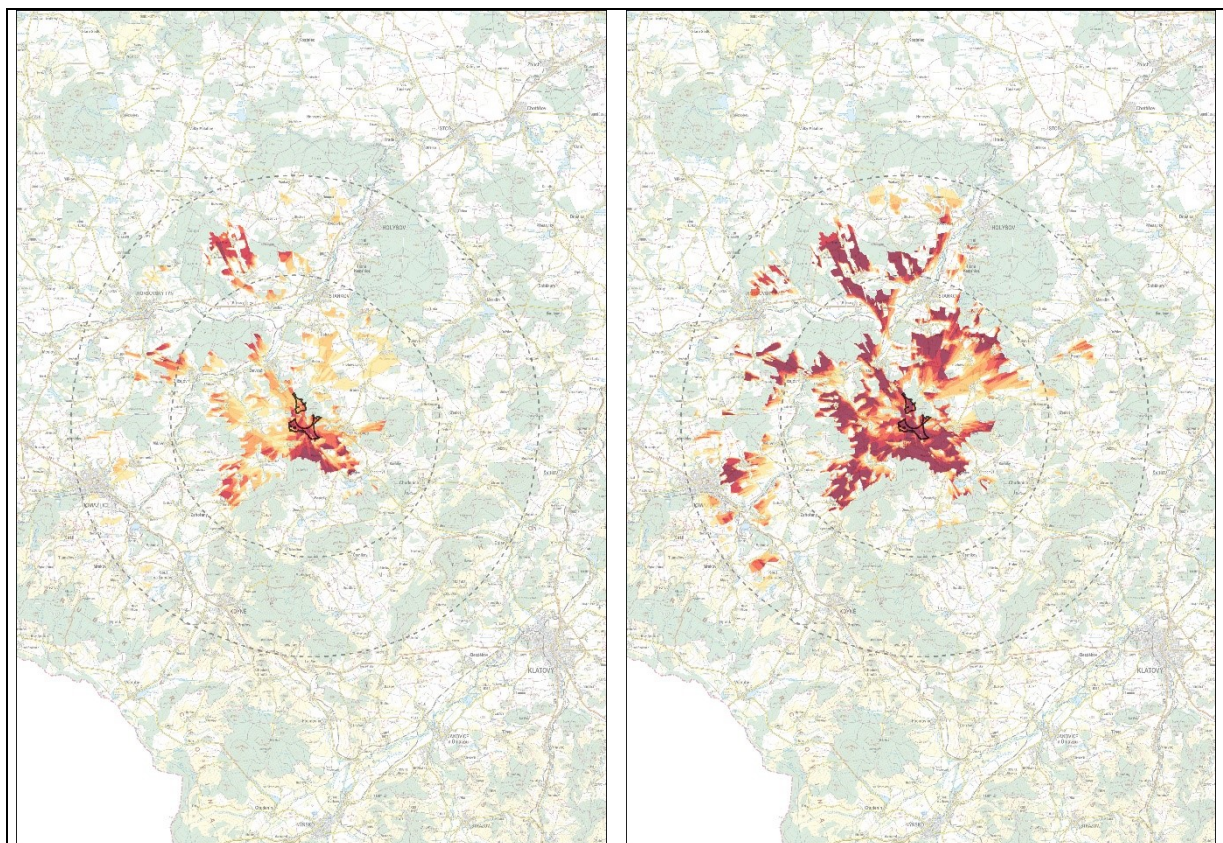
NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, a v panoramatu Domažlic a působení z tradičního poutního místa Vavřineček nad Domažlicemi, MPR Horšovský Týn, případně VPZ Kanice, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídla Blížejov, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-49 a PAO-50, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Přívozec, Františkov, Chotiměř a Malonice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o ploše zvlněnou krajinu členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, zbytky holoroviny, široce rozevřenými plochými údolími, mírnými a středně ukloněnými svahy v povodí středního toku Radbuzy. Na jihovýchodě se objevuje výraznější a členitější reliéf Korábské vrchoviny (zejména Úlikovský a Suchohorský hřbet oddělené Úbočskou kotlinou). Z otevřených ploch náhorní poloh se otevírají dálkové výhledy na vrcholy Švihovské vrchoviny, na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa. V zemědělské krajině poměrně velkého měřítka se vyskytují relativně velké plochy málo členěné orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství, v údolích podél vodotečí jsou louky a plochy přírodnější vegetace, lesy jsou převážně jehličnaté monokultury. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina, zejména Úlikovský a Suchohorský hřbet, Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlikovská hora 710 m n. m., Suchá hora 760 m n. m. ad.), navrhovaný PP Branžovský hvozd, EVL Netřeb (suťový les), NPP Americká zahrada (arboretum se vzácnými druhy cizích dřevin), menší vodní toky a úzké údolní nivy (Zubřina, Hradištský potok), střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, méně louky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území na pomezí vrcholně a pozdně (Úlikovský a Suchohorský hřbet) středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a městy s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění plužiny a historickými rybníky (Novodvorský, rybníky na Merklínce ad.)

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, měšťanské domy, venkovské usedlosti v Kanicích, zámek Horšovský Týn, zámek Kanice, zámky Chudenice, Lázeň, Osvračín, Chotiměř, Blížejov, Chotiměř ad., rozhledna Bolfánek, zřícenina hradu Netřeb, pozůstatky hradu Ruchomperk ad.), archeologických lokalit (hradiště Blížejov), a cenných sídel, VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století.), KPZ Chudenicko (mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek), arboretum Americká zahrada

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená málo členěná velkoplošná zemědělská krajina většího měřítka, jejíž osu tvoří niva Hradištského potoka v širokém mělkém údolí. Krajina není výrazně výškově rozrůzněná, má spíše klidný, statický charakter dlouhých plochých hřbetů a široce rozevřených údolí. Objevují se i členitější území, bohatší na nelesní zeleň s menšími plochami lesů. Zejména na jihovýchodě vystupuje výraznější a členitější reliéf Korábské vrchoviny, zejména Úlíkovský a Suchohorský hřbet oddělené Úbočskou kotlinou. V nižších polohách vznikají rozsáhlé prostorově uzavřenější segmenty vymezené plochými horizonty či okraji lesních porostů, z vyšších náhorních poloh svahů a hřbetů se otevírají dálkové výhledy na hřbet severně od Kdyně (Velká skála 650 m n. m. – Úlíkovská hora 710 m n. m.), výrazné dominanty v okolí Kdyně (Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m., Koráb 776 m n. m. ad.) a na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozď, v rámci kterého je mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek vymezena jako KPZ Chudenicko, krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Úlíkovského a Suchohorského hřbetu (Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlíkovská hora 710 m n. m. ad.), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, absence excesivních staveb a souborů, charakter venkovské zemědělské krajiny bez výrazného narušení.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlíkovského, Suchohorského a Doubravského hřbetu, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scénériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty. V blízkých pohledech vynikají i lokální zalesněné dominanty a menší kulturní dominanty v sídlech i v krajině.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlíkovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), kulturní dominanty v sídlech (Domažlická věž) i v krajině (Netřeb, Bolfánek, Rýzmbek, Nový Herštejn).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické výhledy na dominanty Korábské vrchoviny i na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa a Šumavy.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeň, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, vyhlídková věž Puclice, rozhledna Volfánek,

rozhledna Koráb, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Šibeniční vrch, vyhlídkový Gloriet v Horšovském Týně, vyhlídková věž Tlumačov, vyhlídková věž Chrastavice, Domažlická věž, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličkova vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozd (navrhovaný), ovlivnění pohledů na ikonické scenérie Korábské vrchoviny a na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.
2. Potenciální ovlivnění panoramatu historického města MPR Horšovský Týn či VPZ Kanice, ovlivnění hodnot KPZ Chudenicko vč. dominanty Bolfánek nad Chudenicemi.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Šibeniční vrch u Horšovského Týna, Bolfánek nad Chudenicemi ad.).
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítka ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozd, působivé pásmo Korábské vrchoviny a cennou kulturní krajinu KPZ Chudenicko.

SHRNUTÍ

PAO leží v poměrně exponované poloze uvnitř málo členěné velkoplošné zemědělské krajiny většího měřítka, která je výškově málo rozrůzněná. Náhorní polohy jsou vymezeny nízkými a širokými mezivodními hřbety a umožňují dálkové výhledy na masiv Korábské vrchoviny i na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny, je pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozd, uvnitř kterého leží kulturně cenná krajina KPZ Chudenicko s dominantou Bolfánku, nedaleko se nachází historické město Horšovský Týn (MPR) a památkově cenná ves Kanice (VPZ). V území se nachází i řada vyhlídkových míst, jak na terénu, tak rozhleden (Bolfánek, Rýzmbek, Šibeniční vrch). Zejména vzhledem k zachovanému charakteru venkovské krajiny bez excesivních staveb a blízkosti přírodního parku a krajinné památkové zóny, do které je však vizuální dopad omezený, se jedná o přípustnou PAO s omezením množství jednotlivých strojů (aby nevznikla krajina nového typu s dominantním působením technických staveb). Pocitová mapa obsahuje minimální množství komentářů v okolí PAO.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

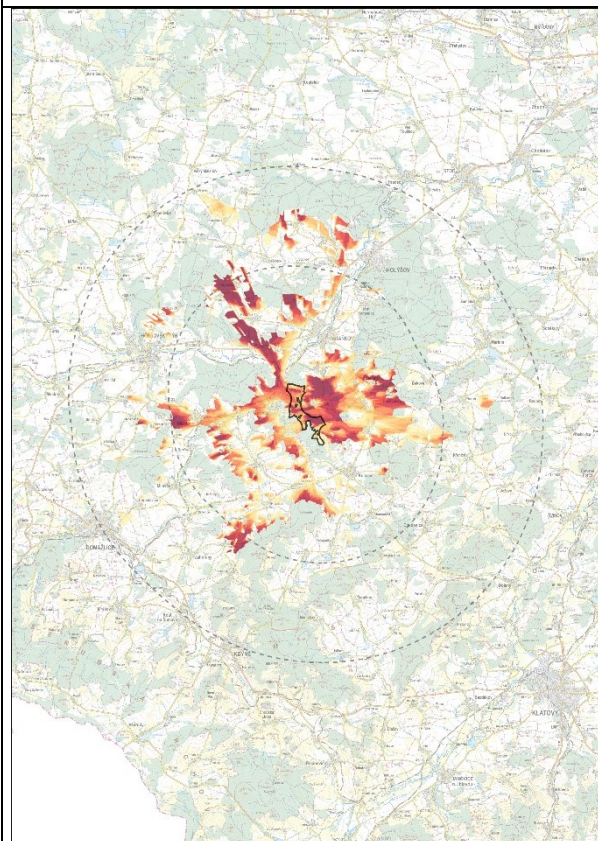
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd a v panoramatu MPR Horšovský Týn, případně VPZ Kanice, minimalizovat vizuální dopady do krajiny KPZ Chudenicko vč. vyhlídky z Bolfánku, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Hradiště, Kanice, Lštění, Dohalice a Květkovice, zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-48, PAO-49 a PAO-51, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Malonice, Františkov, Chotiměř, Přívozec, Osvračín, Mimov, Dohalice, Koloveč, Božkovy (zachování souvislého zor-

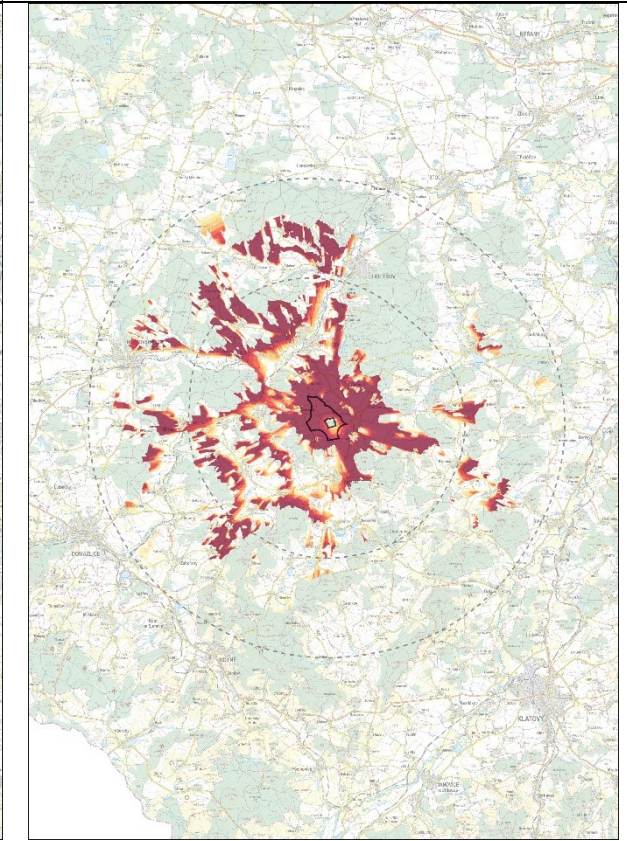
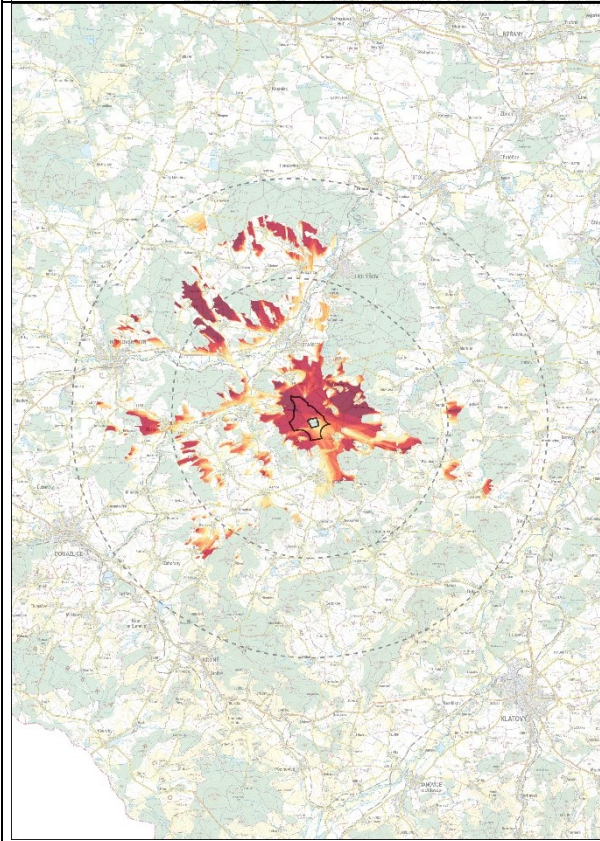
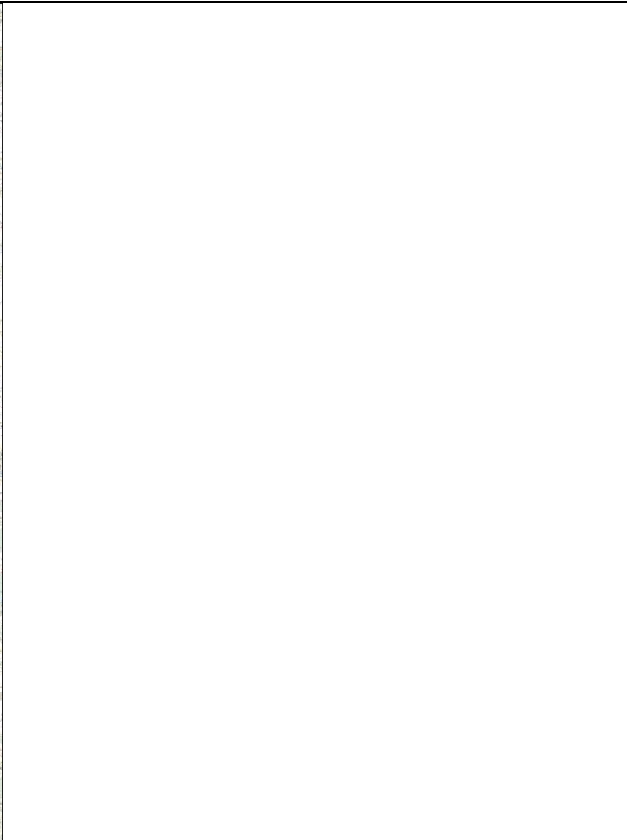
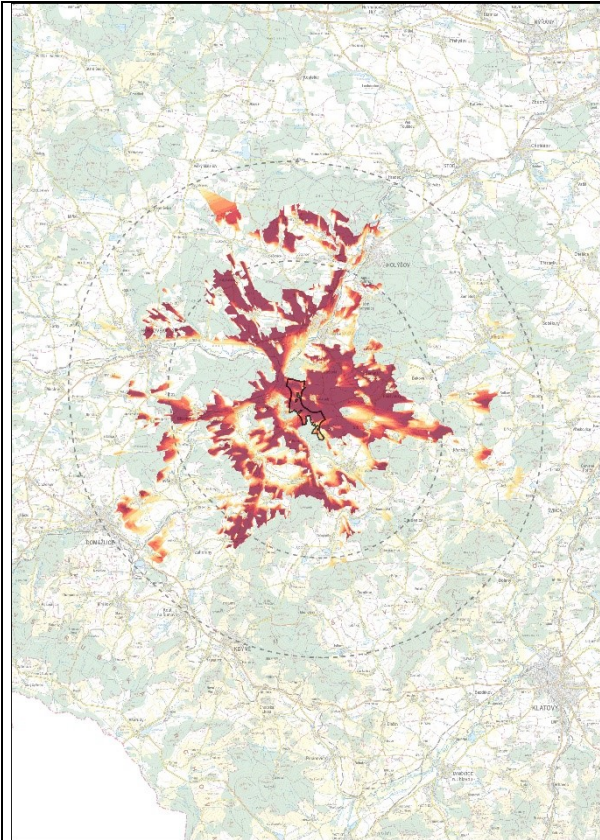
ného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

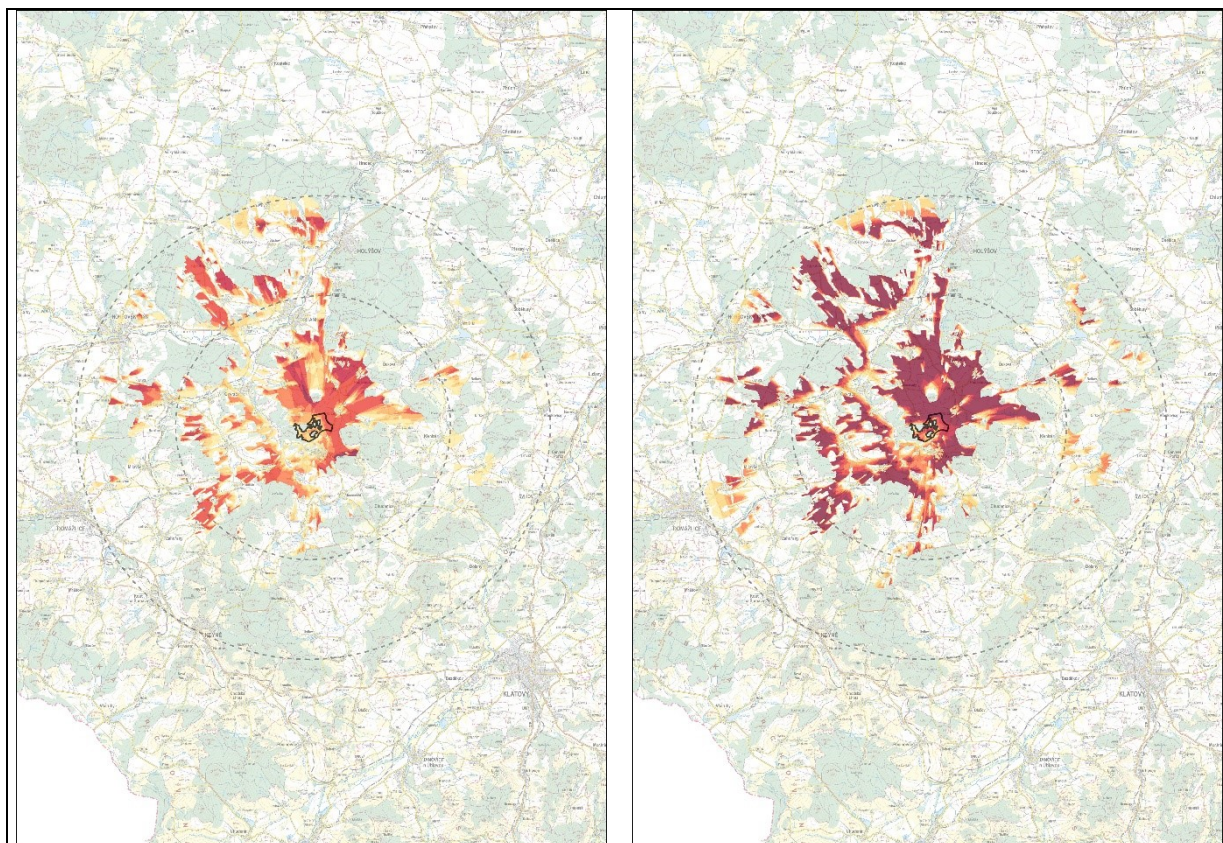
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

kód PAO	51_ OSVRAČÍN-KOLOVEČ	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina	
<p>Segment vizuálně otevřené zemědělské ploché krajiny na rozvodí Zubřiny a Srbsického potoka mezi Srbicemi, Kolovečí, Mimovem, Osvračínem, Močerady a Hlohovčicemi převážně pokrývají plochy málo členěné orné půdy, pouze na okrajích se objevují plochy drobných remízů či nelesní zeleně. V centru PAO je osada Nové Dvory, která je jako všechna sídla z PAO vyňata. Velkoplošná plochá krajina bez výraznějších terénních útvarů umožňuje dálkové průhledy na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů). Vzhledem k tvaru PAO je analýza viditelnosti provedena zvlášť pro západní a jihozápadní segment (nahore), severovýchodní segment (uprostřed) a jihovýchodní segment (dole)</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o ploše zvlněnou krajinu členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, zbytky holoroviny, široce rozevřenými plochými údolími, mírnými a středně ukloněnými svahy v povodí středního toku Radbuzy. Na jihovýchodě se objevuje výraznější a členitější reliéf Korábské vrchoviny (zejména Úlikovský a Suchohorský hřbet oddělené Úbočskou kotlinou), na severovýchodě kompaktní území mírně rozčleněné hrásti Vytůňské pahorkatiny. Z otevřených ploch zemědělské velkoplošně členěné krajiny bez výraznějších terénních útvarů se otevírají dálkové výhledy na vrcholy Švihovské vrchoviny, na výrazné vrcholy zalesněných kopců v okolí Kdyně a horizonty Všerubské vrchoviny v pásmu Českého lesa. V zemědělské krajině velkého měřítka převládají velké plochy málo členěné orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství, v údolích podél vodotečí jsou louky a plochy přírodnější vegetace, lesy na svazích a plochých hřbetech jsou převážně jehličnaté monokultury. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina, zejména Úlikovský a Suchohorský hřbet, Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlikovská hora 710 m n. m., Suchá hora 760 m n. m. ad.), navrhovaný PP Branžovský hvozd, EVL Netřeb (suťový les), NPP Americká zahrada (arboretum se vzácnými druhy cizích dřevin), menší vodní toky a úzké údolní nivy (Zubřina, Hradištský potok), střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, méně louky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území na pomezí vrcholně a pozdně (Úlikovský a Suchohorský hřbet) středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a malými městy (Staňkov)

s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinnou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění pluziny a historickými rybníky (rybníky na Merklínce ad.).

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, venkovské usedlosti v Kanicích, zámek Kanice, zámky Chudenice, Lázeň, Osvračín, Ptenín, Chotiměř, Blížejov, Chotiměř ad.), rozhledna Bolfánek, zřícenina hradu Netřeb, pozůstatky hradu Ruchomperk ad.), archeologických lokalit (hradiště Blížejov, pozdně halštatské hradiště Krchleby), a cenných sídel, VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století.), KPZ Chudenicko (mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek), arboretum Americká zahrada.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená málo členěná velkoplošná zemědělská krajina většího měřítka není výrazně výškově rozrůzněná, má spíše klidný, statický charakter dlouhých plochých rozvodních ploch a hřbetů a široce rozevřených údolí. Na jihu navazuje členitější území, bohatší na nelesní zeleň s menšími plochami lesů s členitějším reliéfem Korábské vrchoviny, zejména Úlikovský a Suchohorský hřbet oddělené Úbočskou kotlinou. Z plochých náhorních poloh plošin a hřbetů se otevírají dálkové výhledy na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny. Na jihovýchodě na vymezenou AO navazuje krajinářsky atraktivní krajina navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd.

(ZNAKY) Sama vymezená AO nevykazuje zřetelné znaky harmonie měřítka a vztahů či soustředěné krajinářsko-estetické hodnoty, byť není narušena excesivními stavbami či soubory a má zachovaný charakter venkovské zemědělské krajiny. Jihovýchodně od PAO harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, v rámci kterého je mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek vymezena jako KPZ Chudenicko, krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Úlikovského a Suchohorského hřbetu (Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m., Úlikovská hora 710 m n. m. ad.), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského, Suchohorského a Doubravského hřbetu, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scenériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty. V blízkých pohledech vynikají i lokální zalesněné dominanty a menší kulturní dominanty v sídlech i v krajině.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlikovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.), kulturní dominanty v sídlech i v krajině (Netřeb, Bolfánek, Rýzmbek, Nový Herštejn).

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické průhledy na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeň, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, rozhledna Volfánek, rozhledna Koráb, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Šibeniční vrch, Rozhledna Chalupská Štěpánka, vyhlídková věž Kvíčovice, vyhlídkový Gloriet v Horšovském Týně, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličkova vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozd (navrhovaný), ovlivnění pohledů na ikonické scenérie Korábské vrchoviny (Úlikovský a Suchohorský hřbet) a na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.
2. Potenciální ovlivnění hodnot KPZ Chudenicko vč. dominanty Bolfánek nad Chudenicemi ev. VPZ Kanice.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží a z mnoha míst na terénu (náhorní polohy) lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Rýzmbek ad.).
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítka ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozdu, KPZ Chudenicko a na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.

SHRNUTÍ

PAO leží v poměrně exponované rozvodní poloze uvnitř málo členěné velkoplošné zemědělské krajiny většího měřítka, která je výškově málo rozrůzněná. Náhorní polohy jsou omezeny nízkými a širokými mezivodními hřbety a umožňují dálkové výhledy na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. Sama PAO je málo členěná, bez výraznějších krajinářsko-estetických hodnot, byť není novodobě narušená výrazně excesivními stavbami či areály. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozd, uvnitř kterého leží kulturně cenná krajina KPZ Chudenicko s dominantou Bolfánku. V území se nachází i řada vyhlídkových míst, jak na terénu, tak rozhleden (Bolfánek, Rýzmbek, Šibeniční vrch). Diagramy viditelnosti pro tři hodnocené segmenty PAO dokazují, že ovlivnění přírodního parku (navrhovaného) a zejména KPZ Chudenicko bude omezené jen na dílčí průhledy, a to pro výšku 120 m. Při vhodném rozmístění jednotlivých strojů v rámci PAO lze negativní působení VTE na KPZ poměrně eliminovat. Pocitová mapa obsahuje minimální komentáře k PAO a jeho okolí.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd v historicky cenné krajině KPZ Chudenicko vč. vyhlídky z Bolfánku, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neuvažovat umístění VTE v celé ploše PAO; prostorové uspořádání VTE řešit s cílem zachování zrakové pohody obyvatel sídel Močerady, Nové Dvory a Osvračin (se zbytky hradu), zejména s ohledem na zachování souvislého zorného pole bez VTE (tzv. pravidlo 180°).

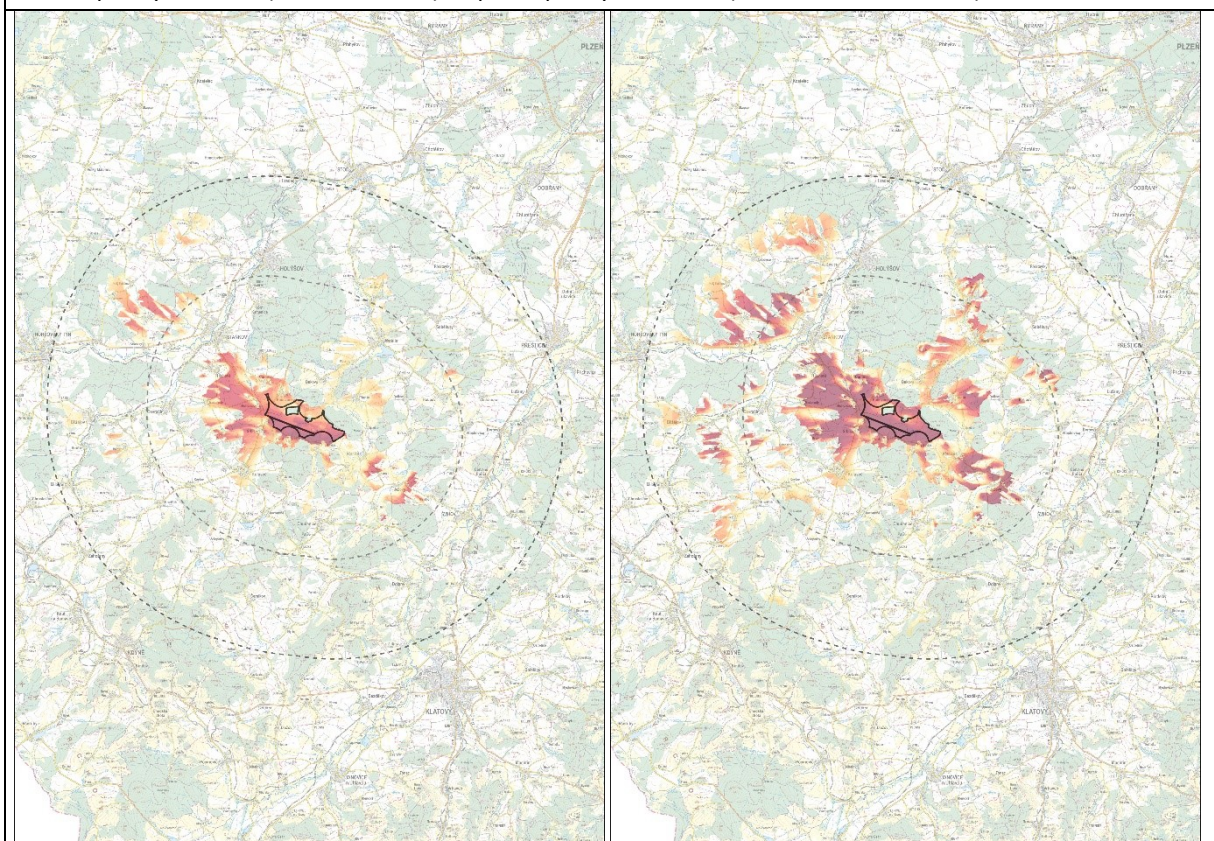
3. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-50 a PAO-52, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Osvračín, Mimov, Srbice a Hlohovčice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

kód PAO	52_ PODĚVOUSY-JIH	
Krajina ZÚR	KR_11 Stříbrská pahorkatina KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Segment vizuálně otevřené zemědělské ploché krajiny na rozvodí Srbického potoka a Merklínky mezi Poděvousy, Hlohovčicemi, Srbicemi, Těšovicemi a Strýčkovicemi tvoří pruh poměrně ploché málo členěné krajiny vymezené na severu zalesněným návrším Smrčí (477 m n. m.) – Ptenínská hora (492 m n. m.) a na jihu Holec (545 m n. m.) – Buková hora (579 m n. m.) – Chlumec (489 m n. m.). Pokrývají jej plochy málo členěné orné půdy. Velkoplošná krajina, pokud tomu nebrání nízké ploché horizonty, umožňuje průhledy na vymežující zalesněná návrší na vzdálené dominanty a horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o ploše zvlněnou krajinu členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, mírně a středně ukloněnými svahy a široce rozevřenými plochými údolími na rozvodí Merklínky a Zubřiny, s výraznějšími plochými vrcholy masivu Bukové hory (Buková hora 579 m n. m., Radlice 604 m n. m.), kompaktně působící málo rozčleněnou hrástí Vytůňské pahorkatiny a cenným reliéfem

kuželů a kup Doubravského hřbetu náležejícího Korábské vrchovině (Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m . n. m., Tuhošť 601 m n. m.) na východě. Velkoplošná zemědělská krajina s velkými málo členěnými plochami orné půdy ovlivněnými kolektivizací zemědělství, pokud tomu nebrání nízké ploché horizonty, umožňuje průhledy na vymezující zalesněná návrší na vzdálené dominanty a horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny. V údolích a při okrajích lesů jsou louky a plochy přírodnější vegetace, lesy na svazích a plochých hřbetech jsou převážně jehličnaté monokultury. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd.

(ZNAKY) Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina, zejména Úlikovský hřbet, Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m. ad.), krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), navrhovaný PP Branžovský hvozd, EVL Netřeb (suťový les), NPP Americká zahrada (arboretum se vzácnými druhy cizích dřevin), EVL Švihovské hvozdy (bučiny a dubohabřiny na svazích, sutích a v roklicích), menší vodní toky a úzké údolní nivy (Merklínský, Srbický potok), rybníky (Merklínský, Kačerna, Drnovka), střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, méně louky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly a malými městy (Staňkov) s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinnou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění plučiny a historickými rybníky (rybníky na Merklínce ad.), v dosahu zóny viditelnosti (6 km) ikonického místa Plzeňského kraje hradu Švihov.

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely – zejména kostel sv. Víta v Srbicích, drobná architektura, venkovské usedlosti v Kanicích, zámek Kanice, zámky Chudenice, Lázeň, Osvračín, Ptenín, tvrz Křenice ad., rozhledna Bolfánek ad.), archeologických lokalit (pozdně halštatské hradiště Krchleby, pravěké hradiště Přetín ad.), a cenných sídel, VPZ Kanice (zóna se zachovanou celou řadou roubených a zděných usedlostí z počátku 19. století.), KPZ Chudenicko (mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek), arboretum Americká zahrada, zóna 6 km od PAO zasahuje do zóny viditelnosti ikonického místa hradu Švihov (mimořádně zachovaný typ vodního hradu s mohutným opevněním ze 16. století).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená málo členěná velkoplošná zemědělská krajina většího měřítka není výrazně výškově rozrůzněná, má spíše klidný, statický charakter dlouhých plochých rozvodných ploch a hřbetů a široce rozevřených údolí. Na jihu na PAO navazují ploché zalesněné vrcholy masivu Bukové hory (Buková hora 579 m n. m., Radlice 604 m n. m.), jihovýchodně výrazný reliéf kuželů a kup Doubravského hřbetu, více na jihu se objevuje reliéf výrazných hřbetů a vysoko položených plošin Úlikovského hřbetu. Z plochých náhorních poloh plošin a hřbetů se otevírají průhledy na vymezující zalesněná návrší a na vzdálené dominanty a horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny. PAO navazuje na krajinářsky atraktivní krajina navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd.

(ZNAKY) Sama vymezená PAO nevykazuje zřetelné znaky harmonie měřítka a vztahů či soustředěné krajinářsko-estetické hodnoty, byť není narušena excesivními stavbami či soubory a má zachovaný charakter venkovské zemědělské krajiny. Jižně od PAO harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, v rámci kterého je mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek vymezena jako KPZ Chudenicko, Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina, zejména Úlikovský hřbet, Kněžská hůrka 649 m n. m., Velká skála 650 m n. m. ad.),

krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, zóna viditelnosti (6 km) ikonického místa Plzeňského kraje hradu Švihov.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského, Suchohorského a Doubravského hřbetu, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scénériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty. V blízkých pohledech vynikají i lokální zalesněné dominanty a menší kulturní dominanty v sídlech i v krajině.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlikovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.), kulturní dominanty v sídlech i v krajině (Netřeb, Bolfánek), ikonické místo Plzeňského kraje vodní hrad Švihov, zámek Červené Poříčí ad.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické pohledy na vzdálené dominanty a horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeje, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, rozhledna Volfánek, rozhledna Koráb, rozhledna Rýzmbek, rozhledna Chalupská Štěpánka, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličkova vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.).

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozď (navrhovaný), ovlivnění pohledů na horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny.
2. Potenciální ovlivnění hodnot KPZ Chudenicko vč. dominanty Bolfánek nad Chudenicemi ev. VPZ Kanice, kostela sv. Víta v Srbicích představujícího lokální dominantu, charakteristickou pro segment mírně zvlněné a pohledově otevřené krajiny okraje Horšovskotýnské pahorkatiny.
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží a z mnoha míst na terénu (náhorní polohy) lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z významných rozhleden (Rýzmbek, Koráb, potenciálně Bolfánek ad.). Nejbližší PAO a nejvíce zasažená je vyhlídková věž Čermná, odkud budou VTE zřetelně viditelné. Nejedná se však o významný a navštěvovaný vyhlídkový bod.
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny českoleského podhůří (krajina většího měřítka ovlivněná kolektivizací zemědělství dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter) s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozdu, KPZ Chudenicko a na vzdálené horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny

SHRNUTÍ

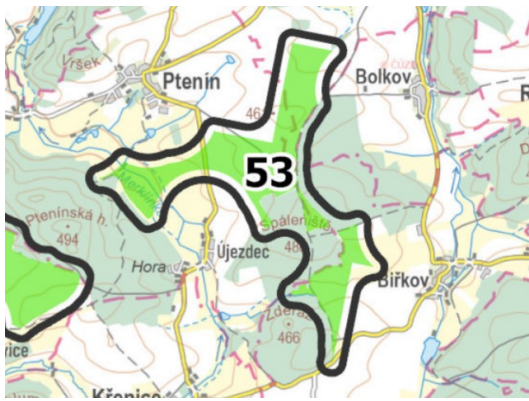
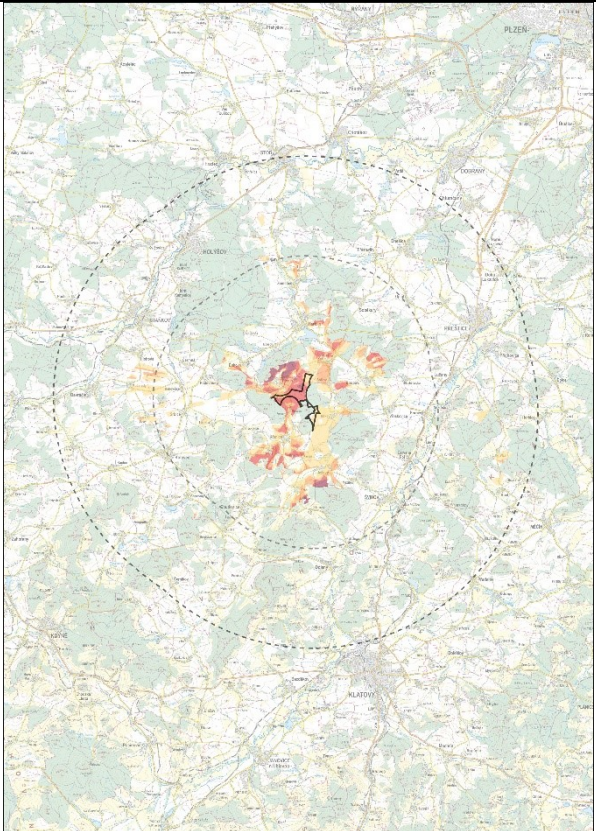
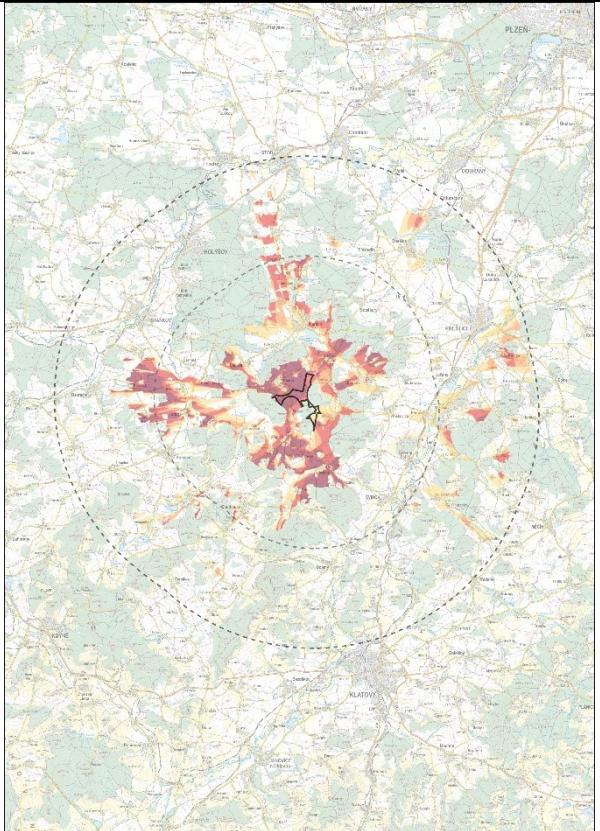
PAO leží v poměrně exponovaný segment vizuálně otevřené zemědělské ploché krajiny na rozvodí Srbského potoka a Merklínky. Krajina většího měřítka je výškově málo rozrůzněná. Náhorní polohy umožňují průhledy na vymezující zalesněná návrší i na vzdálené dominanty a horizonty Švihovské a Všerubské vrchoviny, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno lesem, zástavbou či terénem. Sama PAO je málo členěná, bez výraznějších krajinářsko-estetických hodnot, byť není novodobě narušená výrazně excesivními stavbami či areály. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozd, uvnitř kterého leží kulturně cenná krajina KPZ Chudenicko s dominantou Bolfánku. V území se nachází i řada vyhlídkových míst, jak na terénu, tak rozhleden (Bolfánek, Rýzmbek, Čermná ad.). Diagramy viditelnosti dokazují, že ovlivnění přírodního parku (navrhovaného) a zejména KPZ Chudenicko bude omezené jen na dílčí průhledy, a to především pro výšku 120 m. Při vhodném rozmístění jednotlivých stromů v rámci PAO lze negativní působení VTE na KPZ poměrně eliminovat. I pocitová mapa zaznamenává minimum komentářů, nejbližší v okolí Zemětic.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, v historicky cenné krajině KPZ Chudenicko vč. vyhlídky z Bolfánku a v referenčních pohledech na charakteristické dominanty (zejména kostela sv. Víta v Srbicích), a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-51 a PAO-53, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny (Branžovský hvozd) a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídel Srbice a Hlohovčice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	střední
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

kód PAO	53_PTENÍN-BIŘKOV	
Krajina ZÚR	KR_07 Švihovská vrchovina	
<p>Nevelký ale prostorově členitý segment krajiny tvoří plochy orné půdy vklíněné mezi sídla a lesní porosty mezi Ptenínem, Újezdcem, Bolkovem a Biřkovem. Západní část segmentu tvoří část údolí Merklínky a navazující svahy vystupující k zalesněnému rozvodnímu návrší Spáneniště (479 m n. m.) – Zderaz (466 m n. m.). Východní část odtud klesá k Biřkovu směrem k údolí Biřkovského potoka. Vyvýšené polohy, nejsou-li prostorově omezeny nízkými plochými hřbety zvlněné krajiny, umožňují výhledy na blízké i na vzdálenější zalesněné vrchy (Běleč 712 m n. m. a hřbet Řičej 697 m n. m.) a na další vrchy a horizonty Švihovské vrchoviny.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o ploše zvlněnou krajinu členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, mírně a středně ukloněnými svahy a široce rozevřenými plochými údolími převážně v povodí Merklínky, s kompaktně působící málo rozčleněnou hrástí Vytůňské pahorkatiny a výrazným reliéfem kuželů a kup Doubravského hřbetu náležejícího Korábské vrchovině (Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m. n. m., Tuhošť 601 m n. m.). Vyvýšené polohy v otevřené zemědělské krajině, nejsou-li prostorově

omezeny nízkými plochými hřbety, umožňují výhledy na blízké (Buková hora 579 m n. m., Radlice 604 m n. m., Ptenínská hora, Srnčí vrch 535 m n. m.) i na vzdálenější zalesněné vrchy Doubravského hřbetu a na další vrchy a horizonty Švihovské vrchoviny. Málo členěné plochy orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství doplňují louky a středně velké převážně jehličnaté, méně smíšené lesy. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozď.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), navrhovaný PP Branžovský hvozď, EVL Švihovské hvozdy (bučiny a dubohabřiny na svazích, sutích a v roklicích), PP Stará Úhlava (staré rameno řeky Úhlavy), menší vodní toky a úzké údolní nivy (Merklínský, Srbský potok), rybníky (Merklínský, Kačerna), střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, méně louky

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění plužiny a historickými rybníky (rybníky na Merklínce ad.), v zóně viditelnosti (6 km) ikonického místa Plzeňského kraje hradu Švihov

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, zámky Chudenice, Lázeň, Ptenín, Merklín, tvrz Křenice, zřícenina hradu Roupov ad., rozhledna Bolfánek ad.), archeologických lokalit (výšinné sídliště Čelákovská hora, mohylové pohřebiště Holýšov, pozdně halštatské hradiště Krchleby) a cenných sídel, KPZ Chudenicko (mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek), arboretum Americká zahrada, NKP zámek Červené Poříčí (unikátně zachovaný zámek ve stylu saské renesance s dochovanou vnitřní dispozicí, postavený na místě bývalé tvrze, unikátní prostor zahrady), NKP hrad Švihov (mimořádně zachovaný typ vodního hradu s mohutným opevněním ze 16. století), ikonické místo Plzeňského kraje

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená zvlněná krajina většího měřítka má spíše klidný, statický charakter táhlých plochých rozvodních hřbetů, mírně a středně ukloněných svahů a široce rozevřených plochých údolí. Sama AO je vymezena plochými zalesněnými vrcholy a má přírodě bližší krajinný rámec. V území jsou poměrně rovnoměrně zastoupeny lesní plochy a zemědělská půda, vedle větších ploch nečleněných polí se objevují i členitější území, bohatší na nelesní zeleň s menšími plochami lesů s pestřejším reliéfem. Vyvýšené polohy, nejsou-li prostorově omezeny nízkými plochými hřbety zvlněné krajiny, umožňují výhledy na blízké i na vzdálenější zalesněné vrchy (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeň 697 m n. m.) a na další vrchy a horizonty Švihovské vrchoviny.

(ZNAKY) Jižně od AO se nachází harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozď, v rámci kterého je mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek vymezena jako KPZ Chudenicko. Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), krajina širokých říčních nic (Úhlava), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, koridor Merklínský s vodními plochami a přírodně blízkým okolím, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, ikonické místo Plzeňského kraje vodní hrad Švihov

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského, Suchohorského a Doubravského hřbetu, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scenériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a

horizonty. V blízkých pohledech vynikají i lokální zalesněné dominanty a menší kulturní dominanty v sídlech i v krajině.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlikovský a Suchohorský hřbet, Úlikovská hora 710 m n. m., Kněžská hůrka 649 m n. m., Velký Kouřim 642 m n. m. ad.), nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.), vrcholy Švihovské vrchoviny, kulturní dominanty v sídlech i v krajině (Netřeb, Bolfánek), ikonické místo Plzeňského kraje vodní hrad Švihov, zámek Červené Poříčí ad.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické pohledy na krajinu Švihovské vrchoviny

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeje, Buková hora ad.), vyhlídková věž Čermná, rozhledna Volfánek, rozhledna Chalupská Štěpánka, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličkova vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.)

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozď (navrhovaný), ovlivnění pohledů na horizonty Švihovské vrchoviny (krajina kuželů a kup Doubravského hřbetu).
2. Potenciální ovlivnění hodnot KPZ Chudenicko vč. dominanty Bolfánek nad Chudenicemi .
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží a z mnoha míst na terénu (náhorní polohy) lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z některých rozhleden (Bolfánek, Chalupská Štěpánka ad.).
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny většího měřítka ovlivněné kolektivizací zemědělství, která dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter, s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozdu, KPZ Chudenicko a na vzdálené horizonty Švihovské vrchoviny vč. svébytné krajiny kuželů a kup Doubravského hřbetu.
5. Potenciální ovlivnění hradu Švihova, ikonického místa Plzeňského kraje, vliv na NKP Červené Poříčí (vzhledem k umístění obou památek v nivě Úhlavy a dle diagramů viditelnosti nepravděpodobné).

SHRNUTÍ

PAO představuje členitější krajinu, ve které jsou vizuálně otevřené zemědělské plochy vklíněny mezi lesy a zástavbu. Blízké zalesněné vrcholy Doubravského hřebene omezují viditelnost PAO směrem na jihovýchod, hlavní vizuální projev tedy bude mimo ikonické místo Plzeňského kraje, hrad Švihov. Náhorní polohy, nejsou-li omezeny, lesy, zástavbou či nízkými horizonty, umožňují průhledy na nedaleké zalesněné dominanty ale i na vzdálenější horizonty Švihovské vrchoviny, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které bude z mnoha směrů vnímání omezeno prostorově omezeno. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozď, uvnitř kterého leží kulturně cenná krajina KPZ Chudenicko s dominantou Bolfánku (v pocitové mapě zdůrazněna cenná krajina s historickou kontinuitou). V území se nachází i řada vyhlídkových míst, jak na terénu, tak rozhleden (Bolfánek ad.). Diagramy viditelnosti dokazují, že ovlivnění přírodního parku (navrhovaného) bude omezené na jeho severní část, KPZ Chudenicko bude vizuálně ovlivněna v dílčích průhledech, a to především pro výšku 120 m. Pocitová mapa eviduje komentáře zejména v KPZ Chudenicko a v okolí Červeného Poříčí. Při vhodném rozmístění jednotlivých strojů v rámci PAO lze negativní působení VTE na KPZ poměrně omezit. Zejména vzhledem k zachovanému charakteru venkovské

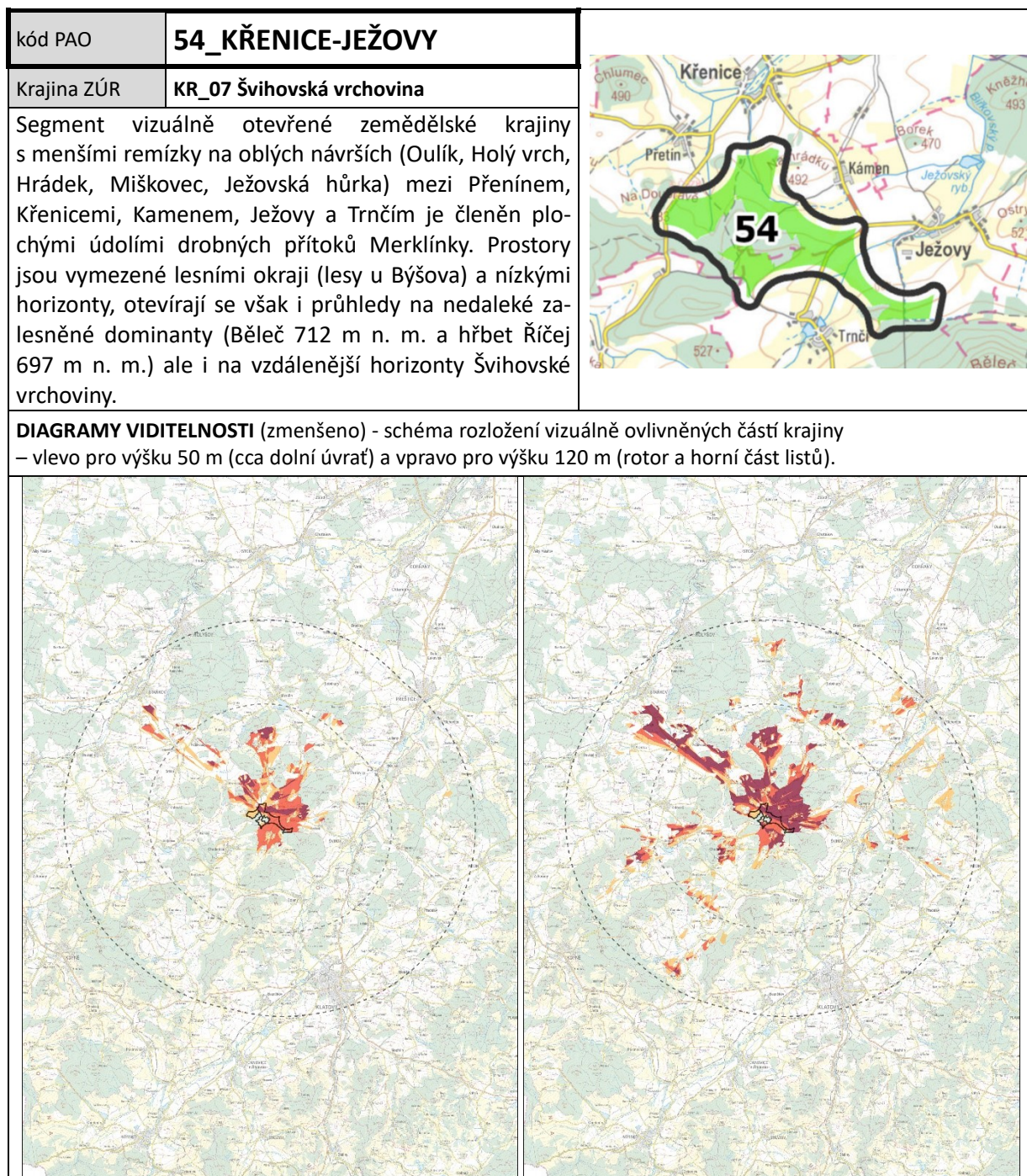
krajiny bez excesivních staveb a blízkosti navrhovaného přírodního parku a KPZ se jedná o lokalitu s doporučeným omezením počtu strojů tak.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozď a v historicky cenné krajině KPZ Chudenicko vč. vyhlídky z Bolfánku, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-52 a PAO-54, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny (Branžovský hvozď) a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Křenice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°). Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nížká
Poznámka:	Maximální společné využití PAO-48, PAO-49, PAO-50, PAO-51, PAO-52 a PAO-53 není možné.		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Jedná se o ploše zvlněnou krajinu členité pahorkatiny s širokými rozvodními hřbety, mírně a středně ukloněnými svahy a široce rozevřenými plochými údolními na rozvodí Merklínky a Úhlavy, s výrazným reliéfem kuželů a kup Doubravského hřbetu náležejícího Korábské vrchovině (Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m. n. m., Tuhošť 601 m n. m), na který východně navazuje členitější ploše vrchovinný reliéf s širokou říční nivou Úhlavy, a méně výrazným masivem Bukové hory (Buková hora 579 m n. m., Radlice 604 m n. m.). Vyvýšené polohy v otevřené zemědělské krajině, nejsou-li prostorově omezeny nízkými plochými hřbety, umožňují průhledy na nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.) ale i na vzdálenější horizonty Švihovské vrchoviny. Málo

členěné plochy orné půdy ovlivněné kolektivizací zemědělství doplňují louky a středně velké převážně jehličnaté, méně smíšené lesy. Přírodní a krajinářsko-estetické hodnoty jsou indikovány navrženým přírodním parkem Branžovský Hvozd.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), krajina široké říční nivy (Úhlava), navrhovaný PP Branžovský hvozd, EVL Švihovské hvozdy (bučiny a dubohabřiny na svazích, sutích a v roklicích), PP Stará Úhlava (staré rameno řeky Úhlavy), NPP Americká zahrada (arboretum se vzácnými druhy cizích dřevin), menší vodní toky a údolní nivy (Merklínka, Biřkovský potok, Úhlava), rybníky (Panský, Kačerna), střední i rozsáhlejší převážně jehličnaté lesy, louky.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území vrcholně středověké sídelní krajiny se segmenty harmonické kulturní krajiny výrazně ovlivněné kolektivizací zemědělství a socialistickou zemědělskou velkovýrobou, s historickými vesnickými sídly s částečně dochovanou urbanistickou strukturou, památkami, s částečně dochovanou krajinou strukturou, lokálně s fragmenty původního členění plužiny a historickými rybníky (rybníky na Merklínce ad.), v zóně viditelnosti (6 km) ikonického místa Plzeňského kraje hradu Švihov.

(ZNAKY) Řada kulturních památek (kostely, drobná architektura, zámky Chudenice, Lázeň, Ptenín, Ježovy, zřícenina hradu Roupov, Pušperk, rozhledna Bolfánek ad.), archeologických lokalit (hradiště Srnčí vrch, hradiště Tuhošť) a cenných sídel, KPZ Chudenicko (mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek), arboretum Americká zahrada, NKP zámek Červené Poříčí (unikátně zachovaný zámek ve stylu saské renesance s dochovanou vnitřní dispozicí, postavený na místě bývalé tvrze, unikátní prostor zahrady), NKP hrad Švihov (mimořádně zachovaný typ vodního hradu s mohutným opevněním ze 16. století), ikonické místo Plzeňského kraje, VPZ Poleň (pozoruhodné historické sídlo raně feudálního původu s pohledově dominantním středem zástavby s kostelem a farou).

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Otevřená zvlněná krajina většího měřítka má spíše klidný, statický charakter táhlých plochých rozvodních hřbetů, mírně a středně ukloněných svahů a široce rozevřených plochých údolí. V území jsou poměrně rovnoměrně zastoupeny lesní plochy a zemědělská půda, vedle větších ploch nečleněných polí se objevují i členitější území, bohatší na nelesní zeleň s menšími plochami lesů s pestřejším reliéfem. Krajinné prostory jsou vymezené lesními okraji a nízkými horizonty, otevírají se však i průhledy na nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.) ale i na vzdálenější horizonty Švihovské vrchoviny. Švihovská vrchovina, zejména Běleč a okolní vrcholy, jsou dle pocitové mapy významnou krajinou dominantou s vysokou estetickou hodnotou.

(ZNAKY) Na PAO navazuje harmonická kulturní krajina se soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd, v rámci kterého je mnohotvárná a malebná krajina obsahující řadu cenných kulturních památek, sídel a přírodních památek vymezena jako KPZ Chudenicko. Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), krajina širokých říčních nic (Úhlava), přírodní a přírodě blízké segmenty lesní krajiny, koridor Merklínky s vodními plochami a přírodně blízkým okolím, přírodě blízká niva Úhlavy, drobné kulturní dominanty, místa panoramatického vnímání krajiny, ikonické místo Plzeňského kraje vodní hrad Švihov.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Ve zvlněné krajině vystupují zalesněné terénní dominanty Korábské vrchoviny, Úlikovského, Suchohorského a Doubravského hřbetu, přičemž vytváří specifický reliéf se zapamatovatelnými scenériemi. V dálkových průhledech z otevřených poloh se objevují vzdálenější dominanty a horizonty. V blízkých pohledech vynikají i lokální zalesněné dominanty a menší kulturní dominanty v sídlech i v krajině.

(ZNAKY) Krajina kuželů a kup (Korábská vrchovina, Doubravský hřbet, Doubrava 727 m n. m., Běleč 712 m n. m., Tuhošť 601 m n. m.), Krajina výrazných hřbetů a vysoko položených plošin (Korábská vrchovina: Úlikovský a Suchohorský hřbet s příčným Korábským hřbetem, Koráb 775 m n. m., Čertův vrch 750 m n. m., Suchá hora 760 m n. m., Rýzmbek 665 m n. m., Škarman 680 m n. m. ad.), nedaleké zalesněné dominanty (Běleč 712 m n. m. a hřbet Říčeje 697 m n. m.), kulturní dominanty v sídlech i v krajině (Netřeb, Bolfánek), ikonické místo Plzeňského kraje vodní hrad Švihov, zámek Červené Poříčí ad.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Zvlněný reliéf, nezalesněné hřbety i vyšší vrcholy s rozhlednami či vyhlídkami umožňují dálkové panoramatické pohledy na krajinu Švihovské vrchoviny.

(ZNAKY) Vyhlídková místa na terénu (ploché nezalesněné hřbety, svahy vrcholů), na kopcích (Běleč, Holý vrch, Říčeje, Buková hora ad.) vyhlídková věž Čermná, rozhledna Volfánek, řada vyhlídek v KPZ Chudenicko (rozhledna Bolfánek, Kličkova vyhlídka, Vyhlídka U obrázku ad.), Klatovská hůrka, Černá věž v Klatovech.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Ovlivnění harmonické krajiny přírodního parku Branžovský hvozd (navrhovaný), ovlivnění pohledů na horizonty Švihovské vrchoviny (krajina kuželů a kup Doubravského hřbetu)
2. Potenciální ovlivnění hodnot KPZ Chudenicko vč. dominanty Bolfánek nad Chudenicemi a VPZ Poleň
3. Vnímání PAO z některých vyhlídkových míst a rozhleden, kromě běžných novodobých vyhlídkových věží a z mnoha míst na terénu (náhorní polohy) lze očekávat i ovlivnění panoramatických pohledů z některých rozhleden (Bolfánek, Chalupská Štěpánka ad.)
4. Narušení dosud harmonicky působící krajiny většího měřítka ovlivněné kolektivizací zemědělství, která dosud nevykazuje výrazné excesivní stavby, které by narušovaly její charakter, s četnými vizuálními vazbami na krajinu Branžovského hvozdu, KPZ Chudenicko a na vzdálené horizonty Švihovské vrchoviny vč. svébytné krajiny kuželů a kup Doubravského hřbetu
5. Potenciální ovlivnění hradu Švihova, ikonického místa Plzeňského kraje, vliv na NKP Červené Poříčí (vzhledem k umístění obou památek v nivě Úhlavy a dle diagramů viditelnosti nepravděpodobné)

SHRNUTÍ

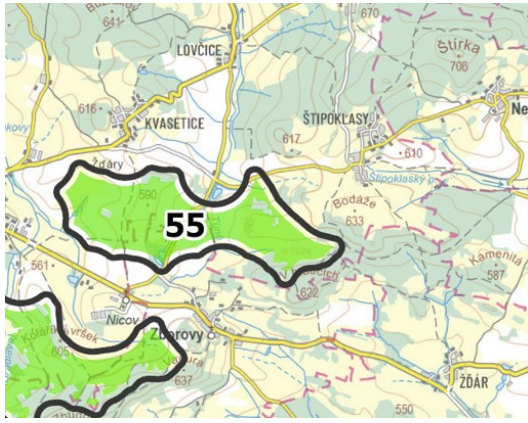
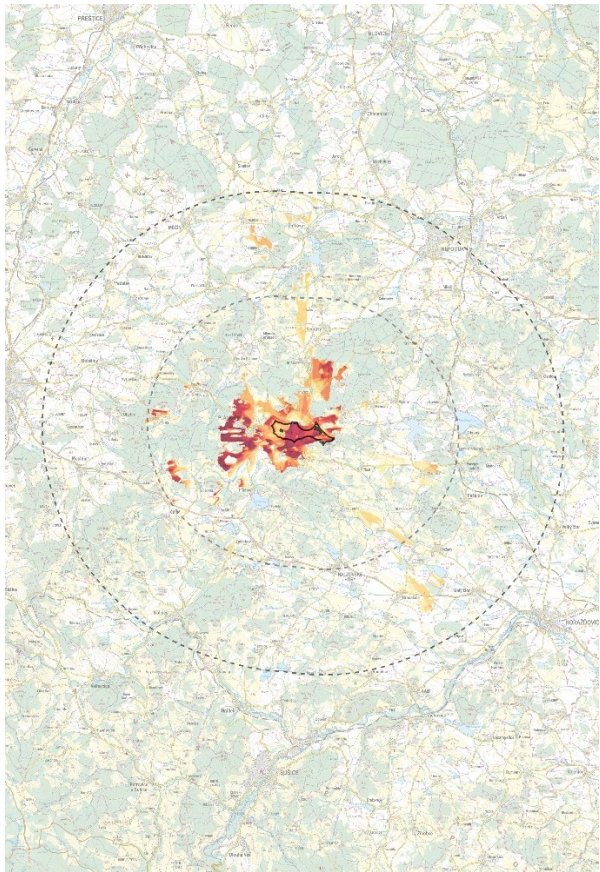

PAO představuje členitější krajinu, ve které jsou vizuálně otevřené zemědělské plochy vklíněny mezi lesy a zástavbu. Blízké zalesněné vrcholy Doubravského hřebene omezují viditelnost PAO směrem na jihovýchod, hlavní vizuální projev tedy bude mimo ikonické místo Plzeňského kraje, hrad Švihov. Náhorní polohy, nejsou-li omezeny, lesy, zástavbou či nízkými horizonty, umožňují průhledy na nedaleké zalesněné dominanty ale i na vzdálenější horizonty Švihovské vrchoviny, tudíž je na druhou stranu pravděpodobná viditelnost VTE z mnoha míst okolní cenné krajiny, byť se jedná o krajinu, ve které

bude z mnoha směrů vnímání omezeno prostorově omezeno. V blízkosti PAO je vzhledem k soustředěným přírodním a estetickým hodnotám navržen přírodní park Branžovský hvozd, uvnitř kterého leží kulturně cenná krajina KPZ Chudenicko s dominantou Bolfánku (v pocitové mapě hodnocena cenná krajina s historickou kontinuitou). V území se nachází i řada vyhlídkových míst, jak na terénu, tak rozhleden (Bolfánek ad.). Diagramy viditelnosti dokazují, že PAO ovlivní severní část přírodního parku a bude se projevovat i v jádrové části KPZ Chudenicko. Při vhodném rozmístění jednotlivých strojů v rámci PAO lze negativní působení VTE na KPZ omezit. Zejména vzhledem k zachovanému charakteru venkovské krajiny bez excesivních staveb a blízkosti navrhovaného přírodního parku a KPZ se jedná o lokalitu s doporučeným omezením počtu strojů.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území navrhovaného přírodního parku Branžovský hvozd a v historicky cenné krajině KPZ Chudenicko vč. vyhlídky z Bolfánku, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Provéřit kumulativní vizuální vlivy umístění VTE se sousední PAO-52 a PAO-53, zejména z hlediska možného společného vnímání jednotlivých VTE v souvislosti s vnímáním harmonické krajiny (Branžovský hvozd) a s ohledem na zrakovou pohodu obyvatel sídla Křenice (zachování souvislého zorného pole bez VTE – tzv. pravidlo 180°).

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	55_ PLÁNICE-VÝCHOD	
Krajina ZÚR	KR_08 Nepomucká vrchovina	
<p>Krajina mezi Plánicí, Kvaseticemi a Štipoklasy představuje segment mírně zvlněné vizuálně otevřené části Plánické vrchoviny s nevýraznými osami Úslavy (Bradlava) a Tůní. Velkoplošně členěná zemědělská krajina s četnými kulturními hodnotami je prostorově ohraničena členitými lesnatými hřbety okraje PPa Horažďovická pahorkatina a PPa Plánický hřeben, k jejichž hranicím se AO těsně přibližuje.</p>		
<p>DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).</p>		
		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Segment zemědělské krajiny s osou mělkého údolí Úslavy (Bradlava) a vymezeného nevysokými, ale výraznými lesnatými horizonty rozhraní Plánické a Nalžovskohorské vrchoviny s rybníčními krajiny Hnačovska, Myslívka a Kvášňovicka a Nalžovskohorska. Souvislé lesní komplexy v PPa Plánický hřeben se skalními útvary ve vrcholových polohách a se zbytky původních lesů – bučin a jedlin a s balvanitými pastvinami s hojností ostřic. Odlišnou krajinou je území PPa Horažďovická

pahorkatina s převahou zemědělské krajiny, lesními celky a množstvím mimolesní zeleně a s partii rybníčních krajin.

(ZNAKY) Rybníční krajiny Hnačovských, Nalžovských a Kvášňovických rybníků, přírodní hodnoty PPa Plánický hřeben přítomné především v MZCHÚ a také v koridorech vodotečí a v lokalitách drobných rybníků a rybníčních soustav. Výjimečné krajiny ČR – „Krajiny výrazných svahů a skalnatých horských hřbetů“ (typ 13) PPa Plánický hřeben – lesnaté masivy výšin Barák (709 m n. m.) a Stírka (706 m n. m.).

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Kultivovaná kulturní krajina dochovanou strukturou sdílení s dochovanými stopami zemědělského hospodaření, s rybníčními soustavami a stopami těžby, s množstvím cenných staveb v jednotlivých sídlech a drobnými dominantami poutních kostelů.

(ZNAKY) „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny České republiky“ – krajiny rybníků – Hnačovské rybníky, Kvášňovické rybníky, Nalžovické rybníky, krajiny poutních míst – Nicov, sídla s dochovanou urbanistickou strukturou a památkami lidové architektury – Myslív, Těchonice, tvrze Kratice u Krasetic a v Němčicích, Vracovský vodní mlýn, dominanta poutního kostela Narození Panny Marie v Nicově, dominantu kostela Nanebevzetí Panny Marie v obci Myslív, drobná dominantu kostela sv. Bartoloměje v Kvášňovicích a Nanebevzetí Panny Marie v Němčicích, poutní kostel sv. Kateřiny ve Stříbrných horách, zámky a hospodářské dvory v sídlech a v krajině. MPZ Horažďovice.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Vlastní lokalita je charakteristická mírně vlněným terénem, ve kterém vizuální horizonty tvoří střídání lesnatých a bezlesých horizontů s prvky mimolesní zeleně doprovodu vodotečí, zmenšujících měřítko velkého členění zemědělských ploch. V lokalitě se nacházejí i působivé scenérie, nejedná se však o jedinečné krajinářsko-estetické hodnoty. V tomto charakteru vynikají výhledy na dominantně působící lesnatý Plánický hřeben s vrcholem Stírka (706 m n. m.). Za nevysokým lesnatým krajinným předělem (rozvodím) hřbetu Homole (623 m n. m.), Hrádek (622 m n. m.) krajina klesá koridorem Mlýnského potoka do snížených poloh Nalžovských rybníků, ohraničené lesnatými výšinami Nalžovskohorské vrchoviny – Velká Hora (675 m n. m.), Prašivice (575 m n. m.), Slavník (627 m n. m.).

(ZNAKY) Krajinářsko estetické hodnoty přírodě blízkých scenérií PPa Plánický hřeben – lesní interiéry se zbytky květnatých bučin a jedlin a s četnými skalními útvary. Výrazně harmonické scenérie mělkých a výrazně ohraničených údolí Vracovského a Habartického potoka a Úslavy (Bradlava) a mlýnů a samot (Vracovský mlýn, Flosmanův mlýn, U Řezáčů, Posavádka aj.). Jedinečná dominantu poutního kostela Narození Panny Marie v Nicově (součást historické poutní krajiny), Myslív dominantou kostela Nanebevzetí P. Marie a komplexy Hnačovských, Myslívkých a Kvášňovických rybníků (segment kulturní historické krajiny), působivost mimořádně členité krajiny kolem Nalžovských hor a rybníka Novec, okraj historické kulturní krajiny Nalžovských rybníků.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Terénní hřbety se skalnatými vrcholy charakterizují ústřední části území v okruhu viditelnosti – v masivu Plánického hřebene. K severozápadu klesá terén do mírně vlněné krajiny y Klatovské kotliny a k jihovýchodu klesá terén k Horažďovicu, i když je provázen lesnatým členitým terénem Nalžovskohorské vrchoviny a Pačejovské pahorkatiny. V rybníčních krajinách Horažďovicka se

nevyskytují významné terénní dominanty. V jižní části okruhu viditelnosti se již v dáli za hranicí okruhu viditelnosti objevují horské masivy a četné terénní dominanty, které dávají krajině specifický výraz a charakterizují krajinu Šumavského podhůří. V rámci tohoto okruhu viditelnosti se nacházejí historická města městské památkové zóny Sušice, Klatovy a Horažďovice s jejich dominantami.

(ZNAKY) Dominanta kláštera Zelená hora na okraji okruhu viditelnosti. Dominanty jádra historického města Horažďovic. Poutní kostel sv. Kateřiny ve Stříbrných Horách. Ve vnějším okruhu viditelnosti 6-12 km celá řada drobných dominant v sídlech (zámky, kostely), které nemají význam jedinečných krajiných dominant a nejsou vnímatelné v krajiných panoramatech.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V tomto okruhu viditelnosti se nachází rozhledna na Chlumu u Chanovic uprostřed krajiny Horažďovicka. Další rozhledny se zde nenacházejí. V lesnaté a členité krajině Plánického hřebene ani ve sníženinách rybníčních krajin se větší počet vyhlídkových míst nevyskytuje.

(ZNAKY) Vyhlídkové místo Slavník u Týřovic (627 m n. m.), vyhlídka u Sv. Markéty u Oselců, U Kříže – Břežany, Prašivice (575 m n. m.) u Nalžovských hor.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Problematické bude vizuální ovlivnění kulturních historických rybníčních krajin Hnačovských, Kvášňovických a Nalžovských rybníků vlivem horní části strojů od výšky 120 m, včetně pohybu rotorů
2. Zásadní ovlivnění lokality poutního kostela Narození P. Marie v Nicově v pohledech z bezprostřední blízkosti, zejména od výšky 50 m. Tato lokalita je ale v současnosti devastována hospodářskými objekty a drůbežářským velkochovem.

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání různých charakterů krajin – vrchovinných lesnatých krajin Plánického hřebene i Nalžovskohorska, pahorkatinných reliéfů s rybníčními soustavami. Krajině je proto poměrně členitá a v širším okruhu viditelnosti nepřehledná. Většinou výšky strojů ovlivňují VTE krajinný segment v okolí Plánice – ve vlastní lokalitě, v navazujících otevřených zemědělských plochách okolí Plánice a Nové Plánice. Vliv horní části strojů od 120 m dosahuje ve vlastní lokalitě až k Hnačovu a též k severu pod otevřenou krajinou podél koridoru potoka Tůně k Neurazům a dále. Problémem je, že vizuální ovlivnění je patrné i směrem k východu podél vodotečí a vlivem georeliéfu ke Kvášňovickým rybníkům a k jihovýchodu k Nalžovským rybníkům a k severozápadu do velké dálky až k Žinkovským rybníkům. Zásadně ovlivněna bude poutní krajina s Dientzenhoferovým kostelem Narození P. Marie v Nicově. Celý areál je ale dotčen zcela zásadně sousedstvím zemědělského areálu patrného na mapách z 50. let a velkochovu drůbeže se 150 000 kusů drůbeže z roku 1996. Další ovlivnění poutního areálu vlivem VTE, ležících mimo osu hlavního pohledu na průčelí s dvojvěžím kostela VTE udržujících odstup se nejeví jako vliv, výrazně prohlubující dnešní devastaci lokality.

Dle pocitové mapy je v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizováno velké množství komentářů veřejnosti. Největší počet je věnován kvalitám krajiny prostorově související s okolím Plánice a kvalitou krajiny s dominantním Plánickým hřebenem. Oceňovány jsou krajinářsko-estetické hodnoty lesích porostů Plánického hřebene a partií koridoru Úslavy (Bradlavy) v PPa Plánický hřeben. Oceňovány jsou také kvality krajiny Nalžovskohorska – kulturní a krajinářsko-estetické hodnoty.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

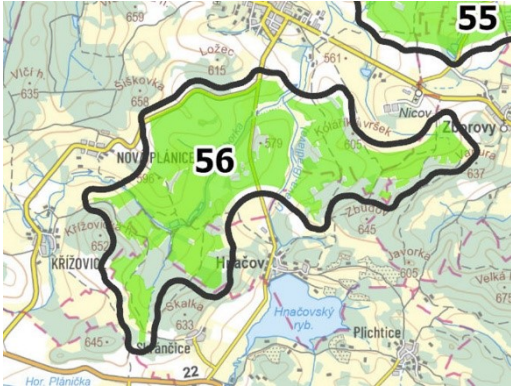
1. Provéřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků Horažďovická vrchovina a Plánický hřeben a

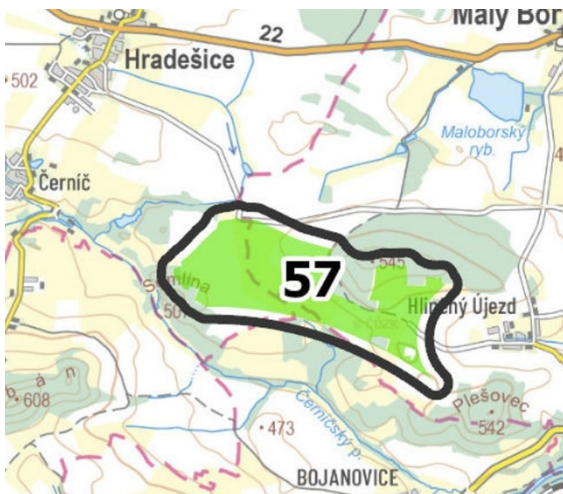
v obrazu poutního kostela Narození P. Marie v Nicově, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.

2. Neumisťovat jednotlivé stroje VTE blíže než 1 km od poutního kostela a do cenných pohledů na kostel z referenčních míst v krajině.
3. Zohlednit lokální krajinný kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE v pohledech ze severu na historické rybníční krajiny Nalžovských, Kvášňovických, Hnačovských a Žinkovských rybníků, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.

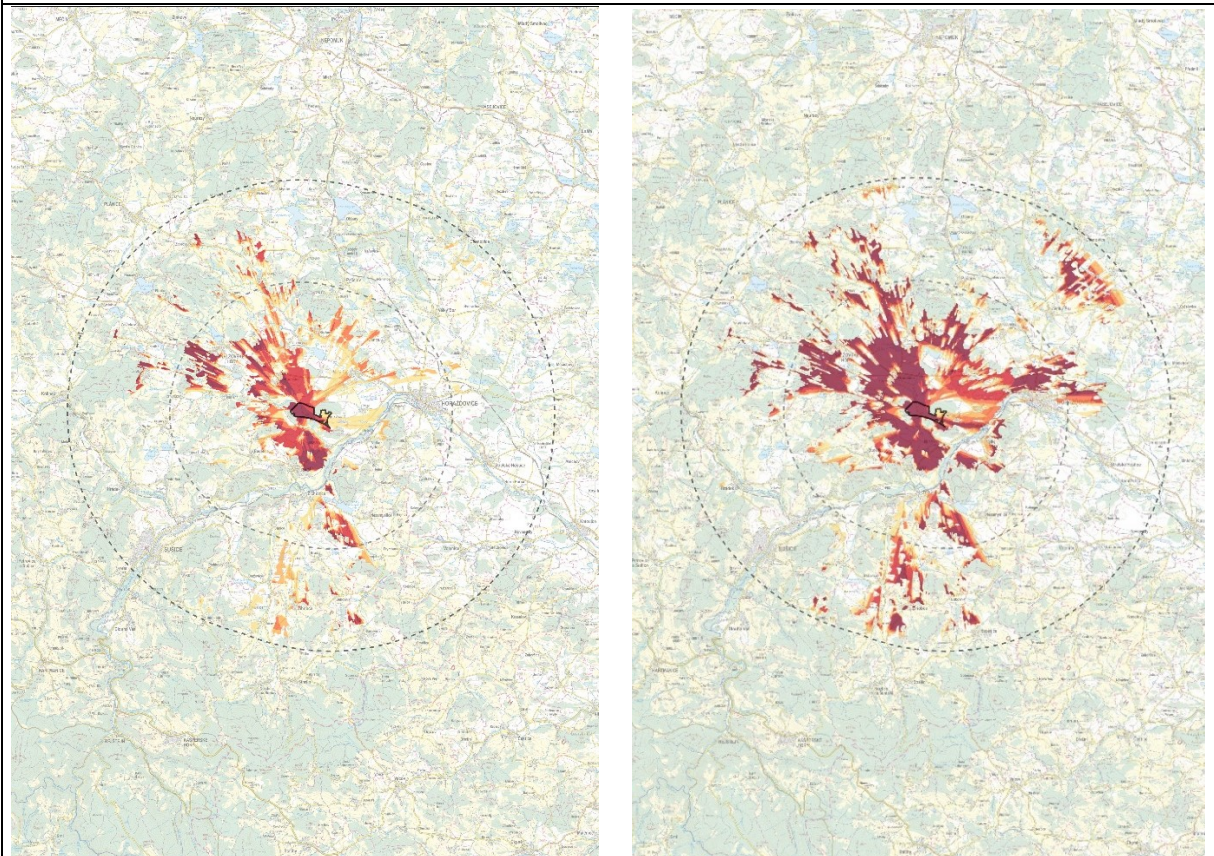
ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	56_HNAČOV	
Krajina ZÚR	KR_08 – Nepomucká vrchovina	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	57_HLINĚNÝ ÚJEZD-ZÁPAD	
Krajina ZÚR	KR_06 Šumavské podhůří	
<p>Segment zemědělské krajiny v náhorní poloze je členitě ohraničen oproti náhorní poloze nevysokými lesnatými oblými výšinami Hora (544 m n. m.) na severu a Plešovec (544 m n. m.), Semlina (507 m n. m.) na jihu nad mělkým údolím Černíčského potoka, tvořícího hranice jižně ležícího PPa Buděticko. AO se rozkládá zhruba mezi Hliněným újezdem a lokalitou zaniklého Záhorského dvora (Oldenburg Hof). Z takto vymezeného prostoru se otevírají výhledy jak k východu přes mohutné údolí Otavy na lesnaté dominanty Prácheňska nad jejím pravým břehem, k jihu se otevírají dlouhé výhledy s dominantou zříceniny hradu Rábí a k severu na vzdálená panorama pahorkatinného charakteru krajiny Horažďovicka.</p>		

DIAGRAMY VIDITELNOSTI (zmenšeno) - schéma rozložení vizuálně ovlivněných částí krajiny – vlevo pro výšku 50 m (cca dolní úvrať) a vpravo pro výšku 120 m (rotor a horní část listů).

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Přírodní charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území leží v Šumavském podhůří při hranici s Blatenskou pahorkatinou. Charakter krajiny v jižní části území je dynamicky členitý s osou řeky Otavy, zahlabenou v širokém k jihu se ote-

vírajícím údolí pod masivem Čepičné (součást PPa Buděticko). Severní část je vyvýšenou krajinou Budětické vrchoviny, z jejíž severních okrajů se otevírají pohledy do otevřené a ploché krajiny Horažďovicka se soustavou rybníků na Mlýnském potoce, která je rybníční krajinou, zařazenou mezi Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny ČR (součást PPa Horažďovická vrchovina).

(ZNAKY) V krajině se nacházejí segmenty výjimečných typů krajín – krasové krajiny (typ 12) Čepičné nad levým břehem Otavy a Hejné nad pravým břehem. Krajina Přírodního parku Buděticko, která představuje segment kulturní krajiny neobyčejné rozmanitosti a bohatosti. Poloha na rozhraní Blatenské pahorkatiny a Šumavského podhůří dává krajině dynamiku. Krajinná osa Otavy tvořící rozhraní mezi krajinami odlišného charakteru georeliéfu – Budětickou vrchovinou, Sušickou vrchovinou a Prácheňskou pahorkatinou. Přírodní hodnoty vegetačního krytu na specifickém geologickém podloží krasových krajín. Soustava rybníků v povodí Nalžovského, Mlýnského a Velenovského potoka u Nalžovských hor u Horažďovic.

Kulturní a historická charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Území Šumavského podhůří a okraje Blatenské pahorkatiny s četnými kulturními hodnotami – významnými stavbami a s charakteristickými strukturami drobně členitých zemědělských krajín Buděticka a rozlehlých zemědělských a rybníčních krajín Horažďovicka a Nalžovkohorska. Severně navazuje v ploše PPa Horažďovická pahorkatina na AO území klasifikované jako „Nalžovské rybníky – krajina rybníků“ – organicky vyvinutá krajina rybníků – soustava rybníků v povodí Nalžovského, Mlýnského a Velenovského potoka u Nalžovských hor u Horažďovic. patří mezi „Památkově hodnotné strukturálně výrazné typy historické kulturní krajiny ČR“.

(ZNAKY) Zřícenina hradu Rábí (NKP – ikonická scenérie Plzeňského kraje. Historické jádro města Horažďovice (MPZ), poutní kostel sv. Kateřiny ve Stříbrných horách, drobná krajinná dominanta kostela Nanebevzetí Panny Marie v Nezamyslicích. Zámky a tvrze ve venkovských sídlech, které nemají význam krajinných dominant. Historická kulturní krajina – rybníční krajina Nalžovské rybníky. Četné lokality s památkami lidové architektury, dochovaná urbanistická struktura – VPR\ Dobruška, VPZ Velké Hydčice, VPZ Hradešice, VPZ Břežany, Těchonice, Černíč.

Prostorová charakteristika

(CHARAKTERISTIKA) Harmonická zemědělská krajina části PPa Buděticko s osou řeky Otavy mezi lesnatými výšinami kontrastuje s otevřenou a plošší zemědělskou a rybníční krajinou Horažďovicka. Daleké výhledy na okraje Sušické vrchoviny s výraznými lesnatými horskými masivy Kalový (727 m n. m.), Háj (640 m n. m.) a Choholatý vrch (728 m n. m.) a okraje Javornické hornatiny (Javorník 1066 m n. m.).

(ZNAKY) Jedinečná dominant zříceniny hradu Rábí nad koridorem Otavy (NKP, ikonická scenérie Plzeňského kraje). Harmonicky působící krajiny Buděticka a mimořádně prostorově členitá krajina okolí Nalžovských hor. Harmonie scenérií lokálních kulturních dominant – zejména drobných kostelů ve venkovských sídlech, které však nemají prostorový význam jedinečných dominant s výjimkou kostela sv. Kateřiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Krajinné dominanty vyjadřující identitu krajiny

(CHARAKTERISTIKA) V rybníčních krajinách Horažďovicka se nevyskytují významné terénní dominanty. V kontrastním charakteru dynamického vrchovinného reliéfu jižní části území vystupují četné terénní

dominanty, které dávají krajině specifický výraz a charakterizují krajinu Šumavského podhůří a jeho přechodu do hornatin Šumavy. V rámci tohoto okruhu viditelnosti se nacházejí historická města městské památkové zóny Sušice a Horažďovice s jejich dominantami.

(ZNAKY) Vrch Svatobor nad Sušicí, Sedlo, Javorník, kulturní dominanty Rábí (ikonická scenérie Plzeňského kraje, NKP), areál zříceniny hradu Kašperk, poutní místo Strašín – areál umístěný na okraji vyvýšené ostrožny ve vysoce dominantní poloze, poutní kostel sv. Kateřiny ve Stříbrných Horách, historická jádra měst Sušice, Horažďovice, Kašperské hory s jejich dominantami.

Vyhlídková místa a rozhledny umožňující vnímat obraz krajiny

(CHARAKTERISTIKA) Na významných vrcholech Šumavského podhůří se nacházejí rozhledny a na nižších vrcholech vyhlídková místa, která umožňují vnímat dílčí scenérie i krajinná panoramata. Četná jsou vyhlídková místa v okolí zříceniny hradu Rábí.

(ZNAKY) Rozhledna na Svatoboru, na Sedle. Vyhlídková místa Malý Kozník nad Žichovicemi, zřícenina Kaple Všech svatých (výhled na Rábí), vyhlídková místa v okolí Rábí u kostela sv. Kateřiny u Stříbrných hor, vyhlídka v masivu Čepičné u Budětic.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Zásah do harmonie poměrně harmonické krajiny Sušické vrchoviny s pohledovým otevřením k východu do Prácheňské pahorkatiny a k severu do Horažďovické pahorkatiny, s četnými krajinářskými hodnotami přírodních parků, historické kulturní krajiny včetně rybníčních krajin a krajin s výjimečným georeliéfem.
2. Možné ovlivnění pozadí scenérie dominanty Rábí v pohledech z jihu

SHRNUTÍ

AO leží v krajině, která se vyznačuje harmonickým měřítkem a vztahy v krajině Buděticka a působivými scenériemi historické rybníční krajiny Nalžovských rybníků v rovinaté krajině Horažďovicka. Tyto krajiny budou pravděpodobně značně ovlivněny viditelností VTE. Zásadním hlediskem bude možné ovlivnění kulturní dominanty a ikonické scenérie zříceniny hradu Rábí. V členité krajině však takové ovlivnění nemusí být silné, což je třeba prověřit.

Dle pocitové mapy je v prostoru okruhu viditelnosti 6 km lokalizováno množství komentářů veřejnosti. Jsou především věnovány Přírodnímu parku Horažďovická pahorkatina, okolí Horažďovic a Prácheňsku, kde jsou oceňovány krajinářsko-estetické a kulturní hodnoty s výhledy na Šumavu. Oceňovány jsou rovněž kulturní a krajinářsko-estetické hodnoty rybníční krajiny Nalžovskohorska a okolí. Vzhledem k charakteru lesozemědělské a zemědělské krajiny a vzhledem k dynamického georeliéfu v jižním sektoru viditelnosti a lesnatosti krajiny omezující výhledy je vymezení AO v této lokalitě reálné.

NÁVRH OPATŘENÍ K MINIMALIZACI VLIVŮ NA JEDINEČNÉ ZNAKY

1. Prověřit a minimalizovat vizuální uplatnění jednotlivých VTE z klíčových referenčních míst vnímání krajiny uvnitř území přírodních parků Horažďovická vrchovina a Buděticko a z klíčových referenčních míst z CHKO Šumava, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE s cílem minimalizovat rušivé uplatnění v obrazu krajiny.
2. Neumísťovat VTE do pohledových os a zákrytů cenných ikonických scenérií kulturní dominanty Rábí v pohledech z jižního sektoru pozorování a dalších frekventovaných vyhlídkových míst, případně omezit výšku a polohu VTE.
3. Zohlednit lokální krajinový kontext a minimalizovat vizuální uplatnění VTE při pohledech ze severu na historickou rybníční krajinu Nalžovských rybníků, a to prostřednictvím variantního prostorového uspořádání VTE.

ZÁVĚR

Výsledek	Ponechat	Vhodnost	nízká
Poznámka:			

kód PAO	58_PRAŽOVICE-KADEŠICE	
Krajina ZÚR	KR_06 – Šumavské podhůří	
<p>Dále nehodnoceno, PAO byla vyřazena v rámci hodnocení v oblasti C) Technická využitelnost a kapacitní potenciál</p>		

kód PAO	59_NEČTINY	
Krajina ZÚR	KR_19 Rakovnická pahorkatina	
<p>Segment otevřené a velkoplošně členěné krajiny vyplňuje Nečtínskou kotlinu na významném geomorfologickém rozhraní Rakovnické pahorkatiny vůči Tepelské vrchovině. To se projevuje ve výrazném prostorovém vymezení krajinného segmentu lesnatými okraji Tepelské vrchoviny v prostoru Bezvěrovka na severozápadě a mimořádně výrazným ohraničením okrajem Lomské vrchoviny – PPa Manětínská. Znakem vizuální identity krajiny je pohledová vazba na stolovou horu Kozelka na severu.</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti polohy VTE v kontaktu s okrajem PPa Manětínská při krajinné ose Starého potoka s četnými kulturními hodnotami Nečtínska a s jedinečnou vizuální identitou krajiny.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti polohy VTE v kontaktu s okrajem PPa Manětínská při krajinné ose Starého potoka s četnými kulturními hodnotami Nečtínska a s jedinečnou vizuální identitou krajiny.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

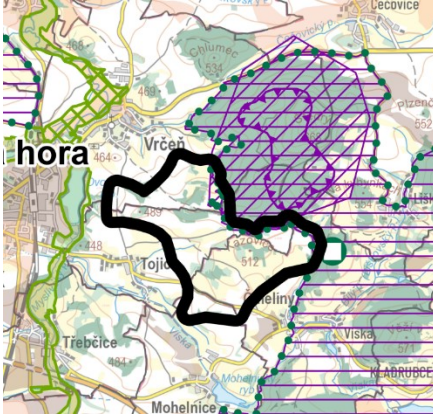
1. Zásadní změna vizuální identity kulturní krajiny Nečtínské kotliny s vizuálním otevřením severním směrem k dominantě stolové hory Kozelka (660 m n. m.) v konfiguraci s okrajem Lomské vrchoviny – s lesnatou výšinou Špičák (611 m n. m.).
2. Ovlivnění nenarušené lesní krajiny PPa Manětínská, ovlivnění kulturních a krajinařsko-estetických hodnot okolí Nečtin.

SHRNUTÍ

Zásadním problémem bude excesivní změna vizuální identity kulturní krajiny Nečtínské kotliny – součástí Manětínské kotliny, s výrazným prostorovým ohraničením a vizuálním otevřením severním směrem k dominantě stolové hory Kozelka (660 m n. m.) v konfiguraci s okrajem Lomské vrchoviny – s lesnatou výšinou Špičák (611 m n. m.). Likvidace této krajinné situace s významnými přírodními, kulturními a krajinařsko-estetickými hodnotami vyklučuje vymezení AO v tomto segmentu krajiny.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Vhodnost	-
Poznámka:			

kód PAO	60_NEPOMUK_TOJICE	
Krajina ZÚR	KR_08 Nepomucká vrchovina	
<p>Segment členitě a maloplošně členěné lesozemědělské krajiny je rozložen mezi sídly Vrčeň, Tojice a Čmeliny při geomorfologickém rozhraní Bukovohorské vrchoviny a Zelenohorské pahorkatiny. Má charakter bohatě zvlněné krajiny, sklánějící se do údolí Úslavy a k a k Dvoreckému rybníku na Myslívském potoce. Střídání polí, luk, malých lesních celků a množstvím mimolesní zeleně navazuje na okraje lesního masivu vrchu Štědrý /668 m n. m.). Území navazuje na okraj PPa Pod Štědrým na východě a dostává se do blízkosti PPa Buková hora – Chýlava na severozápadě). Zásadní je pohledová vazba na ikonickou scenérii Plzeňského kraje – dominantu zámku na Zelené hoře.</p>		

VÝČET JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 6 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti polohy VTE v blízkosti cca 4 km a menší od krajinné dominanty zámku Zelená hora projevujícího se jako ikonická scenérie Plzeňského kraje.

VÝČET VYBRANÝCH JEDINEČNÝCH ZNAKŮ V OKRUHU 12 km

Výčet nebyl zpracován z důvodu nepřijatelnosti polohy VTE v blízkosti cca 4 km a menší od krajinné dominanty zámku Zelená hora projevujícího se jako ikonická scenérie Plzeňského kraje.

PŘEDPOKLÁDANÉ VIZUÁLNÍ OVLIVNĚNÍ JEDINEČNÝCH ZNAKŮ

1. Zásadním problémem je bude vizuální ovlivnění ikonické scenérie dominanty zámku Zelená hora ze silnice I/20 z příjezdu od západu do Nepomuku stejně jako z volné krajiny ze severovýchodu (od Dubče) stejně jako z dálkových pohledů v západním sektoru viditelnosti.
2. Ovlivnění mimořádně harmonické nenarušené krajiny PPa Pod Štědrým, zásah do siluety historického jádra města Nepomuk

SHRNUTÍ

AO leží v území, ve které se projevuje prolínání vizuálních vlivů cenných segmentů a cenných prvků krajiny. Jedná se v první řadě o ze všech stran výraznou a nápadnou siluetu – krajinnou dominantu zámku Zelená hora, která je ikonickou scenérií Plzeňského kraje. Ve vazbě na koridor a široké údolí Úslavy se projevuje silueta historického města Nepomuk. Zásadně nepříznivé ovlivnění hodnot krajinného rázu bude představovat bezprostřední vazba na nenarušený segment mimořádně harmonické krajiny PPa Pod Štědrým, a to v kombinaci s blízkou polohou ke komplexu lesní krajiny PPa Buková hora – Chýlava. Proto je vymezení AO v této lokalitě nepřijatelné. Dle pocitové mapy jsou v prostoru četné komentáře vyzdvihující význam dominanty Zelené hory a cennost krajiny Nepomucka.

ZÁVĚR

Výsledek	vyloučit	Vhodnost	-
Poznámka:			